

نېټه مې کړل اسانه په شعرونو کې مې وپېيل
ما درته احکام په دليلونو باندې وڅېړل

ما په دې کتاب کې د اسلام حکمونه وليکل
غواړي که نېټه مسلمانې نو نېټه يې ولوله

نېټه مسلمانې

منظومه فقه

عبدالرحيم مسلم دوست

ما په دې کتاب کې د اسلام حکمونه وليکل
بڼه مې کړل اسانه په شعرونو کې مې وپېيل
غواړې که نږه مسلمانې نو بڼه يې ولوله
ما درته احکام په دليلونو باندې وڅېړل

نږه مسلمانې

منظومه فقه

عبدالرحيم مسلم دوست

പുസ്തകം

എ.എ.എ.എ.

د چاپ ټول حقوق لیکوال سره خوندي دي

مخاني:

د کتاب نوم	: نږه مسلمانې (منظومه فقه)
ليکوال	: عبدالرحيم مسلم دوست
خپرنډوی	: سپين غرخپرنډويه ټولنه
د چاپ شمېر	: ۱۰۰۰ ټوکه
د چاپ وار	: لومړی
د چاپ نېټه	: ۱۳۸۹ ل / ۱۴۳۲ س / ۲۰۱۱ م
چاپځی	: پېښور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د رحمان رحيم الله په نوم يې وایم
په ثنا او په حمدونو به يې ستايم
هم درود په محمد رسول الله دی
چې نبي او هم رسول د پاک الله دی
هم صلاة سلام په آل د پېغمبر دی
په اصحابو مؤمنانو سراسر دی
د صلاة سلام نه وروسته دا خبره
ښه د زړه په غوږو واوړه بختوره
ما منظومه فقه کښلې وه کيوبا کې
گوانته نامو کې زندان د امریکا کې
د احکامو یوه ښکلې مجموعه وه
د اسلام د مسائلو موسوعه وه

څه ليکنې وې تفسير و څه اشعار وو
 چې ليکلي ما په مينه انتظار وو
 ټول ستانه کړه ظالمانو جنرالانو
 بزدلانو سي.آی.ای امريکايانو^۱
 يو څو پانې يې راپرېښودې او نورې
 ټولې پاتې شوې مظلومي او سرتوري
 چې راخوشي راآزاد شوو له زندانه
 دښمنان مو شول ډېر ستري او ستومانه
 ما او ورور مې استاذ بدر چې په کور شو
 او اخلاص د امريکا له ظلم و زور شو
 په جرات موقلمونو ته ورلاس کړ
 او انځور مو په کاغذ باندې احساس کړ
 ظالمانو چې وو مونږ سره څه کړي
 په ليکلو يې مونږ نه شووږبغري
 مونږه وليکل ښکاره حقيقتونه
 بې پردې مو کړل د ډېرو عورتونه
 آی.ايس.آی او سي.آی.ای او غلامان يې
 ښه رسوا شول هم ښکاره شو گوداگان يې
 مونږ د ظلم کيسې ډېرې راښکاره کړې
 په دليل باندې مو ښې کره پوره کړې

^۱ سي.آی.ای د امريکا استخبارات دي او آی.ايس.آی د پاکستان پنجابي استخبارات دي.

چې د "ماتي زولني" کتاب عيان شو
 ډېر په بېرته بېرته خپور يې هر بيان شو
 آي ايس آي او گوډاگيان يې وارخطا شوو
 امريکا او جاسوسان يې په ژړا شوو
 آي.ايس.آي د پنجابيانو بزدلي نه
 زه بيا ونيولم خپلې بدحالي نه
 پټ زندان کې مې اته مياشتې کړې تېرې
 د وحشت کيسې به نه کړم کله هېرې
 د زنځير او زولنو کيسې دي ډېرې
 بېل کتاب دی پتوم يې نه له وېرې
 بيا يې واچولم جېل د پېښور کې
 دې بدبويه، دې پليت او دې ژور کې
 د اسلام په جرم دلته بنديوان يم
 اوس اسير د زولنو او د زندان يم
 وحشتونه د زندان په ماتېرېرې
 بزدلان د آي.ايس.آي رانه ډارېرې
 که مې سر له تنه غوڅ شي پروا نشته
 حق به وايم، حق به ليکم سودا نشته
 ما زندان کې دلته وکړې څه ليکنې
 ښې پياوړې، غېرتمنې او پتمنې
 پاک الله راته زندان کې توفيق راکړ
 سالم فکر او قلم يې راعطا کړ

هم مې وليکه تفسير هم کتابونه
 هم مې وليکل د ننگ پتمن شعرونه
 عبدالله چې زما زوی په نوم يادېږي
 د حق لاره کې له هېچا نه وېرېږي
 ماته راکړه مشوره دغه ښاغلي
 چې په جال کې يې وو ما سره ليدلي
 چې منظومه فقه وليکمه بيا زه
 دوباره دې کار ته ونيسم تابيا زه
 ماقبوله د هغه دا مشوره کړه
 خه وخت وروسته مې په پيل باندې کره کړه
 څلورمه مياشت تاريخ څلرويشتم دی
 پنځلسمه پېړۍ کال نهه ويشتم دی
 زه دعا کوم الله ته مې ده هيله
 چې پوره دغه کتاب کړي بې له ډيله
 د ايمان او د اسلام دي څه غوښتنې
 چې زده کېږي په کوښښ او په پوښتنې
 له عمل نه مخکې وار د عقيدې دی
 اتفاق د علماو په همدې دی
 د قرآن او د سنت په دليلونو
 زه کومه استنباط په حجتونو
 د الله کتاب تر ټولو مقدم دی
 چې محفوظ دی له تحريفه محترم دی

پېژندل يې د علومو په مونږ حق دي
 خاص او عام دي مقيد دي که مطلق دي
 نص ظاهر دی که خفي دی که مشکل دی
 که مجمل که مفسر يې مقابل دی
 که د نص يې عبارت که دلالت دی
 اقتضاء ده که د نص يې اشارت دی
 د ناسخ او د منسوخ علم کره کره
 د محکم متشابه يې ورسره کره
 د قرآن علمونه ډېر دي له تفصيله
 دين کې مه کوه خبره بې دليله
 چې هر څومره يې راسپړې پراخېږي
 د قرآن فهم او علم لا غوړېږي
 قرآن علم دی رڼا ده شريعت دی
 يو نظام دی يو قانون دی عدالت دی
 په قرآن باندې عمل کې سعادت دی
 هدايت دی، د دنيا او آخرت دی
 له قرآنه په اعراض کې شقاوت دی
 ضلالت دی بې لاري خواري ذلت دی
 بيا سوچه نړۍ حديث د پېغمبر دي
 چې صحيح وي په اصولو معتبر دي
 چې مرفوع وي قول فعل يا تقرير وي
 بيا صفت د پېغمبر په ښه تعبير وي

پېغمبر ته چې منسوب وي نو مرفوع دي
 بل موقوف د صاحبي تابع مقطوع دي
 که حدیث د پېغمبر دی که خبر دی
 یا راغلی په سند باندې اثر دی
 له سند او له اسناده هم خبر شه
 او د متن له بنیاده هم خبر شه
 د مسند او متصل علم یې زده کړه
 د هر فن او مقابل علم یې زده کړه
 په سند متواتر وي که واحد وي
 چې مشهور عزیز غریب د موحد وي
 بیا صحیح لذاتیه دي ددې علم
 هم صحیح لغیره زده کړه په حلم
 هم لذاتیه لغیره حسن دی
 بیا ضعیف دی چې پېچلی ددې فن دی
 د مقبول او د مردود پېژندل غواړي
 د هر علم خپل حدود پېژندل غواړي
 دوه اسباب د ردیو سقط فی الاسناد دی
 بل یې طعن فی الراوي ورسره یاد دی
 بیا د سقط فی الاسناد څلور ډولونه
 دا ټول غواړي خپل خپل ځای کې تفصیلونه
 یو مرسل بل منقطع او بل معضل دی
 معلق دی دغه علم مفصل دی

د محفوظ او د معروف هم پېژندل دي
 او د شاذ او د منکر هم زده کول دي
 که متروک دی که موضوع په دې کتار کې
 معلل او معنن دی په دې شمار کې
 موتلف او مختلف تابع شاهد دی
 اعتبار دی عدالت د هر عابد دی
 متفق او مفترق او مضطرب دی
 یا مدرج دی او مقلوب او هر ادب دی
 بل په وخت د تعارض پوره تحقیق دی
 بیا ترجیح ده خو له دې مخکې توفیق دی
 ترجیح نه لري ساحل او لوی دریاب دی
 چې عاجز ترې هر کتاب له استیعاب دی
 نسخه وگڼه تر ټولو اخري ده
 عالمانو د اسلام کړې خواري ده
 که محتف بالقرائن که مسلسل دی
 روایت یې د اقرانو مکمل دی
 مدبج دی اصاغر عن اکابر دی
 یا یې عکس دی اکابر عن اصاغر دی
 مدلس دی که مدرج که مضطرب دی
 که د شیخ او د تلمیذ هر یو ادب دی
 که اسما دي موالید که وفيات دي
 که بلدان دي ذکر شوي یې صفات دي

يا يې نور دي قواعد او بنسټونه
 هم آداب دي چې ترې ډک دي کتابونه
 چې تفصيل يې ما کتاب کې دی لیکلی
 بېل کتاب ددغه فن مې دی پېیلی
 احاديث دي راټول کړي علماو
 د اسلام محدثينو فقهواو
 چې پرې ډک دي د حديثو کتابونه
 ورته ايسني يې فصلونه او بابونه
 په ترتيب کې جوامع دي څه سنن دي
 مسانيد او معاجم ددغه فن دي
 څه اجزاء دي راټول شوي په خوارۍ دي
 ډکې کړې يې کوټې او الماری دي
 څومره ښکلي کتابونه لیکل شوي
 دُردانې پکې د علم پېيل شوي
 چې اصح دی نو صحيح د بخاري دی
 بيا مسلم دی بيا جامع د ترمذي دی
 ورسره ابو داود او نسايي دی
 ورسره ابن ماجه چې قزويني دی
 موطادي د مالک دارقطني دی
 بيهقي او مستدرک او دارمي دی
 بل مسند دی د احمد هم حميدي دی
 هم ابو عوانه هم طيالسي دی

بل يې ابن خزيمه ابن حبان دی
 بل يې مسند الفردوس پکې عيان دی
 مصنف ابن ابی شيبه يې گوره
 مصنف عبدالرزاق دی زما وروره
 بل دی ابن عساكر او شافعي دی
 موطاد محمد او طحاوي دی
 که مسند د خوارزمي ابی يعلى دی
 يا يې نور او يا يې نور هر يو اعلى دی
 فقه او هم ليکلي کتابونه
 ښکلي ښکلي يې فصلونه او بابونه
 که اصول دي د تفسير يا د حديث دي
 يا د فقهې دي اصول پوره حثيث دي
 کتابونه د تفسير يا د حديثو
 يا د فقهې د احکامو مواريثو
 که متون دي که شروح دي خورا ډېر دي
 چې د ټولو يادول له بريده تېر دي
 بل قياس چې مستنبط وي د کوم نص نه
 د قرآن او د حديثو له مختص نه
 هم اجماع ده د سلفو د اصحابو
 دغه دواړه په شرطونو په آدابو
 ددې ټولو په رڼاکې دا کتاب دی
 که صواب دی نو بې شکه چې ثواب دی

کتابونہ خرافہ او بی دلیلہ
 اور کی وچوہ تنور کی بی لہ دیلہ
 د اسلام کرہ سپیخلی کتابونہ
 کور کی وساتہ روشانہ دی کرہ خونہ
 اوس راحہ چہ مسائل درتہ بیان کرہ
 پورہ حق او حقیقت درتہ عیان کرہ
 چہ تر تولو مقدم دی نو ایمان دی
 چہ راوڑی ہر مؤمن او مسلمان دی

ایمان

ایمان ہم اقرار پہ ژبہ پوخ باور دی
 ہم عمل پہ اتباع د پیغمبر دی
 شیوہ ارکان او بنسٹونہ د ایمان دی
 پہ صحیحو احادثو کی بیان دی
 لومڑی دا چہ پہ اللہ بہ ایمان راوڑی
 کہ دا نہ منی نو کفر تہ بہ واوڑی
 ہم ایمان پہ ملائکو بل بنسٹ دی
 بل ایمان پہ کتابونو پکی پت دی
 خلورم بنسٹ ایمان دی پہ نبیانو
 د اللہ پہ راہرو رسولانو

بل ایمان په لویې ورځې د قیامت دی
 پس له مرگه بیا ژوندون یو حقیقت دی
 بل تقدیر باندې ایمان د خیر او شر دی
 د الله له لوري هر یو سراسر دی

***

اسلام

اسلام پاک الله ته غاړه ایښودل دي
 په قرآن او په سنت عمل کول دي
 بنسټونه د اسلام پنځه په شمار دي
 په حدیثو کې راغلي په بار بار دي
 گواهي د لا اله الا الله ده
 ورسره په محمد، رسول الله ده
 دویم لمونځ، درېیم زکات دی په اسلام کې
 څلورم یې روژه ونیسه په پام کې
 پنځم حج د بیت الله دی چې دې وس وي
 په ټول عمر کې فرضي یو ځلې بس وي

احسان

احسان داسې یو صفت د عبادت دی
 یو پیاوړی د اخلاص نږه صورت دی
 لکه گورې چې لمانځنې کې خالق ته
 ذوالجلال ته د لمانځنو مستحق ته

د ايمان تفصيل

په الله سبحانه و تعالى ايمان

په الله باندې ايمان په دې يقين دی
 چې الله بې شکه رب العالمين دی
 نه شریک لري یواځې دی په ذات کې
 نه شریک لري نومونو او صفات کې
 عبادت کې هم شریک ورسره نشته
 حکومت کې هم شریک ورسره نشته
 نه یې څوک دي زېږولي او احد دی
 نه له چا دی زېږېدلی او صمد دی
 نه راځي پرې پرکالي او نه وېرېږي
 د هر کار کوي تدبیر نه ستړی کېږي
 تل ژوندی او مدبر عالم الغیب دی
 پټ ښکاره ورته یو رنگه دي بې عیب دی
 نه په فکر کې ځایېږي نه په خیال کې
 نه گېږې کې د نظر نه په مقال کې
 ملائک یې له ادراکه عاجزان دي
 هم بې وسه انسانان او هم پېریان دي
 که دا ونې د نړۍ شي قلمونه
 کاغذونه شي دا ځمکه اسمانونه

سياهي شي دا سيندونه دريابونه
 او دا ټول شي په خوځله په چنډونه
 نه يې وصف کتابونو کې ځايېږي
 نه په ژبو په اندونو پوره کېږي
 نه تشبیه لري نه ساری نه يې سیال شته
 نه يې ذات او په صفاتو کې مثال شته
 نه اړتیا لري نه اړ دی نه محتاج دی
 ټولواکمن د هر پاچا او د هر تاج دی
 په هر څه باندې برلاسی او قدیر دی
 پنا نشته له هغه کامل خبیر دی

***

په پرستو ايمان

پرستو باندې ايمان په دې باور دی
 چې مخلوق دی او له نوره مصور دی
 تغیر مومي په شکلونو او ډولونو
 اعراض نه کوي د خپل رب له امر ورو
 چې نومونه يې مذکور دي هغه درې دي
 عجیبه هېرانوونکې يې څېرې دي
 د یوه نوم يې ښاغلی جبرائیل دی
 بل ښاغلی اسرافیل او میکائیل دی
 دا په ځینو کې مشهور چې عزرائیل دی
 روایاتو کې هېڅ نشته بې دلیل دی
 په ډولونو پرستې دي هر یو کار ته
 مقررې دي طاعت د کردگار ته

په کتابونو ايمان

کتابو باندې ايمان پوره باور دی
 چې کتاب د الله هر يو معتبر دی
 پاک الله دي کتابونه رالېږلي
 بندگان يې هدايت ته دي بللي
 هم نازلې صحيفې دي په نبيانو
 د الله په ځينو ځينو رسولانو
 کتابونه يې تورات، زبور، انجيل دی
 بل قرآن دی چې راوړی جبرائيل دی
 دا تورات يې نازل کړی په موسی دی
 او انجيل يې نازل کړی په عیسی دی
 په داود يې نازل کړی پاک زبور دی
 دا ايمان په کتابونو هم ضرور دی
 اخري کتاب د پاک الله قرآن دی
 پکې نغښتی هدايت د انس و جان دی
 محمد باندې نازل دغه کتاب دی
 کفر و شرک او هر باطل ته ښه ځواب دی
 چې نازل په محمد باندې قرآن شو
 هر کتاب او دين منسوخ په دې جهان شو
 نه تحريف دی پکې شوی نه بدلون دی
 هرې ستونزې د نړۍ ته ښه سمون دی

له كره كامل نظام سره تړون دى
 حكمتونو څخه ډك يې هر مضمون دى
 مؤمنانو چې منلى دى قرآن دى
 چې غښتلى او ښاغلى دى قرآن دى
 لارښوونه هدايت دى په قرآن كې
 پت عزت او شرافت دى په قرآن كې
 چې قانون او شريعت دى نو قرآن دى
 چې لايق د حكومت دى نو قرآن دى
 چې كره پوره حجت دى نو قرآن دى
 چې انسان ته سعادت دى نو قرآن دى
 په قرآن كې ټول انصاف او عدالت دى
 قرآن علم دى، زېنا ده، لياقت دى

***

په پېغمبرانو ايمان

بل ايمان پوره باور دى په نبيانو
 د الله په همه واړه رسولانو
 د آدم په اولادې كې چې اول دى
 پېغمبر دى، د الله د لارې مل دى
 هغه نوح دى چې لمسى د ارفخشد دى
 آخري چې پېغمبر دى محمد دى

چې ښاغلي ټول نبيان او رسولان دي
 رالېږلي پاك الله پېغمبران دي
 دا يو لك څلر وېشت زړه ټول په شمېر دي
 له دې لږ نه دي حديث كې او نه ډېر دي
 چې خاتم الانبياء ختم الرسل دي
 مخاطب چې په قرآن كې په قل، قل دي
 محمد زوى د عبدالله قرشي دي
 هاشمي دي هم مكې هم مدني دي
 له مكې نه مدينې ته مهاجر شو
 جهادونو، سنگرونو ته حاضر شو
 په اسلام يې دا نړۍ رڼا رڼا كړه
 د حق چيغه يې په ډاگه برملا كړه
 په عفت او طهارت كې و بې ساري
 شجاعت او لياقت كې و بې ساري
 هم ريښتيني هم سپېڅلي هم امين و
 په ريښتيا چې رحمة للعالمين و
 د هغه تابعداري كې سعادت دي
 هدايت دي، هدايت دي، هدايت دي
 د هغه مخالفت كې بدبختي ده
 شقاوت دي، ضلالت دي او ذلت دي

قيامت او له مرگه وروسته ژوند

بل ايمان په لويې ورځې د قيامت دی
 د قيامت راتلل ريښتيا يو حقيقت دی
 د قيامت ورځ راروانه ده په حقه
 دا خبره به ريښتيا شي محققه
 دغه ځمکه آسمانونه به ړنگېږي
 دا ژوندون به يوه ورځې پنا کېږي
 ټنگوونکې هېبتناکه دغه ورځ ده
 ړنگوونکې او کاواکه دغه ورځ ده
 دا لوی غرونه به روان ذره ذره شي
 دا شنه ځمکه به اواره او سپېره شي
 لمر، سپوږمۍ او کواکب به رادورېږي
 له هېبته به کوچنی ماشوم زړېږي
 مهربانه مور به تبستي خپل بچي نه
 په زانگو کې له تي خوري او کمکي نه
 حاملې به بچي واچوي له ډاره
 له هېبته به زيان کاندې اميدواره
 پلار به زوی او زوی به پلار څخه بېزار وي
 نازولي به ذليله خوار و زار وي
 که نړۍ ټوله په واک کې د يو کس شي
 دا به سپکه له يو خلي او يو خس شي

دا به غواړي چې له ځانه يې قربان کړي
 ځان پرې خلاص کړي او ترې جار واړه خپلوان کړي
 پس له مرگه بيا ژوندون دی را په غاړه
 تياری وکړه بښنه ډېره غواړه
 د ذرې ذرې حساب هم راروان دی
 د عمل نامه کتاب هم راروان دی
 د نېکانو د جنت جزا ده حقه
 د بدانو د دوزخ سزا ده حقه
 په دې ټولو پوخ باور دی له ايمانه
 زر خبر به شي له گټې له تاوانه

***

په تقدير ايمان

بل بنسټ يې په تقدير باندې ايمان دی
 چې مؤمن وي په تقدير نو مسلمان دی
 چې څه شوي څه روان دي او څه کېږي
 په تقدير کې ليکل شوي نه ستنېږي
 مخلوق نه و خوا الله ته وه معلومه
 رب خبر و او نړۍ وه لا معدومه
 چې کوو يې مونږ الله ځکه ليکلي
 په اختيار زمونږ کول په تقدير کښلي
 نه کاواکه بې تقديره تصادف دی
 نه په جبر بې اختياره تصرف دی

دا تدبیر هم د تقدیر د کور ډیوه ده
 د تقدیر او د تدبیر سره یوه ده
 په تقدیر کې ډېرې ټټې کافري ده
 شېخ فریده چوپه خوله دې بهتري ده
 ***

د اسلام تفصیل

لومړۍ بنسټ: توحید

شهادت چې د توحید او رسالت دی
 لومړۍ جزیې د توحید یو حقیقت دی
 توحید وایي یو ګڼلو د الله ته
 شهادت د لا اله الا الله ته
 الله یو دی هم په ذات کې لا شریک دی
 هم نومونو او صفات کې لا شریک دی
 عبادت یې هم یواځې نړه حق دی
 د توحید په کلمې کې دا سبق دی
 ***

د توحید ډولونه

د توحید ډولونه درې دي مسلمانان
 ښه یې زده کړه چې خبر شي له قرآنه
 لومړۍ ډول دی توحید الربوبیه
 دویم ډول دی توحید الالهیه

بل توحيد يې في الاسماء والصفات دى

پاک نومونه صفتونه پاک يې ذات دى

***

توحيد الربوبيه

د توحيد الربوبيه دا مطلب دى

چې الله خپلو کارونو کې يورب دى

چې خالق د کائناتو دى نو يودى

چې مالک د موجوداتو دى نو يودى

دا پيدا پنا کارونه د هغه دي

دا نظام ټول تدبيرونه د هغه دي

لمر سپوږمۍ ده که دا ځمکه، آسمانونه

ورځې شپې دي که دا مياشتې يا کلونه

که دا ستوري دي اجرام دي که ذرات دي

معاني که مباني ټول مخلوقات دي

ددې ټولو هم مالک دى هم خالق دى

د هغه دي چې سابق دى که لاحق دى

چې نظام د کائناتو ته نظر کړي

په ژورو کې يې فکر مکرر کړي

چې له انده پېونى نه وي عاقل وي

خامخا به په توحيد باندې قائل وي

توحيد الالوهيه

دويم ډول چې توحيد الوهيت دی
 دويم نوم ددې توحيد د عبادت دی
 دا توحيد دی په افعالو د عبادو
 په لمانځنې د ټولنې د افرادو
 عبادت وايي لمانځنې بندگۍ ته
 عاجزۍ او محتاجۍ او بې وسۍ ته
 ***

د عبادت ډولونه

عبادت کې ډېر ډولونه او اقسام دي
 چې کول يې پاک الله ته ښه په پام دي
 هر يو ډول عبادت د الله حق دی
 په هرځای او په هر وخت کې محقق دی
 و بل چاته يې کول شرک مطلق دی
 په قرآن او په سنت کې دا سبق دی
 ***

(۱) دعاء

دا بلنه او دعاهم عبادت دی
 په غياب کې د لمانځنې يو صورت دی
 د ضرر رفع کول دفع کول وي
 يا د گټې او د خير راجلبول وي

يو الله يې د غوښتلو ښه اسره ده
 دا غوښتنه ښه كره او ښه پوره ده
 بې اسبابو كه د بل چا نه غوښتل دي
 يا غياپ كې مړ ژوندي ته غږ كول دي
 دا الله سره شريك ښكاره گڼل دي
 د توحيد له پولو اخوا اووښتل دي
 پرېښته ده پېغمبر دى كه ولي دى
 ابوبكر او عمر، عثمان، علي دى
 يو الله ته دي محتاج ټول بندگان دي
 نه رارسې ستا مدد ته نه غوښتان دي
 احترام د ټولو فرض دى په مونږ باندې
 د هغوى له قدم مه څه وروسته وړاندې
 خونه خيږ شي رسولى كوم پرېشان ته
 او نه شر شي رسولى كوم انسان ته
 مه رارسې رآمد شي ورتنه وايه
 مه يې وصف د الله په وصف ستايه.

***

(٢) نذر (منښته)

دا منښته نذر هم يو عبادت دى
 د الله په نوم منل يې ضرورت دى
 نذر اصل كې احسن او افضل نه دى
 دا منښته د سخيانو عمل نه دى

په صحيحو احاديثو كې راغلي
 معتبرو كتابونو دي ليكلي
 چې دا نذر د بخیل له مالہ وځي
 چې بې شرطه د ښځې كار ته نه ځي
 دا الله ته عبادت په شرط كول دي
 د مطلب پاره مال نه څه ايستل دي
 معنا دا چې كه دا كار دې زما وكړ
 زما ربه او زما زړگي دې ښه كړ
 نو ستا مال نه به زه ستا په نوم څه وركړم
 او كه نه نو په والله كه خويي دركړم
 چې بې نذره او بې شرطه صدقات وي
 د الله په نوم به دغه ښه خيرات وي
 خو چې ومنل شي نذر او پوره شي
 ستا مطلب او ستا غوښتنه ښه كړه شي
 بيا په نذر د وفا كول ثواب دي
 عبادت دی د الله په نوم صواب دي
 خو كه پرته له الله د بل په نوم وي
 څه منښته نذرانه وي د كوم شوم وي
 دا الله سره شريك پيدا كول دي
 عبادت كې او توحيد نه اووښتل دي
 نه په نوم د پرښتې نذر روا دی
 نه په نوم د پېغمبر، نه د بابا دی

دا قبرونو باندې ناست چې ملنگان دي
 زیارتونو کې پراته منجاوران دي
 گونگټان د شکرانو او نذرانو دي
 د وژلو دي لایق د جرمانو دي
 که اصلاح په نصیحت په دعوت نه شي
 که قانع په دلیلونو، حجت نه شي
 نو وژل یې دي په کار چې شیطانان دي
 مشرکان دي، کافران دي، مرتدان دي
 زیارتونه نذرانو لپاره جوړ دي
 د بدکارو بهانو لپاره جوړ دي
 دا گومبزي په قبرونو نړول غواړي
 دا پاخه قبرونه ټول وړول غواړي

***

(۳) تحاکم (فیصله وړل)

تحاکم چاته وروړل د فیصلې دي
 چې منل د کوم قانون یا د جرگې دي
 تحاکم یې هم یو ډول عبادت دی
 د الله قانون سپېڅلی شریعت دی
 مسلمان به فیصلې وړي شریعت ته
 عدالت د پاک قرآن او د سنت ته
 چې جرگه په شریعت وي نو اسلام دی
 هم ثواب دی، هم صواب دی هم انعام دی

له احكامو د اسلام نه چې خلاف وي
هنه حكم به نه عدل نه انصاف وي
د قرآن او د سنت قانون شرعي دی
د انسان په لاس جوړ شوی يې وضعي دی
تحاکم چې ستا په خوښه او رضا وي
چې اسلام ته نه وي شرک او ناروا وي
تحاکم چې وي اسلام ته نو توحيد دی
د ايمان د مقتضا همدغه برید دی
اوسني چې حاکمان دي، طاغوتان دي
مرتدان او کافران، منافقان دي
ددې ټولو په وضعي قانون عمل دی
ددې ټولو د اسلام سره چل ول دی
دې هر يو ته تحاکم شرک بواح دی
ددې هر يو مال او سر مونږ ته مباح دی
دا جوړ شوي سياسي چې دي بریدونه
او جوړ شوي ناروا دي دولتونه
ددې ټولو ړنگول په مونږه فرض دي
ددې ټولو يو کول په مونږه قرض دي
په اسلام کې نه ميراث د پاچايي شته
نه بې ټوله جمهوري ولسواکي شته
په اسلام کې نه د غرب پانگه والي شته
نه د شرق اشتراکي سوسيالستي شته

په اسلام کې یو نظام د خلافت دی
 چې انصاف دی سراسر او عدالت دی
 خلافت نه امتیاز نه فضیلت دی
 یو دروند بار مسئولیت مسئولیت دی
 د امیر او د مامور توپیر یې نشته
 د بادار او د مزدور توپیر یې نشته
 مفت انصاف به دې خپل وره کې مهیا وي
 نه ظالم نه به مظلوم نه به ژړا وي
 له مشرقه تر مغربه یو امت دی
 له شماله تر جنوبه یو دولت دی
 که عرب دی، که عجم که تور او سپین دی
 یو امت یو خلافت او یو یې دین دی
 نه کابل کې خوک پردی دی نه تهران کې
 نه بغداد کې نه ریاض کې نه عمان کې
 نه خرطوم کې اجنبی نه انقرې کې
 نه صنعاء، اسلام آباد نه قاهرې کې
 په اسلام کې نه پاسپورټ او نه وېزه شته
 نه کوم برید او نه بندیز نه اندازه شته
 جرم مه کوه په هرځای کې ازاد یې
 ظلم مه کوه په هرځای کې به ښاد یې
 که عمرې ته ځي که حج که تجارت ته
 که چکر کوم ضرورت که سیاحت ته

بې بندیزه ازاد گرځه دې نړۍ کې
 بې پاسپورته، بې وېزې خپلې شړۍ کې
 د عامل او د کفیل قانون وضعي دی
 په پیسو دا د وکیل قانون وضعي دی
 د ملګرو ملتو چپي اداره ده
 دا دښمنه د اسلام ډېره سپېره ده
 دې ته غاړه ایښودل هم ارتداد دی
 په مونږ فرض دې ادارې سره جهاد دی
 په هرځای کې چې اوسېږي ستا وطن دی
 دا ستا کور دی او ستا کلی ستا مدفن دی
 په دې ځمکې کې دا تېل دي که کانونه
 ټول شریک دي دا ځنگلونه، معدنونه
 شاړه ځمکه ده شریکه د هر چا ده
 چې هر ځای کې دې ودانه کړله ستا ده
 ټول د عدل قوانین دي په اسلام کې
 ټول حکمونه ګلورین دي په اسلام کې
 په مونږ فرض دی تحاکم دې شریعت ته
 دې د عدل فیصلو، دې حکومت ته
 تحاکم بل حکومت ته کافري ده
 ښکاره شرک دی، د شیطان تابعداري ده

(۴) سجده

سجده هم يوه لمانځنه عبادت دی
 سجده بل چاته کول د شرک صفت دی
 د بنده سجده نړه حق د الله دی
 چې الله ته سجده وکړي، عبدالله دی
 په مخلوق کې و هیچا ته سجده نشته
 پېغمبر، ملک، بابا ته سجده نشته
 چې گومبزو، زیارتونو ته سجدې کړي
 چې پیرانو او قبرونو ته سجدې کړي
 دا وتلي له اسلام او له ایمان دي
 مشرکان دي، مشرکان دي، مشرکان دي

***

(۵) مطلق وېره

له اسبابو طبیعي وېره روا ده
 لکه وېره له لېوه، ټوپک، بلا ده
 بې اسبابو مطلق وېره عبادت دی
 دغه وېره له بل چا د شرک آفت دی
 لکه وېره په غیاب کې له بابا نه
 منجاور او پیر، فقیر او یا بل چانه
 له کچکول او له ملنگ او یا جنډې نه
 د زیارت له کتارې او یا کونډې نه

د زیارت ونې رامتې کره چې خس دي
 بې خطرې یې سپڅه چې درته بس دي
 په قبرونو کې پراته چې انبیاء دي
 یا ښاغلي او پیاوړي اولیاء دي
 یا کوم عام مسلمانان دي په قبرو کې
 زموږ ورونه مؤمنان دي اديرو کې
 ټول قابل د احترام دي محترم دي
 موږ نه وړاندې مخکې تللي مقدم دي
 مه یې قبر باندې خېږه مه کېنه پرې
 مه گومبزي زیارتونه جوړوه پرې
 تل دعا ورته کوه چې محتاجان دي
 وېره ډار ورڅخه مه کړه، بندگان دي

***

(۶) مطلق طاعت

چې بې قیده او بې شرطه اطاعت دی
 دا هم حق دی د الله او عبادت دی
 نور طاعات ټول په قیدونو مقید دي
 په شرطونو ضوابطو مؤید دي
 که طاعت د پیغمبر که د امیر دی
 دا په حکم د الله په ښه تدبیر دی
 که د خپل نفس د غوښتنو اطاعت کړې
 نو بې شکه ته د خپل نفس عبادت کړې

د خپل نفس بې قیده مه منه خبر شه
 د اسلام په حکمتونو برابر شه
 د امیر امر که امر ناروا وي
 بیا یې نه منل لازم په ما او تا وي
 اطاعت د مور او پلار په مونږه فرض دی
 دغه کار په اولادونو باندې قرض دی
 خو هغه هم په گونا کي روا نه دی
 دا بې قیده او بې شرطه په چا نه دی
 دا بې قیده او بې شرطه چې منل دي
 دا الله ته د هغه په لاره تلل دي
 چې بې قیده او بې شرطه اطاعت دی
 عبادت دی، عبادت دی، عبادت دی
 نوبل چاته یې کول د شرک صورت دی
 ضلالت دی، ضلالت دی، ضلالت دی

***

(۷) رجاء (هيله)

رجاء هيله بې اسبابو عبادت دی
 دا هم حق دی د الله دا حقیقت دی
 یوه هيله له بنده ده په اسبابو
 دا روا ده په شرطونو په آدابو
 لکه هيله د کوم کار چې له کوم کس وي
 او کول یې ښه پوره د هغه وس وي

خو چې هيله له اسبابو نه وي لوړه
 له بل چانه ده په شرک باندې ککړه
 لکه هيله د بچي د ورکولو
 يا د بل يو لوړ حاجت په لاس راوړلو
 ***

(۸) بې کچه محبت

له اسبابو نه چې پورته محبت دی
 او بې کچه وي دا هم يو عبادت دی
 محبت دی په دوه ډوله زما وروره
 ښه يې زده کړه فيصله ونه کړې نوره
 يو په خپل کچ محبت دی چې روا دی
 لکه مينه محبت چې د بابا دی
 يا د پلار او يا د زوی او يا د ورور دی
 يا د لور او يا د خور او يا د مور دی
 يا مېړه کوي له ښځې سره مينه
 يا مېړه سره يې کړي خپله ماندينه
 يا وي مينه د خپلوانو او دوستانو
 يا کوم بل وي محبت د انسانانو
 دا روا دی خو جلا يې دي شرطونه
 په خپل کچ او په تمیز دي توپيرونه

د ماندينې ده جلا د مور جلا ده
 خپله خپله بېله بېله د هر چا ده
 خوبې كچه بې اسبانو لوړه مينه
 چې سپېڅلې او پياوړې ده او سپينه
 دغه مينه محبت د الله حق دى
 د بل چا لپاره شرك موثق دى

***

(۹) د عبادت حُينې نور ډولونه

توكل په الله هم يو عبادت دى
 ځان او مال په الله سپاره چې طاعت دى
 كه رغبت دى كه رهبت دى كه خشوع ده
 عبادت دى انابت دى كه خضوع ده
 بله نوعه عبادت استعانت دى
 يو الله نه مدد غواړه دا صحت دى
 كه فرياد استغاثة كه حلاله ده
 دغه ټول د عبادت بڼه حواله ده
 كه تهليل دى كه تكبير دى كه تحميد دى
 تلاوت دى كه تسبيح او كه تمجيد دى
 دى دا ذكر او اذكار عبادتونه
 دا لمانځنې د الله دي ټول حقونه
 هم كه مينه ده يا بغض او عداوت دى
 د الله لپاره دا هم عبادت دى

لمونځ، روژه، حج او زکات هم عبادت دی
 صدقه وي که خیرات هم عبادت دی
 عبادت کې هم شریک ورسره نشته
 کوم صفت کې هم شریک ورسره نشته

***

توحید الاسماء والصفات

درېم ډول یې توحید دی د نومونو
 د سپېڅلو او د پاکو صفتونو
 نه نومونو کې الله سره شریک شته
 نه وصفونو کې الله سره شریک شته
 د الله پاک دي نهه نوي نومونه
 پاک سپېڅلي مقدس یې صفتونه
 دا نصوصو کې راغلي په دې شمېر دي
 خوا الله ته چې معلوم دي هغه ډېر دي
 د الله د نوم معنا نشته انسان کې
 نه په انس و جن په ځمکه نه اسمان کې
 په نومونو کې یواځې دی او یو دی
 صفتونو کې یواځې دی او یو دی
 نه شریک لري نومونو کې احد دی
 نه شریک لري وصفونو کې احد دی
 نه نومونو کې زیاتې کمی روا دی
 نه وصفونو کې زیاتې کمی روا دی

په الله باندې کوم نوم ایښودل نشته
 بې دلیل په کوم نوم یې بلل نشته
 نه پارسي والا دا "خدای" د الله نوم دی
 نه هم "گاډ" "تینګري" او خلای د الله نوم دی
 ښه حسنی ښایسته نومونه د الله دي
 بې شریکه صفتونه د الله دي
 مستوي دی په خپل عرش باندې اعلیٰ دی
 موږ منلی په ازل کې په "بلی" دی
 نه تشبیه لري صفت کې نه یې سیال شته
 نه شریک لري الله نه یې مثال شته
 موږ منو یې بې تشبیه او بې تمثیله
 بې تکیفه بې انکاره بې تعطیله
 هم خبرې او کلام لري بې مثله
 حادث نه دی او دوام لري بې مثله
 هم صفت لري د خلق هغه خالق دی
 هم د هر چا او هر شي هغه رازق دی
 په صفاتو هم سمیع دی هم بصیر دی
 هم حلیم دی، هم رحمان رحیم خبیر دی
 هم قدرت لري برلاسی او قدیر دی
 هم عظیم اعلیٰ واحد احد کبیر دی
 هم ژوندی دی هم قیوم اول آخر دی
 هم قادر، صمد، غفور، باطن، ظاهر دی

اراده يې بل صفت دی چې جاري ده
 په هرڅه يې چې حاکمه باداري ده
 بل صفت يې مشيئت دی لوی پاچا دی
 ټولواکمن د هر يوشي او د هر چا دی
 هغه يودی نه له چا دی زېږېدلی
 سيال يې نشته نه يې څوک دی زېږولی
 ***

علم

بل صفت د الله علم دی علام دی
 تغير نه لري عالم علی الدوام دی
 هم په پټو باندې پوه هم په ښکاره دی
 په صفت د علم ښه کره پوره دی
 په ذرو د کائناتو باندې پوه دی
 هم په شمېر د مخلوقاتو باندې پوه دی
 زموږ زړونو او سینو نه هم خبر دی
 ددې پانو او دانو نه هم خبر دی
 هره پاڼه چې شنه کېږي نو پرې پوه دی
 هره پاڼه چې غورځېږي نو پرې پوه دی
 نه يې علم زموږ علم کې راتلی شي
 نه يې حلم زموږ حلم کې راتلی شي
 که ملک مقرب که پېغمبر دی
 که پېری یا بل مخلوق دی که بشر دی

که دا ټولې پرښتې او انبياء دي
 رسولان دي يا ښاغلي اولياء دي
 نه دې ټولو کې په غيبو څوک پوهېږي
 نه يې وس د الله پټو ته رسېږي
 دغه ناست چې په قبرونو ملنگان دي
 يا پيران يا د جنډو منجاوران دي
 يا کوډگر او تعويدگر يا نجوميان دي
 چې دعوه د علم غيب کړي مشرکان دي
 درواغجن دي ټول د خپلې بندگان دي
 او له مخې تېر اېستل کوي، ټگان دي

***

حاکمیت

بل یو وصف د الله حاکمیت دی
 چې احکم الحاکمین یې هم صفت دی
 اِنَّ الْحَکْمَ اِلَّا لِلّٰهِ تَهْ نَظَر کړه
 مقتضاد الا الله نه ځان خبر کړه
 حکومت حاکمیت یو تکویني دی
 بل قانون حاکمیت یې تشریعي دی
 تکویني په کائناتو تل حاکم دی
 الله پاک د کائناتو منتظم دی
 کائنات یې د صفت څخه مجبور دي
 د چا خوښه که ناخوښه وي مقهور دي

لمر سپوږمۍ ده شپه او ورځ ده که کلونه
 دا په کال کې راروان څلور فصلونه
 دا بې کچه بې توپيره چې نظام دی
 دا جاري چې دې عالم کې انتظام دی
 دا پیدا ده که پناه ده که صحت دی
 ناروغي ده ولېره تنده جېلت دی
 تکویني حاکمیت لاندې ټول کېږي
 د الله اراده ټولو کې چلېږي
 نه مخلوق سرغړونه شي کولی
 نه هغه څخه پوښتنه شي کولی
 دویم ډول تشریعي حاکمیت دی
 پاک الله مونږ ته راکړی شریعت دی
 دا قانون او شریعت به د هغه وي
 دې نړۍ کې حکومت به د هغه وي
 بل قانون باندې چې حکم حکومت کړي
 ارتکاب د ښکاره کفر ضلالت کړي
 پاک قرآن او پاک سنت مو شریعت دی
 دا قانون او دا دستور ددې امت دی
 دا نړۍ ټوله یو کلی یو دولت دی
 یو امت، یو خلافت، یو امامت دی
 عدالت به د اسلام دلته نافذ وي
 سیاست به د اسلام دلته نافذ وي

نه پاسپورټ او نه وېزه او نه بنديز شته
 نه توپیر یې د ختیز او د لوېديز شته
 انسانان په دې نړۍ کې ټول آزاد دي
 ټوله ځمکه د دوی کور دی پکې ښاد دي
 ښکته پورته به شریک پکې گرځېږي
 ددې ځمکې په هر گوټ کې به اوسېږي
 بس د یو الله قانون به پرې حاکم وي
 بس د یو الله سمون به پرې حاکم وي
 د انسان له غړوندي نه به آزاد وي
 غلامۍ د هر ژوندي نه به آزاد وي
 ښېرازي او سوکالي به وي شریکه
 ددې ځمکې خوشحالي به وي شریکه
 فیصلې به د اسلام په عدالت وي
 ټول ژوندون به د اسلام په هدایت وي
 د ظالم لاس به د ظلم نه لږېږي
 د مظلوم حق به مظلوم ته سپارل کېږي
 نه به ښځې باندي ظلم نه په نړوي
 عدل، عدل به په ځمکه سراسر وي
 دغه ټول په تشریعي حاکمیت شي
 د اسلام په حکومت او سیاست شي
 اوسني دا مسلط چې حاکمان دي
 د یهودو نصاراو ګوډاګیان دي

په وضعي قانون ولاړيې حکومت دی
 چې مانع د خلافت او امامت دی
 دا له مخې شیطانون دي طاغوتان دي
 ټول له څېرمه مشرکان او کافران دي
 په مونږ فرض عين له دوی سره جهاد دی
 په مونږ فرض ددې لپاره اتحاد دی
 تر هغې به مونږ جنگېږو هر سنگر کې
 د الله د لار جهاد په هر ډگر کې
 تر څو يوشی دا شيندلي دولتونه
 يوقوت شي دا شيندلي قوتونه
 شرق او غرب شمال جنوب يو خلافت شي
 دا عرب، عجم له څېرمه يو امت شي
 دغه ستونزې، کړاوونه به ټول ورک شي
 دا تېري او دا ظلمونه به ټول ورک شي
 په دې ځمکه کې به امن خوشحالي شي
 هره خوا به سوکالي او ورورولي شي

***

شفاعت

سفارش او سپارښتنه شفاعت دی
 د يو چا په محبت يا وجاهت دی
 يو د قهر او د امر شفاعت دی
 بل په اذن او لحاظ او په عزت دی

نه الله باندي قاهر او زورور شته
 نه الله ته نازولي مخور شته
 يو دنيا کي شفاعت دی د ژونديو
 د روا کار د کېدلو گړنديو
 دا روا دی او په ښه کار کي ثواب دی
 چې راغلی د حدیثو په کتاب دی
 قهري دا دی چې امیر یې کړي مامور ته
 یا هغه دی چې با دار یې کړي مزدور ته
 چې الله ته شفاعت دی یا دعاء ده
 پاک الله ته د چا حق کي التجا ده
 دا روا دي چې ژوندي یې کوي چاته
 پاک الله دا حکم کړی ما او تاته
 بل د اذن دی چې کېږي په قیامت کي
 وارد شوی لوی حدیث دی شفاعت کي
 د قیامت په ورځ د حشر په میدان کي
 له سختی به خلک نه وي په امان کي
 ټول به لاړ شي و آدم صفي الله ته
 چې بابا شفاعت وکړه پاک الله ته
 آدم یاده به خطا کړي په جنت کي
 چې دانه مې وه خوړلې په غفلت کي
 لاړ شی نوح ته زه ددې عمل وړ نه یم
 نوح به وایي زه ددغه ملاتړ نه یم

لاړ شئ ورشئ ابراهيم خليل الله ته
 خليل وايي به زه پر يمه الله ته
 ابراهيم به يې وروڼېږي موسى ته
 او موسى به يې وروڼېږي عيسى ته
 بيا عيسى به ورته وايي چې خُئ ورشئ
 محمد رسول الله ته په محضر شئ
 چې حاضر شي محمد رسول الله ته
 هغه وبه کړي سجده و پاک الله ته
 پاک الله ته به حمدونه ثنا وايي
 په زاری به يې اوږده سجده کې ستايي
 پاک الله به د اَرْقَعُ هم ورته وايي
 سَلْ تُعْطَهُ اَوْ قُلْ تُسَمِعْ هم ورته وايي
 چې څه غواړې هغه غواړه محمده
 درکوم يې درته واړه محمده
 شفاعت کوه قبلېږي شفاعت دې
 راته وايه منل کېږي شفاعت دې
 دا کېږي شفاعت کېږي به په اذن
 په قيامت کې منل کېږي به په اذن
 دا يواځې فضيلت د محمد دی
 دا اول چې شفاعت د محمد دی
 د حساب کتاب کېدو به شفاعت وي
 د جنت داخليدو به شفاعت وي

چې دوزخ ته کله خلک شي دننه
 بيا به وکړي شفاعت او سپارښتنه
 له دوزخه به راباسي مؤمنان هم
 کم له شرکه دغه نور گناهگاران هم
 ملائکې انبياء به شفاعت کړي
 مؤمنان او اتقياء به شفاعت کړي
 دا د اذن شفاعت دی چې به کېږي
 پس له مرگه په قيامت دی چې به کېږي
 خونه قبر ته ورتگ شته شفاعت ته
 نه ویلی شفاعت شي ضلالت ته
 دا گومبزو زیارتونو ته چې درومي
 دا جنډو او دا قبرونو ته چې درومي
 سفارش او شفاعت چې ورنه غواړي
 دا د شرک او د بدعت وهي رمبري

***

وسيله

الله پاک ته وسيله د نېک عمل ده
 دا روا او ښه پوره په خپل محل ده
 وسيله لټول امر د الله دی
 هم ثابت له محمد رسول الله دی
 محبت د نېک بنده هم نېک عمل دی
 وسيله ده نه تخمین او نه اټکل دی

د الله پاک په نومونو هم روا ده
 د الله په صفتونو هم روا ده
 په قبرونو وسیله هم ناروا ده
 د جاهونو وسیله هم ناروا ده
 نه په مخ د انبیاءو روا کېږي
 نه په مخ د اولیاءو روا کېږي
 دا چې وایي ستا لمن نیسم زیارته
 ته لمن د الله نیسه ښک سیرته
 او بیا وایي د الله دي نازولي
 مونږه ځکه خپل حاجت ته رابللي
 دغه ټولې وسیلې شرک او بدعت دی
 ما لیدلی دي دعوي باندې حجت دی
 په دې ډول وسیله نه ده ثابته
 دا د شرک بدعت حيله نه ده ثابته
 په حدیث کې فرمایلي پېغمبر دي
 سندونه یې صحیح او معتبر دي
 چې پخوا یوحای کې پاتې درې کسان وو
 په یو غار کې ایسار شوي دا خواران وو
 د غار خولې ته شوه رانښویه لویه گټه
 د غار خولې کې سمه بنده شوه په خټه
 د وتولاره شوه ورکه په خوارانو
 بې له ربه اسره نه وه د ځوانانو

مشوره يې سره وکړه دې نېکانو
 پاک الله ته يې سوال وکړ صالحانو
 هر يو خپله نېکه کړنه وسيله کړه
 په دعا باندې يې حل معامله کړه
 وسيله شوه د صالح عمل قبوله
 دا کيسه ده په حديثو کې منقوله
 لار ازاده د عمل په توسل شوه
 په ښه صبر او دعا او توکل شوه
 وسيله نه د ذوات فاضله شته
 نه د مخ، جاه او خاطر پکې حيله شته

***

د شرک ځيني صورتونه او خرافات

شرک الله سره شريک پيدا کول دي
 له الله پرته معبود بل څوک نيول دي
 يا بل څوک متصرف چېرته گڼل دي
 د الله صفت په بل چا کې منل دي
 يا وضعي قانون ته غاړه ايسښودل دي
 يا بابا زيارت په چيغورابلل دي
 ورځو شپو کې نحوست گڼل هم شرک دی
 دې قبرو کې برکت گڼل هم شرک دی
 نه په قبر او جنډې کې برکت شته
 نه يې شناختې او کوڼدې کې برکت شته

د مړيو تعويذونو تړل شرک دی
 د کونجکو او بندونو تړل شرک دی
 نه د سترگي رپيدلو باندې کار شي
 نه خپلۍ په خټ کېدلو باندې کار شي
 نه د چای پيالې کې ډکۍ به مېلمه شي
 نه د زني لاندې لاس د غم پلمه شي
 نه کاغ کاغ کې د کارغه کوم يو خبر شته
 نه د شپې جارو وهلو کې ضرر شته
 نه بکياڼه او کوتره دو بخته ده
 نه هيلۍ او ياکيکره دو بخته ده
 نه خارښ کې د ورغوي خیر او شر شته
 نه کوم خير او شر د ونې غار او غر شته
 دا وهمونه او دودونه خرافات دي
 دا شرکي او شيطاني خز عبلات دي.^۱

طهارت

په اسلام کې طهارت ته اهميت دی
 چې يې نه مني اخته په نجاست دی
 طهارت لپاره پاکې اوبه گوره
 ځان دې وساته له هر ډول پېغوره
 د اوبو دي ډېر قسمونه او ډولونه
 خو چې پاکې وي کوه پرې اودسونه

^۱ خز عبلات: چټي خبرې او چټي کارونه.

څه اوبه دي د درياب او د سيندونو
 بل اوبه دي د باران، چينو، نهرونو
 يا اوبه دي د کارېز او د ډنډونو
 ټولې پاکې دي د سمې او د غرونو
 درې صفاتو کې چې يو يې تغير نه وي
 نجاست باندې بدل يې تصوير نه وي
 يو يې بوی او بل يې رنگ او بل يې خوند دی
 د اوبو سره تړلی زمونږ ژوند دی
 هغه پاکې دي کوه پرې اودسونه
 هم وينځل او هم لمبل کوه غسلونه
 خو که يو يې هم تغير په نجاست و
 په دې درېو کې بدل يې يو صفت و
 نو پليتي دي نجسې دي ناپاکې
 د پاکۍ لپاره بويه پاکې ساکې
 مستعملې د اودس اوبه دي پاکې
 پاکوونکې دي چې نه وي څه کاواکې
 د انسان او د حيوان جوته دي پاکې
 خو د سپي او د خنزير دي بيا ناپاکې
 څه ډولونه پاکوونکي نه دي پاک دي
 غولوي دې ځينې خلک ډېر چالاک دي
 نه شربت باندې مشروع دي اودسونه
 نه مشروع دي په شېدو باندې غسلونه

ښوروا هم اودس ته نه ده مناسبه
 پاکي ښه ده چې ونه دې نيسي تبه
 په لمانځه کې بايد درې څيزونه پاک وي
 لمونځ دې نه کېږي چې يو پکې ناپاک وي
 يويې ځای او بل جامه او بل بدن دی
 هم د مړه لپاره غسل او کفن دی
 لږه ډېره پليتي ټوله يوه ده
 لگولې ما دليل پسې ډيوه ده
 د درهم والا حديث بېخي ضعيف دی
 مسلم دوست کمزوري نه مني عفيف دی
 د بدن د پاکۍ درې دي صورتونه
 تيمم دی، اودسونه او غسلونه
 ددې ټولو راروان دي تفصيلونه
 ماليدلي د هر يودې دليلونه.

***

د اودس ماتوونکي

د اودس چې ماتوونکي دي يا باد دي
 چې راوځي له مقعده دواړه ياد دي
 د اواز او بې اواز دواړه يودې
 لږ او ډېر بې امتياز دواړه يودې
 يا امتيازې وي که ډکې وي که تشې
 اودس وکړه انډيواله ستړی مه شي

يا راوځي چې هر شی له دواړو لاور
 ځان دې وساته له څاخکواو له دارو
 يا ذکر ته بې پردې د لاس وروړل دي
 يا مذي وي يا د اوبښ غوښه خوړل وي
 يا که ښځې گوتې يوسي شتو خان ته
 د پښو منځ کې دغه خاص څېرې گرېوان ته
 يا په ملاسته څوک ويده شي يا په ډډه
 نو اودس يې له بدنه وکړي کډه
 ځکه سست يې شي ټول مزي د کڅوړې
 او کولمې يې پوکولو ته شي جوړې
 دغه ټول د اوداسه دي ماتوونکي
 د لمانځه د طهارت دي ړنگوونکي
 اودس هم په ښکلولو نه ماتېږي
 هم د وينې په وتلو نه ماتېږي

***

د اودس ماتي آداب

د اودس د ماتولو آداب زده کړه
 که چا وکړله پوښتنه ځواب زده کړه
 لومړی دا چې کوم پناځای ته به لاړ شي
 هسې نه چې بې شرميو کې لتاړ شي
 شرمځای د خلکو مخکې ښکاره نه کړي
 چې بې پته بې عزته به درانه کړي

له خای مخکې دا دعا خان سره وایه
هر یو کار په سنت وکړه سر تر پایه
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ
ای الله زه پنا غواړمه له تانه
د نرانو شیطانانو له هر زیانه
هم د بنخو شیطانانو له زیانونو
هم له لږو ډېر گنده نجاستونو
دا "خُبْث" که په ضمې دبا ادا شي
نو "ذکور الشیاطین" به یې معنا شي
معنا دا چې له نرانو شیطانانو
خبائث یې هم له بنخو شیطانانو
او که "خُبْث" هم په سکون د بالوستل وي
نویالږه پلټي ترې اخیستل وي
خبائث به بیا معنا ډېر نجاست وي
د بدلون د حرکت به دا صورت وي
چې د شرم دي خایونه او عورت دی
پټ ساتلو کې یې تل پټ او عزت دی
د الله نوم چې کوم شي کې وي لیکلی
د میتیازو خای ته مه وږه هغه غلی
په ولاړه جامه نه کړې له خان ښکته
په دې کار به شي بې پټه بې عزته

چې حاجت ته کېنې بيا به اعتنا کړې
 چې قبلې ته دې نه مخ او نه دې شا کړې
 په صحرا پټې تشاب کې توپير نشته
 د احتياط په مقتضا کې تاخير نشته
 اختلاف چې د بنيان او د صحرا دی
 ورته مه گوره قوي دليل همدا دی
 د ابو ايوب له قوله معلومېږي
 د مرفوع تفسير موقوف نه څرگندېږي
 بيا چې "نحن" او "کنا" وايي د جمعې
 معلومېږي چې اکثر وايي په منعې
 بل ادب د اودس ماتې احتياط دی
 چې له خاشکو نه ځان وساتي محتاط دی
 چې له خاشکو څخه نه ساتي ځانونه
 نو په قبر کې به مومي عذابونه
 بل ادب د حاجت دا دی چې په پای کې
 په بني لاس استنجا مه کوه هېڅ ځای کې
 استنجا په تېره لوټه هم روا ده
 د مالوچ ټوټې په غوټه هم روا ده
 اوسني چې کاغذونه د تشاب دي
 خاص جوړ شوي د حاجت په انتساب دي
 استنجا ورباندې نر غونډې روا ده
 خو اوبو باندې اعلیٰ اوبې سودا ده

اکتفا هم په یواځې اوبو کېږي
 هم یواځې په دې نورو ښه رغېږي
 دغه نور له اوبو مخکې ضرور نه دي
 څوک د دواړو په کولو مجبور نه دي
 خو په دواړو کې یې څوک کوي روا دي
 خو ډېر خلک بې دلیل په سودا دي
 په اوبو باندې وینځل یې تر پاکۍ دي
 خو ناپاکه او ناولي بې لکۍ دي
 په دې نورو چې له درې ځلو نه کم وي
 ناروا دي او ناوړه او ناسم دي
 له درې ځلو زیات که طاق وي نو افضل دي
 مسائل چې ما لیکلي مدلل دي
 استنجا پاره یخې اوبه ښې دي
 تجربه ده د بمبې که د ویالې دي
 روانه ده استنجا په پچو، سوټو
 نه په سکور او په غوشیانو او هډوکو
 په خرېشنو هم استنجا ناروا کېږي
 په ناولي پلیت شي هم نه رغېږي
 محترم شي نه هم ځان ساته طالبه
 له تېره شي هم ځان وژغوره صاحبه
 نه په داسې کوم یو شي چې پرې ټپي شي
 بواسیر به دې پیدا شي که زخمي شي

اودس ماتي نه گودر باندي روا دی
 نه په سيوري لاري سر باندي روا دی
 نه د چا د استعمال په مواردو
 نه حمام ضرر و بال په مواردو
 په ولاړه هم میتيازي کول مه کړه
 سين په غاړه هم میتيازي کول مه کړه
 که څه عذر وي روا دي په ولاړه
 خود څاڅکونه پنا په الله غواړه
 چي راپاڅي او راوځي له حاجته
 دعا ولوله دا لاندې نېک سيرته
 ۱ - غُفْرَانُكَ
 ما راوبښه بښنه درنه غواړم
 ستا بښني ته اړتيا لرمه ژاړم
 ۲ - "الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِّي الْأَذَى وَ عَافَانِي"
 دا ستاينې چي پوره دي له کماله
 دي ثابتې يو الله ته بي زواله
 چي له ما څخه يې لرې دغه زيان کړ
 عافيت يې رانصيب په خپل احسان کړ
 ادبونه د حاجت درته بيان شوو
 په تفصيل او په دليل درته عيان شوو
 په اسلام کي هر يو کار په ښه ادب دی
 اسلام وگوره چي څومره مذهب دی

نا پاک شيان

د انسان مېتيازې تشې وي که ډکې
 دا پليتي دي پستي وي او که کلکې
 چې د کوم ځناور غوښه وي حرامه
 نو مېتيازې يې پليتي دي له پامه
 ددې ټولو خرېشنه سوټې او مېتيازې
 دي ناولې او نجسې او بېلمازې
 خود کوم حيوان چې غوښه وي حلاله
 د هغو دا دواړه پاک دي انډيواله
 چې خوراک يې د مور پي وي او هلک وي
 نو مېتيازې يې دي سپکې غم يې ورک وي
 چې ترخويي لا بل شی نه وي خوړلی
 په دې هکله ښه صحيح حديث راغلی
 نو د تشويي وينځل نشته اسلام کې
 د اوبو چرکاو پرې وکړه ښه په پام کې
 د هلک ډکې ناپاکې دي او کله
 چې څه وڅوري بې له پيو د مور گله
 بيا يې تشې هم ناپاکې دي هم غټې
 د جلی دي هم ناپاکې تشې ډکې
 د مېتيازو دواړو لارو نه چې راشي
 کومه وينه نو ناپاکه په هر چا شي

د خنزیر غوښه ناپاکه ناروا ده
 او مرداره هم ناپاکه برملا ده
 چې لمده کومه مني وي نو وینځل دي
 او چې وچه وي جامې پورې منبل دي
 غول خواره چرگان څاروي دي هم ناپاکه
 سپی، شراب دي هم ناپاک نه شي بې باکه
 ***

اودس

که جنب نه وې لمانځه ته به اودس کړې
 په نېکۍ به ثوابونه یو په لس کړې
 اودس فرض دی بې اودسه لمونځ باطل دی
 د لمانځه شرط ښه اودس پوره کامل دی
 د اودس تفصیل به اوس درته بیان کړم
 په دلیل به یې کره پوره اسان کړم
 اول کښه ښه سوچه پاکو اوبو ته
 ته یې زده کړه بیا یې وایه گل بیوته
 لومړی ووايه "بسم الله" کفایت کړي
 چې صالح وي نو عمل په روایت کړي
 او بیا درې ځله پاک ووینځه لاسونه
 مسلمان کوي لمونځونه اودسونه
 د مسواک وهل سنت دي اوداسه کې
 په خپل شان په خپل صفت دي اوداسه کې

گېرچاپېره په غاښو مسواک وهل دي
 هم تالوژبه وړۍ پرې پاکول دي
 د مسواک وهل بوزه کې هم سنت دي
 شپه او ورځ او په روژه کې هم سنت دي
 بيا دې خوله پوزه درې ځله ښه صفا کړه
 مضمضه او استنشاق په اعتنا کړه
 مضمضه اوبه په خولې کې خوځول دي
 استنشاق پوزې کې پورته سونول دي
 استنثار بيا سونول دي بېرته ښکته
 ښه يې وکړه چې پرې نه شي ملامته
 په يو لاس اوبو دا دواړه هم سنت دي
 چې بيل بيل يې کوي هم نا ملامت دي
 ورپسې د مخ وينځل دي تر خپل حده
 په پلنوله يوه غوړه تر بل غوړه
 زني لاندې نه تر پاس تندي پېکي دی
 واړه يودي د بوډا که د کمکي دی
 مخ وينځلو کې د ږيرې خلال هم دی
 لمدو گوتو باندې سم او منظم دی
 لمدې گوتې دې په ږيرې کړه دننه
 او لامده کړه ټول بېخونه ټوله زنه
 بيا لومړی د ښي بيا کين لاس پرېمينځل دي
 تر څنگلو ددې دواړو پاکول دي

بيا د سر مسح تر څپ پورې کول دي
 خپل لاندې لاسونه شا مخ ته رابښل دي
 بيا په دوه گوټو ده مسح د غوږونو
 هم دننه هم د باندې زما ورونو
 لومړۍ ښۍ او بيا دې کيڼه پښه صفا کړه
 تر ښنگرو په وينځلو په ځلا کړه
 د سر مسح ده اودس کې په يو ځلې
 دا خبرې د هر کار دي خپلې خپلې
 دا نور غړي يو يو ځلې هم وينځل دي
 دوه دوه ځلې درې درې ځلې هم کول دي
 د څپ مسح د لاسونو په څپ نشته
 چې څرگند يې دليل نه وي نو پټ نشته
 د لاسو او پښو د گوټو دا منځونه
 هر وخت وينځه چې کره شي اودسونه
 له درې ځلو زيات وينځل هم روا نه دي
 د کوم ځای وچ پرېښودل هم روا نه دي
 هم د گوټې او ښنگړيو خوځول دي
 ددې دواړو لاندې ځای ښه لمدول دي
 د پوستکي گونجې ومينځه چې پاک شي
 او پوستکي دې تازه چست او چالاک شي
 هم روا له اودس وروسته وچول دي
 هم روا داسې لامده يې پرېښودل دي
 چې اودس ترڅو مات شوی نه وي گوره
 تر هغې پرې ټول لمونځونه کوه وروره

که هر لمونځ ته بېل اودس کوې هم ښه ده
 خو هرومرو او ډېره ضرور نه ده
 د اودس غړي وينځل پرله پسې دي
 په ترتيب بېره کول پرله پسې دي
 د اودس جريان کې دغه دعا وايه
 په تکرار او په بيا بيا يې رب نه غواړه
 " اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيْ ذَنْبِيْ وَ سَخِّرْ لِيْ فِىْ دَارِيْ وَ بَارِكْ لِيْ فِىْ رِزْقِيْ "

دا گناوې مې راوبښه اى ربه
 او پراخه کور هم راکړې له طلبه
 هم نصيب راته روزي کې برکت کړې
 په بيا بيا وايم نصيب راته عزت کړې
 نورې نشته دعاگانې په اودس کې
 نه له ځانه جوړول شته د چا وس کې
 دا به هم له اوداسه نه وروسته وايي
 پاک الله به رابلي هم به يې ستايي
 ۱- " اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَ اَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُوْلُهُ "

زه په دې باندې گواه یمه چې پرته
 له الله بل معبود نشته دى البته
 هم ددې گواهي کړم چې پېغمبر دى
 محمد د پاک الله چې معتبر دى
 هم بنده دى د الله چې عاليشان دى
 اخري دى هم بشر دى لوى انسان دى

٢ - "اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ"

ای الله ما توبه گارو کې حساب کړه

هم مې پاکو پر هېزگارو کې حساب کړه

چې اودس دې ښه کړه او ښه پوره کړ

ښه پاک نیت او پاک لباس دې ورسره کړ

اوس روان شه د لمانځه په نیت جومات ته

جماعت باندې امام پسې صلات ته

***

غسل

اوس د غسل احکام وپېژنه گرانه

په اسلام کې پاکي ښه ده مسلمانان

جنابت نه غسل فرض دی محترمه

چې مني وځي په ټوپ او خوند بې غمه

که په ویښه وي که خوب کې احتلام وي

باید غسل ته دې سمدلاسه پام وي

غسل فرض دی هم له حیض او له نفاسه

باید وشي بې له ډيله بې وسواسه

چې شهید نه وي د مړي غسل فرض دی

په ژونديو دغه حق د مړي قرض دی

د جمعي د ورځې غسل هم واجب دی

خوک يې فرض گڼي سنت پکې غالب دی

هم سنت د اخرونو او احرام دی
 هم د مړي په غاسل دا غسل تام دی
 اوس د غسل کول زده کړه چې پاکي ده
 غسل نه کول پليته بې پاکي ده
 اول ووينځه لاسونه درې کرته
 په يو ځل او دوه هم نه يې ملامه
 بيا عورت په استنجا کولو صاف کړه
 په وينځلو يې ښه پاک او ښه شفاف کړه
 بيا په پاکه خاوره لاس ومښه وروره
 زما خوږې رب دې نه کړي تا سرتوره
 که دا نه وي نو صابون هم کفايت کړي
 مسلمان به ښه په غور طهارت کړي
 هم به وکړي ښه کره پوره اودس بيا
 پکې نه به سپموي له ځانه وس بيا
 بيا به سر باندې اوبه واچوي پاکې
 چې يې وچوي د زړگي ټولې تناکې
 بيا په ښي اوږې اوبه هم اچول دي
 بيا په کينې اوږې دغه کار کول دي
 بيا د ټول بدن وينځل او پاکول دي
 په ترتيب باندې همدغسې لمبل دي
 بيا تر ټولو په آخر کې د پښو وار دی
 غسل نه کول لوی شرم دی، لوی عار دی

تیمم

که اوبه نه وي يا وي خو ته ناروغ يې
 تیمم ووهه اودس کوه چې روغ يې
 تیمم هم له اوداسه نه نیابت کړي
 هم بدن خخه دې لرې جنابت کړي
 چې اوبه کله پيدا شي اودس وکړه
 هم د غسل په کولو دې زړه ښه کړه
 که په ژمي کې ساړه وو او خطر و
 چې ناروغ به شې په غسل دا حذر و
 که اوبه وي هم خو وس دې پرې بر نه وي
 ته بندي وې اوبه ستا په مقرر نه وي
 بيا هم ووهه تیمم او لمونځ پوره کړه
 دا دفعهې مسائل دي ښه يې زده کړه
 تر هغې چې اوبه نه وي پيدا شوې
 تیمم ووهه تر هغې چې روغ نه وي
 د تیمم لمونځونه بشپړ او کره دي
 شک ونه کړې دليلونه راسره دي
 د تیمم لمونځونه بيا گرځول نشته
 بې دليله د خپل ځان کړول نشته
 د تیمم وهل په پاکه ځمکه وايه
 پاکه لوته پاکه خاوره له پاک ځايه

د تيمم درې صورتونه دي راغلي
 ما دي ډېرو کتابونو کې ليدلي
 يو صورت يې د لاسو يو ځل وهل دي
 په دې ځمکه بيا ځنډل يا پوکول دي
 بيا يې يو ځلې په مخ باندې راښکل دي
 مړوندو پورې لاسونه هم مښل دي
 په دويم صورت کې دوه ځلې وهل دي
 يو د مخ او بل څنگلو پورې تلل دي
 په درېيم صورت د مخ يو ځل مښل دي
 او دويم تر تخرگونو يې کول دي
 چې تر ټولو دى اصح لومړى صورت دى
 دا يو ځل وهل دليل دى او حجت دى
 دا دويم درېيم صورت هر يو ضعیف دى
 زموږ دين د دليلونو دى حنيف دى.

***

فاقد الطهورين

که اوبه نه وي نه لوټه وي نه خاوره
 نه اودس شي نه تيمم شي دغه واوړه
 دا فاقد الطهورين دى شريعت کې
 بې اودسه لمونځ روا دى دې صورت کې
 د تيمم والا که لمونځ يا د فاقد وي
 په ښه نيت او پر آدابو د عابد وي

ددې دواړو نه قضا راگرځول شته
نه بې ځايه بې دليله بيا كول شته.

***

په موزو او جرابو مسح

چې موزې دې په پنبو کړې په اودس وي
شواروز مسح مقيم لپاره بس وي
مسافر لپاره درې ورځې او شپې دي
مسح وکړه چې پنبو کړې دې موزې دي
چې جرابې دې هم پنبې وي او پېرې
راسره دي دليلونه که يې څېرې
د موزو غوندې پرې مسح به روا ده
چې نرۍ وي يا شکېدلې ناروا ده
طريقه د مسحې دا ده محترمه
چې لاسونه دې لامده کړه مکرمه
په يو ځل دې گوټې راکاږه په دواړو
چې يې نه مني وهه يې په خوباړو
مسح ماته شي چې وخت کله پوره شي
يا چې مړ شي او مسکن دې ادېره شي
په اېستلو د جرابې يا موزې هم
مسح نه ماتېږي وکړه دا مزې هم
خو چې وباسې موزه او يا جرابه
مسأله درته کومه له کتابه

او اودس دې په همدغه وخت کې مات شي
مسح ماته شوه اودس ته التفات شي

***

په پټۍ مسح

که په زخم یا په درد کومه پټۍ وي
لویه غټه وي او یا وړه کوچنۍ وي
ده روا په دغې مسح شریعت کې
ترخوښه نه وي کوه یې په حجت کې
که پټۍ له ځایه لرې شي ماتېږي
او که ټپ ښه شي بیا مسح باطلېږي

***

حيض

چې بالغه شي جلی کومه صغیره
بلل کېږي پېغله دا پخه پتیره
بیا یې هره میاشت راځي یو ځلې وینې
او احکام به یې په دې کتاب کې وینې
حيض یې بولي د اسلام په شریعت کې
دا لیکلي دي د ښځو په فطرت کې
چې مېنلې شي بوډۍ شي او زړه شي
بیا یې نه راځي له هرڅه نه مړه شي
نه یې حيض راځي او نه راوړي بچي بیا
په فېرني کې ورته اچوه لاچي بیا

د حيض ورځو کې په ښځو نه روژه شته
 نه مېړه سره دا بله مامله شته
 نه پرې لمونځ او نه طواف شته په حرم کې
 بې غلاف به قرآن نه نيسي دې دم کې
 د لمانځه قضا پرې نشته چې شي پاکه
 د روژې قضا به راوړي پاکه ساکه
 د طواف قضا به راوړي محترمه
 حجابي به کور ته لاړه شي بې غمه
 د حيض کمه موده نشته په حجت کې
 زياتې ورځې دي پنځلس شريعت کې
 حائضي سره خوراک او څښاک روا دی
 بې کوروالي يې صحبت هم بې سودا دی
 هره ښځه يو عادت لري په حيض کې
 خپل جلا جلا صورت لري په حيض کې
 چې له حيضه کله پاکه خوارکۍ شي
 غسل فرض شي او ماموره په پاکۍ شي
 سمدستي به غسل وکړي بې له ډيله
 روا نه دي چې سستي کړي بې دليله
 بيا له غسله وروسته ټول ورته روا شي
 مامله روژه او لمونځ يې بې سودا شي

نفاس

کومه وینه چې لنگوال نه وروسته راشي
 بلل کېږي په نفاس چې برملا شي
 د نفاس لږه موده ده نامعلومه
 شېبه هم کېدی شي وروسته له ماشومه
 زیاتې ورځې تر څلوېښتو هم کېدی شي
 طهارت یا پسینه یا ګړندی شي
 خو چې پاکه شي عادت یې هم پوره شي
 زربه ولاړې چې پاکه او ستره شي
 دا ناپوهه کېږي خپامبوګانې
 ناخبرې له احکامو جاهلاني
 تر څلوېښتو خامخا ګرځي چټلې
 عادت نه وي غسل نه کوي دا ولې؟
 نه لامل او غسل منع دي نفاس کې
 نه په شپو ورځو د حیض په التماس کې
 نفاسې باندې نه لمونځ او نه روژه شته
 نه دا بله خوندوره مامله شته
 نه حرم کې له کعبې نه پرې طواف شته
 نه نیول پرې د قرآن هم بې غلاف شته
 د لمانځه قضا پرې نشته طهارت کې
 د روژې قضا به راوړي نظافت کې

هم قضا پرې د طواف شته له كعبې نه
 ځان دې وساتي د سره اور د لمبې نه
 بې له ورځو يې نور حيض غوندي احكام دي
 گټور واړه حكمونه د اسلام دي.

***

استحاض

له عادتو زياته وينه استحاض دی
 د حيض ورځې په عادت کې انقباض دی
 څلور ډوله حائضه مستحاضه ده
 ناروغۍ چې لگولې پرې قبضه ده
 چې عادت يې وي معلوم نومعاده وي
 چې حيض پېژني هغه ممیزه وي
 چې بالغه شي لومړی مبتدئه ده
 په دوه ډوله ده واده ته ښه کره ده
 چې همزولې څوک لري ذات الاقران ده
 متحیره حبرانه په خپل ځان ده
 اوس د هرې یوې حکم ته غور کېده
 دا بې گټې ناروا سوچونه پرېږده
 د عادت ورځې د حيض د معتادي دي
 دا سربېره استحاض کې د پردې دي
 چې توپیر د حیض د وینې شي کولی
 ځکه دا ممیزه شوو مونږ بللی

دا به بېلې د حيض ورځې په توپیر کړي
 بیا به نورې استحاض باندې تعبیر کړي
 چې نه کومه معتاده وي په عادت کې
 او نه هم ممیزه وي په صفت کې
 نوی حیض یې وي شروع مبتدئه وي
 خو په خویندو یا همزولو ښه پوره وي
 نو په نورو به قیاس د حیض عادت کړي
 نور به پاک ظاهر باطن صورت سیرت کړي
 خو دادرې واړه که نه وه خوارکۍ وه
 متحیره چېرانه گلمکۍ وه
 دا به هر لمانځه ته غسل ښه کړه کړي
 لمونځ روژه طواف جماع به ښه پوره کړي
 یا به لامبي هر لمانځه ته په سهار کې
 بیا به لامبي صلاتین ته په خپل وار کې
 بیا یوځای به ماسپښین او مازیگر کړي
 صلاتین به په یو غسل برابر کړي
 درېیم غسل د مانیام او ماسختن دی
 په دلیل باندې روا دی نه په ظن دی
 شواروز کې شو دا درې وخته غسلونه
 پرې به وکړي دا پنځه وخته لمونځونه
 دا لامبل هم د صحت لپاره ښه دي
 هم پاکۍ او عبادت لپاره ښه دي

د لمانځه وختونه

فرض لمونځونه شواروز کې پنځه وخته
 په مونږ فرض دي په کولو شه نېکبخته
 یو سهار بل ماسپښین بل مازیگر دی
 بل ماښام، بل ماسختن دی مقرر دی
 د سهار وخت سپېده داغ څخه پیلېږي
 اخر وخت یې لمر خاته پورې رسېږي
 خپور سپینوالی په افق فجر صادق دی
 د کاذب پسې لږ وروسته او لاحق دی
 که دې هېر وو یا وېده وې نو معذور یې
 خو چې یاد شوو یا راوینن شوې نو مجبور یې
 لمر نه مخکې که دې یو رکعت راگېر کړ
 او دویم رکعت دې لمر کې تېر و بېر کړ
 د سهار لمونځ دې کره شو هم پوره شو
 که عادت دې شونو کار گره بره شو
 ماسپښین وخت له زواله شروع کېږي
 د هر شي سیوری مشرق ته ورماتېږي
 اخري وخت د هر سیوري یو چندي ده
 په خپل وخت کې لمونځ کول یوه بنادي ده
 مازیگر له یو چندی څخه شروع شي
 اخري وخت دوچندی پورې شروع شي

که په عذر دې هم یو رکعت راډېر کړ
او دا نور لمونځ دې غروب نه اخوا تېر کړ
لمونځ دې وشو مازیگر دې په صحت شو
خو سم نه دی که همدغه دې عادت شو
په زیږي لمر مازیگر د منافق دی
د کوتک او د ټوپک سره لایق دی
چې لمر پرېواته اول وخت د مابښام شو
کړي اذان د مؤذن ورته اوس پام شو
چې مشرق کې توره لیکه رابښکاره شي
او مغرب کې پرېوتل کره پوره شي
بیا مابښام دی وسوسه مه کوه وروره
رب دې وساته له توره او پېغوره
اخي وخت د شفق پنا کېدل دي
لومړی وخت د ماسختن اوس پیلېدل دي
ماسختن شي چې شفق کله پنا شي
اخي وخت نیمې شپې پورې روا شي
شپه چې نیمې باندي واوړي نوقضا شي
خو دا وتر تر سهاره هم ادا شي

***

جمع بين الصلاتين

دا لمونځونه وخت په وخت دي شريعت کې
په خپل وخت به يې کوي په خپل صفت کې
د سهار لمونځ به يواځې کوي گرانه
صلائين په دې کې نشته مسلمانان

ماسپښين او مازيگر په يوځای کېږي
 د ماښام او ماسختن سره غبرگېږي
 دا په جمع صلاتين باندې يادېږي
 په سفر او په باران کې روا کېږي
 کله کله په حضر کې هم روا دي
 خوف، مرض او په خطر کې هم روا دي
 پېغمبر زمونږ سفر کې دي هم کړي
 بې بارانه يې حضر کې دي هم کړي
 عرفات مزدلفې کې صلاتين دي
 د مرض په غلبې کې صلاتين دي
 صلاتين چې کبیره کوم روايت دی
 بېخي اَضَعْفُ شَيٍ په درايست دی
 په هغې کې دی حَنَش حسين يې بولي
 رحبي دی دا نومونه يې غبرگولي
 دغه نوم چې کوم سند کې کله راشي
 روايت يې ييا مردود تباوې شي
 احاديث د صلاتينو ډېر صحيح دي
 په مطلب او مدعا کې ډېر صريح دي
 هم تقديم پکې روا دی په دې دواړو
 هم تاخير پکې روا په دغه واړو
 تقديم دا دی چې رامخکې مازيگر کړې
 او په وخت د ماسپښين يې برابر کړې

دواړه جمع کړې په وخت د ماسپښين کې
 په دليل باندې روا دي زمونږ دين کې
 تاخير دا دی چې وروسته ماسپښين کړې
 او په وخت د مازيگر يې په يقين کړې
 دواړه جمع کړې په وخت د مازيگر کې
 هم روا دي په سفر هم په مطر کې
 له زواله څخه وړاندې که سفر کړې
 بيا به جمع دغه دواړه مازيگر کړې
 او سفر که دې و وروسته له زواله
 بيا يې جمع ماسپښين کړه انديواله
 په ماښام او ماسختن کې تقديم دا دی
 ماسختن يې د ماښام وخت کې ادا دی
 او تاخير يې د ماښام دی ماسختن ته
 په سفر وې که راغلی وې وطن ته
 که د لمر له پرېوتو مخکې سفر وي
 بيا ماښام په ماسختن کې برابر وي
 او که وروسته له غروبې رواښېږي
 ماسختن کوه ماښام کې چې خلاصېږي
 صلاتينو منځ کې نشته سنتونه
 رواټب او زوائد او نه نفلونه

***

جامه

په لمانځه کې پټول د عورت فرض دي
 بلکې هر وخت پټول يې فرض او قرض دي
 که عورت د نارينه دى هم جلا دى
 که عورت د ښځينه دى هم جلا دى
 غليظه او شرمځای د دواړو يودى
 پام کوه ښکاره يې نه کړې چې بېو دى
 نارينه عورت نامه څخه دى لاندې
 ان تر دې چې زنگانه څخه دى باندې
 د نامه او زنگنو منځ کې عورت دى
 په ساتلو پټولو کې يې پټ دى
 يو خادر يوې جامې کې لمونځ روا دى
 په دليل باندې بې شک او بې سودا دى
 که وړوکى و خادر نوبيا يې لنگ کړه
 د شيطان له وساوسو څخه څنگ کړه
 او که لوى و ټبر و بېر يې په اوږو کړه
 خټ کې غوټه کړه ورتېر يې له غوږو کړه
 په سرتوري لمونځ روا او بې سودا دى
 که خولى وي هم بې شکه ښه ادا دى
 ښه او غوره په جامو خولى پگړۍ دى
 په پرتوگ کميس خادر او په شپۍ دى
 په خپليو او موزو کې لمونځ روا دى
 په بوټونو کناوو کې لمونځ روا دى

که ناپاکه وي راکاږه يې په خاورو
 يا يې پاکې په اوبو کړه يا په واورو
 خو چې پاکې وي نو لمونځ پکې افضل دی
 په دليل باندي ثابت دغه عمل دی
 له ښنگرو هم جامه ښکته اسبال دی
 نارينه ته ناروا دی او وبال دی
 که پرتوگ دی، که کميس دی، که چپن ده
 او که لنگ دی يا شړۍ د خپل وطن ده
 چې اسبال وي نو گونا ده کبیره ده
 په لمانځه کې هم دباندې ورسره ده
 ناروا هغه جامه ده چې وي تنگه
 او عورت پکې معلوم شي د بې تنگه
 د عورت ښکاره کول لويه گوناه ده
 د عورت معلومول لويه گوناه ده
 لکه حجم يې معلوم د هندوانو شي
 يا يې حجم د انارو د سينو شي
 او هم سدل ناروا دی په لمانځه کې
 په نقلونو، سنتونو او پنځه کې
 سدل سري يا په اوږو خوړندول دي
 دا بې تاوه د جامو خوړندول دي
 لکه واچوې خادر په اوږو باندي
 او پلو پکې وانه چوې له وړاندي

يا چپن او کورتي واچوې اوږو ته
 او لستوني يې وانه غوندي لاسو ته
 يا په سر دسمال بې تاوه بې عقالي
 سدل مه کوه لمانځه کې انډيواله
 هم رېښم دي ناروا هر نارينه ته
 خوروا دي بې وسواسه ښځينه ته
 چې جامه د نارينه وي نو ساده وي
 هم بې گله، هم بې لیکو هم درنه وي
 ښځينه لپاره ټول بدن عورت دی
 دا يې پت دا يې عفت دا يې عزت دی
 په لمانځه کې مخ لاسونه مستثنا دي
 نور ټول غړي په پرده کې دي پنا دي
 مړوندو پورې لاسو اوله مخ پرته
 نوره ټوله ده عورته ښک سیرته
 پرده نه کوي بې پته بې عفته
 لکه ښځې د غريبانو بې غیرته
 مسلمانان وي عفيفه، محتشمه
 پرده داره، معززه، محترمه.

***

اذان او اقامت

دې لمونځونو ته پنځه وخته اذان دی
 د لمانځه د خبرېدلو ښه اعلان دی

که یواځې وې په غره کې هم اذان کړه
 په جومات او په راغه کې هم اذان کړه
 که په دېسته کې وې شپون وې هم اذان کړه
 که استاذ د پوهنتون وې هم اذان کړه
 اذان نه دی فقط جمعي جماعت ته
 اذان وگڼه قرین دې عبادت ته
 مؤذن به په قیامت کې وي لوړغاړی
 که پښتون وي که عرب وي او که شاری
 چې اذان وشي شیطان تېښتي له ځایه
 تر هغې چې اذان نه اوري له ورايه
 او په تېښته تېښته اچوي بادونه
 راخوړې کړې لږې خړې بدبویونه
 د اذان کلمې دا دي ښه یې واوره
 له اذانه شیطانان وباسي خاوره
 الله اکبر الله اکبر، الله اکبر الله اکبر، اشهد ان لا اله الا الله، اشهد ان لا اله الا الله،
 اشهد ان محمداً رسول الله، اشهد ان محمداً رسول الله، حی علی الصلاة، حی
 علی الصلاة، حی علی الفلاح، حی علی الفلاح، الله اکبر الله اکبر، لا اله الا الله.
 د سهار لمانځه کې وروسته له فلاحه
 دغه وایه ځان خبر کړه له اصلاحه
 "الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِّنَ النَّوْمِ، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِّنَ النَّوْمِ"
 د ترجیع اذان کې دوه ځل په کړاره
 دا شهادتین یې ووايه بې ډاره

بيا دويم ځل پرې راوگرځه په دواړو
 دواړه ووايه په زوره ښه په لوارو
 هم قد قامت الصلاة په اقامت کې
 دوه ځل ووايه فلاح نه وروسته کت کې
 کلمات ټول د اذان دي اقامت کې
 ويل کېږي يو يو ځلي يو کړت کې
 خو تکبير او قد قامت يې دوه دوه ځل دی
 په دليل باندې همدغه مکمل دی
 که اذان وي د ترجيع نو اقامت بيا
 بې ترجيع اذان په څېر يې دی صفت بيا
 د فلاح نه وروسته وايي به اذان کې
 "الا صلوا في الرحال" په هر باران کې

***

له اذان وروسته دعاء

چې اذان واورې نو وايي به دا ذکر
 ښه په مينه او په غور او په فکر
 "أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ رَضِيتُ
 بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا."
 گواهي کوم چې نشته کوم معبود هم
 له الله پرته او نشته کوم مسجود هم

هم گواه یمه ددې دا مې قبول دی
 محمد یې هم بنده هم یې رسول دی
 په الله باندې راضي یم زما رب دی
 او اسلام دی زما دین زما ادب دی
 محمد باندې راضي یم پېغمبر دی
 هم نبي دی، هم رسول دی، هم رهبر دی
 مؤذن چې په اذان کې څنگه وایي
 اورېدونکي ته همغه ویل نښايي
 خو چې کله وایي حی علی وایه
 په دې دواړو کې دا لاندې ذکر ستایه
 "لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ"
 نشته چېرته اووښتل له معصیت یې
 نه توفیق او قوت شته په عبادت یې
 خو په مرسته د الله شي چې اوچت دی
 او هم لوی دی دا لوی والی یې صفت دی
 د سهار په من النوم او اقامت کې
 مؤذن غوندې یې وایه هر صورت کې
 د اقامه اثار چې دی راغلی
 ډېر ضعیف دی ما پخپله راسپړلی
 له اذانه وروسته بیا درود ویل دي
 محمد رسول الله ته یې لېږل دي

بيا دالاندي دعا غواړه چې مسنون ده

او راغلي د حديثو په مضمون ده

"اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ
وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ."

ای الله ددې پوره دعا وره به

او ای به د کره لمونځ له ادبه

محمد ته وسیله فضیلت ورکړه

په مقام یې ستایل شوي برابر کړه

کوم مقام چې تا وعده ورسره کړې

خلاف نه کړې ستا وعده نه ده اومړې

دې کې نور چې خلکو ایښي پیوندونه

ثابت نه دي هیڅ پرې نشته دلیلونه

له دې وروسته دعا غواړه چې قبلېږي

د اذان اقامت منځ کې منل کېږي

له اذان وروسته جومات نه وتل نشته

خو که بېرته راستنېږي تل نشته

په شرعي عذر که پاتې شي لمونځونه

بيا اذان او اقامت کوه پښتونه

که د ډېرو قضایي وي یو اذان دی

اقامت هر یو ته پیل پیل په ښه شان دی

اذان يو اقامت بل کول روا دي
 خو چې يو دا دواړه وکړي ښه همدا دي
 که د ښځو د لمونځونو جماعت وي
 نو په ښځو نه اذان نه اقامت وي
 خوباک نه لري که وکړي دغه دواړه
 خوا امامه به صف منځ کې وي ولاړه
 که يا واوره يا ږلۍ او يا باران وي
 بيا په کور کې لمونځ کول روا اسان وي
 مؤذن به له فلاح وروسته دا وايي
 يا هم وروسته له اذانه داسې ښايي
 الاصلوا فی الحال به ورسره کړي
 لمونځ په کور کې وکړئ دا به ورپوره کړي

***

په اذان يا لمانځه اجورت اخيستل

په اذان او په لمانځه نه اجورت شته
 نه تنخوا او مزدوري په امامت شته
 دغه لمونځ يو عبادت دی په مونږ فرض دی
 په امام او مقتديانو يو شان قرض دی
 امامت د هر عالم مسئوليت دی
 او روزۍ لپاره کار او تجارت دی

چې امام د مقتديانو لاس ته گوري
 او نه کار کوي نه زيار باسي نه ښوري
 دا د علم سپکاوی او اهانست دی
 عالم دې کار باندې پر او ملامت دی
 عالم بايد مستغني او بې پروا وي
 تل د علم او د دين په اعتنا وي
 کوم امام چې مقتديانو ته تل اړ وي
 بيا له حق څخه گونگی وي سړي څوړ وي
 امامان او علماء بايد سخيان وي
 لاس يې لاندې نه وي باندې وي عيان وي
 امامانو ته توفيق له ربه غواړم
 امامان چې محتاج نه وي زه به وياړم
 که تحفيظ دی د قرآن که يې تفسير دی
 د حديثو يا د فقهې په تعبير دی
 نه روا پرې مزدوري ده نه تنخا ده
 که چا واخيسته حرامه خامخا ده
 د بل علم په تدريس باندې روا ده
 خو په دين باندې تنخا توره بلا ده
 صرف او نحوه منطق دی که حکمت دی
 که ادب عروض او طب دی که لغت دی

معاني دي هندسه که رياضي ده
که تاريخ، جغرافيه که بيالوژي ده
په دې ټولو بڼه حلاله مزدوري ده
په تنخا باندې روا دغه خواري ده

***

جوماتونه

جوماتونو جوړولو کې ثواب دی
جوماتونو پاکولو کې ثواب دی
جوماتونه باید پاک وي له ښځو
ښه جارو شي او یا پاک شي په وينځلو
جوماتونه ودانېږي په لمونځونو
ښه په جمو، تلاوت، دعاء ذکر و
په جومات کې اعلانونه ناروا دي
د ورک شوي، که د مړي، که د غلا دي
په جومات کې گپ شپونه ناروا دي
بد ويل او بد شعرونه ناروا دي
ښه صحبت ويده کېدل پکې روا دي
جنابت کې تېرېدل پکې روا دي
ښه شعرونه هم لوستل پکې روا دي
د خوراک او څښاک کول پکې روا دي

په جومات کې توکول هم ناروا دي
 پکې پوزه سوږول هم ناروا دي
 په کورونو کې هم جوړ کړئ جوماتونه
 پاک ځای وټاکئ کوی پکې لمونځونه
 په جومات کې فیصلې کول روا دي
 چې د عدل وي جرگې کول روا دي
 په جومات کې د بندي تړل روا دي
 په جومات کې د تدریس کول روا دي
 په جومات کې د جهاد اعداد روا دی
 په جومات کې د محتاج امداد روا دی
 پاکه ځمکه چې هرځای وي لمونځ پرې کېږي
 پاکه ځمکه په جومات باندې یادېږي
 اديرو کې د لمانځه کول حرام دي
 د یو قبر او له ډېرو سره عام دي
 په جومات روا د مړي ایښودل دي
 هم روا په دغه مړي لمونځ کول دي
 لمونځ روا دی ځمکې لاندې او هوا کې
 چټ له پاسه، الوتکه کې فضا کې
 په جومات کې خاص د یو ځای ټاکل نشته
 له خپل ځایه هم د چا پاڅول نشته

***

سُتره

د لمانځه مخکې سُتره هم مستحب ده
 دا لپاره د تهذيب او د ادب ده
 د سترې اندازه يو ذراع يو لاس دی
 له څنگلې نه د گوتو پورې پاس دی
 دا يې لږ تر لږه کمه اندازه ده
 له دې لويه لاسه غوره جائزه ده
 ستره ښه ده بې سترې لمونځ هم روا دی
 په دليل باندې بې شکه بې سودا دی
 د امام ستره ستره د مقتدي ده
 چې دليل نه وي خبره دې ردي ده
 د سترې هم پېغمبر نه روايت دی
 بې سترې هم د حديثو درايت دی
 بې سترې د نه کېدو چې کوم اثر دی
 نه صحيح دی نه ثابت له پېغمبر دی
 په دې هکله مالیکي ده څېړنه
 زمونږ بل کتاب نه وکړه دا پوښتنه^۱
 تېرېدل د لمانځه مخکې ناروا دي
 په حديثو کې راغلي برملا دي
 که څلوېښت ورځې اونۍ مياشتې کلونه
 انتظار وشي دي ښه نه تېرېدنه

^۱ فقه السنن والآثار وگورئ.

که ولاړ وي په لمانځه او څوک تېرېږي
 ستا په مخکې او نږدې وي نه شرمېږي
 اول منع کړه په لاس دغه ناپوهه
 په دليل دې هم عمل وشه هم گروهه
 او که نه شوي يا يې تېل وهه شيطان دی
 او که نه شوي يا يې ووهه چې وړان دی
 لمونځ دې نه ماتېږي مه کوه خبرې
 او له خپله ځايه مه ځه پسې لرې
 په جومات کې له دېوال او ستونو پرته
 د سترې ايښودل نشته نېک سیرته
 د سجدې له ځايه اخوا چې ستره ده
 د يو ګډ د تېرېدلو فاصله ده
 په صحرا کې چې اوبې چوکړې او ستره شي
 په دليل باندې دا لمونځ کره پوره شي
 که په مخکې دې څوک پروت وي لمونځ روا دی
 که ويده وي او که وينې وي بې سودا دی
 که په مخکې دې کوم کټ وي نو ستره ده
 بې له نېغو اړولو ښه کره ده
 ***

په لمانځه کې روا او ناروا کارونه

په لمانځه کې اشاره کول روا دي
 د کمکي ماشوم په غېږ نيول روا دي

په سجده کې کښول يې هم روا دي
 چې راپاڅې راخيستل يې هم روا دي
 د سلام ځواب په لاس باندې روا دی
 د دليل او د حجت په اعتنا دی
 په لمانځه کې مار، لږم وژل روا دي
 د سجدې له ځای کوم شی وهل روا دي
 که قبلې ته دروازه چا ټکوله
 په لمانځه کې وې ولاړ تا اورېدله
 نو ورمخکې شه ور بېرته کړه بيا راشه
 راروان د لمانځه ځای ته شا په شاهه
 که بلغم يا ارخچى دې خولې ته راشي
 کينې پښې لاندې توکل درته روا شي
 يا يې توکړه په څادر يا په دسمال کې
 بيا مېل يې هم روا شي دغه حال کې
 په لمانځه کې هم خبرې ناروا دي
 هم ليدل له ځايه لرې ناروا دي
 د اسمان لور ته ليدل هم ناروا دي
 ښي او کين لور ته کتل هم ناروا دي
 په لمانځه کې نه بې ځايه خوځېدل شته
 نه جامې راټولول نه گډول شته
 لمونځ دې نه کېږي حاضره چې ډوډۍ شي
 او رامنځ ته دسترخوان وي که کونډۍ شي

يا در ټينگې شي ميتيازي ډكې تشې
 لمونځ دې نه كېږي صاحبه ستړۍ مشې
 ډكېدل او تشېدل دواړه پوره كړه
 بيا لمونځ ښه په فارغ زړه باندې كړه كړه
 كه امام چېرته لمانځه كې بې اودس شي
 دى به لاړ شي او رامنځې به بل كس شي
 پاتې لمونځ به دغه بل امام پوره كړي
 او په دې ترتيب به دغه كار كړه كړي
 كه امام نه چېرته هېر وو بې اودس و
 او لمانځه ته مخكې شوى دغه كس و
 دغه لمونځ د مقتديانو ښه كړه دى
 په امام يې قضايي ده، ناكړه دى

***

لمونځ

چې پنځه دي بنسټونه په اسلام كې
 يو يې لمونځ دى ښه يې ونيسه په پام كې
 په اعمالو كې تر ټولو چې اول دى
 هغه لمونځ دى پنځه وخته مكمل دى
 ماشومانو ته له اوو كالو نه وړاندې
 لمونځ ورزده كړه دا يې حق دى په تا باندې

چې د اوو کالو شو وکړه ورته امر
 چې لمونځ وکړي بيا ونه کړې ورته صبر
 او چې شي د لسو کالو لمونځ ونه کړي
 بيا يې ووهه تر هغې چې يې ښه کړي
 له دې عمر څخه پورته چې عاقل وي
 لمونځ پرې فرض شي د کولو يې قابل وي
 لمونځ چې نه کوي له قصده نو کافر دی
 چې منکر، تارک، مقیم که مسافر دی

***

د جمې لمونځ

لمونځ جومات کې جماعت سره افضل دی
 له یواځې یو په اوه ویشت مفضل دی
 پېغمبر وایي چې نه ځي جماعت ته
 غواړم کور په اور وروسېځم بې پټ ته
 فرض لمونځونه جوماتونو کې بهتر دي
 سنت، نقل په کورونو کې بهتر دي
 لمونځ د ښځو په کورونو کې دی غوره
 که جومات ته ځي نو تللی شي کوتره
 څوک حق نه لري چې منع کړي دا ښځه
 ورته ووايي چې نن جومات ته مه ځه

د سړيو لومړۍ صف دی يا صفونه
 ورپسې د هلکانو کتارونه
 صف، صفونه اخري د بنځينه و
 لنډ امام ته لوی هوښيار له نارينه و
 په سجدو کې بنځې وروسته پورته کېږي
 له جوماته بنځې مخکې روانېږي
 د سړيو د لومړي صف فضيلت دی
 او د بنځو د وروستي صف فضيلت دی
 ټول صفونه به کره او منظم وي
 په يوه ليکه به واړه سره سم وي
 يو تر بله به پښې جوختې وي پيوسته
 خالي ځای به منځ کې نه پرېږدي د کسته
 دا ښنگري به ښنگرو سره ضم وي
 او اوږې به د اوږو سره منضم وي
 په ښنگرو باندې هر سړی اوږېږي
 په ښنگرو سره ټول برابرېږي
 دا پنځې او پونډې لنډې او اوږدې دي
 پروانه لري که وچې که لمډې دي
 نه په پوندو باندې صف برابرېږي
 نه په پنځو د پښو گوتو صف سمېږي

سمېدو لپاره بويه تل ښنگري
 چې يې سم کړي يو تر بله خپل ملگري
 په امام باندې لازم دي چې رامنځ شي
 مقتديانوته وينا کي مخامخ شي
 ورته ووايي چې سووا برابر شئ
 پښې اوږې مو سره جوختې لرو بر شئ
 اقامت چې کله وشي جماعت ته
 بيا روانه دي چې ودرېږي سنت ته
 که ولاړ وي په نفلونو سښتونو
 سلام واړوه شريک شه په صفونو
 که وږې غټې ميتيازې وي درغلې
 يا حاضره وي ډوډۍ رارسېدلې
 لمونځ دې نه کېږي اول حاجت پوره کړه
 له دې دواړو او بيا لمونځ وروسته کړه کړه
 چې حافظ وي نو حقدار د امامت وي
 چې هم ډېر وي او هم ښه يې قرائت وي
 بيا عالم چې د قرآن او د سنت وي
 بيا د ټولو چې دمخه يې هجرت وي
 بيا چې مشر دی او ټولو کې اسن دی
 روا هر يو دی خو دغه کار احسن دی
 که مېلمه وي د چاکور يا په ډېره کې
 يا د چاد سيطرې په دائره کې

روا نه دي چې مېلمه يې او امام شي
 اجازه چې نه وي هسې به بدنام شي
 روا نه دي کومه ښځه شي امامه
 نارينه وټه چې خاصه وي که عامه
 ښځه ښځو ته امامه جوړېدی شي
 مخکې نه شي د صف منځ کې ودرېدی شي
 صف نه وروسته به يواځې نه ودرېږي
 يا څوک راکاږه له صفه که پوهېږي
 يا ورننه وځه صف کې قاعده ده
 که يواځې دې لمونځ وکړ اعاده ده
 مريي او د غلام پسې لمونځ کېږي
 چې کافر نه وي امام پسې لمونځ کېږي
 چې بدعت يې نه شرکي وي نه کفري وي
 مبتدع پسې لمونځ کېږي چې قاري وي
 چې ماشوم وي او له اوو کالو نه بر وي
 خوقاري وي او په شرعې برابر وي
 امامت يې دی روا په شريعت کې
 چې اقرار وي شک يې نشته امامت کې
 چې امام باندې ناخوښه مقتديان وي
 نو امام بايد له هغه ځای روان وي
 د امام لمونځ به پوره او مختصر وي
 ځکه وروسته ترې ضعيف، ناروغ، مضطر وي

که دوه کسه وي نو هم به جماعت کړي
 مسلمان به تل د جمې رعایت کړي
 مقتدي به د امام ښي لور ته سم شي
 لکه صف به دواړه یوځای سره ضم شي
 که ناپوهه وي او کينې خوا ته راشي
 اړول یې ښي طرف ته بیا روا شي
 مقتدي چې له امامه وي لږ وروسته
 دا خبره په دلیل باندې ده سسته
 که درېیم راشي راوړوسته به ماموم کړي
 خو په خوا به یې له ځان سره منظوم کړي
 که یوه ښځه او دوه یې نارینه وي
 ښځه وروسته خوا په خوا به نارینه وي
 که یوه یې ښځینه او بل یې نر وي
 ښځه وروسته سړی مخکې مستقر وي
 که یوه ښځه او بل یې هم مېړه وي
 خوا په خوا به شي ځوانان وي که زارې وي
 مخکې وروسته هم کېدی شي دغه دواړه
 لمونځ دې وکړي بیا دې ځي غاړه په غاړه
 که ژړا واورې امام د ماشومانو
 په لمانځه کې به خیال ساتي د مورگانو
 لمونځ به لنډ کړي د ماشوم او مور لپاره
 چې دا مور یې خپل ماشوم ته شي اوزگار

په لمانځه کې څوک ولاړ وي او بل راشي
 ورشړیک دې شي دا دوه جمه روا شي
 که دوه ځلې امامت وکړي روا ده
 مفتـرض متنفـل پسې ادا ده
 که لوړ غږې مېچن نه وي خلک ډېر وي^۱
 د امام له اورېدو نه تېر و بېر وي
 وروسته يو يا څو کسان به ټاکل کېږي
 د امام غږ د هغوی په غږ رسېږي
 که څوک راشي ځای ونه مومي ځای تنگ وي
 ځای ډک شوی وي او خلک څنگ په څنگ وي
 له امام سره دې ودرېږي په خوا کې
 په ښۍ لوري شک ونه کړي دې ادا کې
 او که ډېر وو ښي او کيڼ لور ته به صف شي
 لمونځ به وکړي د شيطان کار به تلف شي
 چې صفونه يو يا ډېر برابرېږي
 موازي به امام منځ سره سمېږي
 که امام او مقتديانو منځ کې لاړ وي
 يا دېوال، وياله، کوټه، پول او يا دار وي
 پروا نشته لمونځ روا په ضرورت دی
 گڼې گونې کې روا دغه صورت دی

^۱ لوړ غږې مېچن: لوډسپيکر.

که جومات کې هم د جمې لمونځ ولاړ وي
 که له پیل وي یا رکعت درنه کوم لاړ وي
 منډې مه وهه ارام باندې وردرومه
 هغه لمونځ دی چې دې ونیوه له کومه
 که په عذر پاتې لمونځ وي یا لمونځونه
 نوقضایې ده په جمه ثوابونه
 که څوک راشي لمونځ ترې پاتې وي په جمه
 او یو بل په جمه کړی وي بې غمه
 نو دې بل سره دې ودرېږي چې جوړ شي
 دغه لمونځ په جماعت او زړه یې سوړ شي
 د دویم لمونځ صدقه په دې لومړي ده
 د ثواب دغه کانه ددې سړي ده
 د فاضل هم د مفضل پسې لمونځ کېږي
 مفترض متنفل پسې رغېږي
 د بینا هم د ږانده پسې روا دی
 د اودس والا تیمم پسې ادا دی
 مسافر او د مقیم یو بل پسې دی
 دغه ټول روا ادا بې وسوسې دی

***

قبلي ته مخ کول

په مکې مکرمې کې چې کعبه ده
 په حرم کې همنه زمونږ قبله ده
 په مونږ فرض دي چې قبلي ته به ودرېږو
 په لمانځه کې به حرم ته ورمخ کېږو
 که تیاره وه او یا دښته یا سفر و
 او قبله معلومه نه وه یا کوم غرو
 او په فکر د قبلي قبله خطا شوه
 او معلومه شوه دا هله چې رڼا شوه
 لمونځ ادا دی اعادي ته حاجت نشته
 د بي حايه تکلف ضرورت نشته
 په سپرلي باندې چې هرې خوا ته مخ وي
 لمونځ يې کېږي چې هر لور ته مخامخ وي

***

لمانځه کې ننوتل

چې اړين شرط د قبول او د صحت دی
 د اعمالو عباداتو هغه نيت دی
 نيت د زړه يو پټ عمل او پټ صفت دی
 چې په ژبه يې څوک وايي دا بدعت دی
 هم دې وخت په زړه کې شته هم رکعتونه
 هم دې جمه انفراد، فرض، سنتونه

په تكبير تحریمه لمونځ كې داخل شه
 وایه "الله اكبر" د لمونځ عامل شه
 هم لاسونه دواړه پورته تر اوږو كړه
 تر سښې هم روایت یا تر غوږو كړه
 نه اوږو باندې د گوتو ایښودل شته
 نه غوږو باندې د گوتو سولول شته
 نه د ښځې نارینه لمونځ كې توپیر شته
 نه توپیر یې د پاچا او د فقیر شته
 بیا لاسونه د سښې له پاسه كېږده
 د دنیا ټولې خبرې شاته پرېږده
 ښی لاس كېږده كین له پاسه احترام دی
 په مړوند، بازو، څنگلې هر یو تام دی
 كه چا كېښودل نامه باندې روا دي
 لاندې باندې دواړه ښه دي بې سودا دي
 بیا دا لاندې دعا دواړه یا یوه ده
 دا خبره په دلیل رڼا ډیوه ده
 ۱- سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ بِحَمْدِكَ وَ تَبَارَكَ اسْمُكَ وَ تَعَالَى جَدُّكَ وَ لَا إِلَهَ
 غَيْرُكَ.
 الله پاک یې او كره ستاینې ستا دي
 ستا نامې برکتناكې برملا دي

لوړ دې شان دی زموږ ربه ډېر اوچت یې

له تا پرته معبود نشته، بې حاجت یې

۲- اَللّٰهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِيْ وَ بَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
اَللّٰهُمَّ نَقِّنِيْ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْاَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ اَللّٰهُمَّ اغْسِلْ
خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرْدِ.

الله راوړې لري والی زما منځ کې

او زما د گناهونو په بد پنځ کې

لکه څنگه دې راوستی لري والی

په ختیز او په لوېديز کې بېرته والی

الله لري مې گناوې کړې سنگېنې

لکه پاکې شي له خيرو جامې سپينې

الله ووينځي گناوې، زما ربه

په اوبو واوري، ږلی له دې طلبه

قرائت

بيا ويل د تعوذ او تسميې دي

ورپسې کره لوستل د فاتحې دي

فاتحه لوستل په هر رکعت کې فرض دي

منفرد، امام، ماموم باندې دا قرض دي

فرض سنتو او نفلونو کې لوستل دي

په جهري سري لمونځونو کې لوستل دي

او امام صاحب ابو حنيفه وايي
 چې ماموم ته له امام پسې نه نښايي
 فاتحي پسې بيا ووايه آمين هم
 هر لمانځه کې که څه هم وي ماسپښين هم
 په جهري کې يې جهري وايه په زوره
 په سري کې يې سري وايه بې زوره
 په دليل باندې قوي دي دا خبرې
 د دليل خبرې تل وي بختوري
 بيا آمين پسې لوستل د قرائت دي
 آياتونه يا لوستل د کوم سورت دي
 آياتونه لږ تر لږه درې لوستل دي
 او د ځينو رايه يو آيت ويل دي
 تسميه لوستل په جهر هم روا دي
 خوسري لوستل راجح او ښه رڼا دي
 له توبې پرته د ټولو سورتونو
 په شروع کې تسميه په دليلونو
 ده راجحه دا خبره ده راغلي
 احاديثو کې ما خپله ده لوستلې
 مقتدي به پته لولي په جهري کې
 فاتحه او قرائت هم په سري کې
 د جهري لمونځونو حکم منفرد ته
 هم جهري دی هم سري روا عابد ته

ماسپښين او مازيگر يې پټ سري دي
 دا نور درې واړه لمونځونه يې جهري دي
 خو جهري کې دا لومړي دي دوه رکعته
 دا نور يو يا دوه سري دي له صفته
 د سهار قرائت اوږد فضيلت دی
 ننډ او اوږد روا هر يو قرائت دی
 د جمعي د ورځ لمانځه لومړي رکعت کې
 د اعلى سورت سنت دی قرائت کې
 غاشيه سورت دويم رکعت کې وايه
 نور يې هر يو قرائت هم روا ستايه
 په سنتو د سهار او د ماښام کې
 سنت دوه سورتونه ونيسه په پام کې
 په لومړي رکعت سورت د کافرون دی
 په دويم کې د اخلاص سورت مسنون دی
 قرائت د هر لمانځه ته کوم حد نشته
 ننډ او اوږد دی روا او کوم بد نشته
 سورتونه هم روا دي يو رکعت کې
 خلاصول هم ضرور نه دي لوی سورت کې
 په لومړيو دوه د فرضو کې سورت دی
 دا سر پيره فاتحي باندې سنت دی
 او وروستي که چېرې دوه يا يو رکعت دی
 په لوستلو د الحمد کفايت دی

او که ټولو کې یواځې فاتحه وي
هم روا ده لکه تشه چې پیاوه وي

رکوع

بیا به پورته خپل لاسونه تر اوږو کېږي
یا یې پورته تر سینې یا تر غوږو کېږي
لکه څنگه دې په پیل وو پورته کړي
دلیلونه د عدم دي ټول اومړي
بیا به ووايي تکبیر او شې به ښکته
په رکوع باندې به سم شې ښک سیرته
خپل ورغوي به دې ږدې په زنگونو
لکه ونیسي کوم شی په دې لاسونو
خپل لاسونه به دې شخ کېږي لکه مزی
د لیندۍ چې مستقیم وي نوی نوزی
سر به ملا سره په یو خط برابر وي
معتدل به په خپل ځای کې مستقر وي
نه به پورته لکه چرگ باران وهلی
نه به ښکته زنگونو خوا ته وي تللی
زنگونو به وتلي نه وي مخ ته
راکاره به نه وي لوري مخامخ ته

په رکوع کې به دا لاندې دعا وايي
 پاک الله به په دې لاندې ذکر ستايي
 ۱- "سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ"

هم ډېر پاک او هم ډېر لوی دی زما رب دی
 چې دا نه مني کافر دی بې ادب دی
 ۲- "سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ"

هم ډېر پاک دی زما رب او هم سپېڅلی
 پرېستو او جبرائیل دی رب منلی
 ۳- "سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَ بِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي".

ته ډېر پاک یې ای الله زموږه ربه
 ثنا تاته ده الله زموږ مطلبه
 راته وېښه گوناوې گوناوې کار یم
 ستا د عفوې او بښنې طلبگار یم
 لومړی ذکر لږ تر لږه درې ځل وایه
 او د ډېرو برید یې نشته ډېر یې ستایه
 او دا نور یې هم یو ځل ویل روا دي
 هم یې ډېر په ښه ادب او اعتنا دي
 بیا به پورته له رکوع شي په ولاړه
 هم به پورته کړي لاسونه غبرگ دا دواړه
 لکه څرنگه وو پیل کې پورته شوي
 همغسې به کړي پورته خپل ورغوي

بيا به خوړند کړې لاسونه دا ارسال دی
 په دليل باندې قوي دغه فعال دی
 که چا وتړل لاسونه هم روا دي
 خودانه تړل قوي او بې سودا دي
 هم به وايي دا دعا روانېدو کې
 په دې لاره له رکوع پورته کېدو کې

۱- "سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ"

پاک الله د هغه چا دي اورېدلي
 چې ستايلي يې دی هم يې دي منلي
 "رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ"

زموږ ربه همدا تالره ثنا ده
 ستا په در کې بې وسي زموږ دعا ده
 ۲- "رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ"

ربه تالره ستاينه ده بې شکه
 چې هم ډېره ده هم پاکه مبارکه
 ۳- رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلَأُ السَّمَاوَاتِ وَ مِلَأُ الْأَرْضِ وَ مِلَأُ مَا بَيْنَهُمَا وَ مِلَأُ
 مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ وَ كُلُّنَا لَكَ
 عَبْدٌ اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ
 مِنْكَ الْجَدُّ.

زموږ ربه ثنا تالره ده ډېره
 چې پرې ډک شي اسمانونه او سربېره

په ډکوالي ددې ځمکې او لا بيا هم
چې ډکېږي پرې د دواړو منع خلا هم
له دې وروسته په ډکوالي د هغه شي
چې ستا خوښه وي سربېره پرې د څه شي
ای خاوند د ثنا او د لوی شانه
مونږه ټول ستا بنده گان يو مهربانه
چې بنده تر ټولو ښه وينا کړي دا ده
که دا ورکړه ده که منع ده له تاده
ای الله تا چې ورکړي وي وچاته
نشته هيڅ منع کوونکی دې ادا ته
او چې تادي منع کړي زمونږ ربه
ورکوونکی يې څوک نشته له طلبه
او د مال خاوند ته نه شي رسولي
کومه گټه له تا کوم يې چې گټلی

***

سجدي

بيا وربښکته به سجدي ته په تکبير شي
په سجدي کې به شريک په دې تدبير شي
لومړی کې به ږدې په ځمکه خپل لاسونه
او بيا کې به ږدې خپل دواړه زنگنونه
سر په ځمکه باندې کېده تندي پوزه
په اخلاص او محبت د زړه له سوزه

له پنديو دا ورنونه هم جدا كړه
 هم دې خپته له ورنو څخه جلا كړه
 خپلې مخې ته ور اوږد شه سجدو كې
 لنډو لنډو منځنيو او اوږدو كې
 د پښو گوتې دې قبلې ته مخامخ كړه
 او ښكري سره جوخت او مخ په مخ كړه
 قدمونه لاندې باندې سره جوخت كړه
 په همدې ترتيب سجدو كې ځان وربوخت كړه
 پورته نه كړې پوزه ټنډه او لاسونه
 او نه پورته كړې دا پښې يا زنگنونه
 كه له ځمكې نه دې پورته كړ كوم غړی
 لمونځ دې نه كېږي ځان نه كړې هسې ستړۍ
 په سجدو كې به دا ذكر دعا وايي
 بې وسي به دې الله پاك ته وربښايي
 ۱- "سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى"

زما رب تر ټولو پاك او ډېر اوچت دی
 پورته والی، اوچتوالی يې صفت دی
 ۲- "سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَ بِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي"
 ۳- "اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ دِقَّةً وَ جِلَّةً أَوَّلَهُ وَ آخِرَهُ عَلَانِيَتَهُ وَ سِرَّهُ"
 ای الله راته راوبښې گونامې
 كه وړې دي لږې ډېرې دي نارامې

لومړنۍ دي، وروستنۍ دي که ښکاره دي
او که پټې دي دا ټولې ما سره دي
لومړی ذکر لږ تر لږه درې ځل وايه
او د ډېرو بريد يې نشته ډېر يې ستايه
او دا نور يې هم يو ځل ويل روا دي
هم يې ډېر، په ښه ادب او اعتنا دي
نورې ډېرې دعا وغواړه سجدو کې
چې دې ونغاړي د رحم په پردو کې
د قرآن لوستل سجدو کې ناروا دي
په رکوع کې هم دا منع په هر چا دي
بيا د دواړو سجدو منځ کې کښاستل دي
او دا لاندې دعا دې ځای کې لوستل دي
۱_ "رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي"
زما ربه راته وښې گوناوې
زما ربه راته وښې گوناوې
۲_ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَ عَافِنِي وَ اهْدِنِي وَ ارْزُقْنِي وَ اجْبِرْنِي
وَ ارْفَعْنِي.
زما ربه راته وکړې ته ښه
او په ما باندې هم وکړې پېرزوينه
زما ربه راته راکړې عافيت هم
په خپل فضل راته وکړې هدايت هم

او روزي هم راته راكړې زما ربه
 هم مې اړ باسې طاعت ته له طلبه
 هم مې پورته كړې اى ربه درجو كې
 چې ونه نښلم هيڅكله لانجو كې
 بيا دويمه سجده هم لكه لومړۍ ده
 په تكبير باندې ورځه غاړه غړۍ ده
 هر ركعت كې دوه سجدي دي په هر حال كې
 هر لمانځه كې هرې نوعې هر مهال كې
 بيا راپورته په تكبير شه بل ركعت ته
 دې كره پوره لمانځنې عبادت ته
 د لومړي او د درېيم ركعت په پاى كې
 له سجدو وروسته لږ كېنه په دې ځاى كې
 دا دويم ركعت به لنډ وي له اوله
 اوږدول يې هم روا دي كله كله
 د دويم ادا لومړي غوندي كول دي
 په ترتيب كې د لومړي په لاره تلل دي

***

د تلاوت سجدې

چې سجدې دي د قرآن په تلاوت كې
 نو پنځلس دي راغلي روايت كې

پېغمبر نه په مرفوع کې دي راغلي
 د حديثو کتابو کې مایډلي
 ښه يې زده کړه درته شمېرم آیاتونه
 مایډلي د هر حکم د لیلونه
 په اعراف کې آیه دوه سوه شپږم دی
 او د رعد چې آیت دی پنځلسم دی
 او نهه څلوېښت د نحل يې آیت دی
 د اسراء یو سل او اوه په روایت دی
 په مریم کې بیا اته پنځوسم گوره
 حج اتلس او هم اوه او یادی وروره
 بیا شپېتم آیت د سورت الفرقان دی
 او د نمل يې پنځه ویشتم اسان دی
 د سجدي پنځلسم څلرویشتم صاد دی
 او بیا اوه دېرشم د فصلت هم یاد دی
 بیا د نجم دوه شپېتم آیت مطلق دی
 یویشتم د انشقاق نولس علق دی
 چې يې اوري یا يې لولي پرې سجده ده
 فاصله که د چالنده که اوږده ده
 چې دعا ده په سجدي د تلاوت کې
 هغه دا ده چې راغلي روایت کې
 "سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَ شَقَّ سَمْعَهُ وَ بَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَ قُوَّتِهِ".

سجده وکړه زما مخ هغه لوی ذات ته
 چې پیدا یې کړ همدغه التفات ته
 خپلو کړو او په خپل ځواک یې خیري کړي
 دا غوږونه او دا سترگې د پیاوړي
 په سجدي د تلاوت کې چې اودس وي
 ضرور نه دی خودا ښه ده که دې وس وي
 نه د لاس پورته کول شته نه ولاړه
 تشهد دی که سلام دی نشته دواړه
 خو تکبیر ښکته کېدو کې هم سنت دی
 له سجدي را پاڅېدو کې هم صحت دی

***

لومړي کېناستل

چې له دوه رکعتو وروسته کېناستل دي
 په لومړۍ قعده یادېږي دا کول دي
 رکعتونه چې یا درې وي یا څلور وي
 دا قعده پکې لومړۍ وي دا یې کور وي
 او که نه نویا قعده یې آخري ده
 لومړۍ نشته او همدغه یې خواري ده
 کینې پښې باندې به کینې په لومړۍ کې
 ښۍ به ودرې ښه نېغه دې گړۍ کې
 د ښۍ گوتې به قبلې ته مخامخ وي
 کومې لوري ته چې ستا د لمانځه مخ وي

او ورغوي دواړه کېده په ورنونو
 گوتې ښکته کړه په لور د زنگونو

***

اشاره

اشاره په سبابې گوتې سنت ده
 کېناستو کې په ښي لاس باندې صحت ده
 لاس دې موټي کړه او پورته سبابه کړه
 کټه گوته د منځۍ گوتې سره کړه
 ياد کتې او منځۍ گوتې سرونه
 سره يوځای کړه کړه دې کړه لمونځونه
 ياد کتې سر په بېخ د مسواکۍ کړه
 ياد کتې منځه غاړه په غړۍ کړه
 درې صورته دي حديثو کې راغلي
 د حديثو کتابو کې دي ليکلي
 مسواکۍ به پورته وي خوڅه مائله
 دين کې مه کوه پوښتنه له جاهله
 په قعدو کې له اوله تر آخره
 اشاره کول سنت دي مبصره
 په يواځې لا اله چې اشاره کړي
 بې دليله بې حجه ناکره کړي

حرکت او خوځول د گوتې هم شته
 او سکون او ودرول د گوتې هم شته
 د لیلونو د دې دواړو برابر دي
 په قوت کې دواړه یوشان معتبر دي

***

تورک او اخري ناسته

آخري قعده چې کومې کې سلام وي
 تورک ته دې باید ښه پوره پام وي
 رکعتونه چې هر څو وي خو قعده کې
 چې سلام وي تورک وي په همدې کې
 چې څوک بولي یې یواځې څلوریز کې
 کوم دلیل اوجت نشته دې تمیز کې
 تورک د کیناستلو یو صورت دی
 چې راغلی په حدیثو کې سنت دی
 ښی پښه ودروله او کینه کړه ترې لاندې
 د ښی لاندې نیمه کینه کړه د باندې
 او په کین کونایې کینه تورک شو
 په سنتو باندې دغه تمسک شو
 د لیلونو مالیکي بل کتاب کې
 حدیثونه هلته وگوره دې باب کې^۱

^۱ فقه السنن والآثار وگورئ.

د سړي ښځې لمانځه کې توپیر نشته
هم توپیر یې د صغیر او کبیر نشته

تشهد

په قعدې کې تشهد کره لوستل دي

دغه لاندې عبارت پکې ویل دي

"التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ".

که د ژبې عبادت که د بدن دی

یا په مال ښه عبادت د کوم یو تن دی

دغه ټول کره پوره د الله حق دی

شریک نه لري هغه لره مطلق دی

پېغمبره وي په تا دې سلامونه

رحمتوننه، د الله برکتوننه

هم سلام دې وي په مونږ مسلمانانو

د الله په بندگانو صالحانو

گواهي کوم ددې زه موحد یم

له الله پرته معبود نشته عابد یم

هم گواه یم محمد زموږ رهبر دی

هم بنده دی د الله هم پېغمبر دی

په لومړۍ قعده همدومره کفایت دی
 که درود دې کله ووایه صحت دی
 اخري کې تشهد او هم درود دی
 هم دعاوې له الله دي چې معبود دی
 په تکبیر باندې درېیم رکعت ته لاړ شه
 دا لاسونه دې کړه پورته او ولاړ شه
 ودرېدل که له قعدې که له رکعت دي
 په لاسونو پاڅېدل پکې سنت دي
 ***

درود

تشهد نه وروسته ووایه درود بیا
 په اخلاص باندې راوبله معبود بیا
 د درود الفاظ په دې ډول راغلي
 په صحیحو احادیثو کې لیکلي
 "اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ. اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ."
 ای الله په محمد کړې رحمتونه
 او په کور د محمد هم درودونه

لکه تا چې ابراهيم باندې وو کړي
او په کور د ابراهيم دې وو لېږلي
ته بې شکه ستايل شوی يې خالق
د لوی شان والا يې ای زمونږ رازقه
ای الله په محمد برکت کېږدې
او په کور د محمد يې هم ورپرېږدې
لکه تا چې ابراهيم باندې وکړي
او په کور د ابراهيم دې و لېږلي
ته بې شکه ستايل شوی يې رحيمه
د لوی شان والا الله يې ای کریمه.

***

دعاوې

بيا دعاوې له دروده وروسته غواړه
عاجزي کوه الله ته او يا ژاړه
اوس چې هره دعا غواړې ستا اختيار دی
خو يواځې عربي کې اعتبار دی
چې روا وي هر شی غواړه ستا ده خوښه
دا دعا د عبادت ده لويه نښه
خو دا لاندې دعاگانې يې مسنون دي
برابرې د حديثو په قانون دي

"اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَ أَعُوذُكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَ
أَعُوذُكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ وَ أَعُوذُكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ".

ای الله زه پناه غواړم بي حساب

په تا باندې د دوزخ له سخت عذابه

او پنا غواړم په تا ای مهربانه

له عذاب خخه د قبر ای رحمانه

او پناه غواړم په تا باندې حکیمه

د چوکړ دجال فتنې نه ای حلیمه

او پنا غواړم په تا باندې رحیمه

له فتنې د ژوند او مرگه ای کریمه

ای الله زه پنا غواړم له پېغوره

په تا باندې د گونا، قرض او له پوره .

"اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي
مَغْفِرَةً مِّنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ".

الله ما کړی په حان ظلم بي شانه

گونا نه شي خوک بېلې بي له تانه

له خپل لوري راته وکړې بڼه بښنه

او هم رحم په ما وکړې پېرزوينه

ته بي شکه ډېر بښونکی يې خالق

خورا ډېر زيات لوروونکی يې رازقه

"اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَنْتَ
أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ".

الله وېښې گوناوې راته ربه

چې مې کړي مخکې وروسته بې ادبه

او هغه هم چې ما کړي کومې پټې

يا ښکاره مې بې وهلي ورته مټې

او هغه چې ته پرې ډېر پوه يې له مانه

ته هم يې وړاندې کوونکي مهربانه

او هم ته وروسته کوونکي يې قديره

له تا پرته بل معبود نشته بصيره .

په دې نورې هم کولی شي سربېره

دعاگانې دا خبره نه کړې هېره

د سلام گرځول

له دې وروسته گرځول بيا د سلام دي

ښي او کيڼ لور ته په مينه او په پام دي

السلام عليكم ورحمة الله

السلام عليكم ورحمة الله

هم په تاسو دې سلام سلامتيا وي

هم لورېنه د الله دې په بيا بيا وي

لمونځ دې بشپړ او کره شو مسلمانان

په دليل باندې پوره شو په ما گرانه

اوس مسنونې دعاگانې او اذکار دي
چې له فرض لمانځه نه وروسته په هر وار دي
چې هیئت اجتماعي په التزام دی
او د ځینو امامانو ورتنه پام دی
که له فرضونه وي وروسته یا سنت نه
حسابېږي ضلالت او له بدعت نه

***

دعاوې او اذکار

چې د فرض لمانځه نه وروسته کوم اذکار دي
یا دعاوې د دلیل په اعتبار دي
هغه دا دي چې راغلي په حجت دي
او صحیحو احادیثو کې سنت دي
له سلامه وروسته یو ځلې تکبیر دی
په الله اکبر شوی یې تعبیر دی
بیا استغفرالله درې ځله ویل دي
بیا په ذکر دعاء دغسې ستایل دي
۱ - "اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَ مِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ".
ای الله ستا نوم سلام دی ته سلام یې
له عیبونو نه سالم علی الدوام یې
له تاده سلامتیا برکتناک یې
د لوی شان والا یې ربه عزتناک یې .

۲- "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ".

له الله پرته اله او معبود نشته
 د لمانځنې وړ خالق او مسجود نشته
 هغه یو دی شریک نه لري احد دی
 پاچایي ثنا هغه ته دي صمد دی
 په هر شي باندې بر لاسی دی قدیر دی
 هم بصیر دی، هم علیم دی، هم خبیر دی
 نشته کوم منع کوونکی بندوونکی
 چې تا ورکړل د هغو ایساوونکی
 او نه کوم منع کوونکی شته خالق
 د هغو چې منع کړي تا رازقه
 او نه گټه رسولی شي بډای ته
 بډایتوب یې ستا نیولونه کوم حای ته .

۳- "اَللّٰهُمَّ اَعِنِّيْ عَلَى ذِكْرِكَ وَ شُكْرِكَ وَ حُسْنِ عِبَادَتِكَ".

الله وکړې زما مرسته ستا په ذکر

ستا په ښکلي عبادت او ستا په شکر.

۴- "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ لَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ".

لَهُ النِّعْمَةُ وَ لَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الشَّانُ الْحَسَنُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ".

له الله پرته اله او معبود نشته

د لمانځنې وړ خالق او مسجود نشته

هغه یو دی شریک نه لري احد دی

پاچایي ثنا هغه ته دي صمد دی

په هر شي باندې برلاسی دی، قدیر دی

هم بصیر دی، هم علیم دی، هم خیر دی

نشته منع اوړېدل له گناهونو

او نه خواک په عبادت او طاعتونو

خودا ټول به د الله په مرسته کېږي

بل معبود له الله پرته نه پنځېږي

مونږ یواځې همغه ته عبادت کړو

اعتراف یې په ښېگړه او نعمت کړو

دي یواځې د هغه ښکلي ستاینې

مونږ منوو هغه بې شک او بې پوښتنې

له هغه پرته اله او معبود نشته

د لمانځنې وړ خالق او مسجود نشته

د هغه نږه طاعت او عبادت کړو

که یې بد گڼي کافر هم دا غیرت کړو.

۵ - "اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُكَ مِنَ الْجُبْنِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَ أَعُوذُ بِكَ

مِنْ أَرَذَلَ الْعُمُرِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَ عَذَابِ الْقَبْرِ".

الله تا باندي پنا غواړم خالق

بي زړه توب، بخل، بد عمر نه رازقه

او پنا غواړم په تاله هر از مېشته

د دنيا، ما كړه جلا له دغه سلېسته

له هر شره پنا غواړمه وهابه

هم پنا غواړم د قبر له عذابه .

۶ _ "اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَ تَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ وَ حُبَّ

الْمَسَاكِينِ وَ إِذَا أَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً فَأَقْبِضْنِي إِلَيْكَ غَيْرَ مَفْتُونٍ".

ای الله زه له تا غواړمه چې وکړم

ښه کارونه او بد پرېږدمه بد نه کړم

او هم غواړم بي وزلا نوسره مينه

پاکه ساکه تا لپاره تکه سپينه

که غوښتل دي په کوم قوم عذابونه

ما درواخله بي عذابه نا مفتونه .

دري دېرش خله بيا "سُبْحَانَ اللَّهِ" ووايه

دري دېرش خله هم "الحمد لله" ستايه

بيا څلور دېرش خله "الله اكبر" دی

يا يې دري دېرش خله دا هم برابر دی

که دي ووايه تکبير هم دري دېرش خله

بيا دا لاندې ذکر ووايه پخپله:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ".

بيا ويل د آخري دوه سورتونو

د "فلق" او د "الناس" دي په نومونو

د سهار ماښام نه وروسته چې لا ناست يې

د لمانځه په هيئت هغسې لا راست يې

د لمانځه هيئت لا مه بدلوه وايه

دغه لاندې ذکر لس کرته ستايه :

"لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ

يُخَيِّى وَيُمِيتُ وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ".

له الله پرته اله او معبود نشته

د لمانځنې وړ خالق او مسجود نشته

هغه يودى شريك نه لري احد دى

پاچايي ثنا هغه ته دي صمد دى

د هغه په لاس كې خير دى او ښېگړې

همغه ژوندي كول كړي بې له سترې

مړه كول هم همغه كوي بصير دى

په هر شي باندې برلاسى دى قدير دى

له سهار او له ماښام نه وروسته وايه

چې له فرضو تللى نه يې له دې حايه

پوره اوه حل دغه ووايه ثواب دی
 چې راغلی یو حدیث په دغه باب دی
 " اَللّٰهُمَّ اَجِرْنِيْ مِنَ النَّارِ ".
 ای الله ماته پنا راکړې له اوره
 ما محفوظ کړې د دوزخ له بد پېغوره .

***

د فرض لمونځونو رکعتونه

د پنځه وخته د فرضو رکعتونه
 اول زده کړه بیا نقلونه سنتونه
 د سهار دوه رکعتونه معتبر دي
 او څلور څلور ماپښین او مازیگر دي^۱
 درې ماښام دي او څلور د ماسختن دي
 دا په خپل کور او کاله په خپل وطن دي

***

د سنتو رکعتونه

سنت دوه ډوله دي یو یې رواتب دي
 زوائد یې کله کله په طالب دي
 سنتونه نوافل تطوعات دي
 چې کول یې ثوابونه درجات دي
 رواتبو کې تاکید او څه ټینګار دی
 زوائد ورڅخه لاندې اعتبار دی

^۱ ماپښین: ماسپښین (د کندهار او خواوشا سیمو لهجه ده).

د سنتو پرېښودل څه گوناه ده
 خو پره ده او پرېښودل يې رڼاه ده
 د سنتو پرېښودل مناسب نه دي
 له ثواب محرومېدل څه جالب نه دي
 د سنتو رواتب و رکعتونه
 په دې لاندې ډول وگڼه لمونځونه
 د سهار فرضونه مخکې دوه رکعته
 سنت وکړه چې دې رب کړي نېک سیرته
 ماسپښين فرضو نه مخکې هم څلور دي
 او له فرضو څخه وروسته بيا دوه نور دي
 او دوه وروسته له ماښامه ادا کېږي
 او دوه وروسته ماسختن نه حسابېږي
 ځينې فرق د رواتب زوائد نه کړي
 او کول د ټولو يو ډول او ښه کړي
 زوائد له مازيگر مخکې څلور دي
 له ماښام مخکې دوه خوبه نه په زور دي
 ماسختن فرضو نه مخکې څلور کېږي
 ثوابونه او اجرونه پرې زياتېږي
 هر اذان او اقامت په منځ کې دوه دي
 په اخلاص او په اميد او په توبه دي
 ماسپښين کې سنت څو ډوله روا دي
 څلور مخکې څلور وروسته هم ادا دي

او دوه مخکې او دوه وروسته هم راغلي
موږ حديثو کې ليدلي او لوستلي

***

نور مسنون نفلونه

د جومات تحيه دوه رڪته كېږي
كېناستونه مخکې خامخا يادېږي
د اودس تحيه هم دي دوه رڪته
ثوابونه دي كوه يې له حجه
دوه هم وروسته له طوافه د كعبې دي
خان دې وژغوره دوزخ نه چې لمبې دي
دوه هم كله چې راستون شې له سفره
په جومات كې؛ چې ماندينه شي خبره
دوه د خاښت په وخت كې كېږي يا څلور دي
په جومات كې يا سفر كې يا په كور دي
چې لمر وڅېږي يوه نېزه رالوړ شي
دغه وخت يې د ادا لپاره وړ شي
تر زواله دا ټول وخت ددې عمل دی
خو زوال څخه لږ مخکې يې افضل دی
د اشراق او د ضحې چې کوم توپير دی
دا د يو مهال په دوه ډوله تعبير دی
په توپير کې روايات يې ټول ضعيف دي
عبادات د دليلونو په توقيف دي

سنتونه زوائد که رواتب دي
 او يا نور مسنون نفلونه مناسب دي
 نه قضا لري چې پاتې شي له چانه
 نه گونا لري چې ونه شي له تانه
 د سهار سنت او وتر راگرځېږي
 خو که ويې نه کړل نه گوناگرېږي
 خوستي او بې غوري پکې ونه کړي
 روغ يې وکړه او سوري پکې ونه کړي
 رواتب او زوائد کوه ثواب دی
 سستي مه کوه ليدلی ما کتاب دی

***

وتر، تهجد او تراويح

وتر طاق ته د هر شي وايي لغت کې
 او د شپې نفلوته وايي په سنت کې
 وتر فرض او واجب نه دي او سنت دي
 خو تاکيد پکې راغلی دي صحت دي
 په کاله او په حضر کې ادا کېږي
 په صحرا او په سفر کې ادا کېږي
 چې په فرضو دي سربېره کوم نفلونه
 او د شپې کېږي دا ډېر لري نومونه
 تهجد قيام الليل، تطوعات دي
 رمضان کې تراويح دي باقيات دي

ددې ټولو نوم په وترو هم يادېږي
 فرض نه وروسته تر سهاره ادا کېږي
 خو تر ټولو چې دي غوره او بهتر دی
 اخري شپه پيشمني وخت د سحر دی
 وتر يو رکعت راغلی هم حجت کې
 درې، پنځه، اوه او نهه هم په سنت کې
 تر يوولسو او ديارلسو راغلي
 د حديثو کتابو کې دي ليکلي
 درې په يوځای هم راغلي او روا دي
 خو اوله قعده نه لري همدا دي
 او دوه يوځای او يو بېل شې هم کولی
 د هر يو ډول حجت دی ما ليدلی
 ددې نورو بڼه او غوره لاره دا ده
 چې حديثو کې راغلي برملا ده
 دوه دوه وکړه په آخر کې يو رکعت دی
 په حديثو کې راغلی دا صفت دی
 يا دوه دوه کوه اخر کې يې بيا درې دي
 چې لمونځ نه کوي، بې دينه، بې اسرې دي
 تر خپل وسه رکعتونه يې روا دي
 په دليل او په حجت او بې سودا دي
 دغه وتر، تراويح، قيام الليل دي
 چې يې نه کوي اخته په وير او ويل دي

بې له وترو رکتونه يې اته دي
 په دليل کې نه شل، دېرش او نه شپېته دي
 او يووولس يې له وترو سره شمېره
 دوه سنتو سره ديارلس دي بې هېره
 په صحيحو احاديثو کې همدا دي
 روايات يې نور ضعيف او بې له سا دي
 تراويح، تهجد هم په جماعت شي
 خو بې جمې کور کې دېر په فضيلت شي
 تراويح، تهجد بېل او جلا نه دي
 دوه نومونه د يو شي دي، جدا نه دي
 چې هر خومره وي اوږده او په ترتيب وي
 همغومره ثوابونه يې نصيب وي
 په ترتر او په زرزر هسې خوازي ده
 حان بې حايه کړول دي بې لاري ده
 نه ختمونه پکې شته او نه ضرور دي
 نه د ختم په کولو څوک مجبور دي
 د يوې شپې شيبه پکې هم نشته
 پتاسې او تلبينه پکې هم نشته
 په پيسو باندي ختمونه ناروا دي
 په پيسو عبادتونه ناروا دي
 قرآن خپله دېر دېر لوله چې ثواب دی
 دېر ختمونه يې کوه د رب کتاب دی

تراويح او په تفلونو کې يې وايه
 کور، جومات او په لمونځونو کې يې وايه
 په تجويد په غور فکر تلاوت کړه
 ځان خبر يې په معنا او حلاوت کړه

***

د قنوت دعاء

چې په وترو کې دعا ده او قنوت دی
 او راغلی يې حديثو کې ثبوت دی
 په مرفوع حديث کې داسې دی راغلی
 د حديثو کتابو کې مونږ ليدلی
 "اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ وَ عَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ وَ تَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ وَ
 بَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ وَ قِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَ لَا يُقْضَى
 عَلَيْكَ إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ وَ لَا يَعْزُ مَنْ عَادَيْتَ تَبَارَكَ رَبَّنَا وَ تَعَالَيْتَ
 نَسْتَغْفِرُكَ وَ نَتُوبُ إِلَيْكَ".

الله ماته هدايت وکړه خالق
 او هم ماته عافيت راکړه رازقه
 ته په ماشي مهربانه ای رحيمه
 ماله هغو څخه وگڼه کریمه
 چې تا کړی هدايت دی و هغوی ته
 تا ورکړی عافيت دی و هغوی ته

ستا دوستي سرپرستي غوارم ودوده
 ماله هغو څخه وگڼه معبوده
 چې تا کړې له هغوی سره دوستي ده
 او تا کړې د هغوی سرپرستي ده
 برکت راته په هغو کې عطا کړه
 چې روزي دې له کرمه راته راکړه
 د هغه شر نه مې وساته رحمانه
 چې تا کړې فيصله ده مهربانه
 ځکه ته پخپله پرېکړې کړې احد يې
 ستا خلاف فيصلې نه کېږي، صمد يې
 تا چې چا سره دوستي کړې کریمه
 هغه نه خوارېږي هيڅکله حکیمه
 او چې چا سره دې کړې دښمني ده
 هغه نه مومي عزت دا يقيني ده
 زمونږ ربه همدا ته برکتناک يې
 او ډېر پورته، لوړ اوچت سپېڅلی پاک يې
 مونږ بښنه له تا غواړو گوناگوار يو
 او مونږ تاته راستنېږو توبه گار يو.
 چې مرسل يو روايت دی کوم راغلی
 مراسيل ابو داود کې دی ليکلی

په هغه کې قنوت داسې روایت دی

خو ضعیف دغه اثر په درایت دی

اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْتَغِيْنُكَ وَ نَسْتَغْفِرُكَ وَ نُؤْمِنُ بِكَ وَ نَتَوَكَّلُ عَلَیْكَ وَ نُشْنِیْ
عَلَيْكَ الْخَيْرَ وَ نَشْكُرُكَ وَ لَا نَكْفُرُكَ وَ نَخْلَعُ وَ نَتْرُكُ مَنْ یَفْجُرُكَ. اَللّٰهُمَّ
اِیَّاكَ نَعْبُدُ وَ لَكَ نُصَلِّیْ وَ اِلَيْكَ نَسْعٰی وَ نَسْجُدُ وَ نَحْفِدُ وَ نَرْجُوْا
رَحْمَتَكَ وَ نَخْشٰی عَذَابَكَ اِنَّ عَذَابَكَ بِالْكَفَّارِ مُلْحِقٌ.

ای الله مونږه مدد غواړو له تانه

او بښنه له تا غواړو مهربانه

او په تا ایمان راوړو په تا ځان سپارو

او په تا د خیر ثنا وایو ځان څارو

مونږ ستا شکر کوو ستا ناشکري نه کړو

چې له تا سر غږوي هغه به څه کړو

مونږ پرېږدو هغه چې سر غږوي تانه

مونږ یواځې ستا لمانځنه کړو رحمانه

مونږ یواځې تاته لمونځ کوو معبوده

تاته هڅې او سجدې کوو مسجوده

ستا طاعت او عبادت ته مونږ تیار یو

ستا رحمت ته هیله مند یو، ستا په لاریو

ستا عذاب څخه وېرېږو شان دې لوړ دی

ستا عذاب د کافرانو سره وړ دی.

د قنوت په دعاگانو کې اختیار دی
چې روا دعا کوي هر څوک مختار دی
دا د وترو آخري رکعت کې وایه
هیڅ کار مه کړه بې دلیل او بې حایه
قرائت نه چې فارغ شي لوستل کېږي
له رکوع څخه دا مخکې جوتېږي
نه تکبیر شته، نه د لاس پورته کول شته
نه قنوت کې د لاسونو لوړول شته

***

وتر په آخر کې

وتر ټولو نه اخر کې ادا کېږي
تهجد و په اخر کې حسابېږي
تهجد له وترو وروسته کول نشته
بې دلیل د خپل ځان کړول نشته
که له شپې نه وتر پاتې شو سباته
تر زواله قضایي راوړه رڼا ته

***

نازله قنوت

نازله وایي څه پېښې مصیبت ته
چې راپېښه وي زمونږه دې امت ته
لکه ږنگ چې اسلامي لوی خلافت شو
او نازل په مونږه ټولو لوی آفت شو

يا څوک بلوسه او يرغل په اسلام وکړي
 د اسلام په خاوره گواښ ناتمام وکړي
 يا په لاس د کافرانو څوک اسير شي
 مؤمنان د دشمنانو په زنځير شي
 په دې وخت کې نازلې قنوت لوستل دي
 فرض لمانځه کې يې په جمه کې بلل دي
 آخري رکعت کې وروسته له رکوع نه
 قنوت ووايه خبر شه دې شروع نه
 په پنځه وخته لمانځه کې نازلې دي
 په جهري او په سري کې فيصله دي
 دا پنځه وخته په جهر لوستل کېږي
 په زاريو پاک الله رابلل کېږي
 امام وايي به قنوت په عاجزۍ کې
 مقتديان به آمين وايي بې وسۍ کې
 پورته کړي به وي ټولو خپل لاسونه
 په قنوت به ښايسته کړي خپل لمونځونه
 په قنوت کې دعاگانې کوه ډېرې
 په آثارو کې راغلو هم سربېرې
 دا د وترو قنوت هم پکې لوستی شي
 نور لفظونه منظم پکې لوستی شي
 د بېلگې په توگه څو دعاوې دا دي
 چې ښې پاکې د اخلاص او د صفا دي

اَللّٰهُمَّ اَقْسِمَ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا تَحُولُ بِهِ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ مَعَاصِيكَ وَ مِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ وَ مِنْ الْيَقِيْنِ مَا تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا وَ مَتَّعْنَا بِاَسْمَاعِنَا وَ اَبْصَارِنَا وَ قُوَاتِنَا مَا اَحْيَيْتَنَا وَ اجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا وَ اجْعَلْ ثَارَنَا عَلٰى مَنْ ظَلَمْنَا وَ انْصُرْنَا عَلٰى مَنْ عَادَانَا، اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا اَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا، اَللّٰهُمَّ انْصُرْنَا وَلَا تَنْصُرْ عَلَيْنَا وَ اَمْكُرْنَا وَلَا تَمْكُرْ عَلَيْنَا وَ زِدْنَا وَلَا تَنْقُصْنَا وَ اَثِّرْنَا وَلَا تُؤَثِّرْ عَلَيْنَا.

اَللّٰهُمَّ رَحِمَتَكَ نَرْجُوْا فَلَا تَكِلْنَا اِلٰى اَنْفُسِنَا اَوْ اِلٰى اَحَدٍ مِّنْ خَلْقِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ وَ اصْلِحْ لَنَا شَأْنَنَا كُلَّهُ.

اَللّٰهُمَّ اسْتَرْعَوْرَاتِنَا وَءَاْمِنْ رَوْعَاتِنَا، اَللّٰهُمَّ انْصُرِ الْاِسْلَامَ وَ الْمُسْلِمِيْنَ وَ اخْذُلِ الْكُفْرَةَ وَ الْمُشْرِكِيْنَ، اَللّٰهُمَّ انْصُرِ الْمُجَاهِدِيْنَ فِيْ كُلِّ مَكَانٍ وَ اجْعَلْنَا مِنْهُمْ، وَ اخْذُلِ الْكُفْرَةَ وَ مَنْ يُوَالِيْهِمْ فِيْ كُلِّ مَكَانٍ وَ لَا تَجْعَلْنَا مِنْهُمْ، اَللّٰهُمَّ عَلَيْنِكَ بِأَمْرِيْكََا وَ مُتَّحِدِيْهَا وَ اَعْوَانِهَا وَ جَوَاسِيسِهَا وَ عُمَلَانِهَا، اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَجْعَلُكَ فِيْ نُحُوْرِهِمْ وَ نَعُوْذُ بِكَ مِنْ شُرُوْرِهِمْ، اَللّٰهُمَّ شَتَّتْ شَمْلَهُمْ وَ فَرَّقْ جَمْعَهُمْ وَ زَلْزَلْ اَقْدَامَهُمْ وَ خَرَّبْ تَدَايِيْرَهُمْ، وَ مَزَقَّ كُلَّ مُمَزَّقٍ، وَ خَذَهُمْ اَخْذَ عَزِيْزٍ مُّقْتَدِرٍ، اَللّٰهُمَّ احْصِهِمْ عَدَدًا وَ اقْتُلْهُمْ بَدَدًا وَ لَا تُبْقِ مِنْهُمْ اَحَدًا.

اَللّٰهُمَّ اَنْزِلْ بِهِمْ بِأَسْكَ الَّذِي لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ وَ اُنْجِنَا مِنْ بَيْنِهِمْ سَالِمِيْنَ غَانِمِيْنَ. اَللّٰهُمَّ اشْدُدْ وَطَأَتَكَ عَلَيْهِمْ. اَللّٰهُمَّ اَنْجِ الْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ، اَللّٰهُمَّ فَكِّ اَسْرَ الْمُسْلِمِيْنَ اَللّٰهُمَّ فَكِّ اَسْرَ الْمُجَاهِدِيْنَ. اَللّٰهُمَّ عَلَيْنِكَ بِطَوَاغِيْتِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ. اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْأَلُكَ بِأَنَّنا نَشْهَدُ اَنَّكَ اَنْتَ اللهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ الْاَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ. وَ صَلَّى اللهُ عَلٰى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ.

"ای الله زمونږه برخه راته راکړه
ستا له وېرې مونږ ته هغومره عطا کړه
چې پرده کړې ته هغه زمونږ په منځ کې
او د سرد غړولو په بد پنځ کې
او هم راکړې دومره برخه له طاعت ستا
چې روزي کړې په هغې مونږ ته جنت ستا
او هم راکړې دومره برخه له یقینه
چې اسان مصیبتونه کړې په مینه
مونږ ته ګټه راکړې بې له تاوانونو
په غوږونو زمونږ سترگو او خواکونو
چې ترڅو مونږه ژوندي پرېږدې دا راکړې
او وارث یې مونږ نه جوړ کړې مونږ رضا کړې
او زمونږ غچ زمونږ زیان په هغه چا کړې
چې په مونږ یې ظلم کړی دا رسوا کړې
زمونږ مرسته مدد وکړې هغوی باندي
چې یې کړې دښمني مونږ سره وړاندي
ای الله دا دنیا نه کړې لوی مقصد مو
او د پوهې علم نه کړې دغه حد مو
او په مونږ مسلط نه کړې چې انسان وي
خو په مونږه رحم نه کړې ظالمان وي
ای الله زمونږه مرسته مدد وکړې
او زمونږ خلاف یې چا سره ونه کړې

او تدبير دې مونږ لپاره کړې نصيره
 او زمونږ خلاف يې نه کړې ای بصيره
 مونږه زيات کړې کم مو نه کړې مونږ کړې غوره
 او په مونږه غوره نه کړې څوک له بره
 ای الله مونږ ستا رحمت ته هيله من يوو
 مونږ زمونږ ځانو ته مه سپاره غمجن يو
 ستا مخلوق کې مو هم هيچا ته مه سپاره
 لکه رپ د سترگې ای زمونږ باداره
 ټول کارونه او حالونه زمونږ سم کړه
 پټ رازونه زمونږ پټ وېرې مو تم کړه
 دا اسلام مسلمانان په مرستې بناد کړه
 کافران او مشرکان مات او برباد کړه
 ای الله چې په هر ځای مجاهدين وي
 لوړوونکي د اسلام د ښکلي دين وي
 مرسته وکړې له هغوی سره نصيره
 مونږ هغوی سره ملگري کړې بصيره
 کافران او ټول ملگري يې ناکام کړې
 مونږ ونه گڼې هغوی څخه مونږ عام کړې
 ای الله دا امريکا او مرستيالان يې
 دا ملگري، جاسوسان او گوډاغيان يې
 ټول ناکام تبا وې مات او رسوا کړې
 د هغوی ماتې او شرم برملا کړې

د هغوی مخه په تانیسو رحمانه
 له شرونو یې پنا غواړو له تانه
 ای الله شان او شوکت یې مات او ړنگ کړې
 او یووالی یې جلا او جنگ په جنگ کړې
 قدمونه یې لږزان تدبیر خراب کړې
 او ټوټه ټوټه شلېدلې یې عذاب کړې
 الله ونیسي دوی ټینگ او سخت ای ربه
 کافران دي، مشرکان دي، بې ادبه
 په نیولو د غالب ذات ای خالق
 د برلاسي مقتدر ذات ای رازقه
 الله وشمېره دوی یو یوای خبیـره
 او دوی ووژنه په گڼه ای قدیره
 له دوی هیڅ یو کس پرې نه ږدې په دې ځمکه
 چې نامه یې شي ذلیلـه خواره سپکه
 کړې هغه عذاب نازل په کافرانو
 چې یې نه ستنوي ته له مجرمانو
 مونږ د دوی له منځه وژغوره رحیمه
 روغ رمټ له غنیمت سره کریمه
 الله سخت کړه هلاکت ستا په دوی باندي
 الله وژغوره کمزوري مؤمنان دې
 ای الله مسلمانان له بند ازاد کړه
 او ازاد مجاهدین بندیان او بناد کړه

د عربو طاغوتان هلاک برباد کړه
 د عجمو طاغوتان هلاک نابشاد کړه
 الله غواړو مونږ له تا، مونږ عاجزان يو
 وسيله نيسو ددې چې گواهان يو
 ته الله يې له تا پرته معبود نشته
 ته يو ذات يې له تا پرته مسجود نشته
 ته بې نیاز يې زموږ ربه هغه ذات يې
 چې يې نه دي زېږولي بې زوزات يې
 او نه هغه زېږېدلی ته غني يې
 هيڅوک سيال درسره نشته، مستغني يې
 رحمتونه د الله دې وي احد دی
 پېغمبر باندې چې نوم يې محمد دی"

***

د مسبوق احکام

مسبوق هغه چاته وايي چې ترې تللی
 وي څه لمونځ جمې ته وروسته وي راغلی
 جماعت ته په ارام وقار راتلل دي
 نه په بېر، بېر منډې راوېل دي
 چې هرځای کې امام گېر کړې ورشړیک شه
 ددې نورو لمونځ کوونکیو په سرليک شه
 که رکوع وي، که سجده وي، ورسره شه
 انتظار مه کړه د اجر په اسره شه

په ولاړه فاتحه که دې پوره کړه
 چې امام وي لا ولاړ او تا کره کړه
 دا رکعت په رکعتونو کې حساب دی
 په دلیل او په حجت او په کتاب دی
 خورکوع سجده رکعت نه گڼل کېږي
 او کول یې په ثواب کې حسابېږي
 د رکوع مدرک مدرک د رکعت نه دی
 چې مدرک بولي ولاړ په حجت نه دی
 چې امام کله ښي کيږي لور ته سلام کړي
 او خپل لمونځ کره پوره او ښه تمام کړي
 سلام مه گرځوه پاڅه بیا ودرېږه
 د لمانځه پوره کولو ته پاڅېږه
 هغه پاتې تللی لمونځ ځانته پوره کړه
 په احکامو او ارکانو یې کره کړه
 تللی لمونځ اوس په دوه ډوله ادا کېږي
 دواړه ډوله په صحت کې حسابېږي
 په حدیث کې په دوه ډوله عبارت دی
 او صحیح هر روایت په درایت دی
 یو "ما فاتک فاقضوا" دی هم راغلی
 بل حدیث کې "اتموا" دی هم راغلی
 د لومړي حدیث "فاقضوا" معنا به دا وي
 چې ادا وي همغسې به قضا وي

چې تا ونيول هغه دې وروستني دي
او چې تللي دي هغه دې لومړني دي
نو که راغلي دوه دې ونيول دوه تللي
نو دوه تللي بيا په ډکو کې گڼلي
که دې يو رکعت راونيو نور قضا وو
هسې نه چې ستا په خوبه په رضا وو
نو چې پاڅېدې دا دوه رکعت په ډک کړه
او قعدې نه وروسته يو تش او بې شک کړه
که ماښام کې دې يو ونيو دوه وو تللي
نو دا دوه بيا ډک په يوځای دي گڼلي
په همدې ترتيب يې نور دي صورتونه
په قياس ددې يې کېږي رکعتونه
د دويم حديث "اتَمُّوا" معنا دا ده
چې اتمام يې په اخر باندې ادا ده
اوس په عکس د اول دغه صورت دی
د لومړي غوندې دا هم روا صحت دی
چې تا ونيول هغه دې لومړني دي
او چې تللي دي هغه دې وروستني دي
نو که راغلي دوه دې ونيول دوه تللي
نو دوه تللي بيا په تشو کې گڼلي
که دې يو رکعت راونيو نور قضا وو
هسې نه چې ستا په خوبه په رضا وو
نو چې پاڅېدې يو ډک وکړه بيا کېنه
او دوه تش وکړه چې پاڅې له قعدې نه

که ماښام کې دې یو ونيو دوه وو تللي
 نو یو بل وکړه چې دوه شي ډک گڼلي
 بیا لومړۍ قعدې نه پاڅه یو تش وکړه
 لمونځ کړه پوره ادا شو سودا مه کړه
 صورتونه نور په دې صورت قیاس دي
 په ښه نیت او ښه ترتیب او ښه احساس دي

سهوه

چې د سهوي صورتونه د لمانځه دي
 ښه یې وگڼه دا ټول واړه پنځه دي
 لومړۍ دا چې لومړنۍ قعده شي هېره
 او په لار کې درته یاد شي مه کړه وېره
 کښاستو ته که نږدې وې نوزر کښه
 او په دې وخت کې پانه څې له قعدې نه
 که ولاړې ته نږدې وې نو ودرېږه
 بېرته مه کښه په دې وخت کې پاڅېږه
 او دویم صورت د شک دی چې حېران شي
 چې پوره دي او که کم دي او پرېشان شي
 چې په کومې خوا دې زیات قوي باور وي
 هماغه به په گڼلو معتبر وي
 خو که دواړه طرفونه برابر وو
 لږ او ډېر یې سره شک کې سر په سر وو

بيا په كموفصله ده چې پوره شي
 په باور او په يقين باندې كره شي
 اوس د سهوې سجدې دواړو صورتو كې
 له سلامه مخكې كېږي په وتو كې
 تشهد، درود، دعاوې به پوره كړې
 له سلام نه مخكې لمونځ به ټول كره كړې
 اوس به دوه سجدې كوي سلام نه مخكې
 د لمانځه نه د وتو تمام نه مخكې
 له سجدو نه چې راپاڅي متصل بيا
 سلام وگرځوه لمونځ دې شو حاصل بيا
 درېيم دا دى چې په سهوه زيات ركعت شي
 څلورم منځ كې سلام په دې صورت شي
 چې اتمام نه مخكې گرځوي سلام څوك
 او سلام نه وروسته وكړي ورته پام څوك
 كه په دې وخت كې يې كړې وي خبرې
 يا وتلى وي جوماته څخه لرې
 چې رايا د يې شونو لمونځ به خپل پوره كړي
 هغه پاتې به له خپل ځايه كره كړي
 استيناف او د ټول لمونځ گرځول نشته
 بې دليله مسألو پسې تلل نشته
 دا درېيم او څلورم چې كوم صورت دى
 اوس د سهوې د سجدو يې دا صفت دى

چې سلام نه وروسته دوه سجدي کړه کړه
او خپل لمونځ دې په همدې ترتيب پوره کړه
په دريم صورت سجدو پسې سلام دی
څلورم کې بيا سلام نشته تمام دی
چې سربېره په څلورو کوم صورت وي
نو د سهوې د سجدو يې دا صفت وي
دا پنځم دی څلورم غوندي يې شمېره
درې حکمونه دي خبره نه کړې هېره
يا نقصان باندې صفت لومړی دوهم دی
او زیادت باندې صفت د څلورم دی
او يا دا چې لمونځ له سره بيا پوره کړه
په سننوفرائضو يې کړه کړه

***

امام ته فتحه ورکول

که امام لمانځه کې سهوه شي خطا شي
او دا سهوه مقتدي ته برملا شي
که دا سهوه قرائت کې وه نو دا ده
چې لوستل د مقتدي سمه ادا ده
او که سهوه وي هم پرته قرائت نه
نو خبر کړه ځان د فتحې دې صفت نه

مقتدي به فتحه ورکړي نارینه وي
 او که وروسته مقتدی وي ، بنحینه وي
 نارینه ته د "سبحان الله" ویل دي
 بنحینه ته د یو لاس په بل وهل دي
 نه ویل شته د "الحمد" نه تکبیر شته
 نه ویل "التَّحِيَّاتُ"، نه بل تدبیر شته

***

د لمانځه قضاء

نه د کسته د لمانځه قضا کول شته
 نه مؤمن ته د لمانځه هم پرېښودل شته
 که په عذر لمونځ شي پاتې یا ویده وي
 یا دې هېر وو یا بې سده بې لیده وي
 نو چې کله بیا راوینې شي یا دې یاد شي
 یا په سد شي هوبن دې سرته راشي ښاد شي
 لمونځ راوگرځوه زر همدا یې وخت دی
 که لمونځ نه کوي عذاب دی او ډېر سخت دی
 که په عذر درنه پاتې شي لمونځونه
 نو قضاء یې په ترتیب کړه له سمونه
 چې قضا عمري یې بولي دا بدعت دی
 دا اټکل دی بې دلیلې بې حجت دی
 چې لمونځ نه کوي د کسته نو کافر دی
 که په کور کې دی که لرې مسافر دی

***

ممنوع وختونه

درې وختونو کې کونښنې د لمانځه مه کړه
 له دې پرته يې په هر وخت کې بيا وکړه
 يو د لمر د ختوبل وخت د زوال دی
 بل د لمر د پرېوتو وخت کې وبال دی
 بل سهار لمانځه نه وروسته هم ممنوع دی
 تر ختو د لمر دې وخت کې نامشروع دی
 مازيگر لمانځه نه وروسته تر غروب
 ناروا دي ټول لمونځونه، نا مطلوبه
 د جمعې يې له زواله مستثنی دی
 د اسبابو له وباله مستثنی دی

***

ذوات الاسباب

هغه لمونځ چې سبب ولري روا دی
 په همه واړو وختونو کې ادا دی
 يو حرم کې د مکې هر وخت روا دی
 د طواف وي که کوم بل وي بې سودا دی
 بل تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ هر وخت روا دی
 کېناستو نه مخکې هر وخت خامخا دی
 يا په عذر کوم يو لمونځ وي پاتې شوی
 لکه هېر ورته رايا د شي زوړ يا نوی

يا سهار سنت وي پاتې نوروا دي
د طلوع پورې ادا په اعتنا دي

***

د سفر لمونځ

د سفر لمانځه کې قصر دی صاحب
څلور فرض پکې دوه کېږي مواظبه
لکه فرض د ماسپښین یا مازیگر شو
یا څلور د ماسختن چې په حضر شو
قصر نشته په سهار او په ماښام کې
مسائل د سفر ونیسه په پام کې
د سنتو کول نشته په سفر کې
لکه څنگه ادا کېږي په حضر کې
د سهار سنت او وتر بیا مشروع دي
او نفلونه ټول روا او ناممنوع دي

***

د سفر فاصله

اختلاف دی د سفر په فاصلې کې
مذاهب دي مختلف دي سلسلې کې
خو تر ټولو چې قوي دلیل دی، دا دی
چې په درې ميلو کې هم قصر روا دی
په صحیح مرفوع کې نشته له دې لاندې
او پېښ شوي وقایع دي له دې باندې

حد او برید یې لږ تر لږه حسابېږي
دا بنسټ دی فیصله په همدې کېږي.

***

د سفر ورځې

اندازې د شپو او ورځو د سفر کې
اختلاف دی اقامت او په حضر کې
خو کره چې په دلیل او په حجت دی
عبدالله بن عباس نه روایت دی
بخاري او نورو ډېرو دی راوړی
هم متونو هم شروحو ذکر کړی
هغه وایي نولس ورځې په سفر کې
مونږ شوو پاتې په صحبت د پیغمبر کې
په دې ټولو کې د قصر وو لمونځونه
په یوځای کې مو کول جماعتونه
نوبیا مونږه صحابه و ته دا برید شو
په عمل د پیغمبر دغه تحدید شو
په یوځای کې مو تر نولسو سفر و
او له دې به چې بیا زیات شونو حضر و
عبدالله د "نحن" جمع صیغه وایي
او په دې د صحابه و عمل ښایي
اوس مرفوع دی روایت د بخاري دی
او هم فهم استنباط د صحابي دی

نوله دې قوي دليل پکې بل نشته
 اوله دې پرته بدیل پکې بل نشته
 په سفر کې قصر ښه او عزیمت دی
 او رخصت پکې اتمام یو روایت دی
 که ټول عمر هم روان یې مسافر یې
 قصر وکړه خو چې لمونځ نه کړې کافر یې
 اقامت لپاره یو شرط اراده ده
 په خپل واک او خپلې خوښې د بنده ده
 چې په خپلې ارادې نه پاتې کېږي
 لکه چېرته زندانونو کې اوسېږي
 که ټول عمر یې هم پاتې مسافر یې
 ته په قصر نه مجرم نه مقصر یې
 یا په داسې ځای ایسار شي راجاپېر شي
 چې په نن سبا کې ، نن سبا کې گېر شي
 مسافر یې که څه تېر شي هم کلونه
 بې دلیلې کله مه کوه بحثونه
 مسافر به د مقیم پسې پوره کړي
 د هغه په اقتدا به یې کره کړي
 چې امام وي مسافر ماموم مقیم وي
 د ماموم به وي پوره د امام نیم وي

***

د جمعې د ورځې احکام

د جمعې د ورځ دي ډېر فضيلتونه
 په دې هکله دي ثابت روايتونه
 پيدا شوي دي آدم په دغه ورځې
 هم قيامت راځي يو دم په دغه ورځې
 په دې ورځ آدم جنت ته ننوتی
 په دې ورځې له جنته دی راوتی
 هم دې ځمکې ته راغلی په جمعې دی
 هم له دې نړۍ نه تللی په جمعې دی
 هم جمعې ته حضور فرض په مسلمان دی
 چې بې غوره حاضر نه شي بې ايمان دی
 فرضيت يې نه په بڼې نه غلام شته
 په ناروغ او مسافر نه اهتمام شته
 نه ماشوم باندې جمعه نه په اسير شته
 له دې پرته يې په ټولونښه تدبير شته
 د جمعې لمونځ هم په کلي هم په ښار شته
 هم په غره او په باندې او په بازار شته
 نه د مصر جامع شرط شته په سنت کې
 نه هم اذن د امير شته روايت کې

د جمعي لمونځ

د جمعي د ورځ حکمونه دي ځانگړي
 کتـابونو دليـلونـه دي راوړي
 د جمعي په شپه نه خاص کوم قرائت شته
 نه په دې هکله صحيح کوم روايت شته
 د جمعي د ورځ سهار چې قرائت دی
 فرض لمانځه کې چې راغلی او سنت دی
 د سجدي سورت لومړي رکعت کې وايه
 په دويم کې هم د دهر سورت ستايه
 د جمعي په ورځ کې داسې يو ساعت دی
 چې دعاء پکې قبلېږي روايت دی
 په منبر له کيناستو بيا تر سلامه
 چې ونه غورځوي دا ساعت له پامه
 يا په منځ د مازيگر او د مابښام کې
 دا ساعت درسره ونيسه په پام کې
 اخري ساعت کې ډېر زيات احتمال دی
 لټول يې ټولې ورځې کې کمال دی
 د جمعي په ورځې غسل هم واجب دی
 ددې ذکر مخکې شوی مناسب دی
 هم ښې پاکې جامې واغونډه روان شه
 خوشبويي هم استعمال کړه په ښه شان شه

د جمعي لمانځه ته يو اذان سنت دی
 دا دويم يې له عثمانه روايت دی
 چې اذان وشي پلورل هم ناروا شي
 تجارت او اخيستل هم ناروا شي
 چې جومات ته شې حاضر لومړي ساعت کې
 لکه اوبښ چې کړې خپرات په دې صورت کې
 په دويم ساعت ثواب د يوې غوا دی
 په درېيم د يو پسه ثواب ادا دی
 خلورم کې د يوې چرگې ثواب دی
 او پنځم کې د هگۍ ثواب صواب دی
 چې خطبې ته بيا حاضر کله امام شي
 دا زياتي ثواب پوره شي او تمام شي
 چې جومات ته شې داخل نو دوه رکعت
 کېناستونه مخکې وکړه نېک سيرته
 د خطبې نه مخکې هم دا دوه سنت دي
 د خطبې په وخت کې هم دا دوه صحت دي
 له دې پرته فرض نه مخکې نه سنت شته
 نه په دې هکله صحيح کوم روايت شته
 د خطبې په وخت به غوړ کېدې خطيب ته
 د اسلام د مسائلو عنديب ته
 نه له پښو نه د لاسو راتاوول شته
 نه خبرې نه چنده راتولول شته

نه هم چاته چوب ويل شته په دې وخت کې
 نه د بل کوم کار کول شته په دې وخت کې
 نه خندا نه د لاسونو اشارې شته
 نه په خپلو کې خبرې مشورې شته
 نه د خلکو په اوږو وراووبتل شته
 نه د بل چا له خپل حايه پاڅول شته
 نه د دوه نږدې کسانو بېلول شته
 نه کوم بل عبث او لغو کار کول شته
 په يخنۍ ژمي د وخته لمونځ په کار دی
 په گرمۍ اوږي لږ وروسته انتظار دی
 خطبه لنډه لمونځ چې اوږد کړي فقيه دی
 چې لمونځ لنډ خطبه اوږده کوي سفيه دی
 په خطبو کې نصيحت کول په کار دي
 مسائل د شريعت ويل په کار دي
 انگازې او ترنم نشته خطبه کې
 هم د ټوکو تکلم نشته خطبه کې
 په خطبه کې "ق" سورت لوستل سنت دي
 هم امسا، توره پگړۍ وهل سنت دي
 د لمانځه نه مخکې دوه خطبې مشروع دي
 د بدعت کول په هر وخت کې ممنوع دي
 نه خطبو نه مخکې وعظ او نصيحت شته
 نه په ناسته دا تقرير او دا بدعت شته

خطبې دواړه په ولاړه دي راغلي
 کښاستل د دواړو منځ کې دي لږ غلي
 نه د دواړو لاسويو بل خوا وهل شته
 نه يې مخکې اخوا دېخوا غورځول شته
 سبابه که چېرته پورته کړي سنت دي
 نور ناوړه حرکات کول بدعت دي
 له خطبې وروسته په جهر اقامت دی
 بيا په جهر دوه رکعت جماعت دی
 په لومړي کې د "اعلیٰ" سورت لوستل دي
 په دويم کې "غاشيه" سورت ويل دي
 د جمعې له فرضو وروسته چې سنت دي
 که جومات کې يې کوې څلور صحت دي
 او که کور کې يې کوې نو دوه رکعت
 دي ثابت له روايت او درايت
 ***

د اخترونو احکام

د واړه اختر لومړۍ ورځ د شوال ده
 دغه ورځ د خوشحالي ده په هر کال ده
 د ناري خوړل يا طاق خورما سنت دي
 د اختر لمانځه نه مخکې دا صحت دي
 غسل ښه دی د لمانځه په دې تابيا کې
 او يا نوې جامې واغونډه يا پاکې

د عیدگاه په لور به درومي نارینه هم
 او باید چې شي حاضرې بنځینه هم
 حاضې به هم عیدگاه ته حاضرېږي
 له عیدگاه نه به دباندې شریکېږي
 لمونځ به نه کړي تکبیرونه خو به وایي
 پاک الله به په دعا او ذکر ستایي
 په عیدگاه کې نه اذان نه اقامت شته
 نه نقلونه، نه راحی راحی بدعت شته
 له خطبې څخه لمونځ مخکې ادا کېږي
 دوه رکعت به په جهر بشپړېږي
 تحریمه پسې زیاتې اوه تکبیرونه
 ویل کېږي پورته کېږي هم لاسونه
 روایت رفع الیدین کې صریح نه دی
 او صریح یې له اسناده صحیح نه دی
 خو عموم کې د مسلم یو روایت دی
 دلالت نه معلوم دغه درایت دی
 بیا د عام لمانځه په څېر دغه رکعت دی
 توپیر نه لري همدغه یې صفت دی
 په دویم رکعت کې مخکې قرائت نه
 زوائد دي تکبیرونه روایت نه
 دا پنځه دي چې حدیث کې دي راغلي
 کتابونو د حدیثو دي لیکلي

لمونځ چې وشي نو بيا وروسته ترې خطبه ده
 دا خطبه په احاديثو کې يوه ده
 چې عيدگاه ته يې په کومه لار راغلی
 بايد بېرته يې په بله لاره تللی
 چې لمر وڅپړي او لږ غوندې رالوړ شي
 دغه وخت د لمونځ کولو ته بيا وړ شي
 د واره اختر لږ وروسته ادا کېږي
 خو د لوی اختر لږ مخکې حسابېږي
 نور توپير د دواړو نشته په کولو
 نه لمانځه کې، نه خطبې نه په ورتللو
 خو د لوی اختر د ورځې دا توپير دی
 چې خوراک کې قربانۍ پورې تاخير دی
 او واره کې بيا د فطر صدقه ده
 له لمانځه مخکې ادا ده سرسايه ده
 له لمانځه مخکې يا مخکې له اختره
 په نرېښځې لوی واره ده برابره
 پاو کم در کيلو طعام دی په هر چا دی
 د غنمو يا وربشو يا خورما دی
 يا پنېر او يا مميز او يا اوږه دي
 او يا وريجې او يا نور طعام خواړه دي
 پکې ښه دي که کلچې يا متايان وي
 دي حقدار ددې هغه چې مسکينان وي

دليل نشته ددې نغدو ورکولو
 سړي سړيو صاع طعام دی په تلو
 سرسايه حق د بې وزلو غريبانو
 د محتاجو، مسکينانو، فقيرانو
 سرسايه ورکول نشته امامت کې
 نه حساب ده د کوم کار په اجورت کې
 چې يې وس وي ورکول يې ثابت حق دی
 په شتمنو وس لرونکيو دا مطلق دی
 او د لوی اختر نه وروسته قرباني ده
 د لمانځه نه وروسته دا په هر غني ده
 غوا او مېښه اوښ په اوو کسانو کېږي
 روايت کې اوښ په لسو هم سمېږي
 خو ضرور نه ده چې خامخا دې اووه وي
 پروا نشته که دوه درې وي يا پنځه وي
 په يواځې هم څاروي قربانېدې شي
 اوزه، مېړه په يو کس باندې کېدې شي
 نه په خوار څاروي او نه په گوډ روا ده
 په ړانده، چوکړ، غوړ غوڅي ناروا ده
 خو څاروی به دوه غاښی او مُسَنه وي
 ښه پوره به يې د عمر زمانه وي
 اوښ په غاښ به د پنځو کلو پوره وي
 او دا نور به دوه کلن په غاښ کره وي

خو وری پسه یو کلن چاغ روا کېږي
 دا نور درې چې له دوه کم وي نه سمېږي
 دې نه کم به نه وي زیات یې هم روا دی
 چې کره وي بې سودا او بې پروا دی
 په خصي څاروي روا هم قرباني ده
 پروا نشته دا خو لا کره ځواني ده
 نه د غوښې یا څرمنې خرڅول شته
 نه دا دواړه مزدوری کې ورکول شته
 غوښه ستا او ستا د کور او مېلمنو ده
 د خپلوانو، گاونډیانو، بې اسرو ده
 د تقسیم د اندازې کوم دلیل نشته
 کومې برخې د کثیر او قلیل نشته
 خومره ډېره چې خبرات شي ډېر ثواب دی
 په هر ډول چې تقسیم شي دا صواب دی
 د سلفو صالحینو به دا کار و
 چې په درې برخو وېشل یې ابتکار و
 یوه برخه یې د کور بیا د خپلوانو
 او درېیمه د بې وزلو گاونډیانو
 خو مرفوع حدیث کې دغه وېشل نشته
 خاصې برخې او حصې ورکول نشته
 د محتاجو بې وزلانو خیال یې ساته
 د غریبو یتیمانو خیال یې ساته

د سيالۍ او افتخار قرباني نه ده
 له لمانځه مخکې تلوار قرباني نه ده
 که چا مخکې له لمانځه نه قرباني کړه
 ځان لپاره يې د غوښې اساني کړه
 له لمانځه وروسته به بله قرباني کړي
 مسلمان به په دليل مسلماني کړي
 لوبې موبې هم روا دي په اختر کې
 ناروا ټول ناروا دي په اختر کې
 د هگيو جنگول هم ناروا دي
 ناروا ميلې کول هم ناروا دي
 ښې بدلې، ښې سندري هم روا دي
 جواړي او تنگ ټکور يې ناروا دي
 لوی اختر د ذوالحجې دی په لسمه
 او ايام تشریق دي تر ديارلسمه
 که څوک غواړي قرباني وکړي سنت دي
 دا نوکان وېښتان به نه اخلي صحت دي
 له اول د ذوالحجې بيا تر لسمه
 تر څو وکړي قرباني دا به منمه
 ورځې درې د قرباني دي چې لسمه
 ورسره يوولسمه دولسمه
 قرباني په هغه چا ده چې غني وي
 پور پرې نه وي او د ژوند پرې اساني وي

قرباني لپاره نه راقضول شته
 نه غريب باندې يې خامخا كول شته
 د اختر مبارکي ويل سنت دي
 خو دا غېږې ضروري گڼل بدعت دي
 په يوه ورځ که جمعه او هم اختر شي
 دا اختر په دغې نور هم بختور شي
 د جمعي لمونځ بيا ساقط شي ستا اختيار دی
 که جمعي ته څوک راځي که نه خپل کار دی
 که چا وکړ د جمعي لمونځ هم ده سمه
 او که نه د ماسپښين به کړي بې غمه

د ذوالحجې د لومړيو لسو فضيلت

دا د لوی اختر چې مياشت د ذوالحجې ده
 دا د حج او د ثواب او درجې ده
 لومړۍ لس ورځې يې ډېرې د ثواب دي
 ذکر کړي د حديثو هر کتاب دي
 دې کې هر يو نېک عمل شي په څو چنده
 عبادت کې گټه واخله له دې ژونده
 دا ايام معلومات دي په قرآن کې
 د تهليل تکبير تحميد دي هر زمان کې
 ښه په زوره تکبيرونه پکې وايه
 پاک الله په دې ذکرونو باندې ستايه

د اختر چې تکيرونه دي کوم ياره
 دا د ورځ له عرفې دي له سهاره
 د اختر تر څلورمې ورځ يې وايه
 په هر وخت پاکو ځايونو کې يې ستايه
 ديارلسم د ذوالحجې تر مازيگره
 تکيرونه ډېر ډېر وايه معتبره
 نه خاص وخت او ځای په دې کې دی ټاکلی
 سره يو دي نور او بنځه کور او کلی
 ځانته ځانته يې ويل دي هم راغلي
 په يو غږ شريک لوستل هم مایدلي
 يو چې وايي او دا نور يې پسې وايي
 پاک الله په تکيرونو داسې ستايي
 دا ثابت دي په جومات او په بازار کې
 په هر ځای او په هر وخت کوڅو او لار کې
 ***

د تکيرونو الفاظ

چې الفاظ د تکيرونو دي راغلي
 هغه دا دي په درې ډوله مونږ ليدلي

- ۱_ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا
- ۲_ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ.
- ۳_ اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بَكْرَةً وَ أَصِيلًا.

دا هر يو ويل په بيا بيا او تکرار دي
نه په خاص کوم يو عدد دي نه په شمار دي

***

د وېرې لمونځ

که څه وېره خوف او ډار وي له دښمنه
او جهاد کې وي سفر کې بې وطنه
نو صلاة خوف کول دي مسلمانان
د لمانځه پرېښودل نشته په ما ګرانه
په حديثو کې څو ډوله دي راغلي
چې په هر ډول دې وکړل دي منلي
جماعت باندې به کېږي دا ډولونه
دي په اصل کې په جمه ټول لمونځونه

***

لومړۍ طريقه^۱

لومړی دا چې موجود خلک شي دوه ډلې
او پوره په اوداسه وي مکملې
يوه ډله به امام پسې ودرېږي
او دا بله به دښمن ته په څو کېږي
دا يوه چې يو رکعت وکړي په جمه
دا به لاړه شي دښمن طرف ته سمه

^۱ رواه البخاري و مسلم.

د امام پسې به بله اقتدا کړي
 یو رکعت به د امام پسې ادا کړي
 دا امام به دواړو خواوو ته سلام کړي
 او خپل لمونځ به په همدې ترتیب تمام کړي
 بیا به دواړه ډلې پاتې لمونځ پوره کړي
 هر یو کس به یو رکعت ځانته کره کړي
 په هر وخت کې به وسله ځان سره ساتي
 په لمانځه کې دې هم نه شي ورنه پاتې

دویمه طریقه^۱

دویم دا چې موجود خلک شي دوه ډلې
 او پوره په اوداسه وي مکملې
 یوه ډله به امام پسې ودرېږي
 او دا ډله به دښمن ته په څو کېږي
 دا یوه چې یو رکعت وکړي په جمه
 نو امام به انتظار وکړي بې غمه
 دغه ډله به دویم رکعت پوره کړي
 او یواځې به یې ځانته ښه کره کړي
 بیا به دا ډله څوکی ته شي دباندي
 هغه ډله به لمانځه ته شي راوړاندي

^۱ رواه البخاري و مسلم و الترمذي و ابو داود و النسائي و احمد و البيهقي .

دوی شریک به یو رکعت کې د امام شي	
او امام به انتظار کې د سلام شي	
دوی به هم دویم رکعت ځانته پوره کړي	
او یواځې به یې هر یو کس هر کره کړي	
دوی شریک به یو رکعت کې د امام شي	
او د ټولو په شریکه لمونځ تمام شي	

دریمه طریقه^۱

چې دریمه طریقه ده هغه دا ده
یوه ډله د امام په اقتدا ده
او دا بله په څوکی باندې ولاړه
جماعت باندې به لمونځ کړي دغه دواړه
له امام سره به وکړي دوه رکعت
دوی به وروسته شي څوکی ته له همته
دغه بله به هم وکړي دوه رکعت
د امام سره په جمه له ښه نیته
د امام به شي څلور دا رکعتونه
مقتديانوته به دوه دوه له سمونه

***

^۱ رواه البخاري و مسلم و ابوداود و النسائي و احمد.

خلورمہ طریقہ^۱

چہ قبلہ تہ مخامخ کلہ دشمن وی
 او دا نور اطراف د امن لہ وطن وی
 نو امام پسہ بہ جوہ کری دوه صفونہ
 او امام پسہ بہ وکری ٲول نیتونہ
 دواہ صفہ بہ شریک وی ٲہ قیام کی
 او ہم دواہ د قومہ ٲہ نہ اتمام کی
 اول صف بہ عی امام سرہ سجدہ تہ
 د الله د عبادت نہی ارادہ تہ
 او دویم صف بہ شی ٲاتی ٲہ ولاہ
 د دشمن ٲہ نور بہ گوری خیر یی غواہ
 اول صف چہ لہ سجدو نہ راولاہ شی
 نو دویم صف بہ سجدو تہ نہکتہ لاہ شی
 دویم صف چہ دوه سجدہ کلہ ٲورہ کری
 او راٲاخی ٲہ ولاہ خان کرہ کری
 اول صف بہ شی راوروستہ دویم وړاندہ
 مساوات بہ برابر شی ٲہ دہ بانده
 دا دویم رکعت بہ ہم ٲہ ہنہ شان وی
 چہ یی کری دا اول ٲہ کوم بیان وی

^۱ رواہ مسلم والنسائی وابن ماجہ والبیہقی.

ټول شریک به په قعدې او په سلام شي
او په دې ترتیب به لمونځ پوره تمام شي

پنځمه طریقه^۱

او پنځمه طریقه د لمانځه دا ده
یوه ډله د امام په اقتدا ده
یو رکعت به د امام سره تمام کړي
او دویمه به هم یو ورپسې تام کړي
د امام لمونځ دوه رکعت به کړه شو
او د نورو په یو یو رکعت پوره شو
بې له خوفه بې له جنگه روانه دی
یو رکعت کول د فرضو ادا نه دی
نه د نقلو او سنتو یو رکعت شته
یو د خوف او بل د وترو دا صورت شته

شپږمه طریقه^۲

او شپږمه د خوف دغه طریقه ده
او راغلي روایت باندې ثقه ده
چې دوه ډلې به امام پسې ودرېږي
اقتدا کې به دا دواړه شریکېږي

^۱ رواه مسلم و ابو داود و احمد و النسائي .

^۲ رواه ابو داود و النسائي و احمد .

يوه ډله يې څوکی ته شاته لاړه
 او يوه به وي امام پسې ولاړه
 دا يوه به يورکعت وکړي په جمه
 بيا به لاړه شي څوکی ته ښه بې غمه
 هغه بله به يواځې يورکعت کړي
 او امام به انتظار په دې صورت کړي
 او دا ډله به دويم رکعت کره کړي
 د امام په اقتدا به دا پوره کړي
 دې دويم کې دا امام او دغه ډله
 ښه شريک شو او ادا شوه مکمله
 دغه ډله او امام به انتظار کړي
 او اوله به راوپاندې شي چې څار کړي
 يورکعت به دغه وکړي ځانته ځانته
 دوه رکعت به پوره کړي پاک رحمن ته
 په سلام کې به شريک سره دا ټول شي
 دا دوه ډلې او امام به په يو ټول شي
 ***

د ډېرې سختې وېرې

که ډار وېره ډېره زياته وي او سخته
 څه بمبار وي منډه ترېره وي نېکبخته

بيا به ځانته هر يو کس کوي لمونځونه
 فرض به وکړي او پرې نشته سنتونه
 لمونځ به کاندې چې په هر ترتيب يې وس وي
 که تيمم يې وي وهلی که اودس وي
 په ولاړه وي دا لمونځ که په روانه
 که په ملاسته وي په منډه مسلمانان
 په سپرلي وي که پياده که اشاره وي
 که قبلي ته يا بل خوا ته وي کره وي
 په دې ټولو صورتونو لمونځ روا دی
 په حديث کې بې له شکه برملا دی
 قضاء نشته لمونځ په هر ترتيب پوره دی
 ښه اداء دی بې له شکه ښه کره دی

د باران غوښتلو لمونځ

که باران شي کله وروسته وچکالي شي
 او باران ته ضرورت وي بدحالي شي
 يوه ورځ به سره وټاکي معلومه
 چې به وځوو استسقاء ته په موسومه

چې لمر وڅېږي يوه نېزه رالور شي
 دغه وخت بيا د وتو لپاره وړ شي
 نو عيدگاه ته به حاضر مسلمانان شي
 په زړو جامو او عجز به عيان شي
 د منبر ايستل عيدگاه ته هم سنت دي
 د خطبي د عبادت په مصلحت دي
 چې امام كله عيدگاه ته را حاضر شي
 په منبر باندې به پورته مستقر شي
 لومړی الله اكبر تكبير به وايي
 بيا به پاك الله حمدونو باندې ستايي
 بيا به وايي تاسو كړي شكاييت و
 د قحطۍ، او ښه باران ته مو حاجت و
 او الله دی امر كړی د بللو
 هم يې كړې ده وعده د قبولو
 بيا به وايي په اخلاص او هم په هيله
 دي ثابت د احاديثو له دليله:
 "الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَا لَكَ يَوْمَ الدِّينِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ، اَللّهُمَّ اَنْتَ اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اَنْتَ اَنْتَ الْغَنِيُّ وَ نَحْنُ الْفُقَرَاءُ
 اَنْزِلْ عَلَيْنَا الْغَيْثَ وَاجْعَلْ مَا اَنْزَلْتَ لَنَا قُوَّةً وَ بَلَاغًا إِلَى حِينٍ".
 ښه حمدونه د الله دي په صفاتو
 هغه رب دی ددې ټولو مخلوقاتو

هم رحمن دی هغه ډېر زیات مهربان دی
 هم رحیم دی لوړوونکی مستعان دی
 هم مالک دی د جزا د ورځ واکدار دی
 بل معبود نشته الله زمونږ بادار دی
 څه چې وغواړي کوي یې چې خپلواک دی
 له عیبونو نقصانونو څخه پاک دی
 ای الله ته خوا الله یې له تا پرته
 بل معبود نشته یو ته یې بې حاجته
 ته غني یې بې پروا مونږ بې وزلان یو
 ښه باران په مونږه وکړه محتاجان یو
 او بیا مونږ لپاره دا ښه کفایت کړه
 تر یو وخته یې سامان د معیشت کړه
 بیا به پورته کړي دعاء ته خپل لاسونه
 تر هغې چې یې څرگند شي تخرگونه
 خو لاسونه به په څټ نیسي دعاء کې
 چې په څټ شي وچکالي په دې رجاء کې
 بیا به مخ د قبلي لور ته په منبر کړي
 او اوږو باندې په څټ به خپل خادر کړي
 او لاسونه به دعاء لپاره لوړ کړي
 په زاری باندې به ځان د باران وړ کړي
 دغه لاندې دعاګانې هم سنت دي
 چې راغلي د حدیث په روایت دي

"اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ وَبَهِيمَتَكَ وَأَنْشُرْ رَحْمَتَكَ وَاحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ".

ای الله خپل بندگان دې کړه خړوبه

او څاروي دې هم اوبه کړه بې عيوبه

خپل رحمت دې په دې ځمکې باندې خپور کړه

او دا مړ وطن ژوندی او ښه سمسور کړه

"اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُّغِيثًا مَرِيئًا مُّرِيئًا نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ".

"ای الله مونږ په باران باندې اوبه کړه

او ماړه مو په اورښت باندې څاربه کړه

ښه اسانه تېرېدونکې او ښېرازه

باران غواړو ای کریمه بې نیازه

گټور او بې ضرره او چې زر وي

وروسته نه وي ښه په بېرې بختور وي"

بیا به خلکو ته رامخ کړي له منبره

به رانښکته شي لمانځه ته بې خطرې

ښه په جمه او په جهر دوه رکعتې

لمونځ به وکړي د سنت له هدایتې

لمونځ چې وکړي بیا به ځي خپلو کورونو ته

حاجت نشته بدعتونو او نځرو ته

***

د خسوف او کسوف لمونځ

د سپوږمۍ تندر خسوف باندې یادېږي
او د لمر تندر کسوف باندې بیلېږي
کله یو د بل په ځای استعمالېږي
یو د بل په اصطلاح نومول کېږي
نه د چا په ژوند یا مړینې باندې کېږي
نه په بلې کومې پېښې څرگندېږي
د الله د قدرت نښې ظاهري
وېروي پرې بندگان چې غافلېږي
چې خسوف او یا کسوف کله واقع شي
مسلمان به عبادت باندې تابع شي
هم به ذکر هم دعاء هم صدقات کړي
غلام وینځه به آزاد هم به صلات کړي
نور بې ځایه رواجونه او دودونه
ناروا دي ناروا دي بدعتونه
د لمانځه اعلان به وشي چې حاضر شئ
لمونځ په جمه باندې کېږي منتظر شئ
دوه رکعت به په جهر جماعت وي
هر رکعت کې دوه رکوع دوه قرائت وي
هم به اوږد قرائت او هم قیام وي
هم رکوع سجده اوږده په اتمام وي

نه اذان شته د لمانځه نه اقامت شته
 نه تکرار د اعلانونو نه بدعت شته
 نارینه او ښځینه به رابهر شي
 په جومات کې به صفونه برابر شي
 نیت د زړه دی نه د ژبې کوم یو نیت شته
 د الفاظو نه دلیل نه کوم حجت شته
 له تکبیر، دعاء نه وروسته قرائت دی
 فاتحه ده نور قرآن یا کوم سورت دی
 بیا رکوع ده بیا دویم قرائت بیا دی
 دغه هریوشه په جهر هویدا دی
 بیا رکوع ده بیا رکوع نه ده ولاړه
 بیا سجدې دي دوه، دعاوې پکې غواړه
 بیا دویم رکعت لومړي غوندې ادا کړه
 تر سلامه دغه لمونځ په اعتنا کړه
 بیا امام صاحب خطبې کې نصیحت کړي
 ښې خبرې به د پت او د عفت کړي
 وپړول به له گونا او معصیت کړي
 تېزول به په ښېگړو عبادت کړي

د استخاري لمونځ

چې هرکله کوم روا او مباح کار کړې
 پرېښودلو او کولو د شک چار کړې

او په وکړم او ونه کړم کې گډوډ يې
 او په شک او تردد باندې ورگډ يې
 نو په دې کې بيا مسنون استخاره ده
 ددې شک لرې کولو دا چاره ده
 چې هر لور درته راجح بيا رابکاره شو
 بيا په دې استخارې هغه کره شو
 نه د خوب ليدل بيا شته استخارې کې
 نه يې دې پورې تړل شته دې چارې کې
 چې کوي استخاره نو دا يې لار ده
 ښه مسنونه طريقه ورته په کار ده
 دوه رکعت له مونځ به ښه کره پوره کړې

ورپسې به دا دعاء استخاره کړې:
 "اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ
 الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ
 إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي،
 فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاقْدِرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ وَإِنْ
 كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي، فِي
 عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ
 كَانَ ثُمَّ ارْضِنِي بِهِ".

"ای الله زه ستا د علم له کبله
 تانه خیر غواړمه ربه زه پخپله
 ستا قدرت باندې له تانه زه وس غواړم
 ستا لوی فضل تانه غواړم په دې ویاړم
 ته بې شکه وس قدرت لرې قدیره
 او زه وس نه لرم زه یم بې تدبیره
 ته پوهېږې او زه نه پوهېږم ربه
 ته په پټو ډېر ښه پوه یې بې سببه
 ای الله که ستا په علم کې دا کار هم
 ماته ښه وي زما دین زما په چار هم
 دې زما د کار دا پایلې ماته ښې وي
 سمدستي وي او که وروسته خیر پکې وي
 نو دا کار ماته مقدور کړه هم اسانه
 ماته کېده برکت پکې رحمانه
 او که ستا په علم شری ماته دا کار
 زما دین زما ژوندون کې شری دا چار
 او زما د کار بیا پایلې وي هم بدې
 سمدستي او وروسته چار مې وي بې ودې
 نو دا کار له مانه واړوه خالق
 او ما هم له دې نه واړوه رازقه

او چي هر خای کي کوم خير وي زما ربه
 هغه ماته کړه مقدور له ښه سببه
 ما راضي بيا په دې کار کړه زما ربه
 ښاد ودان مې په دې چار کړه زما ربه"
 عادي لمونځ دی نه ځانگړی قرائت شته
 نه څه خاصه طريقه او نه هيئت شته
 نه بيا بيا استخاره شته په يو کار کي
 نه ليدل شته د کوم خوب په انتظار کي
 هذا الامر سره ياد به خپل حاجت کړي
 که په خوله نه وي معلوم به يې په نيت کړي

***

د حاجت لمونځ

که حاجت لري اړتيا څه ضرورت وي
 نو بايد چي وسيله دې عبادت وي
 دوه رکعت له لمونځ ښه بشپړ او کره کړه
 بيا دعاء وکړه حاجت په دې پوره کړه

***

د شکر سجده

که کوم زېری يا خبر د خوشحالی وي
 ته يې واورې د خوښۍ او سوکالۍ وي

نو د شکر سجده وکړه چې سنت ده
دا ثابته په حدیث او په حجت ده

د خابنت لمونځ

چې لمر وڅېږي یوه نېزه رالور شي
دغه وخت بیا د لمانځه لپاره وړ شي
له دې وخته بیا لږ مخکې تر زواله
د ضحیٰ د لمانځه وخت دی انډیواله
اخي وخت کې تر ټولو بیا افضل دی
دا "صلاة الاوابين" د ښه عمل دی
په "اشراق" او په "ضحیٰ" کې توپیر نشته
په اشراق یې کوم حدیث کې تعبیر نشته
دغه لمونځ دی لږ تر لږه دوه رکعته
له دې زیات یې هم کېدی شي له حجت

***

د تسبیح لمونځ

د تسبیح لمونځ دی راغلی روایت کې
روایت یې دی ضعیف په درایت کې
ځینې ځینې موضوعي هم ورته وایي
دا له ځانه راجوړ شویو څخه ستایي
دا څلور دي رکعتونه هر رکعت کې
فاتحه او یو سورت دی دې صورت کې

خو په هر رکعت کې وروسته قرائت نه
 دي پنځلس ځل ويل له عبادت نه
 "سبحان الله والحمد لله و لا اله الا الله والله اكبر".
 "الله پاک دی هم کړه پوره ستاينې
 د الله دي ډېرې مه کوه پوښتنې
 له الله پرته بل نشته کوم معبود هم
 الله ډېر لوی دی او نشته بل مسجود هم"
 بيا رکوع او له رکوع نه ودرېدو کې
 هم سجدو او هم په منځ د دوه سجدو کې
 دغه ذکر لس لس ځله پکې وايه
 دې هر ځای کې په دې ذکر الله ستايه
 په همدې ترتيب د هر رکعت کول دي
 دا تسبیح پنځه اویا ځله لوستل دي
 خو ثابت نه دی حدیث نو هیڅ یې مه کړه
 ځان دې مه کړوه نور نقلونه وکړه

***

د جنازې احکام

جنازې پورې تړلي ډېر احکام دي
 گټور او ښه حکمونه د اسلام دي

***

ناروغي

ناروغي وي يا كه پېښې، اندېښنې وي
يا زندان او زنځيرونه زولنې وي
مسلمان لپاره ټول دي ثوابونه
ښه په ورين تندي او صبر دي اجرونه
ناروغي د گوناگونو كفاره ده
د مؤمن لپاره هيله او اسره ده
خطاگانې گوناغونه پرې رږېږي
ثوابونه او اجرونه پرې زياتېږي

***

د ناروغۍ درملنه

ناروغۍ كې درملنه هم پكار ده
د طبيب او د روغتون چاره يې لار ده
يو دعا او بل درمل او بل پرهېز دی
بل مسنون دم په دې هريو كې اغېز دی
فاتحه او د اخلاص دوه سورتونه
د كرسي آية، فلق او ناس دمونه
يا هم نور چې احاديثو كې راغلي
موږ او تاسو په صحاحو كې ليدلي
پېغمبر نه ټول امت ته اجازه ده
نر او ښځه كه روژه ده كه بوزه ده

موحد او نېک عمل چې مسلمان وي
 دا دمونه شي کولی چې ایمان وي
 نور دمونه اجازې او منترونه
 ناروا دي ناروا دغه دودونه
 دا کونجکې تعویذونه که مری دي
 که بندونه که خابستونه یا کری دي
 کفر شرک دی خیر او شر گنل په دې کې
 د ابلیس او د شیطان منل په دې کې
 زیارتونه که جنډې او ملنگان دي
 منجاور دی که یې پیر دی ټول ټگان دي
 شرک او کفر دی که خیر او شر ترې غواړې
 که دې وکړل د شیطان په لاره لاړې
 که پیری وي هغه هم په دم رغېږي
 که نظر وي نظر هم په دم رږېږي
 نظرماتي ته لوگي هم ناروا دي
 زیارتونو کې موگي هم ناروا دي

***

د ناروغ پوښتنه

د ناروغ پوښتنه وکړه مسلمان
 ثوابونه پکې وگټه اسانه
 د مسلم په مسلمان دي اوه حقونه
 کتابونو کې راغلي حدیثونه

يو پوښتنه د ناروغ ده عيادت دى
 بل يې تلل د جنازې پسې همت دى
 كه پرنجې پسې څوك حمد وايي وروره
 ته به "يرحمك الله" وايي په زوره
 بل سلام او د ځواب وركول حق دي
 بل ډوډۍ ته د دعوت منل حق دي
 بل قسم نه خلاصول د غاړې بويه
 بل مظلوم سره مدد كول دي زويه
 چې پوښتنې د ناروغ ته كله ورشي
 اجازې سره په كور وربرابر شي
 سلام واچوه او وكړه ترې پوښتنه
 كډه مه وړه هلته ما غونده پرستنه
 هم يې دم كړه هم ډاډېنه ورته وركړه
 ډېرې ناستې او خبرو، نه حذر كړه
 كه دې وس و او ډالۍ دې ځان سره كړه
 د ناروغ د زړه غوښتنه دې كړه كړه
 دغه كار هم په سنتو كې ثواب دى
 هم لامل د محبت او هم صواب دى
 په بستر د مړينې هيله ناروا ده
 تمنا د شهادت ښه او روا ده

***

ځنګدن

ځنګدن که چاته راشي ورته وايه
 لا اله الا الله ورته وربنايه
 په هغه باندې يې مه وايه په زوره
 هسې نه چې بل څه ووايي بې سوره
 ته له ځان سره بيا بيا کلمه لوله
 او هغه ته يې وراوړوه اکمله
 که ناروغ په ځنګدن په ځان پوهېږي
 په سفر د آخرت چې روانېږي
 بايد ځان لپاره وکړي بې دعاوې
 چې يې قبر بښايسته شي لکه ناوې
 هم به پاکه کلمه وايي په مينه
 په دې لاره د سفر شي تکه سپينه
 چې سا ورکړي سلګۍ ووهي او مړ شي
 سترګې رډې شي او سپين د سترګو څر شي
 ورته ناست به د مړه سترګې وړپټې
 هم به ونغاړي خدمت لپاره مټې
 هم به زنه ورته وتړي له سره
 هم به ټول بدن جُشه کړي برابره
 هم په صبر او په زغم به داسې وايي
 پاک الله به يادوي هم به يې ستايي

"إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اَللّٰهُمَّ اَجِرْنِيْ فِيْ مُصِيَّبَتِيْ وَاخْلُفْ لِيْ خَيْرًا مِنْهَا".

"مونږ بې شکه د الله یو او بې شکه

همغه ته ورسټنېږو بې درکه

ای الله زما د پېښې اجر راکړې

او له دې غوره خلف راته عطا کړې"

بیا به وکړي دغه لاندې دعا مړه ته

زغم او صبر به دننه کړي خپل زړه ته

دې خالي حای کې د مړي نامه وایه

هم دعاء کوه نږدې او هم له ورايه

"اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَ..... وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيْنَ وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ

فِي الْغَابِرِيْنَ وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهٖ وَنُورْ لَهُ

فِيْهِ".

"ای الله بښنه وکړې دې فلاني ته

هم ښه لوړه درجه کړې دې فاني ته

لار موندونکو کې یې لوړه کړې ساتنه

خلیفه شي د بچو وکړې پالنه

هم بښنه مونږ ته وکړې هم دې مړه ته

زمونږ رب العالمينه دغه پړه ته

هم یې قبر کړې پراخه هم روښانه

په خپل رحم او کرم کړې دا اسانه"

بيا په مړي به اوار کوم يو خادر کړي
يا شړۍ بړستن کوم شي پرې برابر کړي

وير او ژړا

پروا نشته که د زړه له درده ژاړې
او دې مړي ته دعاء بښنه غواړې
خو شمارې او وير او ساندي ناروا دي
اوبښکې خیر دی خو د ژبې د بلا دي
د سينې او مخ وهل هم ناروا دي
گرېوانونه خپرول هم ناروا دي
کومه بڼه چې شمارې او ساندي وايي
ترنم کې دغه مړی پکې ستايي
پېغمبر پرې لعنت وايي دغه سپی ده
په دوزخ کې به غېږي غېږی ده
نه د مړي بل وطن ته نقلول شته
نه په کور د مړي ډېر ايسارول شته
په تجهيز تکفين تدفين يې وکړه بيره
جنازه په کور کې مه ږده هسې ويړه

***

غسل او کفن

سرشته اول د غسل او کفن ده
ورپسې د جنازې او د دفن ده

مړی واچوه تختې او یا په کټ کې
 توپیر نشته په ماشوم او یا په غټ کې
 جامې اوباسه له مړي دغه زده کړه
 په عورت باندې اواره یې پرده کړه
 هم اوبو کې پانې واچوه د بېرې
 د حدیثو دا خبرې نه کړې هېرې
 هم کافور ورسره وساته په خوا کې
 ښې خبرې کړه خومه کوه بې باکې
 استنجا ورته پردې لاندې په کار ده
 د اسلام د شریعت همدغه لار ده
 بیا کړه پوره اودس ورباندې وکړه
 خوله او پوزه کې دننه ورته مه کړه
 لومړی ښي اړخونه ومینځه سنت دي
 بیا د کین اړخ مینځل په خپل صفت دي
 ښه یې ومینځه چې طاق ځله پوره شي
 درې، پنځه او یا یې اوه ځله کړه شي
 ددې بېرې په اوبو دا نور مینځل دي
 خو آخر یې په کافورو پاکول دي
 بیا په غړو د سجدو کافور مښل دي
 په همدې ترتیب د غسل ورکول دي
 هم مېړه ښځې ته غسل ورکوی شي
 هم دا ښځه خپل مېړه ښه لمبوی شي

باک يې نشته په حديثو کې راغلي
 په دليل باندې عمل وي د ښاغلي
 بيا کفن ورته د درې جامو په کار دی
 نه پگړۍ شته، نه کميس نه بل سينگار دی
 درې څادرو کې راوتلاره دا مړی
 بدعتونو باندې نه شي ستړی، ستړی
 د کفن ټوکر هم سپين او هم ارزان وي
 مسلمان به په دليل باندې روان وي
 که يې نه لري يوه جامه هم بس ده
 چې نيت ښه وي نو بدله يې يو په لس ده
 نه کفن د نر او ښځې کې توپير شته
 نه له درې لغافو زيات کوم يو تدبير شته
 که کوم عذر وي تيمم د مړه روا دی
 دا ژوندی به يې وهي ورته ادا دی
 لکه نه وي څه اوبه يا سپړی مړ وي
 او نر نه وي دا د ښځو منځ کې پر وي
 يا وي ښځه د نرانو منځ کې مړه وي
 فرق يې نشته چې دا ځوانه که زړه وي

***

د جنازې لمونځ

بيا به پورته جنازه شي او روانه
 په اوږو باندې به يوړل شي اسانه

نه څېرې په جنازې نه غاړې شته
 نه کتبي او کلمې د ناوکی شته
 جنازه به د لمانځه ځای کې شي بڼکه
 او صفونه به شي جوړ له شریعته
 نارینه ته به سینه ته امام سم شي
 بڼینه ته به د لنډې سره تم شي
 و لمانځه د جنازې ته نه اذان شته
 نه لمانځه ته اقامت په دې مکان شته
 جنازې کې نه رکوع او نه سجده شته
 نه په دې کې تشهد او نه قعده شته
 په لمانځه د جنازې کې تکبیرونه
 څلور بویه پکې نشته رکعتونه
 هم په جهر لمونځ روا د جنازې دی
 هم په پټه لمونځ ادا د جنازې دی
 په لومړي تکبیر کې پورته کړه لاسونه
 تر سینه، اوږو، غوږو دي دلیونه
 بیا یې وتره کین لاندې بڼی له پاسه
 په سینه نامه ورپورته بې وسواسه
 بیا لوستل د فاتحې بیا د سورت دي
 بیا تکبیر بیا د لمانځه درود سنت دي
 بیا درېیم تکبیر نه وروسته دعاګانې
 دي راغلي احادیثو کې اسانې

څلورم تکبير نه وروسته بيا سلام دی

دغه لمونځ د جنازې په ښه اتمام دی

دعاگانې له دريمه وروسته دا دي

که يوه وايي که واره هم روا دي

۱ - "اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَ عَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ وَ أَكْرِمْ نُزْلَهُ وَ وَسَّعْ مُدْخَلَهُ وَ اغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالبَرْدِ وَ نَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ وَ أَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِّنْ دَارِهِ وَ أَهْلًا خَيْرًا مِّنْ أَهْلِهِ وَ زَوْجًا خَيْرًا مِّنْ زَوْجِهِ وَ أَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ وَ أَعِزَّهُ مِنَ عَذَابِ الْقَبْرِ وَ مِنَ عَذَابِ النَّارِ".

ای الله بښنه وکړه دغه مړ ته

رحم وکړه عافیت ورکړه دې پر ته

تاته درغی ترې تېر شه مهربانه

د عزت مېلمستيا ورکړه له احسانه

هم يې قبر ښه پراخه کړه معبوده

هم يې ومينځه اوبو باندي مسجوده

هم يې ومينځه په واورې اوړلی هم

هم يې پاکه کړه گوناو نه ځولی هم

لکه څنگه دې له خيرو پاکه کړې

تکه سپينه جامه پاکه نوموړې

له خپل کوره يو ښه کور ورته عطا کړه

هم له خپلو يې ښه خپل ورته پيدا کړه

² رواه ابو داود و ابن ماجه .

هم ته اهل د وفا او هم د حق يې
 په طاعت او عبادت باندې حق يې
 ای الله هم ورته وکړې ښه ښه
 هم پرې وکړې لورپينه پېرزوينه
 یا الله ته يې بې شکه ډېر ښونکی
 ته بې شکه خورا ډېر يې لوړوونکی
 په فلان بن فلان کې به هم ياد کړي
 د مړه نوم او د پلار نوم به يې پرې ښاد کړي
 ۴ - اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَ مَيِّتِنَا وَ شَاهِدِنَا وَ غَائِبِنَا وَ صَغِيرِنَا وَ كَبِيرِنَا وَ
 ذَكَرْنَا وَ اُنْثَانَا اَللّٰهُمَّ مَنْ اَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَاحْيِهِ عَلٰى الْاِسْلَامِ وَ مَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا
 فَتَوَفَّهُ عَلٰى الْاِيْمَانِ اَللّٰهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا اَجْرَهُ وَ لَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُ. ۱
 " ای الله زمونږ ژوندیو ته ښه
 وکړه هم زمونږه مړو ته تېرېدنه
 دا حاضر هم زمونږ وښه رحيمه
 او غائب هم زمونږ وښه کریمه
 دا کشران مو هم راوښه مشران هم
 نارينه او ښځينه مسلمانان هم
 ای الله چې تاله مونږ وي ژوندی کړی
 نو ژوندی يې په اسلام کړې نوموړی
 اوله مونږ دې چې مړ کړی وي حلیمه
 په ایمان باندې يې مړ کړې ای حکیمه

¹ رواه الترمذي و ابو داود و ابن ماجه و احمد و النسائي .

ای الله مونږ یې له اجره محروم نه کړې
 په فتنې مو له ده وروسته مذموم نه کړې"
 له سلام وروسته به پورته جنازه شي
 د اسلام ټکلي حکمونه به تازه شي
 التزام نه د دعاء اجتماعي شته
 نه کارونه بې دلیل او بدعي شته
 نه ټوټونه مصلې شته د مشرانو
 نه اسقاط او دائرې د ملایانو
 د لمانځه او د روژې فدیو هم نشته
 هدیرې کې دا وېشل تحفه هم نشته

***

دفن

جنازه به هدیرې کې شي رابښکته
 کوم ملا به وعظ وکړي ټک سیرته
 د پښو لوري ته د قبر به کټ کېږدي
 دوه به قبر ته شي ښکته نور به پرېږدي
 ددې قبر د پښو لوري نه به مړی
 کړي وربښکته شق لحد ته دغه سترې
 چې په قبر کې یې ږدي نو دا به وایي
 پاک الله به ښو نومونو باندې ستایي

"بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ"

"د الله په نوم زه پر دمه دغه مړی
او په مرسته د الله دا نوموړی
او په دین د پېغمبر یې دلته سپارم
هم بښه پاک الله نه ورته غواړم"
قبر ښه ژور په کار دی یا لحد دی
یا په منځ کې شق خاکی د مړه په قد دی
بیا به کېدې پرې تېزې خامې خښتې
مړي لاندې څه سرگړی یا اوبښتې
څه سوري موري به خټو باندې بند کړي
خښوونکي ثوابونه په خوچند کړي
بیا د قبر خاورې واړوه په قبر
مصیبت کې پاک الله نه غواړه صبر
قبر باید مټم په داسې شان وي
لکه شا باندې د اوبښ څنگه بوکان وي
دا د قبر خپلې خاورې یې پوره دي
نورې مه راوړه همدا ورته کره دي
قبر باید ښه پراخه او ژور وي
د ژور قبر والا به بختور وي
که ډېر مړي وي یو قبر کې روا دي
چې دوه درې پکې دفن شي بې سودا دي
نه په قبر څه لیکل او نه مرمر شته
نه دوه شناختې شته بدعت کې لوی خطر شته

يوه شناخته ده روا خو ضرور نه ده
 دا د دين معامله په غرور نه ده
 څه کار کاني خپرول پرې هم روا دي
 د اوبو شيندل پرې هم ښه برملا دي
 د اوبو شيندل د سر څخه پيلېږي
 او بيا ښکته يې تر پښو پورې رسېږي
 چې اوبه شيندي د قبر کين طرف ته
 به ودرېږي چې يې سر شي ښي هدف ته
 نه د قبر پخول او لوړول شته
 نه گومبزي او جنډې پرې ودرول شته
 په قبرونو کيناستل هم ناروا دي
 د ټوکر پرې خپرول هم ناروا دي
 په قبرونو ودرېدل هم ناروا دي
 منجاور، ملنگ کېدل هم ناروا دي
 چې محرم وي حاجي ومري په احرام کې
 خوشبويي سر پټول نشته اسلام کې

تعزيت

د مړه کور ته تعزيت کول سنت دي
 دا ډاډينه ورکول په ښه صورت دي
 په سنتو کې الفاظ داسې راغلي
 په صحيحو احاديثو کې پيلي

"إِنَّ اللَّهَ مَا أَخَذَ وَلَهُ مَا أُعْطِيَ وَ كُلٌّ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى فَاصْبِرُوا

وَاحْتَسِبُوا". ۱

"چې يې واخيسته بې شکه د الله و

دا ورکړی هم په کلکه د الله و

پاک الله سره دا هرڅه په نېټه دي

په معلومې دي ژوندي دي که وټه دي

باید وکړئ مصیبت باندي ښه صبر

او الله نه هیله ولری د اجر

تعزیت ته نه بلل شته او نه غوندې

نه لوستل شته د قرآن او نه دا پنډې

نه دا پورته کړئ لاسونه یو دوه بیا شته

نه اختر کې تعزیت په خامخا شته

***

مړو پسې خیراتونه

دا خوړل د یتیمانو د مالونو

په نامه د صدقې او خیراتونو

دا په خپټو کې سور اور دی ناروا دي

دا چې خوري یې دغه ټول تبا و با دي

غریبان او یتیمان په ویر اخته وي

خپټور یې په مالونو اموخته وي

¹ روا البخاري و مسلم .

غريب يو پلود مړي په ژړا وي
 بلې خوا ته د خيرات په واويلا وي
 سود او پور باندې رااخلي مبلغونه
 خو کوي پرې د دودونو خيراتونه
 د رواج خيرات کې نشته ثوابونه
 په اسلام کې ناروا دي بدعتونه
 بې رواجه د اولاد صدقه ښه ده
 خو ټاکلې ورځ بدعت دی روا نه ده
 هم ترې حج کول روا دي اضحیه هم
 او کولی شي دعا هره شپه هم
 نه ثواب د تلاوت ورته رسېږي
 او نه لمونځ بل عبادت ورته رسېږي
 و "ان ليس للانسان" دي په قرآن کې
 "الاماسعى" راغلي په بيان کې
 د بل چا عمل هيچا ته نه رسېږي
 چې عمل وي بې دليله نه قبلېږي

***

د قبرونو زیارتونه

زیارت وایي ملاقات ته او لیدو ته
 له نږدې نه د ژوندي یا مړه کتو ته
 نږدې قبر هديرې ته تلل سنت دي
 خو قبرو پسې سفر کول بدعت دي

د سفر لپاره درې دي جوماتونه
د مکې او مدينې دي حرمونه
بل مسجد دی د اقصیٰ په فلسطين کې
بل جومات ته سفر نشته زمونږ دين کې
نږدې قبر ته چې ورشې نو ثواب دی
چې په لاره د سنت وي نو صواب دی
هم ترې پند واخله هم مړه ته دعاء وکړه
هم الله نه وېره هيله رجاء وکړه
دغه لاندې الفاظ ووايه سنت دي
خرافي دودونه مه کوه بدعت دي
"السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ
بِكُمْ لِلْآحِقُونَ نَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَ لَكُمْ الْعَافِيَةَ". ۱
"خاوندانو د کورونو مؤمنانو
وي په تاسو دې سلام مسلمانانو
که الله وغواړي مونږ هم در روان يو
رسېدونکي يو مونږ تاسو ته کوچيان يو
مونږ هم تاسو ته روغتيا عافيت غواړو
له الله نه هم خپل ځان ته صحت غواړو"

***

---

¹ رواه مسلم .

په شهيد جنازه

شهيدانوته نه غسل نه کفن شته
 په شهيد باندې نه لمونځ نه يې وطن شته
 که پرې لمونځ د جنازې وشي روا دی
 خو نه فرض نه ضروري نه خامخا دی
 شهيدان خپلو جامو سره خښېږي
 په قيامت کې به سرو وینو کې پاڅېږي
 خو دا هغه شهيدان چې د جهاد وي
 دا نور نه دي چې مرض کې په دې ياد وي
 لکه ډوب چې په اوبو يا په طاعون شي
 د دوی حکم د عادي مړه په سمون شي

***

د ماشوم جنازه

چې مورزيان وکړي ماشوم وشي بې وخته
 او خبره شي له غمه ډېره سخته
 چې په غړو وي پوره ژوندی که مړ وي
 لمونځ پرې وکړه چې يې نه کړي هغه پر وي
 هم به غسل ورکاوه شي او کفن هم
 هم به لمونځ ورباندې کېږي او دفن هم
 او که هسې وه ټوټه د غوښې وينې
 لمونځ پرې نشته زه خبرې کوم سپينې

لمونځ همغه دی چې مخکې مو بیان کړ
 په تفصیل مو ښه پوره کره عیان کړ
 خو دعا یوه همغه څلورمه
 نورې نشته خو دا لاندې یادومه
 "اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا سَلَفًا وَ فَرَطًا وَ ذُخْرًا وَ أَجْرًا". ۱
 "ای الله دغه ماشوم مونږ ته تیار کړه
 مخکې تلونکې سرشتې ته دا یې کار کړه
 هم یې مونږ ته ذخیره کړه ثوابونه
 هم یې راکړه مونږ ته ښه ښکلي اجر و نه"

د مړي کور ته ډوډۍ وروړل

د مړه کور ته د ډوډۍ وروړل سنت دي
 ګاونډیان به یې وروړي دا په ښه نیت دي
 یوه ورځ یې دي وروړل په محبت دي
 په ټینګار یې پرې خوړل په ښه صورت دي
 د مړه کور ته رابلل نشته ډوډۍ ته
 د مړه کور کې غونډېدل نشته ډوډۍ ته
 نابللي مېلمانې که چېرته راشي
 باید ښه خدمت یې وشي او رضاشي

^۱ رواه البخاري معلقا عن الحسن .

د مړه کور کې د پخلي کول روا دي
 چې بلل نه وي خوړل خټل روا دي
 دا چې وايي د پخلي کول حرام دي
 تر درې ورځو د لوگي ختل حرام دي
 دا خبره بې دليله ده دوستانو
 په دليل باندې به څو مسلمانانو

زکات

بل بنسټ زموږ په دين کې د زکات دی
 په اسلام کې خير ښېگړه ده خيرات دی
 بډايانو باندې فرض دي زکاتونه
 د بې وزلو حق دی قرض دي زکاتونه
 د زکات نه ورکول لويه گونا ده
 په نصوصو کې راغلي هويده ده
 ابوبکر په اول د خلافت کې
 د زکات د مانعينو بغاوت کې
 مرتدان وگڼل شوک چې مانعین وو
 د زکات نه ورکوونکي مسلمين وو
 ابوبکر په جهاد باندې راسم کړل
 ورکوونکو د زکات سره يې ضم کړل
 ***

د زکات نصابونه

د مالونو نصابونه دي معلوم دي
په خو ډوله حدیثونو کې موسوم دي
زکات نه لري چې کم وي له نصابه
درته وایم دیلونه له کتابه

***

د نقدو زکات

په نقدو په تقدینو چې یادېږي
په پښتو کې دا په نقدو بلل کېږي
سره او سپین زر په تقدینو باندې یاد دي
دا لوټونه سندونه دي اسناد دي
د سرو زرو نصاب شل مثقاله کېږي
چې تولې پوره اوه نیمې ترې جوړېږي
شل مثقاله شل دیناره سره یو دي
تول یې یوله اعتباره سره یو دي
چې نصاب ته کله ورسېږي وروره
بیا زکات یې خلوېښتمه پکې گوره
او پنځه اوقیې سپین زر هم نصاب دی
چې خلوېښت درهمه کېږي دا حساب دی

دا چې هم کله نصاب ته ورسېږي
 خلوېښتمه پکې ورکړه نو سمېږي
 دا لوتونه يا په سرو زرو حساب کړه
 يا يې جوړ د سپينو زرو په نصاب کړه
 د تقدينو چې نصاب کله پوره شي
 او يو کال ورباندې واوړي ښه کره شي
 بيا زکات ورباندې فرض شي ادا کېږي
 له کال مخکې زکاتونه، نه فرضېږي
 له کال مخکې چې لگېږي حساب نه دی
 په هغو کې زکات نشته نصاب نه دی

***

د غلو دانو زکات

که غنم دي که وربشې که جوار دي
 يا که وريجې دي غلو کې دغه شمار دي
 او دا نورې په دانو کې گڼل کېږي
 او زکات يې په غلو کې حسابېږي
 د غلو دانو حساب پنځه وسقه
 دا خبره په دليل ده موثقه

يو وسق دی شپېته صاعه او يو صاع دی
 پاو کم درې كيلو پوره په اتباع دی
 دا پنځه وسقه درې سوه دي صاعه
 په كيلو زر سل پنځه اويا متاعه
 زر او سل دي او پنځه اويا كيلو دي
 دا ثابت په احاديثو دليلو دي
 خو اجناسو کې کمی زیاتی کېدی شي
 د اسلام حکم چې نه مني پردی شي
 ښه خو دا ده چې په صاع يې برابر کړي
 چې هر څومره وي زکات به پکې ورکړي
 که صاع نه وي ما سره د مدینې دی
 بې وسواسه بې سودا بې اندېښنې دی
 د افغان په منځه يو سل او شپاړس منځه
 او پنځه كيلو د پاسه دي وطنه
 له دې کم کې زکات نشته مهربانه
 چې پوره وي بيا دی عشر مسلمانان
 چې نصاب کله پوره شي بيا لسمه
 بې وزلانو ته په سر سترگو منمه
 د غلو دانو و عشرونه زکاتونه
 ورکول دي چې راټول شي درمندونه

په کښتونو کې د کال تېرېدل نشته
 مزدوری کې د زکات ورکول نشته
 چې اوبه یې یا د خوړ یا د باران وي
 یا چینې یا کارپزونه بې تاوان وي
 په هغو کې همدا عشر دی لسمه
 زکات ورکړه نصیحت درته کومه
 که اوبه یې په اړتیا په ماشین وي
 په اوبو مصرف کړاو وي زړگی شین وي
 په هغو بیا نصف العشر دی شلمه
 مسألې به په دلیل درته لیکمه

د څارویو زکات

په څارویو کې بېل بېل دي نصابونه
 کتابونو کې راغلي دي بابونه

د اوبسانو زکات

چې پنځه اوبسان څوک ولري نصاب دی
 له دې کم کې زکات نشته د احساب دی
 چې پنځه اوبسان پوره شي یو پسه دی
 لکه لمونځ چې ښه کره په اوداسه دی

تر نهو پورې دا یو دی خو چې لس شي
 بیا زکات کې دوه پسونه ورته بس شي
 بیا تر خوارلسو دا دوه دي خو پنځلس
 چې پوره شي درې پسونه دي تر نولس
 بیا تر نولسو دا درې دي خو چې شل شي
 بیا څلور پسونه ورکړه کار یې بل شي
 تر څلرویشو څلور پسونه بویه
 خو پنځه ویشته کې جونگی ده زما زویه
 دا جونگی بنت مخاض د پوره کال ده
 په دویم کې ننوتې په کمال ده
 تر پنځه دېرشو همدا یوه جونگی ده
 خو په شپږ دېرشو د دوه کالو اوښگی ده
 دا د دوه کالو ته بنت لبون وایي
 د عربو په لغت یې داسې ستایي
 تر پنځه څلوېښتو دا بنت لبون ده
 خو په شپږ څلوېښتو اوښه په سمون ده
 دغه ځوانه ده حقه څلور کلنه
 تر شپږو پورې همدا ده گلبده
 خوله یو شپږه پنځه او یا تر شمېره
 جذعه پنځه کلنه نه کړې هېره

بيا له شپږ اويو نوي پورې حساب کې
 دوه لېونې دوه کلنې دي کتاب کې
 بيا له يونوي تر يوسل او شل پورې
 دوه حقې دي تېرېدو ته دي دا جوړې
 له دې پورته هر څلوېښتو کې لېون ده
 هر پنځوسو کې حقه په ښه تړون ده
 که په چا باندې زکات کې جذعه وي
 جذعه ورسره نه وي او حقه وي
 دې حقې سره به دوه پسونه ورکړي
 يا قيمت به شل درهمه برابر کړي
 او که چا باندې زکات کې هم حقه وي
 خو حقه ورسره نه وي جذعه وي
 جذعه به د زکات مامور ته ورکړي
 او مامور به شل درهمه ورپه سر کړي
 يا به دوه پسونه ورکړي دا مامور هم
 چې خپل حق يې ورپوره شي د مجبور هم
 او که چا باندې حقه وي خو دا نه وي
 ورسره بنت لېون وي ښه درانه وي
 نويوه بنت لېون او دوه پسونه
 به مامور ورڅخه واخلي لکه ورونه

يا به شل درهمه واخلي چې قېمت دی
 ددې دوه پسونو دا هم يو صورت دی
 او که فرض پرې د زکات بنت لبون وي
 خو لبون نه وي حقه وي په سمون وي
 نو حقه به مامور واخلي او له پاسه
 به کوچي ترې دوه پسونه کړي ترلاسه
 او يا شل درهمه حق د کوچي بويه
 هر يو کار به کړي په عدل زما زويه
 که په چابنت لبون وي په زکات کې
 خو لبون نه وي مخاض وي التفات کې
 نو مخاض سره به دوه پسونه ورکړي
 يا به شل درهمه سر ور برابر کړي
 که په چابنت مخاض وي او مجبور وي
 مخاض نه وي او لبون خو بيا ضرور وي
 نو مامور به دا لبون ورنه قبول کړي
 او کوچي ته دوه پسونه ورنمقول کړي
 يا به شل درهمه سر کوچي ته ورکړي
 په همدې ترتيب به هرڅه مقرر کړي
 او که نه بنت مخاض وي نه لبون وي
 خو يو ابن لبون نر په ښه سمون وي

نوبيا دواړه برابر دي كوم سر نشته
اخيستلو ددې نر كې خطر نشته

***

د پسونو (گانو) زكات

دا د بخوچې گانې دي يا پسونه
د سرو زرو يا د سپينو يا لالونه
دا د نغدو په حساب او په نصاب دي
دليلونه يې راغلي په كتاب دي
روايات يې نور ضعيف دي هغه پرېږده
خو صحيح يې د مالك خان سره كېږده

***

د مېرو او اوزو زكات

دا واړه خاړوي كه مېرې كه اوزې دي
د زكات يې برابري اندازې دي
په صحرا كې چې خرېږي غرو رغو كې
ورشوگانو كې رغو او په باغو كې
په دې دواړو كې خلوېښت خاړوي نصاب دى
له دې كم كې زكات نشته د احساب دى
له خلوېښتو تر يو سل او شلو پورې
پكې يودى په زكات كې دا به گورې

له دې پورته بيا تر دوه سوو كې دوه دي
د الله حقونه ډېر په خپل بنده دي
له دې پورته هرو سلو باندې يودى
چې زكات نه وركوي هغه بيوى
په زكات كې به نه خواره نه ړنده وي
منحكوره به وركوي دا به يې زده وي
نه مامور ته غوښتل لري خاى ته بيايي
نه به شپون مالونه لري خاى ته بيايي
د باندې او د كېږدى سره شمېرل دي
ښه په عدل د زكات راټولول دي
نه چېلې باندې د يو خاى پېلول شته
نه د پلو په چل ول يو خاى كول شته
شريكان به له شريكو زكات وركړي
بيا به وېش ددې خاړويو برابر كړي
هرو سلو نه د كمو زكات نشته
نقلي ښه دى خو فرضي پرې خيرات نشته

***

د غواگانو زكات

كه غواگانې دي يا مېښې غيژگاونه
جنس يې يو دى خو بدل يې دي نومونه

خرېدونكيو كې زكات دى په حساب دى
 دېرش څاروي چې وي پوره دا يې نصاب دى
 دا كه بڼې كه نران وي واړه يو دي
 كه واړه وي كه لويان وي واړه يو دي
 هرو دېرشو كې يو سخي د پوره كال دى
 او يا سخي ده دواړه يورنگه يو مال دى
 په څلوېښتو كې سخوندر كې يو كلن دى
 په دويم كال كې ورگډ دا ميرڅمن دى
 په څلوېښتو دوه كلنه مښنه ده
 په درېم كال يې ورگډه زمانه ده
 په همدې ترتيب يې ورگډه زكاتونه
 په فرضي سربېره هم دي خيراتونه
 ***

د معدن او ركاز زكات

معدن وايي هغه زېرمې هغه كان ته
 چې دې ځمكې كې پيدا دي و انسان ته
 لكه كانې قېمتي، زر سره او سپين دي
 كه ياقوت كه زمرد كه قوهرين دي
 كه بېروج دي كه لاجورد دي كه عقيق دي
 كه تختې كه سوتكي په غره عميق دي

که بلور دي مس او اوسپنه سکاره دي
 که د سمې که د دښتې که د غره دي
 چې راووخې او کال ورباندې تېر شي
 چې نصاب يې ښه پوره وي او يا ډېر شي
 بيا که جنس وي که قیمت پکې زکات دی
 دا د نغدو په حساب په التفات دی
 رکاز وايي خښې شوې خزانې ته
 له پخوا د تېرې شوې زمانې ته
 په رکاز کې به پنځمه برخه ورکړي
 د بې وزلو معيشت به برابر کړي
 ***

مېوې او ترکاري

ترکاريو او مېوو کې زکات نشته
 سبزي جاتو په وښو کې زکات نشته
 هغه څه چې ساتل کېږي ذخيره شي
 توبه کېږي د راتلونکي ښه اسره شي
 په هغو کې زکات عشر دی لسمه
 که يې خورمه سمدستي که يې ساتمه
 لکه تمر شو خورماوې يا ممیز شو
 داله نورو مېوه جاتو په تمیز شو

په انګورو کې لسمه زکات ورکړه
 چې جوړېږي ترې ممیز دا برابر کړه
 په دې نورو کې که خرڅ شي او قیمت شي
 نو کال وروسته بیا د نغدو په صفت شي
 سمدستي پکې نه عشر نه زکات شته
 خو نقلي خیرات که ورکړي درجات شته
 په زکات سربېره هم د مسکین حق دی
 چې ټولېږي او په هر وخت کې مطلق دی
 خربوزې دي که بوهیان دي که منې دي
 که انار دي که املوک که هندوانې دي
 که مالتې دي، نارنجان، کیلې، امونه
 که امرود که الوچې که گیلاسونه
 که کپنو که سنترې دي او که ناک دي
 که انځر که نشپاتي دي پاک او ساک دي
 که گورګورې یا مندې زردالان دي
 انناس دي شفتالو، لېموتوتان دي
 نه یې عشر نه زکات شته سمدلاسه
 د قیمت یې له یو کال وروسته اوباسه
 خوتوتان چې کله وچ او ذخیره شي
 بیا یې عشر دی نصاب یې چې پوره شي
 خو په وچو مېوو عشر دی لسمه
 هره نېکه ښه خبره دې منمه

که بادام دي که پسته که وچ توتان دي
 که پسته که جنغوزي دي که غوزان دي
 که چنې که مرخنی که ممپلي دي
 که کښته که وچ انحر د کتولي دي
 که کاجو دي که شینی دي او یا نور دي
 پکې عشر دی چې سپین دي او که تور دي
 سبزیجات چې ساتل کېږي ذخیره شي
 پکې عشر دی نصاب یې چې پوره شي
 لکه نسک شو یا چنې کرخي، لوبیا شوه
 دا دالونه شو اومی وچه دنیا شوه
 دا غلو او په دانو کې گڼل کېږي
 پکې عشر او لسمه حسابېږي
 په دې نورو کې نه عشر نه زکات شته
 په قیمت کې یې د تعدو په صفات شته
 گینۍ شات چې نصاب باندې پوره شي
 پکې عشر او لسمه بیا کره شي
 زیره، مرچ، بادیان، سپرکی که داروگان دي
 چې قابل د ذخیرې په دې جهان دي
 که پومبه ده او که زغرې که کونخلې
 یا که باجره ده یا غوښت دي یا سنخلې
 له دې ځمکې چې شنه کېږي او راټول شي
 او نصاب یې ښه پوره کره په تول شي
 او اوبه یې په ارت او ماشین نه وي
 او مالک یې مسلمان وي بې دین نه وي

ورکوي به پکې عشر او لسمه
 که يې نه مني نو سر دې غوڅومه
 د مصرف اوبه اړتۍ دی که ماشین دی
 نصف العشر دی شلمه دا مو دين دی
 چې خورما، انگور پاخه او د خوراک شي
 بيا اټکل پکې روا د عامل واک شي
 چې اټکل په تجربې او په انصاف شي
 ټولولو پورې پاتې حساب صاف شي
 څلورمه يا دريمه اخيستو کې
 پاتې کېږي و مالک ته په ايستو کې
 دا احتياط دی خطا شوی که اټکل وي
 په مالک ظلم ونه شي دا يې حل وي

***

د تجارت توکي

چې عروض توکي سامان د تجارت وي
 په هغو کې هم د نغدو په قیمت وي
 په هر کال به حسابېږي شمېرل کېږي
 او زکات به يې له نغدو ايستل کېږي
 د پرون، مياشتې او کال پکې يو رنگ وي
 زکاتونه د هر مال پکې يو رنگ وي
 په حيلې چې په زکات واخلي خپل مال څوک
 او بيا ورپې کړي زکات کې په هر حال څوک

دا چل ول دی ناروا دی ناروا دی

نغدې ورکړه چې حساب يې برملا دی

***

مستفاد مال

مستفاد دی هغه مال چې گټل کېږي

ځي راحي او کله کم کله زیاتېږي

دې کې هم حولان حول دی یو کال دی

په هر کال پکې زکات په امثال دی

هغه چې زکات پکې نشته

که دا ځمکه ده که کور که يې سامان وي

که اسونه، کچر، خره، که غلامان وي

یا کوم مال نصاب ته نه وي رسېدلی

یا په نغدو لا کال نه وي اوږېدلی

یا موټر وي د سپرلۍ پکې سپرېږي

یا وي فرش او ظرف د کور استعمالېږي

یا مرغان وي د هوا او یا چرگان وي

یا اوبو کې ډول ډول وي کبان وي

یا مېوې وي شنې چې نه ذخیره کېږي

ترکاري وي تر ساتنې نه رسېږي

په دې ټولو کې نه عشر نه زکات شته

خو که خرڅ شي په پېسو کې يې خیرات شته

بيا د نغدو په حساب او په نصاب دي
فرض يې پېل دي تقلي هر وخت د ثواب دي

***

د زکات د لگښت لارې

زکات حق دی د محتاجو فقيرانو
د بې وزلو، غريبانو، مسکينانو
بل د هغو عاملانو مامورانو
چې زکات راټولوي له بډايانو
خليفه به ورته ټاکي تنخاگانې
ورکوي به يې زکات نه ښې روانې
خوله ځانه اخيستل به پکې نه کا
قناعت دې په ټاکلو باندې وکا
بل هغوی چې کافران او مشرکان وي
او يا نوي مؤمنان مسلمانان وي
نو زکات ورکول ځکه بيا روا شي
چې اسلام سره يې مينه راپيدا شي
چې اسلام ته د دوی زړونه رامائل شي
په ښېگړو د اسلام باندې قائل شي
بل هم وينځې غلامان ازادول دي
بل چېلونو کې بنديان ازادول دي
بل قرضداره پوروري چې مجبور وي
مال يې نه وي لنډول د پور ضرور وي

بل د لارې د الله په پاک جهاد کې
لگول د زکات کېږي دې مراد کې
بل دی حق د مسافر چې ورته اړ وي
توبه نه لري د مرستې مدد وړ وي

***

کومو خپلوانو ته زکات ورکولی شي او کومو ته نه؟

چې د چا نفقه تا باندې فرض نه وي
په ذمه دې د هغه لگښت قرض نه وي
او دې پورته بې وزلانو کې حساب وي
او خپلوان دې د اسلام په هر کتاب وي
نو هغه ته زکات ورکړه چې غريب دی
ستا په مال کې د هغه پوره نصيب دی
ورور او خور، ترورزي، ماما ته زکات ورکړه
مامازي تربور لالا ته زکات ورکړه
خوريي او ترور وراره ته زکات ورکړه
خوانبې، سخر، اوبني او تره ته زکات ورکړه
خپله ښځه دې مېړه ته زکات ورکړي
زور دې ځوان ځوان دې زاړه ته زکات ورکړي
خپلې ښځې ته زکات ورکول نشته
صدقه او کوم خيرات ورکول نشته
چې مېړه غني وي ښځه هم غني ده
په مېړه نفقه فرض د لېونۍ ده

هم اولاد او مور او پلار ته زکات نشته
دوی په مال کې دي شریک پرې خیرات نشته
***

هغه خلک چې زکات اخیستل ورته ناروا دي

ناروا ورته زکات دی چې غنیان وي
یا اولاد د پېغمبر وي سیدان وي
ورته عشر او زکات هم ناروا دی
ورته نور نقلي خیرات هم ناروا دی
خو ډالی او هدیو ورته روا ده
چې زکات نه وي تحفه ورته روا ده
که بې وزلي ته څوک ورکړي زکاتونه
یا نقلي ورته څوک ورکړي خیراتونه
بیا مېلمه پرې کوم سید او یا غني شي
او لازمه په غریب قدرداني شي
د هغه ډوډۍ ډالی ده زکات نه دی
او ډالی یې هم زکات او خیرات نه دی
خو روا ورته پلمه، چل، حيله نه ده
په چل ول ورته روا حواله نه ده

هغه څوک چې سوال کول ورته روا او هغه چې ورته

ناروا دي

ناروا دی سوال غني او روغ او جوړ ته

ځوان په غږو روغ بډای په خټې موږ ته

درې کسانو ته روا دي چې سوال وکړي

او بیان د خپل حاجت او د حال وکړي

يو هغه دی چې د روغې ضمانت کې

راگېر شوی وي د صلحې دیانت کې

د ضمان په اندازې ورته روا دي

چې سوال وکړي په دلیل کې برملا دي

بل هغه چې کوم آفت وي پرې راغلی

زلزلې، قحطی، سیلاب، اور وي خپلې

مال او هال هرڅه تباہ وي کور یې ړنگ وي

بې وزلی، ولېږې اړتیا سره په جنگ وي

دومره سوال ورته روا دی چې پرې جوړه

گوزاره شي او سوال مه کوه ای موږه

بل هغه چې مال او هال یې وي خلاص شوی

په خپل کور کې نه څه زوړ لري نه نوی

پرې راغلي سخته ولېږه او خواري وي

او په کور یې نه ډوډۍ نه جواړي وي

او له قومه یې درې راشي گوهان شي

چې فلانی دی وړی شوی دا عیان شي

نوبيا سوال د گوزارې په کچ روا شي
 خوزياتي نوبيا گونا او ناروا شي
 يا پرې پور وي او هيڅ نه لري او اړ وي
 يا ناروغ وي د مدد او مرستې وړ وي
 له دې پرته سوال حرام دی ناروا دی
 اور خوړل دي ناتمام دی ناروا دی
 څوک چې سوال کوي چې مال يې ډېر او تېر شي
 هغه اور غواړي دا مال دې پرې گنډېر شي
 د قيامت په ورځ به داسې راستانه وي
 چې په مخ به يې د غوښې پوټی نه وي
 که څوک پرې واخلي لاړ شي غره ځنگله ته
 او د خسوگېډي راوړي خپل کاله ته
 بيا يې وپلوري روانه گوزاره کړي
 له دې ښه ده چې په سوال باندې چاره کړي

د عامل دنده

عامل هغه چاته وايي چې مامور وي
 د زکات راټولول ورته ضرور وي
 ټاکل شوی د اسلام له حکومت وي
 او نائب له امارت او خلافت وي
 د هغه دنده انصاف او عدالت دی
 د زکات د ټولولو ښه صورت دی
 نه به ظلم کوي نه به څه تېری کړي
 نه به مال کې کوم کنډو او نه سوری کړي

نه به لرې شوک رابولي و خپل ځان ته
 نه به زیان رسوي هیڅ کوم مسلمان ته
 نه روا دي چې قبوله هدیه کړي
 یا قبوله څه ډالۍ او یا تحفه کړي
 نه کره مال اخیستل ورته روا دي
 نه د خلکو رېږول ورته روا دي

سرسایه

سرسایه د عید الفطر صدقه ده
 د بې وزلو مسکینانو نفقه ده
 مسلمان که ځوان او زوړ که نارینه وي
 غلام وینځه غټ او ووړ که ښځینه وي
 سرسایه د ووړ اختر ورباندې فرض ده
 د خوارانو بې وزلانو پرې دا قرض ده
 ورکوي به یوه صاع له کوم طعامه
 فريضة د سرسایې ده ډېره عامه
 چې یې وس د ورکولو وي ضرور ده
 دا لپاره د غریب او د مجبور ده
 د اختر له لمانځه مخکې ورکول دي
 په اختر کې یا روژې کې یې وېشل دي
 یوه صاع په ټول پاو کم درې کیلو کېږي
 خواجناس ځینې له دې نه هم کمېږي

بايد ټول د هر شي يو صاع برابر وي
 توپير نه لري هر جنس يې سر په سر وي
 بايد جنس وي نغدې نشته په دليل کې
 بريا بويه امتثال او په تمثيل کې
 يا خورما دي يا ممیز دي يا اوږه دي
 يا وربشي يا غنم يا بل خواړه دي
 لکه کورت شو اويا وريجې يا جوار شو
 يا کلچې، کپک، متايان د ښار بازار شو
 په دې ټولو کې يو صاع په هر يو کس ده
 خو چې ښه وي هومره ښه ده خو په وس ده

***

په ډالۍ او خيرات کې رجوع

که ډالۍ او يا زکات دې چاته ورکړ
 څه تحفه او يا خيرات دې چاته ورکړ
 چې بيا بېرته يې ترې اخلي روا نه دي
 اخيستل يې دين غيرت کې صفا نه دي
 نه روا يې اخيستل په څه قېمت دي
 نه روا يې ستنول په هيڅ صورت دي
 چې ورکړی شى ترې اخلي او رتي يې
 لکه سپى چې کوي کانگې بيا ختي يې

***

روژه

څلورم رکن بنسټ چې د اسلام دی
 دا روژه ده ددې کار په التزام دی
 چې بالغ وي او عاقل روغ مسلمان وي
 نو روژه ورباندې فرض د رمضان وي
 دا په منځ کې د شعبان او د شوال ده
 یوه میاشت ده چې تکرار په هر یو کال ده
 دغه میاشت د ثوابونو مغفرت ده
 د الله د پېرزوینو د رحمت ده
 په دې میاشتې کې یوه د قدر شپه ده
 دا له زرو میاشتو هم کره پوره ده

د میاشت لیدل او اثبات

په لیدو دي که روژه ده که اختر دی
 چا چې ونیوه روژه نو بختور دی
 په لیدو او په اثبات د میاشت روژه کره
 په اثبات د میاشت اختر کره او بوزه کره
 ددې ټولې نړۍ دوه دي مطلعونه
 دوه روژې دي د نړۍ دوه اخترونه
 دغه نیمه نړۍ نن نیمه سبا ده
 نیمه شپه ده نیمه ورځ ده برملا ده

مطالع په سياسي بريدونو نه دي
 دا روژه اختر د شک له ورونو نه دي
 په مشرق کې د مغرب په ليدو نه ده
 خو مغرب کې د مشرق په ليدو ښه ده
 د عربو جزيرې کې چې ښکاره شي
 د مغرب خلکو لپاره دا پوره شي
 خو د هند افغانستان لپاره نه ده
 چين او روس او د ايران لپاره نه ده
 هغه مياشت دوی ته سبا ته رارسېږي
 نن خونه سبا ماښام ته ليدل کېږي
 روښنايي د مياشت ته هيڅ اعتبار نشته
 شين اسمان کې بې ليدو بله لار نشته
 په عادل گواه اثبات د مياشتې کېږي
 چې مطلع د ټولو يو وي ثابتېږي
 او که ورېځ وه شعبان دېرش پوره کول دي
 په اخر کې رمضان دېرش پوره کول دي
 قمري مياشتې يا دېرش وي يا نهه ويشت
 نه يو دېرش راځي او نه کله اته ويشت
 چې مطلع سره يونه وي نو آلات بيا
 معتبر نه دي د مياشتې په اثبات بيا
 او که يو وي مطالع نو معتبر دي
 له فطرت سره يو رنگه مستقر دي

د شعبان د مياشت ليدو کې کونښنې وکړه
 په راتلو او په وتو کې کونښنې وکړه
 په سهار کې راختل معتبر نه دي
 په سهار کې ډوبېدل معتبر نه دي
 چې نهه ويشت د شعبان شي او ماښام شي
 دغه وخت کې مياشت ليدل په اهتمام شي
 په ليدو د مياشت سبا ته رمضان دی
 او که نه نو بيا دېرشم ددې شعبان دی
 چې دېرشم وي د شعبان او ورځ د شک وي
 روژه نه کېږي باور دې بايد کلک وي
 د شعبان له شپاړسمه تر رمضان
 روژه منع ده دا زده کړه مسلمانان
 دا يوه دوه روژې مخکې نيول نشته
 دا دي منع بې دليله کول نشته
 چې نهه ويشت روژې بيا کله پوره شي
 او ماښام د دېرشم هم کله ښکاره شي
 نو د مياشت د ليدو وکړئ کونښنونه
 برابر کړئ په دليل عبادتونه
 که ښکاره شوه نو سبا ته بيا اختر دی
 او که نه نو رمضان دی بختور دی
 که د ورځې گواهي راغله ناوخته
 روژه ماته شوه او نشته په چا سخته

لمونځ به وروسته شي سبا ته به ادا شي
او اختر به نيم دا نن او نيم سبا شي

***

پيشنمى

پيشنمى د شپې اخر كې خوړل خېل دي
د روژې لپاره ځان خپل مړول دي
پيشنمى چې څومره وروسته وي ثواب دى
د سپېدو له داغه مخكې دا جناب دى
د سبا روژې ته شپې نه نيت پكار دى
په نيتونو د اعمالو دارمدار دى
خو د نيت كول په خوله نه دي په زړه دي
چې په خوله نيتونه وايي هغه پرې دي
چې اذان وشي د چا په لاس كې جام وي
نودې وڅښي له دې وروسته دې بيا پام وي
خود نورو پسې تلل پاڅېدل نشته
له دې پرته نور خوړل، څښل، كول نشته

***

د روژې بريدونه

د سهار له سپېده داغه تر ماښامه
روژه ونيسه په نيت او له ښه پامه

دا خپره رڼا افق کې سپېده داغ دی
 د روژې نیول صحت لپاره باغ دی
 په روژې کې کلک پرهېز دی له خوراکه
 له کوروالي، بدو ردو او له څښاکه
 چې لمر پرېوځي په مغرب کې او پنا شي
 او مشرق کې توره لیکه راپیدا شي
 نو ماښام شو روژه ماته کړه روا شوه
 له سهاره تر ماښام روژه ادا شوه
 روژه ماتي کې چې بیرته کړې ثواب دی
 دا ثواب هله ثواب دی چې صواب دی
 دا د شپې روژه وصال هم ناروا دی
 دا کنځلې او جنجال هم ناروا دی

***

د روژې ماتوونکي

په خوړلو د هر شي روژه ماتېږي
 هم په څښلو د هر شي روژه ماتېږي
 په کوروالي باندې هم روژه ماتېږي
 روژه بویه په پرهېز چې نیول کېږي
 چې گونا کړي دروغ او بدې ردې وایي
 د روژې نیول هغه سره نه ښایي

ښکلول چې جماع نه وي نوروا دي
 د مسواک وهل روا دي بې سودا دي
 چې جنب باندې سهار شي پروا نشته
 روژه نه ماتېږي کومه ژړا نشته
 په رنجو هم روژه نه ماتېږي گوره
 بې دليله روژه مه ماتوه وروره
 د دوا په پېچکاري هم نه ماتېږي
 که د غوښې که د رگ وي روا کېږي
 که دوا په پېچکاري ستن لگول دي
 که د مار لړم مچۍ بامبور چيچل دي
 دا ټول يوشی دي روژه پرې نه ماتېږي
 ورته ووايه په دې چې نه پوهېږي
 په لمبلو لمدولو نه ماتېږي
 هم په خولې کې اچولو نه ماتېږي
 تېرولو نه ځان ژغوره چې ماتېږي
 مضمضه او استنشاق به ضرور کېږي
 استنشاق کې هم ډېر مه کوه زورونه
 غرغړه مه کړه، کړه غسل اودسونه
 روژه نه ماتېږي قي او کانگو باندې
 د عمد حديث ضعیف دی او ډېر لاندې
 نه ماتېږي د وېښتانو په خړيلو
 نه ماتېږي په نوکانو غوڅولو

نه مړهم دارو په زخم لگولو
 نه د عطرو خوشبويي په بويولو
 نه ماتېري هم د ښکر په لگولو
 نه ماتېري احتلام په خوب کېدلو
 که خوله ومنيځې او تو ټولې اوبه کړې
 او بيا لارې تېرې نو شک به نه کړې
 نه ماتېري په دې لارو تېرولو
 نه ماتېري د خپل ځان په غوړولو

***

حائضي او نفاسي لپاره روژه

حيض نفاس کې د روژې خوړل روا دي
 او نيول يې دغه وخت کې ناروا دي
 خو چې پاکه شي قضا ورباندې فرض ده
 لمونځ پرې نشته او روژه ورباندې قرض ده

چې روژه ورته روا ده

دې څلورو ته روژه خوړل روا دي
 خوفديه به ورکوي، دا خامخا دي
 يو هغه چې سخت مريض وي لاعلاج
 د روغتيا هيله يې نه وي له مزاجه
 بل هغه شيخ فاني او فاني ښځه
 چې بېخي بوډا بوډۍ وي وړاندې مه څه

د روژې نیولو نه وي په ملا کړوپ وي
 غونجې مخ په سترگوت په خوله کښوپ وي
 بله ښځه حامله او امیدواره
 چې بچي باندې وېرېږي دا هوښیاره
 بله هغه مرضه تی ورکوونکې
 په ماشوم چې وي تي خوري وېرېدونکې
 یو مسکین ته د یوې ورځې بدل کې
 د ډوډۍ دي ورکول په ښه عمل کې
 یو مسکین ته به دوه وخته ډوډۍ ورکړي
 د فدیې حساب به داسې برابر کړي
 که یو ځل دوه وخته دېرش کسه ماړه کړي
 او یا هره ورځ تیار یو ته خواړه کړي
 دواړه چارې دي روا پروا یې نشته
 که بې بې وي که بابا پروا یې نشته
 دا بدله شوه د روژې قضا یې نشته
 دا رخصت دی د اسلام پنا یې نشته

***

د مسافر روژه

مسافر ته د روژې خوړل روا دي
 خو روژه نیول اولی په اعتنا دي
 که سختي وي بیا خوړل یې فضیلت دی
 اسانۍ کې یې نیول کره همت دی

چې په کور شي قضايي ورباندې فرض ده
 بيا به نيسي دا روژه ورباندې قرض ده
 د سفر اندازه مخکې تېره شوې
 دا خبره مانه، نه ده هېره شوې
 سفر يودى که اسانه او که سخت وي
 بې کړاوه که کړاو په کوم کم بخت وي
 که په پښو پلى روان وي او که سپور وي
 په څاروي، موټر، بېړۍ، جهاز وي نور وي
 خامخا نيول سفر کې تقوى نه ده
 ځان ليدل ضرور خطر کې تقوى نه ده

***

د مجاهد روژه

مجاهد چې په سفر کې د جهاد وي
 او روان د خپل مولا په اتقياد وي
 د روژې حکم يې درې ډوله صورت دی
 يوروا بل ناروا بل فضيلت دی
 په عادي حال کې خوړل ورته روا دي
 خو د جنگ په ورځ نيول بيا ناروا دي
 په سختۍ کې يې خوړل بيا فضيلت دی
 او نيول يې هم روا دي عبادت دی
 چې په کور شي قضايي ورباندې فرض ده
 بيا به نيسي دا روژه ورباندې قرض ده

***

له مړه روژې

که څوک ومري او روژې يې وي خوړلې
او تر مړينې يې دا نه وي بيا نيولې
نو وارث يا وارثان به قضا راوړي
له دليل او له حجت څخه به ناوړي
د قضا دليل قوي فديـه ضعيف دى
چې دليل د حق مني هغه حنيف دى

***

نقلي روژې

د رمضان روژه ده فرض نورې نقلي دي
د نقلي روژو نيول هم كمالي دي
ثوابونه دي ريا چې پكې نه وي
بدعتونه برملا چې پكې نه وي
د نقلي روژو نيول دي ثوابونه
او په نه نيولو نشته عذابونه

***

ټول عمر روژه

د روژې نيول ټول عمر ناروا دي
په حديث كې منع شوي په بيا بيا دي

عبادت هسې د ځان کړول نه دي
 زمونږ دين هسې لړل او تپل نه دي
 ***

د داود (عليه السلام) روژه

په نقلي روژو کې غوره د داود دي
 په اخلاص او په ښه نيت د خپل معبود دي
 پېغمبر وايي تر دې نشته ښه نورې
 له دې غوره روژه نشته وروره، خورې
 هغه دا دي چې يوه ورځ به روژه وي
 او دا بله ورځ به ماته په بوزه وي
 ***

د شوال شپږ روژې

د واړه اختر د مياشتې نوم شوال دی
 د اختر په ورځ روژه نيول وېال دی
 په شوال کې شپږ روژې نيول ثواب دي
 رمضان سره د يو کال په حساب دي
 که يوځای که بيلې بيلې وي روا دي
 په شوال کې يې پوره کړه بې سودا دي
 ***

د عرفې روژه

ذوالحجه د لوی اختر د میاشتي نوم دی
 او لسم یې لوی اختر دی چې معلوم دی
 او نهم د ذوالحجې یې عرفه ده
 عرفه د ثوابونو ښه تحفه ده
 عرفې په ورځ روژه دومره کره ده
 چې تېر کال او د راتلونکي کفاره ده
 خو حاجي ته عرفات کې ناروا ده
 مسأله چې د دلیل ده، نو همدا ده

***

د عاشورې روژه

چې لسم د محرم شي عاشوره ده
 په دې ورځ روژه د تېر کال کفاره ده
 روایاتو کې لسم دی هم راغلی
 او نهم یوولسم دی مالیدلی
 که دا درې واړه روژه شوې نو اعلیٰ ده
 دا تر ټولو فضیلت لري اولیٰ ده
 که درې نه نیسي نهمه او لسمه
 روژه ونیسې خبره دې منمه
 یا که ونیسې یواځې دا نهمه
 یا لسمه ورسره یوولسمه

دغه هره طريقه پکې روا ده
احاديثو کې راغلي بر ملا ده
***

د شعبان د سر روژه

د شعبان د سر دوه ورځې سرر بولي
دا سرر روژې نيول پېغمبر بولي
ثوابونه دي نيول يې فضيلت دي
په روژو کې هم ثواب دی هم صحت دی
که دې وس وي روژې نيسه مسلمان
خپته کورې کره چې بچ شي له تاوانه
***

دوشنبه او پنجشنبه

دوشنبه او پنجشنبه روژه سنت ده
په دې ورځو کې روژه د عزيمت ده
د يوې اونۍ اعمال چې حسابېږي
په دې ورځو کې اسمان ته پورته کېږي
چې روژه يې او عمل دې پورته لاړ شي
دا به تاته د نېکيو غوره وياړ شي
***

ايام البيض

د سپوږميزو مياشتو هره ديارلسمه
 ورسره هم خوارلسمه، پنځلسمه
 دا درې ورځې په ايام البيض يادېږي
 تغليباً د شپو په نوم نومول کېږي
 ددې درې ورځو روژه دومره ثواب دی
 چې د دېرشو ورځو مياشتې په حساب دی
 چا چې هره مياشت دا درې ورځې پوره کړي
 لکه ټول کال او ټول عمر يې کره کړي
 باک يې نشته که د نورو ورځو درې وي
 خو په مياشت کې درې نيول د بڼې اسرې وي
 ***

ناروا روژې

څو روژې دي ناروا له دې خبر شه
 ناپوهۍ او جهالت نه رابهر شه
 يو وړوکی عيد الفطر بختور دی
 بل لسم د ذوالحجې چې لوی اختر دی
 بل ايام تشريق وگڼه په دې کې
 دا خبره زما ومنه پردې کې
 د تشريق ورځې درې ورځې دي دا زده کړه
 حوصله دې لږه پلنه او اوږده کړه

دا د لوی اختر پسې درې ورځې بوله
 روژه نه شې بې تمیزه او بې توله
 خو په حج کې چې حاجي کله بې وس وي
 او څاروی د هدیې نه وي نو بیا لس وي
 درې روژې به همدې ورځو کې کره کړي
 نورې اوه به بیا په خپل کور کې پوره کړي
 بل یواځې د جمعې ورځ ناروا ده
 مخکې وروسته ورسره کره بیا روا ده
 بل یواځې د شنبې هم ناروا ده
 دا خبره په حدیث کې برملا ده
 بل د شک په ورځ دېرشم چې د شعبان وي
 میاشت ونه ویني او شک د رمضان وي
 په دې ورځې هم روژه نیول حرام دي
 په دلیل باندې حکمونه د اسلام دي
 سمه نه ده ورځ دوه مخکې له رمضان
 دا احتیاط نه دی گونا ده مسلمانان
 اخري پنځلس ورځې د شعبان دي
 ناروا پکې روژې په مسلمان دي
 خوروا دي هغه چاته چې عادت وي
 په څه ورځو د نقلي دا یې صفت وي
 تل یې نیسي نو بیا دې کې هم روا دي
 د منبستي هم روا هم د قضا دي

هم به بنه اجازه غواړي مېړه نه
 بې له دې يې نقلي نه کېږي له زړه نه
 هم روژه د عرفې په عرفات کې
 ناروا ده هر حاجي ته په خپل ذات کې

***

حېنې نور احکام

که نقلي روژه چا ونيوه روا دي
 چې يې ماته کړي بې شکه بې قضا دي
 که په هېره روژه وځوري باک يې نشته
 قضا نه لري چې هېر وي واک يې نشته
 که چا درکړه څه بلنه مېلمستيا ته
 که روژه وې نوهم ورشه ملگرتيا ته
 هلته دوه رکعت له مونځ او دعاء وکړه
 د بلونکي زړه په دې کار باندې ښه کړه
 د نقلي روژې والا امير د خان دی
 که يې نيسي که يې ځوري کار يې اسان دی

***

تراويح

چې په فرضوي سربېره نوافل دي
 دا د شپې قيام الليل دي فضائل دي
 تهجد او هم يې وتر دي نومونه
 رمضان کې تراويح دي دا نفلونه

واړه يو دي خو نومونه يې بدل دي
 چې يې بېل بولي خبرې يې اټکل دي
 بې له وترو دا اته دي زما وروره
 رب دې وساته د بدو له پېغوره
 شل صحيح حديث کې نشته ټول ضعيف دي
 مقبول نه دي د مردودو په رديف دي
 روايات له پېغمبره هم اته دي
 صحابه و له عمره هم اته دي
 دا د جمې التزام يې هم بدعت دی
 او د ختم اهتمام يې هم بدعت دی
 پکې ختم هم روا هم جماعت دی
 التزام گڼل د دواړو ضلالت دی
 خوله جمې يې په کور کول افضل دي
 قرائت پکې ښه ډېر کول اکمل دي
 که قيام دی که رکوع ده که سجده دي
 هغه ښه دي چې هم ښې او هم اوږدې دي
 په پيسو باندې ختمونه ناروا دي
 خوراگونه بدعتونه ناروا دي

***

د قدر شپه

رمضان کې يوه شپه د قدر شپه ده
 دا له ټولو شپو نه ښه د اجر شپه ده

دا له زرو مياشتو ښه ده چې طاعت وي
 په دې شپه کې گونا نه وي عبادت وي
 په وروستيو لسو شپو د رمضان کې
 دا په طاقو شپو کې گوره هر مکان کې
 يوويشتمه کې کېدې شي روايت دی
 اوه ويشتمه کې اميد يې په قوت دی
 په دې شپې کې کومه خاص علامه نشته
 دې لپاره څه ټاکلې جامه نشته
 ***

اعتکاف

په وروستيو لسو شپو د رمضان کې
 اعتکاف دی شپه او ورځ دغه زمان کې
 په جومات کې به دا کېږي چې جامع وي
 معتکف به هم ساجد هم به راکع وي
 ځينې وايي دا په بل کې ادا نه دی
 دا له درې جوماتو پرته روا نه دی
 دا يو مسجد الحرام دی په مکې کې
 بل مسجد نبوي دی مدينې کې
 بل يې مسجد الاقصیٰ دی فلسطين کې
 خو خبره په دليل ده زمونږ دين کې

د اعلام النبلاء چې روایت دی^۱
 هغه شاذ د ښه تحقیق په درایت دی
 په قرآن کې مساجد لفظ مطلق دی
 جوماتونو ته شامل دی همدا حق دی
 مقید گڼل په شاذ باندې ناسم دي
 د مطلق گڼل افرادو کې اعم دي
 اعتکاف ته نارینه هم کېناستی شي
 اعتکاف ته ښځینه هم کېناستی شي
 خویواځې په جومات کې اعتکاف دی
 اعتکاف په گوناگونو اعتراف دی
 نارینه به هم جومات کې اعتکاف کړي
 ښځینه به هم جومات کې اعتکاف کړي
 په پردې به یوځای بېل کړي په جومات کې
 په هغه کې به اوسېږي په ثبات کې
 د شلمې مازیگر چې ښه تمام شي
 او دا شپه د یویشتمې شي ماښام شي
 دغه ځای ته به دننه شي په مینه
 په ښه نیت او په اخلاص او له یقینه
 که څه کټ وي که توشک، بالښت، بستر وي
 ټول روا دي که د ښځې که د نر وي

---

^۱ سیر اعلام النبلاء

معتكف به په خلوت كې هلته ناست وي
 پروا نشته كه ولاړ وي او كه ملاست وي
 ذكر، فكر او لمونځونه تلاوت دى
 اعتكاف كې ښه طاعت او عبادت دى
 نه جماع مباشرت شته اعتكاف كې
 نه وتل بې له حاجت شته اعتكاف كې
 كه حاجت وي اودس ماتي ته دې وځي
 نورو چارو او كارونو ته دې نه ځي
 كه خبره ضروري وي او جومات ته
 خپله ښځه يا څوك راشي ملاقات ته
 نوروا دي چې خبرې ورسره كړي
 دا خبره دې په ښه توگه پوره كړي

حج

مسلمان چې هم بالغ وي هم عاقل وي
 هم ازاد وي، غلام نه وي ښه عامل وي
 او مالدار وي وس توبښه لري دلارې
 او د كور يې ښه كره پوره وي چارې
 پوروړى نه وي خپل ورسره مال وي
 او دا مال يې حرام نه وي ښه حلال وي
 په هغه باندې حج فرض دى حج به كاندي
 دغه حكم دى كه ژاړي او كه خاندې

او د ښځې يا محرم وي يا مېړه وي
 دواړه يو دي که ځوانان وي که زاړه وي
 محرم هغه دی چې تل وي پرې حرامه
 او نکاح ورسره نه کېږي تمامه
 د ماشوم غلام او وينځې حج نقلي دی
 چې بالغ او يا آزاد شي بيا فرضي دی
 که څوک ومري حج ونه کړي او پرې فرض وي
 په هغه باندې دا حج لکه د قرض وي
 د هغه د حج قضا په کوم وارث ده
 د هغه له ماله فرض په دې باعث ده
 يا يې بل څوک د هغه له مال ادا کړي
 خو چې خپل حج يې وي کړی بيا به دا کړي
 يا که څوک چېرته مريض ناروغ معذور وي
 او مالدار وي حج پرې فرض وي او ضرور وي
 بيا بل څوک حج ته لېږلی په خپل مال شي
 له هغه څخه به لاړ کوم انډيوال شي
 شرط يې دا دی چې حج کړی يې د ځان وي
 او اوس بل ته بدل حج باندې روان وي
 خو که خپله يې حج نه وي کړی، بل نه
 حج ادا نه دی حساب يې شول خپل نه
 حج ځانگړي مناسک دي او افعال دي
 په مکې مکرمې کې په هر کال دي

حج په ټول عمر کې يو ځل کول فرض دي
 چې مال ولري کول يې په تا قرض دي
 نور حجونه او عمرې نفلي ثواب دي
 که يې نه کړي نه گونا ده، نه عذاب دي
 حج عمره د گونا هونو کفار ده
 د بېښې ښه لامل او ښه چاره ده
 چې جهاد وي فرض عين حج ته به نه ځي
 چې په تا باندې وي دين حج ته به نه ځي

***

ميقاتونه

ټاکل شوي د احرام دي ميقاتونه
 د هر لوري د هر چا دي خپل بریدونه
 که څوک حج او يا عمرې ته روانېږي
 بې احرامه به ميقات نه، نه تېرېږي
 ميقاتونه ټول پنځه دي زما وروره
 ميقات وپېژنه بيا اوڅه له کوره
 اهل شام او شماليانو ته جغه ده
 مدينې ته خپل ميقات ذوالحليفه ده
 او دا قرن المنازل دی د نجديانو
 او هغه لور ته د ټولو مؤمنانو
 ذات عرق يې د عراق او د ختيز دی
 مسلمان زمونږه ورور زمونږ عزيز دی

او ميقات چې يللم دی د يمن دی
 او يمن ته موازي د هر وطن دی
 له ميقاته چې دننه د چاکور وي
 د هغه ميقات خپل کور د خپلې مور وي
 د مکې د خلکو هم مکه ميقات دی
 که يې کور دی که يې کلی که جومات دی
 له ميقاته لرې هم احرام روا دی
 له خپل کوره او په لاره بې سودا دی
 اراده چې نه د حج او نه عمرې وي
 او ورتللو د مکې ته په اسرې وي
 بيا روا دي بې احرامه تېرېدل هم
 او حرم ته دي روا ننوتل هم

***

تقليد او اشغار

په قارن حاجي هديه مخکې لېږل دي
 دا په نښې علامې معلومول دي
 تقليد غاړې د څاروي کې غاړکۍ ده
 کومه نښه د وړۍ او يا خپلۍ ده
 او اشغار د اوښ بوکان وينې کول دي
 اشغار دغه د بوکان لږ څيرول دي
 بوکان نه لري کوم حس او نه خوږېږي
 نه دې کار باندې حاجي گوناگوارېږي

دا هديه بيا په مكې كې حلالېږي
 د حرم په مسكينانو وېشل كېږي
 كه خاړوۍ گوډ شي يا نه شي تلي ايسار شي
 دا په لاره كې حلال كړه دا يې چار شي
 ته يې مه خوره نورو خلكو ته يې پرېږده
 او په وينو پرې ككړه خپلۍ كېږده
 ***

احرام

احرام نيت كول د حج او يا عمرې دي
 د اجرونو ثوابونو د اسرې دي
 دوه څادره اغوستل د نارينه دي
 جامې پاكې اغوستل د ښځينه دي
 نارينه ته نه جامې او نه خولۍ شته
 نه واسكټ، بنين، پگړۍ او نه كورتي شته
 يا به غسل يا اودس كړه پوره كړي
 بيا به وتړي احرام چې حج عمره كړي
 ناگنډلي څادرونه به احرام كړي
 يو به لنگ بل به راتاو چاپېر تمام كړي
 ورپسې به دوه ركعته د احرام كړي
 په خشوع او په خضوع به يې تمام كړي
 كه عمره وي نو لبيك عمره دى
 او د حج لبيك حجاً ښه احسن دى

يا لبيک عمرة و حجاً وايه
 که قارن وي نو دا دواړه پکې ستايه
 بيا چې سپور شي په سپرلي بڼه برابر شي
 تليبي په زوره وايه چې انور شي
 که قارن يې د هديې خاړوی لېږل دي
 په حرم کې په مني قربانول دي

***

تليبه

"لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ
 وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ".

"ای الله ستا بڼه طاعت ته زه حاضر یم
 ای الله ستا عبادت ته زه حاضر یم
 کوم شریک درسره نشته زه حاضر یم
 ښې کره ستاينې ستا دي زه قاصر یم
 نعمتونې پاچايي يواځې ستا ده
 شریک نه لرې همدا زما وينا ده"

***

د حج ډولونه

حج په درې ډوله دی یو حج افراد دی
 بل قران دی، تمتع باندي بل یاد دی

او حاجي صاحب مفرد او بل قارن دی
 بل حاجي متمتع دی چې محسن دی
 په افراد کې عمره نشته حج کول دي
 او قران دواړه په یو احرام بلل دي
 تمتع کې بیا عمرې ته بیل احرام دی
 او د حج احرام جلا په ښه اتمام دی
 تمتع حج یې تر ټولو ښه افضل دی
 پېغمبر کړی ارمان ددې عمل دی
 دا لومړی طواف او سعی تمتع کې
 د عمرې دي په دلیل او تتبع کې
 او د حج سعی بیا وروسته ادا کېږي
 د طواف افاضې پسې وصلېږي
 د قران او د افراد لومړی طواف دی
 د قدوم چې په حرم کې په مطاف دی
 ورپسې سعی د حج ده زما وروره
 افاضې پسې بیا سعی نشته نوره
 تمتع او په قران کې قرباني ده
 په افراد کې بیا دا نشته اساني ده
 دا درې میاشتي د حج میاشتي بلل کېږي
 دا په شهر الحج درې واړه یادېږي
 هغه میاشتي د شوال او ذوالقعدې دي
 اولس ورځې لومړنۍ د ذوالحجې دي

په دې میاشتو د حج نیت برابرېږي
 او احرام طواف او سعی پکې کېږي
 په دې میاشتو کې چې چا عمره ادا کړه
 او حلال شونښه پوره یې مدعا کړه
 بیا په ورځ د ترویې د حج احرام دی
 په اتم د ذوالحجې په احترام دی
 او که حج وي د قران حاجي قارن وي
 بیا به پاتې په احرام کې مقارن وي
 بیا تحلیل یې د احرام دی په اختر کې
 یوم النحر کې په دغه بختور کې

***

عمره

عمره هر وخت کې کېدی شي د ثواب ده
 بې له حجه هم نیکي په هر کتاب ده
 او په حج کې هم کېدی دغه عمره شي
 د قران او تمتع مخکې کره شي
 که د حج میاشتو کې چا عمره ادا کړه
 حج پرې فرض شو د حج لاره یې صفا کړه
 او په نورو کې عمره هسې عمره ده
 د حج نه ده حج لپاره ناپوره ده

عمره دا ده چې احرام باندې حاضر شي
 د مکې حرم ته لاړ شي مسافر شي
 چې دننه شي ته مسجد الحرام ته
 دعاء وايه د جومات دغه مقام ته
 اضطباع وکړه له ښي اوږې رالاندې
 پلوتاو کړه او په کيڼې اوږې باندې
 لومړی اوه شوطه طواف دی له کعبې نه
 چې پيلېږي دا عمره له دې شپې نه
 د حجر اسود له تيرې شروع کېږي
 په ښي لور باندې کعبې نه راتاوېږي
 دا حجر اسود يا ښکل کړه که فرصت و
 يا په ښي لاس اشاره کړه که زحمت و
 بسم الله والله اکبر به وايي
 اشارې سره به دغه ذکر ستايي
 لومړي درې شوطه په زغرده زغرده تلل دي
 او دا نور پنځه عادي راتاوېدل دي
 دې ته "رمل" وايي گڼې کې دا بس دي
 پورته پورته شه همدغه ستا په وس دي
 رمل منډه نه ده صرف اتلولي ده
 له دې نورو په توپير ښه تسلي ده

هم په رکن یماني لاس لگول دي
 که وس نه وي باک یې نشته تېرېدل دي
 کوم طواف پسې چې سعي ادا کېږي
 په هغه طواف کې رمل څرگندېږي
 خو چې سعي پسې نه وي رمل مه کړه
 او چې سعي پسې وي نور رمل وکړه
 د وداع طواف یا نورو طوافونو
 د ثواب کې رمل نشته زما ورونو
 یماني کونج ته چې کله رارسېږي
 تورې تیرې او ددې منځ کې تېرېږي
 په بیا بیا دغه دعاء ځان سره وایه
 استلام کوه په گڼه کې له ورايه
 "رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ".
 "زمونږ ربه په دنیا کې مونږ ته راکړه
 ښه ټکي او آخرت کې راعطا کړه
 جنتونه او پنا راکړه له اوره
 مونږه وساته د اور له سخته پوره"
 او په نورو دې شوطنو کې دعاء کړه
 پاک الله ته په طواف کې التجاء کړه
 حرام مه غواړه او نور چې هرڅه غواړي
 غواړه، غواړه د دعاء لپاره لاړي

له طوافه وروسته لمونځ دی دوه رکعته
 د مقام ابراهيم شاته له نيته
 په لومړي رکعت سورت د "کافرون" دی
 په دويم کې د اخلاص سورت سمون دی
 که فرصت نه وي ځای نه وي ازدحام وي
 بيا کول يې د حرم په کوم مقام وي
 بيا اوبه د زمزم وڅښه ځان پرې موړ کړه
 دا د هر مرض شفاء ده ځان پرې سوړ کړه
 مخامخ کعبې ته وڅښه په ولاړه
 پاک الله نه شفاگانې پکې غواړه
 که فرصت و بيا هم ښکل حجر اسود کړه
 او که نه و اشاره ورته په يد کړه
 ملتزم سره دعاء په اخلاص وکړه
 اعتداء او ناروا پکې هيڅ مه کړه
 د حجر او دروازي منځ ملتزم دی
 دا ثواب دی هسې نه ده چې لازم دی
 بيا صفا باندې وروڅېژه دپاسه
 مخامخ شه و کعبې ته بې وسواسه
 د توحيد کلمه ووايه په زوره
 تکبيرونه ورسره کړه زما وروره
 د "ان الصفا" آيت هم تلاوت کړه
 هر يو کار په ښه اخلاص او په دقت کړه

بيا دا لاندې ذکر وایه بیا دعاء کړه

دغه کار پوره درې ځله ښه اداء کړه

"لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ أَنْجَزَ وَعَدَهُ وَ نَصَرَ عَبْدَهُ وَ هَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ".

"له الله پرته بل حق کوم معبود نشته

شریک نه لري او یو دی مسجود نشته

پاچایي هم د هغه ده او ستاینې

او په هر شي دی برلاسی بې پوښتنې

له الله پرته بل حق کوم معبود نشته

هغه ژمنه پوره کړې مسجود نشته

خپل بنده سره یې مرسته مدد کړی

دغه کار یې په ښه برید او په حد کړی

او یواځې یې مات کړي کافران دي

چې باطل باندې روان دي مشرکان دي"

په دعاء الله ته پورته کړه لاسونه

ما هم یاد کړه په دعاء کې ای پښتونه

بیا به ښکته شي مروې ته به روان شي

او د شنو ستنو په منځ کې به لږ ځوان شي

د شنو ستنو منځ کې لږه منډه ښايي

عربي کې دغه کار ته سعي وایي

بنځينه باندې دا منډه نشته تلل دي
 په عادي مزل دا سعي پرې کول دي
 په مروې باندې ورپورته شه او وايه
 د صفا ذکر دعاء دلته هم ستاينه
 د صفا مروې په منځ کې تلل راتلل دي
 دغه سعي پوره اوه ځلې کول دي
 بيا د سر وېښتان يا لنډ کړه يا يې کل کړه
 د عمرې عمل پوره په دې عمل کړه
 بنځينه به د کمڅو څوکي بيتي کړي
 دعاء غواړه چې الله دې جنتي کړي

***

په احرام کې بنديزونه

چې محرم وي نه اسباب يې نه جماع شته
 نه له عطرو خوشبويي نه انتفاع شته
 نه فسوق او نه جگړې او نه جدال شته
 نه کنځلې بدې ردې او جنجال شته
 نه خرپيل او پرې کول شته د وېښتانو
 نه په څه شي لنډول شته د وېښتانو
 نه نوکانو اخيستل شته په احرام کې
 نه څه ښکار، حلالول شته په احرام کې
 نه به ښکار په اشاره چاته وربښايي
 نه به ښکار کې مرسته کړي نه به يې وايي

د اوبو ښکار او کبان ورته روا دي
 د خوړلو ټول شيان ورته روا دي
 بل چاکري ښکار خوړل ورته روا دي
 د پنځو ژويو وژل ورته روا دي
 يو خوړونکی سپی، کارغه، ټپوس او مار دی
 بله مېړه ده، موږک ورسره شمار دی
 بل لږم دی هم راغلی روايت کې
 دا ټول وژنه حل حرم او هر حالت کې
 نه به اغوندي جامې دا کميسونه
 نه پرتوگ، پگري، خولي، بوټ، لباسونه
 نه واسکت او نه موزې او نه کورتۍ شته
 نه د سر پټول شته نه بارانۍ شته
 ښځينه به جامې اغوندي روا دي
 د زينت څرگندول يې ناروا دي
 نه به اغوندي دا ښځې څه لاسکشي
 نه بوکره په مخ نښتي نقاب خوشي
 خو پرده به په مخ ډډه راخوره کړي
 او په لاس به يې له مخ بېرته کره کړي
 ښځينه ته جامې هر ډول روا دي
 که موزې وي که جامې وي بې سودا دي
 نارينه محرم به پښو کاندې چپرې
 يا کپړۍ د پښتنو خپلۍ دي وړې

د ښنگرو پټول هم ناروا دي
 د موزو په پښو کول هم ناروا دي
 که چپرې کېږي نه وي بيا روا دي
 له ښنگرو غوڅول يې بيا اولی دي
 که لنگ نه مومي پرتوگ هم روا کېږي
 بنديزونه په محرم باندې لگېږي
 نه محرم ته د نکاح تړل روا دي
 نه پخپله د نکاح کول روا دي
 نه په ښځو مرکې ورته روا دي
 دا خبرې په دليل ښه برملا دي
 په زعفرانو رنگ جامې هم ناروا دي
 په ورس زېږې حرامې برملا دي
 سر وېښتان مينځل، لمبل روا حلال دي
 غوړول ښکر لگول روا حلال دي
 په سر سيوری او چتری ده هم حلاله
 او د چټ والا لاری ده هم حلاله

***

کفاري او فديې

که په سر کې څه کړاو، سپرې تکليف وي
 او محرم وي نارینه او ښه شريف وي
 په دې وخت کې بيا د سر خړپيل روا دي
 ورکول د کفاري يې هويده دي

ياد شپږو مسکينانو څه طعام دی
 دا درې صاعه پاواته کيلو تمام دی
 ياد درې روژو نيول دي کفارې کې
 يا څاروی حلالول دي کفارې کې
 بله دا چې کفاره د کوم يو ښکار ده
 دا په مثل د ښکار شوي ژوي شمار ده
 که هديه د قرباني نه وي حرم کې
 يا يې وس نه وي يا نه وي په دې دم کې
 نو په حج کې بيا د درې روژو نيول دي
 او اوه کور کې دي چې لس پوره کول دي
 په شهوت مباشرت له جماع پرته
 ورکول فديه پسې دی له همته
 او يا درې روژې نيول دي کفارې کې
 يا ډوډۍ شپږو بې وزلو ته اسرې کې
 له لومړي تحليل نه مخکې په جماع کې
 حج فاسد شو دې بې درېغه انتفاع کې
 حج پوره کړه خو بل کال ته يې قضا ده
 په راتلونکي کال په تاد حج ادا ده
 کفارې کې د يو اوښ حلالول دي
 د مکې په بې وزلانو يې وېشل دي
 له لومړي تحليل نه وروسته په جماع کې
 حج فاسد نه دی په دغه انتفاع کې

خود اوبښ حلالول يې كفاره ده
 دا خبره په دليل باندې كره ده
 كه عمرې كې جماع وشي فاسدېږي
 او پسه په كفارې كې لازمېږي
 قضايي يې د عمرې راگرځول دي
 حج عمرې كې له جماع نه ځان ساتل دي
 آخري تحليل نه وروسته بيا روا دي
 هم جماع او هم دا نور حلال ادا دي
 فديه دوه ډوله ده يو يې په اختيار ده
 او دا بل يې د ترتيب په اعتبار ده
 د وېښتانو د نوكانو اخيستل دي
 استعمال د خوشبويي سر پټول دي
 يا جامه ده گنډل شوې نارينه ته
 اغوستلو كې حاجي ته مردانه ته
 په دې ټولو كې فديه ده ستا په خوښه
 چې دې خوښه وه همغه كړه په نښه
 يا د درې ورځو روژې دي يا طعام دی
 دا په شپږو مسكينانو باندې عام دی
 هر مسكين ته يوه نيمه كيلو وركړه
 نيمه صاع همدې ته وايي ځان خبر كړه
 يا پسه حلالول دي په تاباندې
 بې وزلانو ته په مينه يې كړه وړاندې

که دې ښکار وکړ همغسې څاروی دی
 کوم یو ژوی که په منونو که پاوی دی
 او که مثل یې بیا نه و نو قیمت دی
 په حکمونو د اسلام کې هدایت دی
 چې ترتیب پکې ضرور دی هغه دا ده
 مسکینانو د حرم ته هویدا ده
 دا فدیة ده د جماع اوبې هدیه ده
 یا پسه د تمتع قران فدیة ده
 او که نه وو اوبې او پسه نو بیا روژې دي
 درې په حج کې اوه د کور په دروازې دي

د حج پیل

له تړلو د احرامه حج شروع شو
 چې مکې ته شوې دننه نو مشروع شو
 که قارن وي دغه مخکې دې عمره شوه
 او که یا تمتع وي هم پوره شوه

د ذوالحجې اتم

په اتم د ذوالحجې منی^۱ ته تلل دي
 دغه یوم الترویة ده پاڅېدل دي
 قارن مخکې نه احرام کې لا تیار دی
 خو حاجي تمتع په انتظار دی
 تمتع والا به وتړي احرام اوس
 له هر ځایه چې راځي په احترام اوس

په اتم باندې منی ته ور روان شه
 او نهمه شپه هملته په مکان شه
 د اتم لمونځ په منی د ماسپښین دی
 تر سهاره د نهم په کلک یقین دی

عرفات ته تلل

په نهمه ورځ چې لمر کله رالوړ شي
 دغه وخت د عرفان د ورتلو وړ شي
 عرفات د نمرې په شاوخوا کې
 هلته واړوه پړاو دغه بېدیا کې
 له زوال وروسته خطبه کېږي تیار شه
 له خطبې وروسته لمانځه ته انتظار شه
 له خطبې وروسته اذان او اقامت دی
 دلته جمع صلاتین په ښه صورت دی
 لومړی لمونځ د ماسپښین بیا مازیگر دی
 یو اذان دوه اقامتې او سفر دی
 مخکې وروسته نه په منځ کې نوافل شته
 احادیثو کې په دې ښه دلائل شته
 بیا به ودرېږي موقف د عرفات کې
 د رحمت غونډۍ نه شاته په ثبات کې
 چې د "حبل المشاة" گټې ستا په مخ شي
 او ستا مخ هم و قبلې ته مخامخ شي

عرفات ټول د ولاړې دى موقف دى
 په هر لوري چې حاجي ولاړ واقف دى
 د "عُرنه" شپې نه پرته هرځای ښه دى
 خو عرنه مقام موقف لپاره نه دى
 چې لمر پرېوځي تر ماښامه به ولاړ وي
 په دعاء ذکر به هلته ښه په وياړ وي
 په صفا چې ذکر تېر شو تر قدیره
 دا به هم وايي او نور هم له تدبیره

***

مزدلفې ته تلل

چې لمر ډوب شي عرفات کې پرې ماښام شي
 نو د حج دغه لوی رکن بیا تمام شي
 د ماښام لمونځ به نه دلته نه په لار کړي
 په آرام به ځي مزل به په وقار کړي
 هم به ذکر تلبي په لاره وايي
 پاک الله به په ذکرونو باندې ستايي
 ټول به ورسوي ځان مزدلفې ته
 دغه مشعر الحرام ښکلې تحفې ته
 د ماښام او ماسختن لمونځ به ادا کړي
 د سفر به صلاتين په اعتنا کړي
 یو اذان دوه اقامتو باندې کېږي
 په حاجيانو باندې شپه دلته تېرېږي

مخکې وروسته نه په منځ کې څه سنت شته
 نه نفلونه او نه وتر نه بدعت شته
 چې سبا شي لمونځ به وکړي د سهار هم
 او لمانځه نه وروسته وايي به اذکار هم
 بيا به مشعر الحرام باندې ودرېږي
 تر رڼا پورې به دلته ايسارېږي
 مخ به واړوي قبلې ته په دعاء کې
 د تهليل او د تکبير په التجاء کې
 د توحيد کلمه وايه تکبيرونه
 او الله پاک ته دې وړاندې کړه عذرونه

***

منی ته تلل

لمر خاته نه مخکې مخکې روانېږه
 له دې ځايه د منی په لور خوځېږه
 محسّر وادي نه بېرې باندې تېر شه
 که بوډا يې هم د ځوان زلمي په څېر شه
 چې کمزوري وي بې وسه بوډاگان وي
 يا بې وسه بسځينه او ضعيفان وي
 نو هغوی به لا له شپې څخه روان شي
 د منی په لور به درومي چې حاجيان شي
 او دا نور به لمر خاته نه مخکې لاړ شي
 د منی په لور به درومي چې په وياړ شي

په دې لاره یا منی کې به اوه کاني
 خان سره کړي ښه واړه واړه پيڅاني
 چې راوايي خلي هرځای څخه روا دي
 د ويشتلو د جمر و لپاره دا دي

د لوی شیطان ويشتل

په منی کې به دې لوی شیطان ته ورشي
 په جمرۃ العقبه به برابر شي
 مخامخ به ورته ودرېږي شمال ته
 شا جنوب ته کين حرم ښي شرق حياي ته
 دغه لوی شیطان په ښي لاس باندې وله
 په اوو کانو په وکیل او یا پخپله
 د هر کاني سره "الله اکبر" کړه
 او هر کانی دائري ته برابر کړه
 تليبي په دې ويشتلو شوې تمامي
 نورې مه وایه دعاوې کوه عامې
 تکبيرونه په لوړ غږ په بیا بیا وایه
 قربانی لپاره لاړ شه له دې ځايه

***

لومړی تحليل

په منی کې هر یوځای د قربانی دی
 په اسلام کې هر یو کار په اسانۍ دی

بياد سر دي کول يانډول دي
 بنځينه لپاره لږ بياتي کول دي
 نارينه لپاره غوره کول دي
 له احرامه دا لومړی حلاېدل دي
 احرام پرانيزه جامې واغونده پاکې
 خو خبرې گوره مه کوه کاواکې
 له کوروالي پرته هريوشی حلال دی
 خو کوروالی لا تراوسه هم وبال دی

د افاضي طواف

بيا طواف د افاضي ته ور روان شه
 په اخلاص او په خشوع او په اذعان شه
 اوه شوطونه طواف وکړه دې پېرې کې
 لکه مخکې چې بيان شو په عمرې کې
 تمتع کې سعي هم ورسره ضم کړه
 د صفا مروه په منځ کې کار اتم کړه
 يا که پاتې د قدوم سعي په چاوي
 په هغه باندې د سعي هم قضا وي
 که قدوم سره قارن وي سعي کړې
 په احکامو برابرې او پياوړې
 په هغه نشته دا سعي مسلمانانې
 زمزم وڅښه څه منی^۱ ته په ماگرانه

دويم تحليل

دا دويم تحليل دی اوس درته روا دي
 ټول حلال کوه بې شک او بې سودا دي
 اوس نو دوه ورځې يا درې ورځې اوسېږه
 په مني کې په خپل ځای کې پاتې کېږه
 د جمر ویشتل دا دوه ورځې يا درې دي
 اوس د درې واړو ویشتل په دې پېرې دي
 له زوال نه وروسته هره ورځ ویشتل دي
 په دې کار د حج احکام پوره کول دي
 لومړی وو له صغری او بیا دعاء کړه
 بیا وسطی و له دعاء په ښه اداء کړه
 عقبه ورپسې ولله او تېرېږه
 عقبې سره هیڅکله مه ودرېږه
 د ویشتلو طریقې لکه پرون ده
 مخکې تېره په تفصیل او په سمون ده
 لومړی رمي، قرباني، حلق بیا طواف دی
 دا ترتیب دی او بې شکې بې خلاف دی
 مخکې وروسته په دې ورځ که دا څلور شي
 پروا نشته نه پرې دم او نه کوم زور شي
 هم په شپه کې دغه هر یو روا کېږي
 ښه بې شکې دغه هر یو ادا کېږي

د مخه ښې طواف

حج پوره شو اوس طواف د وداع وکړه
 په هر کار د پیغمبر اتباع وکړه
 دا طواف دمخه ښې دی حج دې خلاص شو
 ښه کړه او ښه پوره په ښه اخلاص شو
 مناسک د حج تمام شو مبارک شه
 توبه ماته نه کړې اوس ورباندې کلک شه

***

د حائضي حج

که په حج کې حائضه شي کومه ښځه
 هرڅه وکړه د کعبې طواف ته مه ځه
 له طواف پرته به ټول احکام اداء کړي
 او چې پاکه شي پوره به دا قضاء کړي
 حائضي باندې طواف د وداع نشته
 کفار په پرې د کوم دم او د صاع نشته
 که عمره ورباندې پاتې وي قضاء وي
 له تنعيم نه به احرام باندې اداء وي

***

مدینې منورې ته تلل او حرمت یې

مدینې ته تلل له حج نه حساب نه دي
 خو ورتلل ورته بې شک بې ثواب نه دي

د مسجد نبوي په نيت سفر كړه
 د يثرب په لوري درومه خان خبر كړه
 په جومات د پېغمبر دي ثوابونه
 پكې وکړه تر خپل وسه ډېر لمونځونه
 چې لمونځونه څومره ډېر وي هومره ښه دي
 كوم عدد پوره كول درباندي نه دي
 د څلوېښتو روايت هم ثابت نه دی
 او له خانه كوم بدعت هم ثابت نه دی
 مدينې كې ښكار كول هم ناروا دي
 قتال، بوټي غوڅول هم ناروا دي
 حيواناتو ته واښه پكې روا دي
 هم كول د نيك او ښه پكې روا دي
 مدينې كې گرځول د وسلې مه كړه
 مدينې كې څه پلمې او حېلې مه كړه
 د روضې د پېغمبر زيارت هم وكړه
 خو د خان مېل، غوښتل ورڅخه مه كړه

***

احصار

که حاجي ته پېښه وشي او ايسار شي
 حج عمرې څخه شي پاتې دا احصار شي

نیت یې کړی وي احرام یې وي تړلی
 خو نصیب یې پکې نه وي سر خوړلی
 لار کې پاتې شي له پېښې یا له وېرې
 ټولې لارې شي پرې بندې او راگېرې
 قرباني به هغه ځای کې کړي حلاله
 او قضا به بل کال راوړې انډیواله
 که په شپه د لوی اختر په عرفات کې
 شي حاضر سبا نه مخکې التفات کې
 نو ایسار نه دی حاجي شو حج اداء شو
 مناسک دې نور اداء کړي برملا شو
 خو که پاتې له دې شپې نه عرفات شو
 حج ونه شو د بل کال په ملاقات شو

***

د مکې مکرمې حرمت

د مکې مکرمې لوی فضیلت دی
 د حرم شریف عزت او لوی حرمت دی
 جنگ جدل قتال حرم کې ناروا دی
 ښکار کول جنجال حرم کې ناروا دی
 ونې بوټي پرې کول هم ناروا دي
 د پرېوټي راخیستل هم ناروا دي

د پرېوتې د موندلو اعلان وکړه
 عبادت باندې پخلی د ایمان وکړه
 په مکې کې د وسلې گرځول نشته
 له سرگړي پرته بوټي شکول نشته
 کافران او طاغوتان که پکې جنگ کړي
 بیا روا دي مؤمنانو ته چې ننگ کړي
 د زمزم اوبه شفاء او برکت دی
 ددې څښلو کې ډېر خیر او فضیلت دی
 هم له ځانه سره وړی شي دغه کور ته
 ستړي شي ته راتلونکو او هر ورور ته
 دا تسبیح مسپې وړل نشته په اسلام کې
 بدعتونه کول نشته په اسلام کې
 څه تحفه او ډالۍ وړی شي پروا نشته
 څه خورما او خولی وړی شي پروا نشته

***

حاجي صاحب ته ستړي مه شي

د حاجيانو ستړي مه شي هم ثواب دی
 په ښه نیت دا خواره مه شي هم ثواب دی
 په حرام مال نه کوم حج او نه عمره شي
 نه ښېگړه او خیرات او صدقه شي

په حرام که ثواب وگنې کافر شوې
 په دوزخ او جهنم کې مستقر شوې
 دا حرام حلال گڼل هم کافري ده
 دا حلال حرام بلل هم کافري ده

بیوع

پلورل او پېرودل (خرخول او اخیستل)

چې نظام د اقتصاد دی په اسلام کې
 ټول ښېگړه اتحاد دی په اسلام کې
 په اسلام کې نه ټگي نه غولول شته
 نه درواغ حق تلفي نه تېر ایستل شته
 هم د مال متاع د عیب پټول نشته
 ناروا دي د حرامو گټل نشته
 هم د پاکو او حلالو خوړل بویه
 هم د خیر خیرات ښېگړې کول بویه
 مښتبه څخه ځان ساته مسلمانان
 د چامه کوه میراته مسلمانان
 له حرامو ټوکېدلی چې بدن وي
 په جنت باندې حرام د غوښو تن وي

***

ناروا گټې او معاملې

د سود گټه په اسلام کې ناروا ده
 اخيستل ورکول يو ډول جفا ده
 سود خوړونکي ورکوونکي گناهگار دي
 شاهدان او سود لیکونکي گناهگار دي
 جنس په جنس او سره په سرو او سپين په سپينو
 اخيستل حلال روا دي صالحينو
 شرط يې دا دی چې به دواړه لاس په لاس وي
 هر يو مثل به په مثل بې وسواس وي
 خوزياتوالی پکې سود دی ناروا دی
 پور په گټې سود مردود دی ناروا دی
 که جنس يو وي او يو ښه او بل خراب وي
 زياتول پکې د سود او د عذاب وي
 خو چې جنس کله بدل وي بيا روا ده
 په انصاف د تجارت دغه سودا ده
 د مجهول سودا معلوم باندې حرامه
 د حاضر سودا معدوم باندې حرامه
 خرڅول د سپي، بوتانو ناروا دي
 د زنا او پيشوگانو ناروا دي
 د مردارې خرڅول هم ناروا دي
 تعويد بند کوډې کول هم ناروا دي

دا د وینو خرڅول هم ناروا دي
 او د وقف دا پلورل هم ناروا دي
 د شرابو تجارت هم ناروا دی
 بې نصابو تجارت هم ناروا دی
 خرڅول د خنزیرانو ناروا دي
 د ازادو انسانانو ناروا دي
 د ولور اخیستل نشته په اسلام کې
 دا د بنځو پلورل نشته په اسلام کې
 د نشو چرس او اپین پیسې حرامې
 په ختمونو او په دین پیسې حرامې
 دا د متوب ټنگ او ټکور هم ناروا دی
 د ژوندي شي دا انځور هم ناروا دی
 تجارت معاملي کې اساني کړه
 قسمونه پکې مه خوره ځان غني کړه
 چې په عرف کې ښه روا معامله وي
 بیا معروف لکه مشروط غوندي کړه وي
 یو حیوان په دوه یا ډېرو هم روا دی
 لاس په لاس په نسیا تېرو هم روا دی
 ناروا مزاینه محاکمه ده
 دا د وچو په لمدو معامله ده
 د مېوو تازه په وچ مزاینه ده
 د غلې لمد په وچ محاکمه ده

هم تازه مېوې په وچو ناروا دي
 شنې لمډې غلې په وچو ناروا دي
 عرايا او عريسه پكې روا ده
 چې صورت د ضرورت دی هغه دا ده
 چې په ونې كې مېوه دې وي وركړې
 كوم مسكين ته دې ډالۍ وي وربښلې
 او بيا تنگ په تلوراتلو يې دا اړتيا ده
 په قېمت يې ورنه واخله دا روا ده
 خو چې كم وي له پنځو سقو وروړه
 د وسق وزن زكات بحث كې گوره
 ناروا معاومه ده په اسلام كې
 د اسلام خبرې ونيسه په پام كې
 دا د ځمكې يا د ونو وركول دي
 د يو كال يا د كلونو خرڅول دي
 چې مېوې محفوظې نه وي له آفته
 او غوره نه وي او شنې وي له صفته
 خرڅول يې ناروا دي روا نه دي
 دې صورت كې دا د گټې دوا نه دي
 يا مېوې نه وي غوټۍ وي يا گلونه
 ناروا دي دغه واړه صورتونه
 يا په بوټو كې غلې وي يا دانې وي
 پخې نه وي دا په وېرو كې لا شنې وي

خرڅول يې د مېوو غلو حرام دي
 چې دانه مني په دواړو کې ناکام دي
 که پخه چرته مېوه وي يا غله وي
 او لونه وي لا د بوټو مرحله وي
 او چا واخيستل روا دي شرط يې دا دی
 چې آفت ورڅخه بېل او مستثنا دی
 په خلاص نرخ باندې د نرخ اېښودل نشته
 اخيستو باندې د چا تېزول نشته
 تېزولو ته نجش وايي ممنوع ده
 پاکه ساکه بې ټگۍ بېعه مشروع ده
 من يزید بېعه روا ده چې بولي وي
 او د زياتو ورکوونکي بريالي وي
 که يوشی دې چرته واخيسته کوم ځای کې
 خرڅوه يې مه همغلتنه په پای کې
 لومړی قبض دی پوره يې لاس ته راوړه
 بيا يې نقل کړه له هغه ځايه واوره
 پېرودلو ځای کې منع يې پلورل دي
 خامخاله هغه ځايه نقلول دي
 منع شوي دي په لار کې اخيستل هم
 د بازار او منډيې د لار نيول هم
 بازاړي دې کليوال ته سودا نه کړي
 هغه پرېږده چې پخپله سودا وکړي

هم پخپله به بلد شي په بازار كې
 هم يې زياته تجربه شي دغه كار كې
 هم به شك او بدگومان له منځه لاړ شي
 د شيطان كور به په دې باندې ويجاړ شي
 ناروا ملامسه بيعه ده وروره
 دا د ظلم يو صورت دی ورته گوره
 چې يو شي باندې دې لاس يو ځلې كېښود
 جنگ جنجال درسه كړي كه دې بيا پرېښود
 بيا به خامخا دا اخلي زړه د پاسه
 كه دې خوښ وي كه ناخوښ وي له لماسه
 ناروا منابـذده ده د ويـشتلو
 ددې څو دي صورتونه په وېشلو
 يو يې دا چې يو تر بله شي گوزار كړي
 لاره بنده د خوښۍ په دغه كار كړي
 بل يې دا دی چې گوزار وكړه په ځمكه
 دغه ستا شوه كه ته سست وې كه چابكه
 بل يې دا دی چې راواخله موټی كاني
 كه دا غټ وي كه واړه واړه پيڅاني
 ددې كاپو شمېر ددغه شي قيمت شو
 خامخا قبول په تا دا هر صورت شو
 دا صورت بيع الحصة هم بلل كېږي
 دغه واړه په اسلام كې حرامېږي

ټول مجهول دي ناروا دا صورتونه
 په اسلام کې د انصاف دي ټول حکمونه
 په اسلام کې ناروا بيع الغرر ده
 دغه بيعه د ټگۍ او د ضرر ده
 چې درواغ وي يا ټگي وي په سودا کې
 حسابېږي په حرامو ناروا کې
 چې سودا معاملي کې جهالت وي
 ښه خرگند نه وي تړون که تجارت وي
 که يوشی درسره نه وي او معدوم وي
 يا صورت وي کوم مجهول يا نامعلوم وي
 يا کوم شی له اخيستلو مخکې پلورې
 مال دې نشته اخيستونکی ورته گوري
 دغه ټول دي ناروا او روا نه دي
 چې صفا کوي کارونه پښتانه دي
 ناروا بيعه د جبل الجبله ده
 دا مجهوله بې پروا معامله ده
 دا په نغدو د څاروي لمسی پلورل دي
 بچۍ نشته د بچي بچۍ پرل دي
 د زياتي اوبو پلورل هم ناروا دي
 په ماشين چې راوتلې وي روا دي
 دينده په تېرولو قېمت نشته
 ناروا دي د ختلو قېمت نشته

نامعلومه استثنا هم ناروا ده
چې دا واخله خويوڅه پکې زما ده
سوځېدل د بياني هم ناروا دي
چې دا مخکې پيسې هر صورت کې ستا دي
که مې واخيسته حساب به شي قيمت کې
که پښېمانه شوم نو ستا شوې دې صورت کې
د نسيا په نسيا هم خرڅول نشته
قرض په قرض باندې پلورل پېرودل نشته
د مجبور له مجبوري نه گټه ماخله
په انصاف او خپل قيمت باندې يې واخله
يوې بيعې کې دوه بيعې ناروا دي
ددې دوه دي صورتونه هغه دا دي
چې دا شی درباندي پلورم شرط يې دا دی
چې فلانی شی به په ما پلورې زما دی
بل دا شی په نغدو يو په نسيا بل دی
که هر يو دې راته راکړ بيا دې خپل دی
که کوم شی په نسيا دېرو باندې پلورې
د مجبور دې مجبوري ته نه ورگورې
بيا ترې اخلي دا په نغدو په ارزانه
دا د سود پلمه ونه کړې مسلمانان
دا بې شکه ناروا بيع العينه ده
دا د سود لپاره جوړه بهانه ده

په دې شرط پور ورکول هم ناروا دي
 چې له ما دا اخیستل هم خامخا دي
 شرط او بیعه ناروا ده هغه دا ده
 چې دا یو شی د بل شي په شرط سودا ده
 دغه شی درڅخه اخلم چې دا گوري
 خو په دې شرط چې دا بل به په ما پلوري
 چې خورما کې زخې کېښودل شي گل کې
 او بیا وپلورل شي ونې دې سنبل کې
 نو ددې زخو مېوه ده د پلورونکي
 که مشروطه وي نو ده د اخیستونکي
 که غلام واخلي او مال ددې غلام وي
 نو دا مال یې د پلورونکي ټول تمام وي
 خو که شرط د اخیستونکي ددې مال وي
 شرط یې ایښی وي نو بیا ورته حلال وي
 که څاروی یا موټر پلوري شرط یې دا وي
 چې سپرلي به یې تر کوره نن زما وي
 دا روا دي که شرط نه وي نویانه ده
 بیا سپرلي د اخیستونکي ښه درانه ده
 ناروا شرط ناروا دی په اسلام کې
 او روا شرط بیا روا دی خاص و عام کې

مسلمان به په تړون او شرط وفا کړي
 نه به ظلم نه درواغ نه به جفا کړي
 وېش نه مخکې د ميراث خرڅول نشته
 هم يې چاته په تحفې ورکول نشته
 جنس په جنس باندې په پور ته سلم وايي
 جنس په پور قيمت په کور ته سلم وايي

***

سَلَم

خرڅول په نسيا نشته پور روا دی
 په دې دواړو کې توپير يې په وينا دی
 خرڅولو جنس په جنس کې توپير راشي
 په توپير د جنس او نرخ دا ناروا شي
 پور بېگړه ده يوبل ته تېرېدل دي
 نوروا ددې بېگړې ورکول دي
 د سَلَم او د سلف يوه معنا ده
 چې شرطونه يې پوره وي دا روا ده
 هم به ټول پکې معلوم هم پېمانه وي
 هم معلومه به نېټه او زمانه وي
 صرافي چې لاس په لاس وي نوروا ده
 چې نسيا يې التماس وي ناروا ده

***

گروي او گانه کول

گروي دا ده چې يو پور يو چاته ورکړي
 او څه شی په ضمانت کې مقرر کړي
 دغه شی ورڅخه واخلي ضمانت کې
 که پور لنډ شي خپل شی واخلي دې صورت کې
 که څاروی څوک په گروي کې چاته ورکړي
 او په دې باندې حاجت خپل برابر کړي
 نو سپرلي او شپږې دواړه د هغه دي
 چې په چا باندې ددې څاروي واښه دي
 خو که گرو په چا څه ځمکه او يا باغ شي
 ناروا شي ورته گټه د اور داغ شي
 د مالک يې دي مېوې او هم کښتونه
 له گروي نه گټه مه اخله پښتونه
 که گروي والا يې اخلي او حساب شي
 په خپل پور کې د گروي نو بيا ثواب شي
 د مالک ده که څه گټه که تاوان دی
 ناروا اخيستل زيان د خپل ايمان دی
 خو کښتونه او څو کاله خرڅول هم
 ناروا دي په څو ډوله دا کول هم
 يو دا بيعه د ماليس عندک ده
 بل پلورل دي د مجهول او دا دوکه ده

بل په دې کې د معدوم خرڅول راغلل

په څو ډوله ناروا پېرودل راغلل

***

د حرامو تجارت

حرام درې ډوله دي یو هغه حرام دی

چې حرام یې استعمال هر ډول عام دی

ددې ډول تجارت هم ناروا دی

ددې ګټه او صفت هم ناروا دی

لکه چرس، بنگ، تمباکو شو یا اپین شو

یا سګرېټ، پوډر، نسوار او هېروین شو

یا شراب شو د نشې ټول مسکرات شو

په هر ډول مضرات مخدرات شو

ناروا دی استعمال ددغه ټولو

تجارت کرل وېال ددغه ټولو

چې پوهېږي چې شراب ترې جوړوي څوک

په هغه به انګور هم نه خرڅوي څوک

دویم هغه چې خوړل یې ناروا دي

بله ګټه اخیستل ترې بیا روا دي

لکه خر شو یا کچر باز او ډېران شو

تجارت یې دی روا کار یې اسان شو

درېیم هغه چې حرام په نارینه وي

او روا پاک او حلال په ښځینه وي

لکه سره زر او رېښم لباس د ښځو
يا څه نور سينگار سامان حساس د ښځو
تجارت ددې روا دی حرام نه دی
ډېر احکام دي خو د چا ورته پام نه دی
د بوتانو جوړول هم ناروا دي
د بوتانو خرڅول هم ناروا دي
د ذي روح ژوندی تصوير هم ناروا دی
په حلالو کې تبذير هم ناروا دی
رشوت بډې اخيستل هم ناروا دي
رشوت، بډې ورکول هم ناروا دي
په حرامو نه حج کېږي نه عمره شي
نه خبرات کېږي گناه يې ښه پوره شي
کافر کېږي که ثواب گڼي حرام کې
په دې ډېر دي دليلونه په اسلام کې
***

ځينې نور بيع

فضولي بيعه روا ده په اسلام کې
دا غائب ته څه سودا ده په ښه پام کې
شرط يې دا دی چې ټگي به پکې نه وي
په اخلاص به ټول شرطونه ښه درانه وي

خو غائب چې بيا حاضر شي نو مختار دی
 چې يې خوښه ده که نه خپل يې اختيار دی
 خو خبره به اول نه ښه ښکاره وي
 طرفين به له دې شرط خبر پوره وي
 د جزاف بيعه روا ده بې له ډاره
 دا اټکل د تجربې دی زما ياره
 لکه وي غلې دانې مېوې ښکاره وي
 او اټکل او تجربه د چاکره وي
 خطا کېږي نه يالې غوندې توپير وي
 دا اټکل د تجربې پوره تدبير وي
 که پلورلو ته کوم شی څوک چاته ورکړي
 چې معلوم قيمت د شي ورته راسر کړي
 او که زياتې دې پرې وکړې هغه ستا شوې
 دا زياتي پيسې پلورونکي ته روا شوې
 ناروا تلجئ به بيعه د مظلوم ده
 دغه بيعه د کمزوري او معصوم ده
 چې ظالم نه څوک وېرېږي او ښکاره کړي
 د ظالم مخې ته دا حيله کره کړي
 چې دا شی ما په فلاني باندې پلورلی
 تعرض مه کوه ماته کېنه غلی

مشتري ورتنه دا نشي بيا ويلي
 چې دا شي خو تا په ما باندې پلورلي
 دغه بيعه ده باطله ناروا ده
 ده ناسمه تلجنه دغه سودا ده
 که څوک اړ وي او مضطر وي او پرېشان وي
 څه اړتيا وي يا پرې پور د کوم انسان وي
 څه شي پلوري له اصلي قيمت نه کم وي
 او دا ځکه چې راغلي پرې څه غم وي
 اخيستل يې کم قيمت باندې ناسم دي
 اخيستل يې په ارزښت باندې بې غم دي
 په زور ظلم اخيستل هم ناروا دي
 په زور ظلم خرڅول هم ناروا دي
 په غولانځو کې شوده خرڅول نشته
 په اوبو کې د کبانو پلورل نشته
 په هوا کې د مرغانو سودا نشته
 چې په لاس نه وي سودا ناروا نشته
 په شېدو کې د غوړيو پلورل نشته
 د څاروي په شاوړۍ خرڅول نشته
 نه د غلام مال اخيستل شته په اسلام کې
 نه د غصب پېرودل شته په اسلام کې

ناروا د درغلي او د خيانت دي
 ناروا حرام د بډيو او رشوت دي
 اخيستل او ورکول يې ناروا دي
 هم پلورل او پېرودل يې ناروا دي
 چې شراب ترې جوړوي تاته معلوم وي
 حلال نه کوي حلالونه محروم وي
 د انگورو خرڅول پرې ناروا دي
 د مميزو هم پلورل پرې ناروا دي
 په دښمن باندې وسله خرڅول نشته
 چې پرې وژني مسلمان بيا پلورل نشته
 چې اذان د جمعې وشي تجارت بيا
 ناروا شي ناروا په هر صورت بيا
 ناروا هم نرخ ټاکل د حکومت دي
 داله خلکو سلبول د حریت دي
 بل سبب د پټولو احتکار دی
 دا سبب د لوړېدلو د اسعار دی
 دا ضرر دی په بې وزلو فقيرانو
 په محتاجو، مسکینانو، غريبانو
 خو که ظلم سوداگر کوي بازار کې
 او نرخونه ناروا لوروي ښار کې

بيا د ظلم مخنيوی کول هم فرض دي
 دا دنده د حکومت ده دا پرې قرض دي
 د غريبانو دا تامين يا چې بيمه ده
 دا د ژوند او د روغتيا په نوم پلمه ده
 دا مجهول تړون د سود او درغلی دی
 يو طرف ته يې تاوان دی، د ټگی دی
 ناروا دغه بيمه او دا تامين دی
 دا ذهنونه غولوي لکه اپين دی

***

خيار

اخيستونکي خرڅوونکي ته اختيار دی
 ترڅو يو ځای وي هر يو پکې مختار دی
 دا يې خوښه ده دې شوې فيصلې کې
 قبول او ردول معاملي کې
 خو چې کله شو جلا له دغه ځايه
 بيا يې نشته ردول دا ورته وايه
 خو که شرط يې سره ايښی د خيار و
 او موده يې وه معلومه انتظار و
 بيا نېټې پورې په شرط باندې وفا ده
 دا خبره په دې شرط باندې صفا ده

خرڅوونکي که د شي عيب و پټ کړي
 بيا به خپل شي بېرته اخلي نوموړي
 که غولانځه ډکه شوې وه د لنگې
 مصراة وه او شېدې وې پکې ږنگې
 د څو وخته د يو وخت په نامه پلوري
 اخيستونکي خبر نه وي ورته گوري
 که يې واخيسته او کور کې بيا خبر شو
 د پلورونکي په ټگۍ پوه سراسر شو
 که يې خوښه نه شوه حق يې ردول دي
 خرڅوونکي ته يې بېرته ورکول دي
 خو خورما به يوه صاع ورسره ورکړي
 د خوړلو شېدو حق به برابر کړي
 صاع د درې كيلو په تول برابرېږي
 کله پاو ځينو اجناسو کې کمېږي
 که خورما نه وې وربشې کوم طعام دی
 جوار، وريجو او غلو دانو ته عام دی
 له غنمو پرته هر شي ورکول دي
 له خوړو او طعام صاع بشپړول دي
 په هر شي کې چې عيب پټ وي رابنکاره شي
 اخيستونکي ته خیار کره پوره شي

که په نرخ کې کوم انسان وي غولېدلی
 مشتري وي که بايع وي دا ښاغلی
 او دا نرخ له بریده زیات ډېر او یا کم وي
 رالوېدلی په بې وزلي باندې غم وي
 د سودا په وخت کې پوه نه وي جاهل وي
 بیا په فسخي کې مختار دی چې عادل وي
 خو که پوه وي او یا درې ورځې شي تېرې
 فسحه نشته دا خبرې کره بیا هېرې
 ***

احتکار

د غلو دانوساتنه قېمتی ته
 احتکار دی دا ساتل دي بې پتی ته
 چې بازار ته د غلو دانو راوړل دي
 خرڅول یې دی ثواب روزي گټل دي
 چې غلې دانې څوک اخلي پټوي یې
 او اړتیا ته یې راباسي نه ساتي یې
 دا ساتل دي قېمتی ته احتکار دی
 په اسلام کې ناروا دغه بدکار دی
 چې یې اخلي قېمتی او په اړتیا کې
 او ساتي یې خرڅوي یې نه وړتیا کې

احتکار دی ناروا دی او حرام دی
 د اړتیا پوره کول کار د اسلام دی
 خود خپل پټي غله ساتل روا دي
 په بازار کې چې غله وي بې سودا دي
 یا ته اخلې دا غلې په ارزانی کې
 بیا یې ساتې او پلورې یې قیمتې کې
 دغه کار احتکار نه دی تجارت دی
 تجارت کول همت او مصلحت دی
 احتکار په قوت روزی غلو خوړو کې
 په طعام او په ډوډۍ او په اوږو کې
 ناروا دی دا د خلکو خوړول دي
 د وگړو اړ ایستل محتاجول دي
 خوله دې پرته په نورو کې روا دي
 دا ساتل بیا احتکار نه دي صفا دي
 ***

ټگي برگي

دروغ ټگي برگي اسلام کې ناروا ده
 چې ریښتیا پاکه صفا وي نوروا ده
 لامده لاندې وچ له پاسه ناروا دي
 تول ډنډه وهل له لاسه ناروا دي

ښه رامخ ته خراب شاته ناروا دي
 کم په تول ورکول چاته ناروا دي
 رخت ټوکر په گز رابښکل هم ناروا دي
 په قسم څوک تېر ایستل هم ناروا دي
 ښه خراب جنس گډول هم ناروا دي
 زور په نوي تېرول هم ناروا دي
 د عیبونو پټول هم ناروا دي
 د بل ځای په نوم پلورل هم ناروا دي
 چې تړون بیعی کې چېرته جهالت وي
 د مجهولو ناروا هر یو صورت وي

***

افلاس (لپنگي)

چې مفلس شي مال یې خلاص شي او لپنگ شي
 او پورونو بې وزلی سره په جنگ شي
 بیا په کار دي مسلمان ته چې شتمن وي
 چې مدد ورسره وکړي که پتمن وي
 پور ورکړو ته لیدل ورته په کار دي
 که څه وي هغه دې واخلي دوی نه ځار دي
 د هر چا برخه د پور په تناسب ده
 د ښېگړې او نېکۍ په تقارب ده
 که چا کوم یوشی پلورلی پرې په پور وي
 او موندلی یې هغه سره په کور وي

نومالک د شي د خپل شي مستحق دی
 که دا نه مني ملعون او منافق دی
 دی به خپل شي په ورکړي قیمت واخلي
 که کنډو نه و زیاتي قیمت به ناخلي

***

حواله

حواله د پور بل لاس ته اړول دي
 د شتمن سړي په لاس لاس ورکول دي
 چې شتمن وي او ریښتونی نېکوکار وي
 د اسلام حکم مني په سمه لار وي
 حواله په هغه ورکړې پور وړی
 او دا ومنې لاس ورکړي نوموړی
 نو په کار ده چې قبوله حواله شي
 او په دې ترتیب ادا معامله شي
 پور وړی که مال ولري غني وي
 لنډول د پور هغه ته اساني وي
 او پور نه لنډوي ظلم او تېری دی
 د مظلوم زړه په همدې ظلم سوری دی
 دې ظالم ته سزا ورکړه اوس روا ده
 دا سزا ورته بې شکه برملا ده
 شریکان میراث خواره چې وېش قبول کړي
 او په وېش باندې راضي وي دا معقول کړي

او بيا وروسته کومه برخه تاواني شي
يا دعوه شي يا بل ډول نقصاني شي
نه بيا وېش راگرځول شته په دې کار کې
نه له نورو نه غوښتل شته په دې چار کې
***

تحجير (بنديز لگول)

چې په مال کې تصرف د چا ناسم وي
پوروړی او لېنگ شي مال يې کم وي
په اسراف او په تبذير باندې روان وي
او د خلکو مال خوړل ورته اسان وي
په هغه باندې بنديز لگول کېږي
دا بنديز پرې په تحجير باندې يادېږي
هم د خپل مال تصرف نه ايسارېږي
هم په خلکو کې بنديز پرې اعلانېږي
چې د پور معامله ورسره مه کړئ
او څه کار او مزدوري ورباندې وکړئ
***

شرکت او مضاربت

دوه يا څو چې شريکان شي تجارت کې
وي تاوان گټه شريکه دې شرکت کې
دا روا دی او همدا مضاربت دی
په ريښتيا او په اخلاص او په ښه نيت دی

شرط يې دا دی چې وي برخې به ټاکلې
 لکه نیمه یا درېیمه یا د بلې
 راس المال به هم د نغدو نه د پور وي
 ښه معلوم به وي په خوښه نه په زور وي
 دروغ ټګي او تېر ایستل هم ناروا دي
 او د ګټې پټول هم ناروا دي
 د کار زیار او د عمل شرکت روا دی
 لږ او ډېر او مکمل شرکت روا دی
 دوه یا څو چې تجارت کې شریکان وي
 او په خپلو کې ریښتیني مخلصان وي
 ترڅو یو بل ته نه ټګ نه زړه کې غل وي
 نو الله سبحانه ورسره مل وی
 خو که یو بل ته شي غل او خیانت وکړي
 نو الله ورسره مرسته مدد نه کړي
 نارینه او ښځینه کې توپیر نشته
 تجارت کې په دې دواړو تحجیر نشته
 په اسلام کې چې د بانک معامله ده
 د همدې مضاربت په حواله ده
 طرفینو ته مصئون او خوندي ده
 دا د سود بانکونه ټوله بې خوندي ده
 که بانکونه د نړۍ مضاربت شي
 اقتصاد به پاک حلال په تجارت شي

دا سوسيال اشتراکي نظام ظالم دی
 پنگه وال او کاواکي نظام ظالم دی
 د اسلام اقتصادي نظام عادل دی
 ټولنيز او سياسي نظام عادل دی

***

پور

د پور ورکړه د ثواب ده په اسلام کې
 خو په گټې د عذاب ده په اسلام کې
 د پور ورکړې کې لیکل هم ضروري دي
 گواهان پکې نیول هم ضروري دي
 د نېټې معلومول هم ضروري دي
 په نېټې پور لنډول هم ضروري دي
 لاس چې تنگ وي انتظار ورته پکار دی
 چې غني وي بیا تلوار ورته پکار دی
 چې غني وي او پور نه لندوي خنډ کړي
 دا بیا ظلم دی په زور یې باید لند کړي
 بیا ددې ظالم رتنه هم روا ده
 په سزا یې بیا پوښتنه هم روا ده

***

سود

چې په پور باندې کوم مال یو چاته ورکړې
 په نېټې باندې خپل مال بېرته راسر کړې

له اصلي سره بيا زياته گټه غواړي
 دغه سود دی او په دې دوزخ ته لاړي
 په اسلام کې پور بې گټې ورکول دي
 خوا خوږي ده په دې کار ثواب گټل دي
 خو په گټې پور د سود دی ناروا دی
 دوزخي دی که امي دی که ملا دی

***

وکالت

واک اختيار ورکول چاته فيصلې کې
 تصرف مال تجارت معاملي کې
 دا روا دی په اخلاص او صداقت دی
 نه په دروغو يا ټگۍ يا خيانت دی
 په پرلو پېرودلو کې روا دی
 ورکولو اخيستلو کې روا دی
 ناروا کې وکالت هم ناروا دی
 وکالت په مصلحت او اعتنا دی
 د تفويض پوره مطلق وکالت دا دی
 چې هر ډول تصرف ورته روا دی
 وکالت کې چې شرطونه وي مشروط وي
 بيا د شرط په مقتضا باندې هېوط وي
 وکالت که د غائب که د حاضر وي
 دا روا دی د مقيم يا مسافر وي

که د مال په ورکولو څوک وکیل شي
 او معلوم نه شي په عرف به دا تبدیل شي
 ناروا کار هېڅ صورت کې روا نه دی
 توره شپه تپه تیاره ده سبا نه دی

***

دلالي

په اسلام کې دلالي هم ناروا ده
 د بازار دا چالاکی هم ناروا ده
 منډیې کې چې دا گرځي دلالي کړي
 د پېرلو پېرودلو سیمساري کړي
 هم پلورونکي ته سترگه وهي چالاکه
 اخیستونکي ته یې هم وهي بې باکه
 یو ته وایي خرڅوم یې درته گوره
 بل ته وایي درته اخلمه یې وروره
 په دې منځ کې له دې دواړو څه حاصل کړي
 چالاکی باندې هر یو ځان ته قایل کړي
 ناروا ده، ناروا دا دلالي ده
 د دلال هره خبره جنجالي ده
 خو که ووايي دا مال سلعه مې پلوره
 سر یې دا دی نوره گټه ځان ته گوره
 دا روا ده په انصاف او په ښه لارې
 په اسلام کې به د عدل پولې څارې

خو که ورکړي چاته شی او ورته وایي
 یو قیمت ورته معلوم په وصف ستایي
 چې دا خرڅ کړه دا معلوم قیمت زما شو
 او زیاتې له دې چې پورته وي نو ستا شو
 دا روا دي باک یې نشته شریعت کې
 په اسلام کې عدالت دی تجارت کې

***

غصب

غصب خپته اچول د چا په مال دي
 د چا مال خوړل په ظلم د وبال دي
 له غاصب نه به مغضوب اخیستل کېږي
 د مظلوم مال به مطلوب اخیستل کېږي
 نه کرل د چا په ځمکه کې روا دي
 نه کښتونه نیالګي بوټي د ښکلا دي
 که چا وکرل نیالګي او یا کښتونه
 د چا ځمکې کې څه ونې یا گلونه
 نو مالک د ځمکې دواړو کې مختار دی
 د تلف او پرېښودلو یې اختیار دی
 د غاصب لپاره نشته په تلف کې
 څه تاوان ددې کرلو په هدف کې
 که پرېږدي یې د مالک دي کښت او ونې
 ددې ځمکې د خاوند دي بې پوښتني

او غاصب ته به د تخم تاوان ورکړي
 د کرلو د وخت حق به ورته سرکړي
 د غاصب لپاره حق د محنت نشته
 د کرلو ددې کار د سبقت نشته
 نه په ټوکواخيستل د چا د مال شته
 نه ناحقه څه خوړل د چا د مال شته
 په اسلام کې نه لوتل د چا د مال شته
 نه په زوره غصبول د چا د مال شته

***

لُقْطَه (موندلی شی)

موندل شوی شی چې وېره د تلف وي
 په ساتلو یې لیدونکی مکلف وي
 خو مالک ددغه شي هم نامعلوم وي
 داسې شی وي چې ضیاع یې هم محتوم وي
 راخيستل او هم ساتل یې بیا ضرور دي
 د اعلان بڼکاره کول یې بیا ضرور دي
 امانت به دغه ساتي تر یو کاله
 او اعلان به یې کوي هم انډیواله
 که خاوند یې راپیدا شي دا به ورکړي
 دغه پېټی به له خپلو اوږو لرکړي
 که خاوند یې تر یو کاله پیدا نه شي
 بیا روا یې شي مصرف چې د چا نه شي

له مصرف وروسته که هم خاوند پیدا شي
ورکول يې د تاوان ضرور په تاشي
خو که شی وي د خوراک او خرابېږي
نو خوړل يې بيا بې شکه روا کېږي
خو ناخيزه شی تر لږې مودې ياد کړه
که پیدا نه شي خاوند يې ځان پرې ښاد کړه
حيوانات څاروي هم دې کې داخلېږي
بې مالکه لقطې کې حسابېږي
بې له اوبښه ناروا په اوبښ غرض دی
اوبښ موندلی کور ته مه راوړه مرض دی
اوبښ ضياع او تلف نه لري چې ورک شي
راپیدا به شي خاوند زړه به يې سپک شي

***

جعاله (انعام)

جعاله وايي ټاکلو د انعام ته
په کولو د کوم کار خاص وي که عام ته
په کوم زیار یا د سبق په یادولو
په وړتیا او یا د زېږي په راوړلو
یا د ډېرو په کوم کار مسابقه وي
یا وي منډه او یا څه مقابله وي
یا وي توره یا د نښو هم ویشتل وي
یا میدان کې رانیول او ځملول وي

بريالي لپاره دې کې څه انعام وي

دا روا دی چې په عدل او په پام وي

عاريت

عاريت د څه اوزار او شي غوښتل دي

استعمال لپاره چانه اخيستل دي

د څاروي او يا د لوبښي يا آلې دي

د جامې او يا کتاب او يا وسلې دي

عاريت بېرته پوره روغ ورکول دي

تر معلومې نېټې بېرته ستونل دي

که کنډو شي يا تلف شي نو تاوان دی

ورکوي به يې مالک ته په ښه شان دی

عاريت کې دا شرطونه په هر چا دي

اهليت پکې گڼل ښه په ريښتيا دي

هم ممکن به له شي گټه اخيستل وي

هم د شي پاتې کېدل او ورکول وي

هم به گټه اخيستل ترې ښه روا وي

عاريت د ناروا بيا ناروا وي

د مالک له اجازې پرته ناسم دي

ورکول چاته او دا کول د غم دي

اجازې باندې روا يې ورکول دي

په تلف کښو تاوان هم ستونز دي

***

ضمانت

که د پور معامله وي او يا کار وي

او بل څوک يې ذمه واخلي ذمه وار وي

دا روا دي دغه کار هم ضمانت دی

او بل نوم ددغه کار هم کفالت دی

چې ضامن او کفيل کله ضمانت کړي

بيا به خامخا دا کار په ښه همت کړي

بيا دده ذمه واري مسؤليت دی

چې يې کړی ضمانت او کفالت دی

دده غاړې ته راغلی دغه کار دی

ضمانت باندې دده په اوږو بار دی

حق له دواړو نه مطلوب دی که اصیل وي

يا ضامن وي ضمانت باندې کفيل وي

***

وديعت

وديعت څه امانت دی ايښودل دي

د کوم چا سره موخه يې ښه ساتل دي

دا ساتل د امانت په مونږه فرض دي

او سالم يې ستنول په مونږه قرض دي
 که امين سره ضايع دا امانت شي
 د امين څه قصور نه وي خيانت شي
 ضامن نه دی د قسم ورباندې حق دی
 د اصلي مالک دا حق ښه محقق دی
 که تقصير وي د امين نوبيا ضامن دی
 ښه تاوان به ورکوي چې دا خائن دی
 ***

منحه

منحه وايي لنگ څاروي او لنگې غوا ته
 چې شېدو لپاره ور يې کړي وچاته
 دا ډالۍ ده او ښېگړه ده چې کېږي
 د اشنا، خپل او محتاج کار پرې رغېږي
 ښه واښه به ورکوي ښه به يې پالي
 د شېدو سوتو بدل کې به دا گالي
 خو چې وچه شي دا لنگه بيا يې ورکړه
 د احسان کار په مننې برابر کړه
 نه مالک څخه ددې ايسارول شته
 نه په تا باندې په زوره يې ساتل شته
 ***

ډالۍ بېرته اخيستل ناروا دي

په اسلام کې د ډالۍ ورکول بڼه دي
 خو نااهلو ته ډالۍ خره ته واښه دي
 چې ډالۍ دې چاته ورکړه بيا بڼلی
 ډالۍ شوی بېرته نه شي ستنولی
 د ډالۍ اخيستل بېرته ناروا دي
 ټول حکمونه د اسلام په اعتنا دي
 چې بڼلی کوم شی بېرته ستنوي څوک
 نومثال يې دی د سپي چې دا کوي څوک
 چې چاشی وي ډالۍ کړی او بڼلی
 که دا غواړي بېرته نه دی دا ښاغلی
 پېغمبر وايي ډالۍ چې بېرته غواړي
 لکه سپی دی چې قی شوي بيا رانغاړي
 چې ډالۍ او څه تحفه دې چاته ورکړه
 په قیمت يې هم بيا مه اخله حذر کړه

***

عمری

عمری دا ده چې ډالۍ ورکړې يو چاته
 ورته ووايي چې درمې کړه دا تاته
 ستا تر عمره به دا ستا وي خو که مړ شوې
 ډالۍ بېرته بيا زما ده او ته پر شوې

ډالۍ وشوه خوهمدا ډالۍ ډالۍ ده
 بېرته نه راگرځي والوته مرغۍ ده
 دا چې چاته ډالۍ شوې د هغه ده
 چې قبوله کړه دا چا د هغه ده

***

رقبۍ

رقبۍ دا ده چې ډالۍ يو چاته ورکړې
 او شرطونه يې له ځانه برابر کړې
 چې دا ستا شوه که ته ومري بيا زما ده
 او که زه ومرم نو دا ډالۍ بيا ستا ده
 هر يو کس د بل د مړينې انتظار کړي
 دا هم لاره دا ډالۍ د ډالۍ کار کړي
 د هغه ده بېل شوې چې ده چاته
 بېرته نه راگرځي دا د مال والا ته

***

وقف

وقف دا چې اصل سرايسارول دي
 د الله لپاره گټه صرفول دي
 لکه وقف شود ځمکې يا کوهيانو
 د باغونو او د ونو يا اوبسانو

د جومات لپاره وقف هم کېدی شي
 مدرسې لپاره وقف جوړېدی شي
 مسکینانو بې وزلانو ته هم ښه دی
 مسافرو یتیمانو ته هم ښه دی
 د خیر کار لپاره وقف کې ثواب دی
 د شر کار لپاره اور دی او عذاب دی
 د مکتب او پوهنتون لپاره ښه دی
 د لنگر او د روغتون لپاره ښه دی
 چې له مړینې وروسته هم ثواب رسېږي
 هغه وقف دی په ژوند باندې چې کېږي
 کتابونه، کتابتون کې هم ثواب دی
 لارې، پول، نهر سمون کې هم ثواب دی
 په خپلوانو اقاربو هم ثواب دی
 د هر خیر په مناسبو هم ثواب دی
 د جهاد لپاره وقف هم ثواب دی
 چې راغلی د اسلام په هر کتاب دی
 شرط د وقف هم بلوغ هم اهلیت دی
 اختیار عقل ورسره هم حریت دی
 کوم یو مال چې وقف کېږي ایسارېږي
 نه ډالی نه میراث کېږي نه خرڅېږي

سرپرست يې يا مالک يا وارثان دي
يا چې څوک وي مقرر هغه کسان دي
وقف هغو کې دی سم چې پاتې کېږي
اصل پاتې وي او گټه يې رسېږي
نه په نغدو کې دا وقف صحيح کېږي
نه شيانو د خوړو څښو کې سمېږي
نه هغو کې چې پلورل يې ناروا وي
نه هغو کې چې فساد يې برملا وي
په مجهول باندې هم وقف صحيح نه دی
ناروا باندې هم وقف مبيح نه دی
په غنيانو باندې وقف ناروا دی
وقف وقف دی، نه ستا دی نه زما دی

***

شُفْعَه

که دوه کسه وي يا ډېر يو څو کسان وي
او په ځمکه کې دا واړه شريکان وي
او لا نه يې وي وېشلي دغه ځمکه
ځان پرې پوه کړه دا خبره ده نازکه
که دا يويې خرڅوي د نورو حق دی
چې يې واخلي دغه حق يې محقق دی

د شريك حق دى چې واخلي دغه برخه
 په انصاف باندې به نه وځي له نرخه
 دغه حق ته شفعه وايي شريعت كې
 د اسلام د دليلونو په صحت كې
 څوكه ووېشل شي واړول شي لارې
 او بريدونه شي معلوم د خپلې چارې
 نو بيا نشته دى شفعه هر څوك ازاد دى
 چې په هر چا يې پلوري واكمن او بناد دى
 خو بېگړه گوندې سره په كار ده
 په اسلام كې د بېگړې هره لار ده
 چې په لاره كې شريك كوم گاونډيان وي
 نو شفعه ورته ثابته په بڼه شان وي
 خو چې لارې وي جلا شفعه فرض نه ده
 مستحب ده او دا خامخا قرض نه ده
 نه اړتيا نه بده گټه اخيستل شته
 نه بې ځايه بندول ايسارول شته
 كه څوك خپله برخه وپلوري شريكه
 او خبر نه كړي شريك په دغه ليكه
 نو شفعي باندې دا بېرته راستنېږي
 په خرڅ شوي نرخ شريك ته حسابېږي

چې شریک وي په هر شي کې شفعه بويه
 برخه يوشی ده وړه وي او که لويه
 خرڅولو نه چې مخکې اجازه وي
 يا د خرڅ په وخت حاضر وي ښه تازه وي
 او ونه غواړي شفعه شفعه يې لاره
 که شفعه غواړي د خرڅ په وخت يې غواړه
 شفيح هغه دی تر ټولو چې نږدې وي
 د کورور يې ښه نږدې او د پردې وي

***

لارې

چې شریکې کومې لارې وي معلومې
 او په تلو راتلو پخوا نه وي موسومي
 روانه دي چې راتنکې شي او لنډې
 ټول شریک دي د هر چا دي پکې ونډې
 چې معلومه کومه نه وي اختلاف وي
 ددې لارې په ټاکلو کې خلاف وي
 نو پلنوالی يې بيا اوه گزه حساب دی
 اوه ذراع د حدیثو په کتاب دی
 او هم دا چې دوه بار شوي اوبان تېر شي
 په دې لاره ښه اسانه تېر وېر شي

اوسنۍ د دوه لاريو لار جوړېږي

دغه لاره په دې ډول پوره کېږي

***

اجاره

د معلوم شي چې معلوم يې منفعت وي

اجاره ده په معلوم اجر صحت وي

لکه ونيسې مزدور او يا بزگر وي

يا ختگر وي او يا بل کوم کسبگر وي

په معلومې مزدورۍ د کار لپاره

اجاره ده دا روا ده ښه يې واوره

د بزگر د بزگرۍ چې مزدوري وي

په غلې او يا په نغدو بزگري وي

دا روا ده مزدوري چې وي معلومه

ناروا ده چې مجهوله وي بې نومه

چې بادار کله ټاکلې غله غواړي

چې خروار زما که خاندي او که ژاړي

نوره ټوله د بزگر لږه او ډېره

که بېخي نه وي يا وي تر بريده تېره

دا مجهوله بزگري ده ناروا ده

د دهقان هسې خواري ده ناروا ده

دا زموږ د وگړو اجاره ده

دا د ظلم ناروا او ناکړه ده

***

بزگري او دهقاني

چې د ځمکې بزگري او دهقاني وي

هم بادار او هم دهقان ته اساني وي

دا په برخو هم روا ده لکه نیمه

یا درېیمه، څلورمه عرف په سیمه

ددې نوم زموږ رواج کې نیمکاره ده

دا روا ده په دلیل کره پوره ده

یا دهقان ته دهقاني کړې ورمعلومه

ښه کره وي ښه پوره وي او موسومه

دا روا ده او مجهول نه ناروا ده

چې خواري ځي نامتوله ناروا ده

خو معلومه چې غله وي د بادار بیا

اندازه د خورونو یا خروار بیا

زموږ سیمه کې چې بولي اجاره دا

ناروا ده، ناروا ده، ناکړه دا

له دهقانه منفعت پکې معلوم دی

او دا اجر یې مجهول او نامعلوم دی

د کافر سره روا ده مزدوري هم

د کافر تاته روا ده بزگري هم

شرطي يې دا دی چې دا کار به يې شخصي وي
 او ستا دين به ښه ازاد او اخلاصي وي
 خو نظام او حکومت چې وي د کفر
 او قانون او سياست چې وي د کفر
 قوانين او يا قانون پکې وضعي وي
 او دستور د کوم وطن وي او حاوي وي
 دې نظام سره هر کار بيا ناروا دی
 دا ولاء ده دا کردار بيا ناروا دی
 لکه اوس چې دي لاسپوڅي نظامونه
 گوداگي او طاغوتي حکومتونه
 دې نظام سره کار بالکل ناروا دی
 که اوقافو کې د حج وي ناصفا دی
 که فارغ وي مدينې منورې نه
 يا فارغ وي اکوړې اثريې نه
 او طاغوت سره بيا کار کوي کافر دی
 که د حج، يوناما^۱ چار کوي کافر دی
 کر او کښت چې په طاعت او عبادت وي
 دا ثواب دی او په دې کې مصلحت وي
 که ايسار په دهقاني شي له جهاده
 عبادت او له ښېگړې اتحاده
 بيا ذلت دی سپکاوی دی او خواري ده
 دهقاني کې عبادت بيا هوښياري ده

^۱ "يوناما" يوه امريکايي اداره ده، چې اوس د افغانستان د اشغال په وخت په ادارو او اداري امورو کې تشبث کوي.

کہ شوک و کري کښتونه بوټي ونې
 ټوله گټه ده مېوې غلې او غنې
 که انسان ترې گټه اخلي هم ثواب دی
 د مرغانو حیواناتو هم حساب دی
 نورو خلکو ته دسپي ساتل حرام دي
 درې کسانو ته روا دا په انعام دي
 یو بزگر دی د کښتونو او دهقان دی
 بل د مال والا چې شپون یا پادوان دی
 او درېم پکې ښکاري دی چې یادېږي
 ښکار پاره دی روا چې روزل کېږي
 استثنا په بزگرۍ کې ناروا ده
 چې دا نور به وي شریک خو دا زما ده
 د اپین کرل حرام دي د کوکنارو
 هم د بنگو دي حرام او د مردارو
 چې حرام وي نو کرل یې هم حرام دي
 ټول حکمونه د ښېگړې د اسلام دي
 که شوک ځمکه وړیا کر پاره ورکړي
 څه ترې نه غواړي ثواب به راترسرکړي

اوبه خور

اوبه خور او هم پالنه د باغونو
 نیمکاري باندې روا هم د کښتونو
 په اوبو کې دا ټول خلک شریکان دي
 اور وښو کې دا ټول خلک شریکان دي

چې اوبه کله شریکې وي د عامو
 له نږدې نه به پیلېږي تر تمامو
 لومړۍ پاس او بیا به لاندې اوبه کېږي
 په انصاف او ورورولۍ به تقسیمېږي
 په اړت، ماشین مصرف چې اوبه نه وي
 بیا زیاتي منع کول یې روا نه وي

***

د شاپو ودانول

شاپه ځمکه چې ابادې کړې ودانه
 د چا ملک او حریم نه وي زما گرانه
 د هغه ده چې ودانه کړې دا ځمکه
 ودانې او ابادې مه گڼه سپکه
 دا ټول خلک په دې شاپو کې شریک دي
 نه محتاج د قوالې دي نه د لیک دي
 اجازې د حکومت ته اړتیا نشته
 د حاکم څه اجازت ته اړتیا نشته
 د اسلام اجازه بس ده مسلمانان
 زر پاڅېره شاپه ځمکه کړه ودانه
 گېرول په هسې نښو ناروا دي
 چې دې شاپې کړې ودانې هغه ستا دي
 چې د عدل اسلامي خلافت راشي
 او ودانې دې کړې شاپې بیا به ستا شي

هرې برخې ددې ځمکې کې ازاد يې
هرې څنډې ته چې ځې نو ته به ښاد يې
په اسلام کې دغه تنگ بریدونه نشته
سياسي دغه بې تنگ بریدونه نشته
له مشرقه تر مغربه یو امت دی
له امي نه تر طالبه یو امت دی
په عرب او په عجم کې توپیر نشته
هم د حل او د حرم کې توپیر نشته
سره یو دي سپین او تور کې توپیر نشته
رنگ او نسل نور او نور کې توپیر نشته
دا واره گڼ دولتونه ناروا دي
وېشل شوي هېوادونه ناروا دي
نه پاسپورټ شته نه وېزه شته په اسلام کې
نه بندیز نه اندازه شته په اسلام کې
تجارت ته ځې که حج ته که عمرې ته
هر یوځای ته ځه د ژوند هرې چارې ته
نه پردی یې نه کوم کارت ته ضرورت شته
ددې ځمکې په هر گوټ کې ستا عزت شته
ددې ځمکې شارې ټولې کره ودانې
هر انسان ته د ژوند چارې کره اسانې
آسیا کې یې ودانه کره نو ستا ده
افریقا کې یې ودانه کره نو ستا ده

اروپا کې شاپې ستا دي په اسلام کې
 امریکا کې شاپې ستا دي په اسلام کې
 که دا حکم عملي شي دې نړۍ کې
 بیا به څومره سوکالي شي دې نړۍ کې
 هېڅ انسان به بیا بې کوره پاتې نه شي
 هم بې ځمکې به بې سوره پاتې نه شي
 لوی ښارونه کارخانې به شي هم ډېرې
 دا مېوې غلې دانې به شي هم ډېرې
 ونې بوټي او گلونه به هم ډېر شي
 چمنونه او باغونه به هم ډېر شي
 معلومات او ډېر علمونه به خپاره شي
 ددې ځمکې ډېر رازونه به خپاره شي
 دې وضعي قانون دا ځمکه شاپه کړي
 عدل نشته دا یې ځکه شاپه کړي
 مسلمان څه چې انسان سره تېری دی
 انسان څه چې لا حیوان سره تېری دی

نکاح

د اسلام له واجباتو یو نکاح ده
 په نکاح کې هم فلاح او هم صلاح ده
 چې هلک چېرته زلمی شي جلی ځوانه
 نو واده ورته په بیرې کوه گرانه

د واده عمل فطري دی په انسان کې
 هم جوړه د نر او ښځې په حیوان کې
 هم لامل د تناسل دی د ژوندیو
 هم خپلوان پرې جلا کېږي له پردیو
 هم کهول کور او کورونه پرې جوړېږي
 هم خپلونه او قومونه پرې بېلېږي
 غریزې د طبیعت پرې هم مېرېږي
 یو تر بله محبت پرې هم زیاتېږي
 په نکاح کې مخنیوی د بې لارۍ دی
 مخنیوی هم د گناه او بېمارۍ دی
 په نکاح باندې پردی کورونه خپل شي
 په نکاح باندې په سمه لاره تلل شي
 د نکاح پرېښودل نشته په اسلام کې
 که ژوند غواړې نکاح ونیسه په پام کې
 هم ضرور د هرې پېغلې ودول دي
 هم ضرور د هرې کونډې ورکول دي
 نه د ښځو خرڅول شته په اسلام کې
 نه د ښځو بدلول شته په اسلام کې
 نه په بدو کې د ښځو ورکول شته
 نه په زوره هم د ښځو ودول شته
 نه جهېز او بد دودونه شته په اسلام کې
 نه ناوړه رواجونه شته په اسلام کې

په اسان مهر و دونه دي اسلام کې
 په رضا دا دواړه زړونه دي اسلام کې
 د بل چا په مرکې مرکه مه کړه
 شريعت چې درته وايي هغه وکړه
 د هلك جلی صفت ښه ديانت دی
 ښه اخلاق او تربيه ده او عفت دی
 د بي دينو او بي پتو ښېښي مه کړه
 د بي ننگو دودون همتو ښېښي مه کړه
 که په خور او لور د سيال مرکه راغله
 د کوم خپل يا اندېوال مرکه راغله
 نه، نه مه کړه په او بيره ورته هوکړه
 دا دروند پېټی دې رابښته له اوږو کړه
 د بل چا په مرکې مرکه مه کړه
 هسې گواښ او ناروا پټکه مه کړه
 يو تر بله دا ليدل کتل مشروع دي
 د هلك جلی رضا پوښتل مشروع دي
 د هلك جلی پخپله هم ليدل شته
 د خواخوږې مور او خوږندو هم کتل شته
 دا ليدل کتل يو ځل دي د پتمنو
 د عفت او پست ساتل دي د پتمنو
 نه ليدلو کې اوږده پاتې کېدل شته
 نه په دې بانه چکرې لري تلل شته

نه يوبل سره مېنل او سولېدل شته
 نه د لاس ورکول شته نه بېکلول شته
 بس يوبل ته په عفت کې ورکتل دي
 سمدستي شاته راتلل او ستنېدل دي
 دا بې حايه غوښتل نشته په اسلام کې
 د زوم کور ږنگول نشته په اسلام کې
 دا د بښځو پنځلېسي او رواجونه
 ناروا دي، دا ناوړه مصرفونه
 بېکلي پېغلې رواجو هسې زړې کړې
 د دودونو مزاجو هسې زړې کړې
 ځوانان هم بې واده گرځي او زاړه شول
 ځينې ځينې له ارمانه سره مړه شول
 مزدورۍ پسې دوبي ته ځي کرپرې
 خواښې سخر په رواجونو نه مړپرې
 په کلونو هلته پاتې وي او زوړ شي
 او پيسې گټي چې سخر دووس يې موړ شي
 بدکاريو فسادونو کې اخته شي
 ډېر په شخړو جنجالونو کې اخته شي
 کله کله پکې پېښ قتل و قتل شي
 رواجونو بادي پېښ دغه جنجال شي
 چې دودونه رواجونه وي ناوړه
 جلی تنگه شي او لاړه شي شينگره

د رواج له لاسه ډېر مخونه تور شي
 دښمنۍ او خفگانونه او پېغور شي
 رواجونه کړاوونه اندېښنې دي
 رواجونه عذابونه او کينې دي
 واده هغه چې سبب د خوشحالي شي
 ژوند نېکمرغه د هلک او د جلي شي
 واده مينه، ژوند او پت عفت ساتل دي
 په يوتار د محبت زړونه پيل دي
 ***

هغه څوک چې نکاح ورسره نه کېږي

لور او مور سره نکاح هم ناروا ده
 ترور او خور سره نکاح هم ناروا ده
 پرکتۍ خورزه، ورېره هم ناروا ده
 او د پلار ښځه ميره هم ناروا ده
 که لمسی وي که وي ښکته ناروا ده
 د مور پلار خور له عفته ناروا ده
 مور او پلار نه اعياني خور ناروا ده
 او له مور اخيافي خور ناروا ده
 زناکار سره نکاح هم ناروا ده
 فيصله د زناکاري هم همدا ده
 مېړنۍ خور علاتي هم ناروا ده
 د شېدو خور رضاعي هم ناروا ده

ستا د زوی ښځه ننګور هم ناروا ده
 ښځه ستا د ښځې ترور هم ناروا ده
 دا ستا ښځه او که ستا د ښځې خور ده
 يا ستا ښځه ده او ستا د ښځې ترور ده
 په نکاح يوځای کول يې ناروا دي
 يو سړي ته ودول يې ناروا دي
 او که ښځه ومري ښينه بيا روا ده
 يوه ترور يې نازينه بيا روا ده
 که هلک د بلې ښځې شپډې وځوري
 او نور ورونه ددې ښځې پي ونه ځوري
 ددې ښځې لوڼې ټولې ناروا دي
 دې هلک ته خو دې نورو ته روا دي
 که جلی د بلې ښځې شپډې وځوري
 نورې خوښې ددې ښځې پي ونه ځوري
 ددې ښځې زامن واړه ناروا دي
 دې جلی ته خو دې نورو ته روا دي
 د کافرې او مشرکې ده حرامه
 کتابی سره نکاح کېږي له پامه
 له څلورو ښځو زیاتې ناروا دي
 تر څلورو چې په عدل وي روا دي
 د مېړه والا مړوخه ناروا ده
 خو طلاقه او یا کونډه بيا روا ده

***

رضاعت

رضاعت د بلې ښځې تې رودل دي
 د هلک يا د جلی خان مړول دي
 رضاعت په پنځه ځله ثابتېږي
 په پنځه ځله رودلو حرامېږي
 چې يو ځل په تي خوله ښځه کړي او موږ شي
 دا يو ځل دی له پنځو نه يو ځل جوړ شي
 هسې يو دوه درې چپونه حساب نه دي
 له پنځو نه کم ځلونه حساب نه دي
 ناروا چې وي نکاح په کوم نسب کې
 رضاعت کې ناروا شي په سبب کې
 رضاعت د ماشومانو ثابتېږي
 په پنځو ځلو حساب کې جوتهېږي
 د کبير رودل شمېر نه دي رضاعت کې
 حرام نه دي د کبير په شريعت کې

د متعې نکاح

د معلوم وخت چې نکاح وي د متعې وي
 ناروا ده چې دا لرې که نږدې وي
 د متعې نکاح منسوخ ده په اسلام کې
 حرام مه کوه دا ونيسه په پام کې

د طلاق په نیت نکاح هم ناروا ده
ناروا ده د پاچاکه د گدا ده

***

شغار

په بدل نکاح کول هم ناروا دي
دا شغار دی ناروا یې برملا دي
لکه خوښدي او یا لوني بدلوي څوک
ناروا دی دا بدل چې یې کوي څوک
څوکه شرط یې بدلول نه وي خپلوي وي
ښه په مهر بې بدله دا ښېښي وي
یو تر بله سره ورکړي لوني خوښدي
او خوشحاله وي پلرونه او هم مېنډي
بیا شغار نه دی خپلوي ده ښه حلاله
چې بدل نه وي کوه یې انډیواله

***

مهر

ښځه حق لري د مهر په واده کې
نکاح نه کېږي په قهر په واده کې
مهر حد او کوم برید نه لري اسلام کې
وس او خوښه دواړه ونیسه په پام کې

ښه هغه دی چې هم لږ وي هم اسانه
 دا بې خړته مهر مه غواړه له چانه
 دا ولور او دا بې ځايه رواجونه
 ناروا دي پرې راغلي دي لونه
 مهر حق دی دغه مال د ښځې خپل دی
 نه د پلار دی نه د ورور دی نه د بل دی
 مهر نغد وي او که جنس وي نوروا دی
 که له وسه وي دباندې ناروا دی
 هسې نوم اېښودل نه دي ورکول دي
 په نکاح کې دغه شرط پوره کول دي

***

کفأئت يا سيالي

سيال له سيال سره جوړېږي په نکاح کې
 سيال له سيالي سره يو کره اقتراح کې
 ښه سيالي تقوی نېکي ده په اسلام کې
 کفأئت او سيالي ونيسه په پام کې
 بيا حسب نسب او کسب اهليت دی
 په اسلام کې کفأئت ته اهميت دی
 دا پښان او جولاگان سره سيالان دي
 دغه نور مسلمانان سره سيالان دي
 چې سيال نه وي بيا يې ژوند سره ترېخېږي
 سيال له سيال سره ژوندون برابرېږي

***

نکاح تړل

د هلک جلی رضا هم ضروري ده

د ولي خوښي امضا هم ضروري ده

چې رضا د سرپرست او ولي نه وي

نکاح نه کېږي نکاح دلالي نه وي

په نکاح کې ضروري هم شاهدان دي

دوه يا ډېر چې وي حاضر ښه عادلان دي

هم يې مهر هم ايجاب او هم قبول دی

وکالت د سرپرست پکې مقبول دی

نه پردي خلک دې ناوې ته لېږل شته

نه د ناوې ښځه وهل او نه سکونډل شته

بل خطبه ده ښه مسنونه برملا ده

چې حديث کې ده راغلي هغه دا ده:

"إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَ مَنْ يُضِلِّهِ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ قُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَ مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَ رَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا.

وکالت او اعلان

په نکاح کې وکالت هم صحیح کېږي

د وکیل په نکاح ښځه روا کېږي

نکاح پټه نه ده ښه به برملا وي

په اعلان به ښه څرگنده هویدا وي

په چمبې او په دیالار هم اعلانېږي

چې ضرر نه وي په ډزو هم دا کېږي

چې فحشاء نه وي سندرې هم روا دي

خو ډمتوب گډا باجې یې ناروا دي

ترانې شعرونه وایه خوشحالی کې

که نږدې وي که له ورايه خوشحالی کې

نه ماشوم د ناوې غېږ کې کېنول شته

نه لمن باندې مېخونه ټکو هل شته

نه په ناوې بدپالي نیول روا دي

نه له ناوې بدمرغي گڼل روا دي

شریعت باندې چې ژوند ټول برابر وي

نېکمرغي به په دې کور کې سراسر وي

***

ولیمه

ولیمه — دا د واده ډوډۍ ده وروره

مه کړه بخل مه اسراف کوه په زوره

دا تر وسه ده چې وس دې وي نو ورکړه

چې وس نه وي نو بیا نشته ځان خبر کړه

چې د ناوې ډولۍ راولې تر کوره

ډوډۍ ورکړه بیا سبا ته غوره سپوره

ولیمه کوم حد او برید نه لري گوره

تدبیر ونیسه کار مه کوه بې سوره

څه چې ممیز مېوه هم ولیمه ده

دا ډوډۍ پیتی پیاوه هم ولیمه ده

یو پسه یا څو څاروي او یا غویان هم

ولیمه ده کوم یو اوښ او یا اوښان هم

خپل خپلوان یا کلیوال او یا دوستان وي

را بله یې که بې وزلي فقیران وي

ټول ماړه کړه که مالدار که مسکینان وي

په یوه تله تلل د مسلمان وي

غریبان ور څخه مه شړه دا عار دی

بې وزلان چې څوک شړي هغه داغدار دی

***

نقّه او يو تر بله حقونه

چې د ښځې نقّه ده په مېړه ده
 د واده دا وثيقه ده په مېړه ده
 که جامې دي که خوراک خښاک او که کور دی
 په مېړه د خپلې ښځې دغه پور دی
 له خپل وسه سره سمه پرې دا فرض ده
 ورکوي به يې په مينه دا پرې قرض ده
 هم پرې فرض د ښځې پت عزت ساتل دي
 هم د ښځې د عصمت عفت ساتل دي
 د جماع مباشرت ورباندې حق دی
 ښه سلوک او محبت ورباندې حق دی
 سپکې سپورې او کنځلې ورته مه کړه
 بدې ردې غلې غلې ورته مه کړه
 د بچو نقّه هم ټوله په تاده
 ښه په مينه او په پام په اعتنا ده
 دواړه ښځه مېړه يو د بل عزت دی
 ښځه پت دی د مېړه، مېړه يې پت دی
 په ښه مينه محبت به دواړه ژوند کړي
 په اخلاص او په عفت به دواړه ژوند کړي

يو تر بله درغلي هم ناروا ده
 په بديو كې سيالي هم ناروا ده
 كه په ښځې كې بدخوى نافرمانى وه
 نصيحت ورته كوه كه پرېشاني وه
 كه ښه نه شوه خملاستل ترې راجلا كړه
 په يوځاى ويده كېدل ترې راجلا كړه
 كه په دې هم سمه نه شوه بيا وهل دي
 سخت وهلو او له مخه ځان ساتل دي
 كه په دې هم سمه نه شوه بيا جرگه ده
 د اصلاح او نصيحت يوه بېلگه ده
 يود خير سړى به ستا له كور حڪم شي
 يو به ستا له سخرگنۍ ورسره ضم شي
 د اصلاح او روغې جوړې په لټون كې
 به كوښښ وكړي ددې پېښې سمون كې
 د خير كار باندې به روغه جوړه راشي
 دا لانجه به ټوله ختمه او صفا شي
 او كه نه كېده طلاقه كړه دا ښځه
 چې سر كشه ده نو نور ورپسې مه ځه
 هم په ښځې د مېړه دي ډېر حقونه

په ښو ښځو دي ودان زموږ کورونه
 د خپل ځان د پټ عفت به حفاظت کړي
 د مېړه د پټ عزت به حفاظت کړي
 هم د مال او هم د کور به کړي ساتنه
 په هر کار به له مېړه کوي پوښتنه
 هم مېړه ته هم بچو ته هم به ځان ته
 پاملرنه کوي گوري به امکان ته
 د مېړه طاعت په ښځې باندې فرض دی
 هم د مينې محبت ورباندې قرض دی
 ناروا کې بيا د هيچا طاعت نشته
 يو تر بله درغلي او خيانت نشته
 که د کور دننه نظم انتظام دی
 په پاکۍ او په اخلاص او په ښه پام دی
 د خپل ځان پاکي سينگار په ښځې فرض دی
 خپل مېړه ته انتظار په ښځې فرض دی
 د مېړه مال کې اسراف هم ناروا دی
 له مېړه څخه خلاف هم ناروا دی
 دا بې ځايه رواجونه ناروا دي
 دا بې ځايه مصرفونه ناروا دي
 له خپل وسه زيات غوښتل هم ناروا دي
 پرده نه کول غندل هم ناروا دي

مېړه بد مجبورول هم ناروا دي
 او د بنې حق وهل هم ناروا دي
 که دوه درې او يا څلور ښځې د چاوي
 عدالت به د دوی منځ کې برملا وي
 په هرڅه کې مساوات په مېړه فرض دی
 عدل هرڅه کې کول په مېړه قرض دی
 د زړه مينې په ميلان گناهگار نه دی
 خو که ظلم کوي خلاص له ازار نه دی
 چې د ښځو منځ کې عدل نه کړي وران وي
 په قيامت کې به مفلوج او کوږ روان وي
 د ذرې ذرې پوښتنه به ترې کېږي
 په دوزخ کې به سوځېږي او شرمېږي
 دواړه ښځه او مېړه دې محبت کړي
 خپل ژوندون دې په عفت او شرافت کړي
 يو تر بله دې کوي ښه پاملرنه
 هريو کار په مشوره او په پوښتنه
 په اخلاص مينې او زغم دې سره اوسي
 په سمون او محترم دې سره اوسي
 په ژوندون کې به نه غم نه اندېښنې وي
 نه به جنگ نه به جدل نه به بانې وي

په خپل کور به تل ښادي او خوشحالي وي
 دا مېړه ښځه به دواړه بريالي وي
 په کوم کور کې چې طاعت او عبادت وي
 او ژوندون په شريعت او په الفت وي
 هغه کور به تل ښه پرازه او ودان وي
 له غمونو اندېښنوبه په امان وي

***

طلاق

طلاق ښځه پرېښودل دي چې مجبور شي
 په دې لاره بېلېدل دي چې مجبور شي
 چې د ښځې او مېړه ژوندون خراب شي
 ناغېري شي اندېښنې شي اضطراب شي
 هم د صلحي روغې جوړې لارې پرې شي
 د يوځای د اوسېدو ورکې اسرې شي
 بيا نو لاره د طلاق د سړي واک دی
 چې بې ځايه کړي طلاق هغه کاواک دی
 چې ډېر بد ايسي الله ته په حلالو
 دا طلاق دي چې واقع شي له رجالو

طلاق ښه نه دي خو لار د مجبوري ده

چې ژوند تريخ شي دغه لار د بې سړۍ ده

د طلاق په نيت نکاح هم ناروا ده

دا متعه ده چې حرامه برملا ده

***

د طلاقو ډولونه

طلاق درې ډوله دي درې واړه يې زده کړه

رنگين مه گرځه ژوندون ساده ساده کړه

يو رجعي دی بل طلاق بائن بوله

بل طلاق مغلظ دی واوره ټوله

ستا په خپلې ښځې درې طلاقه واک دی

بې لامله طلاقي سړی بې باک دی

درې طلاقه په درې مياشتو کې سنت دي

که دا نه وي ناروا دي او بدعت دي

له حيض وروسته به پاکۍ کې هر طلاق وي

دا به مخکې له جماع په اتفاق وي

يا به هر طلاق د حمل په دوران وي

په يوه مياشت کې به يو طلاق عيان وي

درې طلاقه په يوځای کې يو حساب دی

په مسلم کې روايت په دغه باب دی

د طلاقې ښځې درې حیضه عدت دی
 هر طلاق یې په امید یا طهارت دی
 رجعي دا دی چې یو ځل وي یا دوه ځل وي
 په یوه میاشت کې یو ځل دغه کول وي
 له عدت مخکې یو دوه کې رجوع کېږي
 په رجوع باندې دا ښځه بیا خپلېږي
 نه د مهر ضرورت شته نه نکاح ته
 اسلام درې میاشتې ورکړي دي اصلاح ته
 که په یو کې یا په دوه کې عدت تېر شي
 او رجوع ورته ونه کړي خلاف ډېر شي
 له عدت وروسته بائن دغه طلاق شي
 ښځه بېله له مېړه په دې اطلاق شي
 که بیا بېرته دغه دواړه یوځای کېږي
 نو په مهر او نکاح سره رغېږي
 مغلظ طلاق په دې ډول دی وروره
 چې په درې میاشتو کې درې شي ورته گوره
 طهارت کې یو طلاق هره میاشت ورکړي
 او په منځ کې رجوع نه وي ټول خبر کړي
 په دې ښځه او مېړه سره جلا شول
 نکاح نه کېږي که بیا سره پخلا شول
 اوس د ښځې واک د ښځې او د پلار دی
 که مېړه کړي که یې نه کړي خپل یې کار دی

له عدت وروسته نکاح ورته روا ده
 له نکاح پرته هر چاته ناروا ده
 که دویم مېړه یې وکړ د هغه ده
 چې ممکنه وه ترڅو د همنه ده
 خو که پېښه شوه دویم کړه هم طلاقه
 مغلظ باندې جلا شوه له میثاقه
 خوشکلی یو د بل یې گینۍ وي
 او وهلی یې یو ځلې دا سورنی وي
 اوس لومړي ته شوه روا په خپله خوښه
 خو په زوره نکاح نه شي په ناخوښه
 اوس لومړي سره نکاح شي هم تړلی
 په دې شرط چې گینۍ یې وي شکلی
 خو که خوښه یې دا نه وه زور پرې نشته
 د لومړي مېړه هیڅ واک او نور پرې نشته
 خو په نیت د حلالې چې یې نکاح کړي
 دا زنا ده ناروا ده او سفاح کړي
 حلاله کول زنا ده دیوځي ده
 بې غیرتو کې ده پاتې مېړاثي ده
 له طلاق وروسته د بنځې مهر حق دی
 دغه حق یې په اسلام کې محقق دی

که جماع نه وي او مهر مقرر وي
 نو نیم مهر يې دی حق چې برابر دی
 که جماع نه وي او مهر نامعلوم وي
 څه ډالۍ به ورته ورکړي دا په زوم وي
 له جماع مخکې طلاق کې عدت نشته
 د کوم وخت د تېرېدلو حاجت نشته
 ***

د کونډې عدت

که مېړه د کومې ښځې چېرته مړ شي
 لاړ شي قبر ته په خاورو کې خړ پر شي
 د هغه ښځه که نه وه امیدواره
 نو څلور میاشتې او لس ورځې يې شماره
 او عدت د امیدوارې زېږول دي
 نږدې لري دې کې یو ډول شمېرل دي
 لنگېدو باندې عدت ددې پوره شو
 طهارت باندې واده ورته کره شو
 دا عدت دی له دې مخکې نکاح نشته
 په عدت کې په نکاح کې فلاح نشته
 نه به څوک پرې مرکه کوي عدت کې
 ده روا که اشاره کوي عدت کې
 اشارو او کنایو کې ویل خیر دی
 ځان لپاره کومه ښځه ستایل خیر دی

له عدت وروسته نکاح ورته روا ده
ښه په ډاگه او جوتنه برملا ده

خُلع

دويم ډول پرېښودل د ښځې دا دي
چې په خلعي باندې کېږي دا روا دي
کومه ښځه چې مېړه سره وي تنگه
پاتې کېږي نه مېړه سره ترڅنگه
روغه جوړه سوله نه کېږي ژوند سخت وي
او ناشوني اوسېدل په يو بالخت وي
ښځه حق لري د خلعي په اسلام کې
چې د خلعي طلب وکړي په ښه پام کې
له مېړه به خلعه وغواړي په سوله
دا خبره به شي خلاصه په دې ټوله
هغه مهر به مېړه ته بېرته ورکړي
په دې کار به ځان جلا ترې سراسر کړي
په دې ډول به مېړه دا ښځه پرېږدي
او په زړه به ښه د صبر تېره کېږدي
چې دا مهر هم وانخلي دا ځواني ده
مروئت دی، پت عزت دی، اساني ده
او له مهره زيات غوښتل ورته ناسم دي
او له مهره کم روا او د کرم دي

ښځه نه ښځه کول نه پرېښودل هم
 ناروا دي په دې منځ کې خورول هم
 یو تر بله احسان مه هېرئ دواړه
 چې پخوا به اوسېدئ غاړه په غاړه
 ***

ظهار

که څوک ښځې ته د مور غوندې ووايي
 یا کوم غړی یې د مور په ډول ستایي
 بلل کېږي دا ظاهر په شریعت کې
 دا راغلی د قرآن په یو سورت کې
 مور یې نه ده دا خبره ناروا ده
 که چا وکړه دا سزا یې برملا ده
 له جماع مخکې غلام ازادول دي
 یا د وینځې ازادي په حای کول دي
 که غلام وینځه ونه مومي نو وروره
 له جماع مخکې روژې دي ورته گوره
 دا روژې نیول دوه میاشتې مسلسل دي
 دا نیول پرله پسې او مکمل دي
 که روژې نیولې نه شي بیا ډوډۍ ده
 منځکوره ده یا اومه یا په کونډۍ ده

مسکینان به کړي ماره شپېته له کوره
 له دې پرته سزا نشته ورته نوره
 دغه بڼه يې ده خپله جلا نه ده
 ښه په مينه دې ساتي څه بلا نه ده
 په ظاهر کې تتابع د روژو فرض دی
 که دا پرې شي بيا له سره پرې دا قرض دی
 په بې عذره ماتولو هم پرې کېږي
 په نفلي روژې نيولو هم پرې کېږي
 هم د نذر په روژو باندې پرې کېږي
 په منځ منځ کې په بوزو باندې پرې کېږي
 که روژه د رمضان په منځ کې راشي
 تتابع په دې پرې نه دی بيا به دا شي
 ماتول چې کله فرض وي نو ماتېږي
 تتابع په ماتولو نه غوڅېږي
 لکه ورځې د اختر دي زما وروره
 يا هم ورځې د تشریق ورسره گوره
 هم په هېر کې ماتولو نه پرې کېږي
 لېونتوب او په مرض هم نه غوڅېږي
 چې روا دي ماتول هم نه غوڅېږي
 تتابع په دغه کار باندې نه شلېږي

لکه واخلې په سفر کې ماتول شو
 يا د بلاربې ماتول او نه نيول شو
 يا تي خوری ماشوم ولري وېرېږي
 تابع په دغه ټولو نه پرې کېږي
 چې روژې لا پوره نه وي او جماع کړي
 د ظاهر والا له ښځې انتفاع کړي
 تابع په دې پرې کېږي او ړنگېږي
 او له سره پرې روژې بيا لازمېږي

***

ایلاء

چې قسم واخلې له ښځې دا ایلاء ده
 په مېړه او په دې ښځې ابتلا ده
 په ایلا کې څلور میاشتې انتظار دی
 نور څه نشته بس همدومره سزاوار دی
 که رجوع دې وکړه خپله دې ده ښځه
 که طلاقه دې کړه نور ورپسې مه ځه

***

لعان

که څوک خپله ښځه وويني چا لاندې
 او پردی سړی سم وويني ورباندې

سلايي لکه رنځرومه کې دننه
 په دا رنگه نور يې مه کوه پوښتنه
 له غيرته که يې ووژل دا دواړه
 په بل ځای يا په دې ځای غاړه په غاړه
 نو الله سره ماخوځ گوناگوار نه دی
 آخرت کې په دې کار شرمسار نه دی
 شرط يې دا دی چې ريښتيني پرهېزگار وي
 په دې کار کې نه دروغجن وي نه غدار وي
 سعد وويل وهمه يې په توره
 چې زه مور کړمه په دواړو باندې بوره
 لا به گورم گواهان دغه ناورين ته
 زما توره جوړه شوې دې اړين ته
 پېغمبر يې د غيرت وکړه ستاينه
 ننگ غيرت سره همدا ده مقتر نه
 خوقاضي سره مجرم دی شريعت کې
 د اسلام د عدالت په حکومت کې
 او دا ځکه چې د ظلم لار شي بنده
 چې ونه کني څوک هسې چاته کنده
 که څوک خپله ښځه دې کار باندې گوري
 چې پردی سړی يې ښځې باندې ښوري

او څلور گواهان نه وي نولعان دی
 د قذف له حده بالکل په امان دی
 بې له خپلې ښځې بیا د قذف حد دی
 په چا تور مه لگوه چې دا کار بد دی
 که په خپلې ښځې وويني له پاسه
 يا څه ښې قرائن وي له اساسه
 نود ښځې او سړي منع کې لعان دی
 شاهدانو او قاضي مخکې عيان دی
 لعان دا دی چې سړی به راولاړ شي
 په الفاظو د لعان کې به لتاړ شي
 په ښه ځای لکه منبر سره جومات کې
 يا حرم يا بل چې ښه وي په صفات کې
 دا سړی به داسې وايي څلور ځله
 په الله زه گواهي کوم پخپله
 زه ريښتینی يم ه دا ده زناکاره
 څلور ځل به دا خبره کړي تکراره
 که حاضره وي په لاس به اشاره کړي
 که غائبه وي نو نوم به يې ښکاره کړي
 په پنځم ځل به دا وايي که دروغجن يم
 په دې کار کې له دروغجنو کړومن يم

نو لعنت دې د الله وي په ما باندې
 له دې وروسته به دا ښځه شي راوړاندې
 څلور ځله به دا ښځه داسې وايي
 دا مېړه به له دروغجنو څخه ستايي
 په الله زه گواهي کوم دروغجن دی
 په ما تور وايي دا هسې مانيجن دی
 په پنځم ځلې به وايي دغه ښځه
 چې په ما دې وي غضب نور وړاندې مه ځه
 که مېړه مې له ريښتينو وي صادق وي
 د الله غضب دې ما باندې لاحق وي
 دا هر يو چې څلور ځله ښه پوره کړي
 په قانون د شريعت يې ښه کره کړي
 له پنځم ځلې نه مخکې ورته وايه
 دليلونه حجتونه ورته ښايه
 په خوله کېده ورته لاس او نصيحت کړه
 چې خبره ښه په فکر بصيرت کړه
 د الله غضب ډېر سخت دی که دروغجن يې
 په خبرو کې بې ځايه مانيجن يې
 اقرار وکړه غضب مه وايه عذاب دی
 جهنم دی اندېښنې دي اضطراب دی

که الفاظ پکې بدل کړي لعان نه دی
 که کمی زیاتی او چل کړي لعان نه دی
 په لعان دواړه جلا شو نکاح ماته
 په ټول عمر روا نه ده دا میراته
 که سړی وروسته خبرې څخه ستون شي
 د قذف حد پرې جاري په ښه سمون شي
 که ماشوم له دغه تور وروسته پیدا شي
 نو نسب یې له سړي څخه جلا شي
 که منکر شي او جاري ورباندې حد شي
 نو ماشوم بیا د سړي شي تر ابد شي
 خو نکاح په هر صورت کې شي حرامه
 له لعان وروسته نکاح ده ناتمامه
 که دا ښځه مخکې وروسته اقرار وکړي
 اعتراف د ناروا او بد چار وکړي
 نو بیا حد به د زنا پرې جاري کېږي
 دا خبره به په دې ډول ختمېږي

***

نقّه

کومه ښځه چې طلاقه په رجعي وي
 نققه یې په مېړه باندې فرضي وي

هم جامه او هم يې کور په مېړه حق دی
 دغه حق يې شريعت کې محقق دی
 د بائنې هم د حمل نفقه ده
 دا خبره په دليل باندې ثقه ده
 که مېړه چېرته حاضر وي يا غائب وي
 نفقه ورباندې فرض وي مناسب وي
 خو ورکړې يې دا نه وي او وي پاتې
 نفقه کور او جامې ددې ميراثي
 ددې تېرو ورکول په مېړه قرض دی
 دغه قرض ورباندې پاتې بېخي فرض دی
 مور او پلار او د نیکونو او نياگانو
 نفقه فرض ده په مونږ مسلمانانو
 د بچو او د لمسو او کړوسو هم
 نفقه ده د اړتيا او د تنگسو هم
 د هغه ورور نفقه هم په تافرض ده
 چې بچي د کوم يو نه وي په تاقرض ده
 هم ده فرض د هغې خور چې واده نه وي
 ورکوي يې چې پتمن وي او درانه وي
 خوفرض نه ده د بډای او د غني بيا
 د نیمگور پوره کول دي د کمي بيا
 د خپلوانو چې وارث او ميراث خور وي
 نفقه د هغه فرض ده چې نسکور وي

چې میراث یې وي محبوب نفقه نشته
 د مالدار او د محبوب نفقه نشته
 چې مالدار وي نفقه ورباندې فرض ده
 چې فقیر وي بیا نه فرض ده او نه قرض ده
 چې له پلار پرته یې نور څه وارثان وي
 دی فقیر وي او هغوی ښه بډایان وي
 نفقه یې په هغوی باندې فرضېږي
 د میراث په اندازه پرې لازميږي
 د مشرک او د کافر نفقه نشته
 د غني او مقتدر نفقه نشته
 د غلام، وینځي بیا شته که وي کافر هم
 ازاد شوي ته هم شته که وي منکر هم
 د څارویو نفقه هم په تافرض ده
 ښه پالنه او څارنه په تاقرض ده

***

حضانة (پالنه او ساتنه)

د واره او د ساده پالنه فرض ده
 بې اسرې او لېوني پالنه قرض ده
 مور تر ټولو مخکې وړ ده د پالنې
 ددې ټولو د ساتنې پاملرنې
 نفقه یې ده په پلار په مور پالنه
 که مور نیا نه وي په پلار ده پاملرنه

بيا د پلار ميندې او بيا يې دي نيكونه
 بيا سكه خور ده او بيا د مور لور وينه
 بيا د پلار لور ده او بيا سكه ترور بويه
 چې د مور خور وي سكه هغه ده زويه
 په همدې ترتيب د مور ناسكه خويندې
 بيا د پلار خويندې سكه او بيا د ميندې
 بيا د مور خالې او بيا د پلار خالې دي
 بيا د پلار عمې دي دغه سلسلې دي
 خود پلار عمې رامخكې دي د مور نه
 بيا ورپرې دي خوله خپل سگني ورور نه
 په دې مخكې ترتيب وگڼه خورزې بيا
 په همدې ترتيب گڼه دا اندازې بيا
 بيا د تره لورگانې وگڼه همداسې
 د عمولونې په دې ترتيب برلاسې
 بيا د پلار د تره لورگانې د عموبيا
 په همدې ترتيب گڼه د عصبوبيا
 لومړۍ ورونه بيا ورپرونه بيا دي ترونه
 بيا د تره زامن همدا دي ترتيبونه
 چې پالنه د جلى وي نومحرم بيا
 عصبه نه ضروري دى په اتم بيا
 خودا شرط وروسته له اوو كلو ضرور دى
 چې دا نه مني ناپوهه دى ترور دى

که دا نه وي بيا ذوی الارحام يې گوره
 د مور پلار په مخکني ترتيب دي وروره
 په پالنه کې دا شرط او اعتبار دی
 چې پالونکی ښه ثقه او پرهېزگار دی
 د کافر او د فاسق پالنه نشته
 د نا اهل او منافق پالنه نشته
 د پردي منکوحه نه کوي پالنه
 غلام وينځه به هم نه کوي ساتنه
 که هيڅوک نه وي پالنه به حاکم کړي
 خو حاکم په شريعت به ښه مسلم کړي
 دا مرتد حاکمان مه گڼه پالونکي
 دا زموږ د پټ عزت نه دي ساتونکي
 چې ماشوم وي د طلاقې اوه کلن شي
 په ښو بدو باندې پوه د دين وطن شي
 نو اختيار به ورته ورکول شي وروره
 چې له پلاره سره اوسې که له موره
 که هر يو سره اوسېږي دا يې حق دی
 که بدلېږي رابدلېږي دا يې حق دی
 يو د بل له ملاقاته منع نه دی
 د اخلاص له التفاته منع نه دی
 نفقه او تربيه ده که تعليم دی
 دا په پلار په پاملرنه او تصميم دی

د طلاقي لور چې پېغله شي د پلار ده
 په پالنه ترييې او ښه کردار ده
 ودول يې دي په پلار خرڅول نه دي
 هم په بدو ورکول بدلول نه دي
 په پالنه کې که پلار متساهل وي
 يا عاجز وي يا مېړه وي دی غافل وي
 او د مور پالنه ښه په بصيرت وي
 د مور حق دی چې په پام او حفاظت وي
 خوساده او لېونی به تل د مور وي
 په پالنه کې دا حق به ښه سمسور وي
 نفقه په دغه ټولو کې په پلار ده
 ښه په پام او په عزت او په وقار ده
 که پلار نه وي بيا نږدې په ميراث خور ده
 دا له وښه سره سمه له خپل کور ده

***

فسخه

چې نکاح کې چا عیبونه وي پټ کړي
 يا مُزمن يې مرضونه وي پټ کړي
 يا پټ کړی يې حسب نسب وي چانه
 دا ټگي ده ناروا ده مسلمانان
 چې ښکاره شي بيا يې خوښه چې ساتي يې
 يا ناخوښه شي نکاح فسخه کوي يې

دغه فسخه د نکاح د دواړو حق دی
 په اسلام کې دا ښه پوخ او محقق دی
 په دې عیب د نکاح فسخه بیا روا شي
 دا د فسخې حق بیا دلته برملا شي
 خو که پټ نه وي دا عیب ورته ښکاره وي
 بیا دا فسخه وي ناسمه ناکړه وي

***

ولایت

په نکاح کې د ولي رضا ضرور ده
 بې ولي نکاح زنا او د ترور ده
 ولي وايي سرپرست او نږدې خپل ته
 چې نږدې وي ضرورت نشته بیا بل ته
 دا پنځه شرطونه بوله ولایت کې
 اسلام، عقل، ازادي ده حریت کې
 بل بلوغ دی او ولي به نارینه وي
 ولي نه دی د نکاح چې ښځینه وي
 لومړی بوله سرپرست چې سکه پلار وي
 بیا زامن دي چې نېکان په سمه لار وي
 بیا د مور او پلار نه وروڼه اعیاني دي
 بیا له پلاره دغه وروڼه علایي دي
 بیا له مور وروڼه بویه اخیافي دي
 بیا زامن دي د زامنو انصافي دي

بيا زامن يې دي د لوڼو بيا ورپرونه
 بيا د خویندو زامن بويه بيا دي ترونه
 بيا يې بوله ماماگان بيا تره زامن دي
 بيا زامن دي د ماما چې ښه پتمن دي
 ولايت د هغه حق دی چې لومړی وي
 ښه اولی وي مسلمان عاقل سړی وي

***

جنايات (تېري)

په انسان باندې تېری لوی جنايت دی
 په ناحقه دغه ظلم معصيت دی
 په ناحق د چا وژل هم ناروا دي
 په ناحق د چا وهل هم ناروا دي
 جنايت کې درې حقوق دي په تا باندې
 د الله، ولي، مقتول ژاړې که خاندې
 د الله حق په توبې بڼل کېدی شي
 شريعت ته په تسليم له منځه تللی شي
 د ولي په غوږ، سولې يا قصاص دی
 په رضا او په خوښۍ او په اخلاص دی
 د مقتول حق به الله ورته معاف کړي
 د مقتول زړه کې پيدا به انعطاف کړي
 جنايت دی په درې ډوله يو عمد دی
 دا د کسته دی ناوړه او ډېر بد دی

بل چې ورته وي عمد ته دا دويم دی
 بل خطا دی دا په سهوه دی درېيم دی
 که پرې پوه وي چې دا بې گونا انسان دی
 او حرام يې په مونږ پټ او مال او ځان دی
 او په داسې شي اخته يې کړي چې مري پرې
 په غالب گومان تر مړينې پورې ځي پرې
 دا عمد دی دا وژل له کسته کېږي
 په هر چل که وي هر يو پرې حسابېږي
 لکه کنډه يې له غره يا له گړنگ کړي
 يا يې ولي په ټوپک ورسره جنگ کړي
 يا يې وولي په غشي يا په توره
 تمانچې يا په چاکو يې کړي مور بوره
 يا ورچوخ په کوم نازکه ځای تېره کړي
 يا لغته په نازک لکه د خړه کړي
 يا يې ووهي موټر باندې بې درېغه
 يا ورننښاسي ستنه پکې نېغه
 يا په تېره او په گټه پرې گوزار کړي
 يا ورگوټ ورته څه زهر کوم غدار کړي
 يا يې واچوي موټر پرانگ او زمري ته
 يا لېوه، مار او لږم خطرناک سپي ته
 يا يې ټپل ووهي او بوکندې يا اور ته
 يا يې وتړي د يخ يا گرمۍ زور ته

يا ناروغ بندي ته نه کړي درملنه
 يا د وږي تږي نه کوي پالنه
 يا يې وژني په بارودو او بمونو
 يا يې تېل وهي له پاسه د بامونو
 يا يې وژني په زندۍ سا يې کړي بنده
 يا يې خلاص کړي په جادو کوډو له ژونده
 يا يې وړاندې کړي کوم داسې ځای او کار ته
 چې ورتلل هلته ورتلل وي انتحار ته
 يا پرې وکړي څه د دروغو شهادت هم
 چې هغه وي د وژلو جنايت هم
 له وژلو وروسته دا شي راڅرگنده
 چې د دروغو گواهي وه دا بې خونده
 لنډه دا ده چې په هر ډول وژل وي
 او د کسته په لوی لاس دغه کول وي
 دا عمد کې راځي هره چې حيله وي
 که ښکاره وي که کوم چل که څه پلمه وي
 بل عمد ته ورته شبه عمد بويه
 د عمد او د خطا په منځ کې زويه
 دا له کسته په يو داسې شي وهل دي
 چې پرې نه مري ارادې کې خوږول دي
 خو پرې ومري دې عمل کې گوناگوار دی
 په سزا ددې عمل ښه سزاوار دی

لکه سوک خپېره يا وي نړۍ لخته
 او اجل ورباندې راشي د کم بخته
 بل خطا دی اراده يې د خه ښکار وي
 يا د بل مباح ويشتل يې ابتکار وي
 خو خطا شي بې گونا ورباندې مړ شي
 او ويشتونکی په دې کار خپه او پر شي
 اوس د درې واړو سزاوې داسې گوره
 ښه يې زده کړه او پوښتنه مه کړه نوره
 په عمد کې دی قصاص پرې وژل کېږي
 که په يو کې ډېر کسان هم شريکېږي
 که شريک شي په وژلو د يو کس کې
 وژل کېږي به دا ټول د يو په ټس کې
 هم په غړو او ټپونو کې قصاص دی
 هم وهلو او ډبونو کې قصاص دی
 که ولي د مقتول وېښي قاتل بيا
 د ديت دي ورکول په مقابل بيا
 په اسلام کې پلار په زوی نه وژل کېږي
 مسلمان هم په کافر نه قصاصېږي
 که په زوی کې پلار او بل څوک شريکان شي
 يا کافر کې مله کافر او مسلمان شي

نو دا پلار او مسلمان نه وژل کېږي
 خو دا بل او دا کافر به قصاصېږي
 که امير او حاکم امر وکړي چاته
 په ناحقه د وژلو ناروا ته
 بيا منل ددغه امر ناروا دي
 ناروا کې د طاعت کول خطا دي
 په منلو يې مامور هم قصاصېږي
 او امير او دا حاکم هم وژل کېږي
 په بچو مور او پلار هم نه قصاصېږي
 خو اولاد په مور او پلار بيا وژل کېږي
 په مرتد او په حربي کې قصاص نشته
 چې واده وي نو زاني کې قصاص نشته
 په ښاپسته او په بدرنگ کې توپير نشته
 په پاچا او په ملنگ کې توپير نشته
 نارينه او ښځينه کې توپير نشته
 هم توپير يې د صغیر او کبير نشته
 د قاتل د ميراث برخه ساقطېږي
 د مقتول ميراث قاتل څخه ختمېږي
 په قصاص کې به ولي بالغ عاقل وي
 هم حاضر به خپل قصاص ته د قاتل وي

که ولي يا کوم ولي پکې صغیر وي
 يا غائب يا لېونی په خپل تقدير وي
 بيا قاتل تر هغه وخته بندي کېږي
 چې صغیر د بلوغ وخت پورې رسېږي
 او غائب هم راپه کور شي او حاضر شي
 لېونی هم راپه سد شي ښه قادر شي
 مستحق شي يا د عفوي يا قصاص شي
 هر يو کار په بصيرت او په اخلاص شي
 که قاتل ته کوم ولي وکړي ښه
 ساقطېږي پرې قصاص مه کړه پوښتنه
 بيا ديت دی چې معلوم دی شريعت کې
 د اسلام په حکومت او عدالت کې
 په قصاص کې زياتی برید نه ناروا دی
 په هر څه کې سر په سر حلال روا دی
 حامله به تر هغې نه قصاصېږي
 ترڅو خپلې کې ماشوم يې وزېږېږي
 او ورپه هم ورته ورکړي دا مجرمه
 په ماشوم خو ظلم مه کوه سالمه
 که ماشوم ته د تي مور نه پيدا کېږي
 بيا يې مور تر دوه کلو نه قصاصېږي

د جاني د جنايت په څېر قصاص دی
 لږ او ډېر نه دی په عدل په اخلاص دی
 چې جاني وي جنايت څرنگه کړی
 همغسې قصاصېري نوموړی
 که په توره تمانچې که په ټوپک وي
 که په تېره په چاقو که په کوتک وي
 که قصاص په همغه ډول محال وي
 بيا به بل ډول د عدل اعتدال وي
 د مقتول ولي ته دوه ډوله اختيار دی
 يا قصاص دی يا ديت په روغه لار دی
 که ديت نه په زيات سوله وي روا ده
 خو په ښځو جنکو بيا ناروا ده
 دا د ښځو ورکول بدو کې نشته
 ددې بد عمل کول بدو کې نشته
 بې ديت په ښځو هم پکې روا دي
 کم او زيات اخيستل هم پکې روا دي
 قصاص سر په سر په عدل برابر دی
 بې له ظلم او زياتي په يو نظر دی
 نفس په نفس دی پښه په پښې ده لاس په لاس دی
 سترگه سترگه، پوزه پوزه دا اساس دی

غوړ په غوړ دی غاښ په غاښ شونډه په شونډې
 گوته گوتې باندې ده مه وهه منډې
 ښی په ښي دی کین په کین غړي په غړي
 پام د عدل کار کې نه شی رغړي
 چې ممکن وي بند په بند به قصاصېږي
 د هډوکي منځ بیا نه برابرېږي
 تېری نشته په قصاص کې مساوات دی
 په شوټي باندې روغ نه دی التفات دی
 چې قصاص په کوم کې نه وي بیا دیت دی
 یا بښنه تېرېدنه او ښه نیت دی
 تر هډوکي چې کوم ټپ وي رسېدلی
 پرې قصاص دی په دلیل کې دا راغلی
 په کوم ټپ کې چې د عدل کار محال وي
 او راجح پکې د ظلم احتمال وي
 قصاص نشته بیا دیت دی یا بښنه
 د اسلام عدل ته وکړه پاملرنه
 په ټپونو کې یو ډول هاشمه ده
 ورسره منقله او مامومه ده
 بل په دې کې جائفه په نوم یادېږي
 دغه ټول به په دیت باندې بدلېږي

چې هډوکي ماتوي نو هاشمه ده
 چې هم مات شي هم ښکاره منقله ده
 چې پردې ته د مغزو کوم ټپ رسېږي
 مأمومه يې دغه ډول بلل کېږي
 چې دننه رسېدلی وي بدن ته
 جائفه ده ملتفت شه دغه فن ته
 په دې ټولو کې دیت دی راروان دی
 وروسته وگوره بیان يې ښه عیان دی
 په زخمو کې اعتبار دی مساحت ته
 اعتبار نشته د غوښې کثافت ته
 که شریک شي ډېر د غړي په تلف کې
 په هر یو قصاص دیت دی دې هدف کې
 که یو لاس پرې ، په شریکه ډېر کسان کېږي
 د هر یو لاس به ور پرې ښه عادلان کېږي
 که له ټپ ټپونو ومري نوقصاص دی
 د اسلام حکم جاري په عام او خاص دی
 د قصاص د ټپ گزک نه قصاص نشته
 چې تېری نه وي ددې څه خواص نشته
 ټپي غړي نه قصاص کې انتظار دی
 چې ښه روغ شي بیا جاري د قصاص کار دی

که د زخم او د غړي جنايت وي
 انتظار تر رغېدو بيا درايت وي
 که ښه نه شي او ترې ومري هم قصاص دی
 که تپ ښه شي او ونه مري هم قصاص دی
 ***

دیت

کوم یو مال چې په بدل د جنايت دی
 شريعت کې هغه مال یاد په دیت دی
 مسلمان دی که ذمي که مستأمن دی
 یا تړون والا کافر دی مهادن دی
 خپل خپل ځای کې د هر یو دیت معلوم دی
 محارب لپاره هر یو شی معدوم دی
 د عمد دیت جاني باندې حساب دی
 د تېري په اندازه په هر کتاب دی
 د خطا شبه عمد په عاقله دی
 د جاني په نږدې خپلو حواله دی
 لکه خپل وي د نسب د پلار له خوانه
 یا زامن لمسي د دواړو مقتضانه
 د ازاد مسلمان سل اوبښان دیت دی
 یا یې زر مثقاله سره زر عدالت دی

يا يې دولس زره وگڼه درهمه
 علم زده کړه او ترې مه کښه بې غمه
 يا يې دوه سوه غواگانې دي په شمار کې
 يا يې دوه زره اوزې مېرې دې کار کې
 په عمد شبه عمد کې مغلظ دی
 د مقتول د ولي برخه او خپل حظ دی
 دا پنځه ويشت يو کلنې جونگۍ بويه
 او پنځه ويشت دوه کلنۍ زما زويه
 او پنځه ويشت درې کلنې دي حقې دي
 او پنځه ويشت د خلور کلو جذعې دي
 په دې نورو کې تغليظ نشته اسان دي
 يو تر بله مساوي او په يوشان دي
 په خطا کې له دې هريوه نه شل دي
 او شل يو کلن جونکي نو ټول يې سل دي
 له غواگانو يو کلن او دوه کلن دي
 او له مېرو اوزو دوه او درې کلن دي
 نيم له يو او نيم له بل پکې روا دي
 خو عيبن به پکې نه وي روغ ادا دي
 د ازاد کتابي نيم ديست دی وروره
 نه ترې زيات دی او نه کم دی ورته گوره

که ډمي که معاهد که مستأمن دی
 خو جاني يې نیم دیت باندې ضامن دی
 او دا نور چې کافران وي او ډميان وي
 معاهد او مستأمن وي مشرکان وي
 د هر یو دیت اته سوه درهمه
 خو حربي کافران وژنه ښه بې غمه
 او د ښځو يې څلور سوه دي نیم دی
 شیطان ورته شیطان کافر رجیم دی
 کافران او مشرکان چې ډميان نه وي
 معاهد او مستأمن په بیان نه وي
 بیا حریان دي مال او ځان يې غنیمت دی
 ځان يې وژنه مال يې اخله درایت دی
 مرتدان يې بیا له مخې وژنه وروره
 چې دې وس ورباندې برشومه يې گوره
 هم ټپونه د دیت په تناسب دي
 ورته گوره د نسبت په تناسب دي
 له درېمې د دیت چې دیت کم وي
 نر او ښځه برابر په دې کړم وي
 چې ځنځی کله مشکل وي نر ښځی وي
 په یو وخت کې وي هم ښځه هم سړی وي

نو دیت یې نیم د ښځې نیم د نر دی
 مجموعه د نر درې ربعې برابر دی
 هم د وینځې مریي دیت قیمت دی
 چې هر څو یې وي قیمت هغه دیت دی
 په دې دواړو کې خطا او عمد یو دی
 توپیر نه لري د دواړو دابد یو دی
 د مور خپتې کې بچي په زیانولو
 مکلف دی د دیت په ورکولو
 دا جنین که ښځینه که نارینه وي
 په دیت کې دواړه یو مساویانه وي
 د هر یو دیت یا وینځه یا غلام دی
 دغه حکم شریعت کې د اسلام دی
 خو که ولوېږي له شپږو میاشتو پورې
 بیا پوره دیت دی مه وایه بیا نورې
 کوم یو غړی چې یو یو دی په انسان کې
 د هغه دیت پوره دی په عیان کې
 لکه پوزه شوه یا ژبه شوه یا خوته
 صراحت نه پرته نه کېږي دا پته
 په دې ټولو کې دیت د یو انسان دی
 برابر پکې ماشوم بوډا او ځوان دی

او کوم غړي چې دوه دوه وي په بدن کې
 لکه سترگې يا غوږونه په هر تن کې
 يا تيونه او يا شونډې يا لاسونه
 او يا پښې يا مرغړي شو دوه بمونه
 په دې ټولو کې په غبرگو کې ديت دی
 د پوره انسان ديت په بصيرت دی
 او په يو کې نيم ديت د يو انسان دی
 په همدې ډول دا حکم راروان دی
 هم پوره ديت د ښځې فرج کې گوره
 په يوې شونډې يې نيم ديت دی وروره
 تناسب د ښځينه د ښځينه دی
 او حساب د نارينه د نارينه دی
 چې څلور وي په څلورو بيا ديت دی
 او په يو يې څلورمه په حجت دی
 لکه زېرمو څلور واړو کې ديت دی
 دا د يو انسان پوره په روايت دی
 په يوې کې د ديت ده څلورمه
 د پنځه ويشتو اوښانو يې منمه
 په يوې گوتې د پښې وي که د لاس وي
 لس اوښان دي دا به ټول په ښه احساس وي

په لس گوتو بيا پوره ديت حساب دی
 دغه حکم ما ليدلی په کتاب دی
 درې بندونه هرې گوتې کې په شمېر دي
 لس اوبان په دې تقسيم په دغه څېر دي
 په ديت کې د هر بند برخې عيان دي
 د يواوې درېيمه نورهم درې اوبان دي
 د غاښونو د هر غاښ پنځه اوبان دي
 ټول غاښونه د واړه غټ په يوشان دي
 د حواسو په هر حس پوره ديت دی
 دا راغلی په دليل او په حجت دی
 لکه حس د ذائقې يا د ليدو شو
 يا هم حس د بويولو او رېږدو شو
 د هر حس په ړنگېدو پوره ديت دی
 په دليل د روايت او درايت دی
 د جماع قوت که ړنگ شي هم ديت دی
 د پوره انسان ديت په بصيرت دی
 که جماع د چاشي ړنگه او ليدل هم
 بويول او ذائقه او اورېدل هم
 نو په دې کې بيا پنځه دي ديتونه
 هر ديت د يو انسان دی له سمونه

گونگولو باندي هم پوره ديت دی
 هم ديت په لپوتوب په درايت دی
 هم پوره ديت گنه په شلولو
 د ميتيازو دی پوره په بندېدلو
 که عاجز شي د يو توري له ويلو
 نو ديت به شي د تورو په وېشلو
 خپله برخه د ديت ده د هر توري
 د هجا د تورو برخو ته به گوري
 د وېښتانو د سر هم پوره ديت دی
 هم د وروځو ښه پوره په روايت دی
 ددې ټولو ښو هم ديت پوره دی
 او د ږيري هم پوره ديت کره دی
 د يوې وروځې پوره هم نيم ديت دی
 په کنډو د هر تقسيم په درايت دی
 د چوکړ د يوې سترگې هم پوره دی
 دا ديت د يو انسان دی او کره دی
 د چوکړ د روغې سترگې په قصاص کې
 يوه روغه سترگه وځي په اخلاص کې
 او ديت د يوې سترگې ورسره دی
 دا حساب د عدالت په تول کره دی

د چوکړ په روغې سترگې نظر درومي
 په يوې ډيوې رڼا سراسر درومي
 دا يوه حُکمه د دوه و برابر ده
 چې دا نه وي دنيا ټوله مستر ده
 که چوکړ د روغ ږنده کړه يوه سترگه
 نوقصاص نشته ديت دی ای بزرگه
 که چوکړ د روغ ږندې کړې دواړه سترگې
 نوقصاص او نيم ديت دی ای بزرگي
 دا توپير دی د عمد خطاکي نشته
 په خطاکي بيا توپير په چاکي نشته
 د مخ سر ټپونه لس ډوله دي وروره
 ښه يې زده کړه درته شمېرله يې گوره
 لومړی ټپ يې حارصه ده چې ټپي شي
 ټپ يې لږ وي وينې نه شي خوزخمي شي
 او دويم يې بازله په نوم يادېږي
 داميه او دامعه هم بلل کېږي
 دا هغه دی چې لږ وينې شي ډېر نه وي
 له پوستکي نه هم غوښې ته ټېر نه وي
 او درېيم يې باضه دی چې لږ ډېر وي
 له پوستکي نه هم غوښې ته ورټېر وي

څلورم متلاحمه غايمه ده
 باضعې نه لږه زياته اندازه ده
 او پنځم يې سمحاق بولي داوي تللی
 تر هډوکي خولا نه وي رسېدلی
 په دې ټولو کې د سولې فيصله ده
 دا قاضي ته او جرگې ته حواله ده
 خو د زید او د علي فيصله دا ده
 د احمد هم په همدې باندې سلا ده
 بازلي کې یو اوښ وگڼه دیت دی
 باضعې کې دوه اوښان ښه درایت دی
 متلاحمي کې درې اوښان گڼل دي
 په سمحاق کې د څلورو ورکول دي
 حارصې کې د ټپي خوشحالول دي
 څه نا څه په دغه پرېه کې ورکول دي
 چې هډوکي کړي ښکاره موضحه ده
 دا پنځه اوښان دیت مکافحه ده
 که له سر نه یې ترمخه سرایت وي
 بیا به دوه چنده دا لس اوښان دیت وي
 هاشمي کې لس اوښان دي ښه یې واوره
 جنایت چې کړې اوس مه اوباسه خاوره

ورپسې منقله چې بلل کېږي
 په پنځلسو اوښانو به خلاصېږي
 مامومي کې د پوره دیت درېیمه
 ورکول دي دې کې نشته دی دویمه
 هم د دري دېرشو اوښانو ورکول دي
 د یو اوښ درېیمه هم ورزیاتول دي
 جائفي کې هم درېیمه د دیت ده
 مامومي غوندي پوره په درایت ده
 ددې ټولو تفسیر مخکې دی راغلی
 په تېر بحث کې ما هر یو دی لیکلی
 که گولی تېرو بېر ووځي بدن نه
 بیا یې دوه جائفي وگڼه دې فن نه
 که پښتۍ گروه شي جوړه بې توپيره
 پکې یو اوښ ورکول دي له تدبیره
 خودا هله چې تپ نه وي په ظاهر کې
 د تپ حکم مخکې تېر شو مفسر کې
 ملاکې هم پوره دیت دی بې نقصانه
 هر یو زده کړه چې فقیه شي مسلمانان
 نامعلوم چې د کوم تپ ماتې دیت دی
 په هغو کې ښه د عدل حکومت دی

دا ټپي به روغ غلام يا وينځه فرض کړي
 او قېمت به يې معلوم په اټکل قرض کړي
 بيا به پس له رغېدو د ټپ اټکل کړي
 چې قېمت څومره کمېږي دا به حل کړي
 چې قېمت شو څومره کم هغه ديت دی
 دا د عدل او حکمت ښه درايت دی
 ***

عاقله

عاقله د نسب خپل دي چې ملاتړ وي
 او اړتيا کې د ملاتړ کولو وړ وي
 د خطا ديت هم حق په عاقله دی
 د جنين ديت پرې هم په فيصله دی
 په فقير د عاقله کې ونډه نشته
 هم په ښځه فيصله کې ونډه نشته
 هم دا برخه نه په وينځې او غلام شته
 نه بدل د ديانت باندې دا عام شته
 عاقله چې وي بې وسه له اداء نه
 بيت المال به دغه ورکړي له بقاء نه
 عاقله که د چا نه وي بيت المال بيا
 ورکوي دغه ديت په دغه حال بيا

عاقله باندې څه نشته په دیت کې
د دلیل او د حجت په رعایت کې

***

کفارہ

په خطا، شبه عمد کې کفارہ ده
آزادي د یو غلام وینځې پوره ده
که دا نه وي بیا روژې نیول دي وروره
مسلکې دي دوه میاشتي نشته نوره
کومه بڼه چې ماشوم کړي ځان نه لاندې
او ویده وي پوهه نه شي په دې باندې
یا په تي ورته ساینده په ویدو کړي
ځان اخته په دغه کار په اندېښنو کړي
نه دیت شته په دې کار نه کفارہ شته
نه نیمگړې څه سزا او نه پوره شته
دغه بڼه هم غمجنه خوارکۍ ده
هم زهیره اندېښمنه گلکۍ ده
پرې له پاسه کفارہ له کومه راغله
بې دلیلې فیصله له کومه راغله
په حدیث کې له ویده دی قلم پورته
مکلف نه دی لاس مه اچوه تورته

***

قسامت

قسامت دېر قسمنه اخیستل دي
 په دعوې د قتل دا پوره کول دي
 که کوم مړی په کوم ځای کې موندل کېږي
 او قاتل یې په ښکاره نه معلومېږي
 خبرمه پروت وي کوم یو کلي قبیلې ته
 خلک راشي کوم قاضي ته فیصلې ته
 غالب ظن په دغه کلي کې په چا وي
 او ممکن وي چې اخته په دې بلا وي
 او دعوې لپاره هم کوم یو لامل وي
 لکه پاتې دښمني لږل تپل وي
 یا څه خلک له مقتول خواره واره شي
 د کوم یو مخ په دعوې باندې سپېره شي
 گواهان نه وي په ښو څه دعوه وي
 په غالب گومان د خلکو دا پوره وي
 او دعوه په مکلف وي او امکان وي
 ددې قتل او د قتل وصف عیان وي
 متفق په دې دعوې کې وارثان وي
 او دعوه په معین په ښه بیان وي
 پنځوس کسه به د مړه وارثان راشي
 په کولو د قسم به هویدا شي

دغه ټول به مكلف او نارينه وي
 نه ماشوم نه لېونی نه بنځینه وي
 دا قسم چې په شرطونو برابر وي
 ټول يې واخلي دې قسم کې بيا اثر وي
 په دې لار د وارثانو ثابت حق شي
 يا قصاص او يا ديت پرې محقق شي
 بې دليله که دعوه په کوم يو کس وي
 بيا قسم د همنه لپاره بس وي
 وارثان که قسم نه کړي قسامت کې
 بيا به غواړي له قاتل نه دې صفت کې
 پنځوس کسه به هغوی نه قسم وکړي
 په شرطونو برابر به يې سم وکړي
 نه موکړی نه خبر يوله دې کاره
 ټول بري شول له دې قتل په دې لاره
 که قسم نه کړي جوړېږي په دوی حق بيا
 دغه حق د وارثانو دی مطلق بيا
 که نه خپله قسم اخيست وارثانو
 نه په نورو و باور د مدعيانو
 بيا ديت په بيت المال ددې مقتول دی
 دغه رنگه رواياتو کې منقول دی
 که په حج يا په بل ځای کې ازدحام وي
 وژل شوی څوک په دې کې په ناپام وي

او قاتل يا قاتلين يې معلوم نه وي
 څه دعوه د وارثانو په کوم نه وي
 نو ديت ددې مقتول په بيت المال دی
 د اسلام حکم د عدل اعتدال دی

***

حدود

په اسلام کې د جرمونو مخنيوی دی
 د مظلوم او د پرېوتې لاسنيوی دی
 د ادب لپاره ډې دی په اسلام کې
 هر یو کار ښه مذهب دی په اسلام کې
 دې لپاره چې وگړي پرېهېزگار شي
 له جرمونو او گوناو راايسار شي
 گوناگونو ته سزاوې مقرر دي
 څه حدود دي او په عدل برابر دي
 که اسلام پوره جاري او شريعت شي
 عدالت باندې ولاړ يو خلافت شي
 د اسلام اقتصادي نظام شي پلی
 سياسي اجتماعي نظام شي پلی
 نه پاسپورټ وي نه ویزه وي نه بنديز وي
 ازادي هم په ختيز هم په لوېديز وي
 د هغه وي چې چا شاړه کړه ودانه
 دا غلې به شي هم ډېرې هم ارزانه

دغه تېل زېرمې شريکې شي د ځمکې
 دا کړې وړې ټولنې به شي ورکې
 په وړيا توگه حقوق ورکول کېږي
 زکاتونه په بې وزلو وېشل کېږي
 بيت المال په ټولو يو رنگه ډيوه وي
 د امير او د مزدور برخه يوه وي
 نه د بخو خرڅول نه بدلول وي
 نه رشوت نه درغلي لږل تېل وي
 حکومت د امنيت صحت وي ټول وي
 هر يو کار په اهليت تميز او ټول وي
 فيصلې د عدالت موهم وړيا وي
 روغتونونه د صحت موهم وړيا وي
 پوهنتون موهم وړيا او د هر چا وي
 هر سمون موهم وړيا او د هر چا وي
 بيا به ولې څوک بې ځايه دغه غلا کړي
 يا به ولې جنگ بدل قتل زنا کړي
 بيا وار نه راځي د حد او د حدودو
 بيا به ژوند وي د هر چا نه د محدودو
 که پوره اسلام نافذ نه شي عمل کې
 نويواځې حدود نشته مکمل کې
 اوس تفصيل ته د حدودو غورښه کېږده
 بې دليله او عبث خبرې پرېږده

دي حدود په هغه چا چې مکلف وي
 هم بالغ وي وينی عاقل وي په هدف وي
 په تحریم باندې هم پوه وي ملتزم وي
 مسلمان وي که ذمي وي چې ظالم وي
 په جومات کې به هم حد نه جاري کېږي
 شفاعت به هم په حد کې نه قبلېږي
 هم په حد کې په ولاړه وهل کېږي
 غليظه عورت سر مخ به ساتل کېږي
 بنحینه وهل په ناسته باندې بويه
 پټول يې د ټول خان دي زما زويه
 نور بيا هر غړي ته خپله برخه ورکړه
 چې ټپي نه شي په پام ورته نظر کړه
 کوتکی به منحنی وي د وهلو
 د کوتک او لختې منخ کې د گڼلو
 کوتکی به نه ډېر سخت او نه خنډن وي
 د ادب ډب ته به جوړ د مانيجن وي
 د مجرم نه غځول او نه تړل شته
 نه جامونه د مجرم بر بندول شته
 د کميس پرتوگ ایستل يې هم حرام دي
 په گينگړو سوږو وهل يې هم حرام دي

د کمیس لاندې بنین چې کوم نازک دی
 هغه مه باسه گنجي پرک دی سپک دی^۱
 دا زیاتي جامې ترې اوباسه که کوټ دی
 که واسکت، کورتی، چین پوستین که بوټ دی
 په هډوکو وهل نشته په ماگرانه
 په غوښن خای یې وهل دي مسلمانان
 دا وهل به نه ډېر سخت وي نه ډېر نرم
 چې پوستکی ټپي نه شي په دې شرم
 چې دا ودرډېري نورو ته عبرت شي
 له ټبري نه بچ د خلکو پت عزت شي
 د وهونکي باید لاس دومره لوړ نه شي
 چې تخرگ یې د لیدو کتو وړ نه شي
 په یو خای به هم وهل نه تکرارېږي
 په هډوکي نه، په غوښو وهل کېږي
 زړه له پاسه یې وهل هم ناروا دي
 په وهلو کې وژل هم ناروا دي
 ***

^۱ گنجي پرک: د پښتنو ځینې قبیلې لکه د اورکزوموزي، نازک بنین ته وايي.

د زنا حد

ناواده چې کوم هلک او یا جلی وي
 او زنا وکړي بې پته وي لولی وي
 سل درې ددغه هر یوه وهل دي
 او یو کال له خپلې سیمې نه شړل دي
 په زنا کې اعتراف یا گواهان دي
 گواهان یې بیا څلور دي عادلان دي
 اعتراف یې هم څلور ځلې پوره دی
 په یو ځای وي که په ډېرو وي کره دی
 گواهی کې به دا وایي مونږ لیدلي
 لاندې باندې مو دا دواړه دي نیولي
 لکه تللی سلايي وي په رنجرومه
 مونږ همدغسې لیدلي دي منظومه

***

د قذف حد

که په پاکو د زنا لگوي تور څوک
 او رانه وړي گواهان په دې څلور څوک
 دا قذف دی په قذف کې بیا درې دي
 گواهان یې یو که دوه دي او که درې دي

په قذف کې د اتيا درو وهل دي
 په دې تور باندې همدا پوره کول دي
 په فاسق فاجر په تور کې قذف نشته
 چې تور، تور باندې کړې پورې هدف نشته
 په غلام وينځې د نيمو درو حد دی
 د ازاد په نيمايي دا محدود دی
 که ازاد وي څه او څه لا ازاد نه وي
 خپل حساب دی پکې ظلم فساد نه وي
 په شرابو د اتيا درو وهل دي
 چې نشه راوړي شرابو کې گڼل دي
 لږ که ډېر وي چې نشه راوړي شراب دي
 که نږه وي که مخلوط وي د عذاب دي
 که چا وکړې د شرابو کانگې مانگې
 يا ترې تللې د شرابو د بوی وړانگې
 يا نشه وي په ښکاره او په څرگنده
 حد جاري دی په دې درې واړو له پنده
 په اقرار او اعتراف حد نافذېږي
 عادلان دوه گواهان هم منل کېږي
 که په حد کې زياتی وکړي او پرې مړ شي
 نو وهونکی په دې کار باندې بيا پر شي

بيا ديت ورباندې حق دی چې يې ورکړي
 او له ځانه د گونالري خطر کړي
 که زياتی نه وي او ومري نواجل دی
 نه نيولی او نه پر په دې عمل دی
 ***

د واده شوي حد

چې واده وي نارينه که ښځينه وي
 او زنا وکړي ثابت ښځينه وي
 او څلور وي گواهان لکه چې تېر شول
 هسې نه چې ما ويلي تا نه هېر شول
 يا پخپله اعتراف وکړي په جرم
 له خپل ځان سره انصاف وکړي په جرم
 نو بيا رجم دی په تيروي ویشل دي
 د ډبرو په ویشلو يې وژل دي
 د زنا حد ته حاضر به هم امام شي
 يا نائب او مؤمنان به حاضر عام شي
 نه په رجم کې د کندو جوړول شته
 نه د ښځې نر تړل يا ښخول شته
 لواطت کې د فاعل مفعول وژل دي
 که واده وي او که نه وي دا کول دي

گواهان چې وي او وتبتي له حده
 بيا يې مه پرېږده وهه يې له دې بده
 اعتراف که وي او نه وي گواهان بيا
 او منکر شي او يا وتبتي په ځان بيا
 پسې مه ځه بيا يې پرېږده آخرت ته
 د الله د لويې ورځې عدالت ته
 شاهدي که د څلورو يوشان نه وي
 او له دروغو شهادت په امان نه وي
 بيا په ټولو د قذف حد جاري کېږي
 په قوي شبهاتو حد نه نافذېږي
 چې شېبې وي کله سمې او معقولې
 بهانې او حيلې نه وي، وي مقبولې
 بيا به حد نه نافذېږي په شبهاتو
 چې پوره وي برابرې په صفاتو
 که گونگی اشاره وکړي په قذف کې
 حسابېږي چې جوتې وي هدف کې
 دا قذف که په ناروغ يا نږدې خپل وي
 په خصي وي په بوډۍ او يا په بل وي
 چې ثبوت نه وي دې ټولو کې بيا حد دی
 دغه تور مسلمانانو کې ډېر بد دی

د مقذوف په عفوې حد د قذف نشته
 دُرې نشته او خپېره په كف نشته
 او دا حكه چې دا حد د مقذوف حق دى
 او مقذوف يې په بسنې هم اُحق دى
 كه زاني، لوطي ټرنى، ووايي چاته
 يا كوني، لولى، كچنى، ووايي چاته
 دا لفظونه ټول قذف كې حسابېږي
 شاهدان چې نه وي حد پرې نافذېږي
 د چا ژبه چې وتلې وي له واكه
 او خبرې يې كاواكه وي بې باكه
 او كنځلې كوي ډېرې جنگ جدل كې
 او تقوى نه لري قول او عمل كې
 د هغه له خولې راوځي گډې وډې
 او اكثره د قذف وي رډې بډې
 په چا تور لگول لويه گونا بويه
 بې دليله تهمت مه لگوه زويه
 د هر چا هرې خبرې پسې مه ځه
 بې توپيره نږدې لرې پسې مه ځه
 خپل عزت، پت او عفت كه په چا گران وي
 نو د بل د پت عزت هم قدردان وي

چې پخپله څوک بې پټ او بې عزت وي
بې پروا د بل په پټ او په عفت وي

د غلا حد

د غلا حد د غله او غلې لاس غوڅول دي
د مړوند په بند کې بڼې لاس پرې کول دي
په احتياط او اسانۍ يې پرې کول دي
بيا يې تېلو يا غوړو باندې داغل دي
دا داغل پخوا د وينې بندول وو
په همدې ترتيب د ځان او لاس ژغورل وو
که اسانه اغېزمنه بله لار وي
د دوا او درملنې اېتکار وي
بيا ضرور نه دي داغل او سوځول يې
ډېر اړين دي درملنه او گنډل يې
که طبيب لاس ته تخدير او نشه ورکړي
او په دې ترتيب ترې لرې ډېر خطر کړي
بې خطرې او اسان عمليات کړي
ښه دارو او ښه درمل ورته ورزيات کړي
دا ضرور کول په کار دي په دې کار کې
اساني کول اړين دي په دې لار کې
لاس به راکاږي چې غوڅ يې روغ په بند کړي
دغه کار به نورو خلکو ته يو پند کړي

دا پوستکي به راکاري د مټ خوا ته
 چې اسان شي د گنډلو مقتضا ته
 که دويم ځلي غلا وکړي پرې کول دي
 بيا د کينې پښې خو پونده پرېښودل دي
 او درېيم ځلي د کينې لاس غوڅول دي
 څلورم ځلي د ښې پښې پرې کول دي
 پښو کې پوندې پرېښودل دي په دې حد کې
 نور قدم يې غوڅول دي په دې حد کې
 د غلا حد کې دغه شپږ شرطونه ياد کړه
 مخنيوی د هر ظالم او د فساد کړه
 لومړی دا چې مال په پټه باندې غلا کړي
 دغه مال وي محترم چې دا بلا کړي
 دويم شرط د مال نصاب ته رسېدل دي
 او درېيم د ساتل شوي مال پټ وړل دي
 څلورمه د دينار دغه نصاب دی
 يو مثقال سره زر دينار دغه حساب دی
 يا د سپينو زرو درې درهمه کېږي
 دا نصاب په دغه ډول حسابېږي
 ساتل شوی مال په حرز کې بلل کېږي
 پاملرنې لاندې حرز کې گڼل کېږي
 لکه واخلې کور کوټې يا په دوکان کې
 يا صندوق کې څوکيدار لاندې مکان کې

يا گېر خای کې يا شيانه سره ورشو کې
يا جېونو يا پنډغالو د شپنو کې
خلورم شرط يې ثبوت يا په اقرار دی
يا دليل په لاس کې مال ددې غدار دی
يا هم دوه دي گواهان خو عادلان دي
شهادت باندې کره پوره عيان دي
او پنځم يې د قوي شېبې عدم دی
په گومان باندې د حد عمل ناسم دی
بيا شپږم يې د مالک مطالبه ده
چې طلب نه وي په دې کې بيا شېبه ده
د حربي کافر د مال غلا غنيمت دی
دغه مال مونږ ته حلال په هر صورت دی
په ښکاره وړلو د مال د غلا حد نشته
په غاصب هم دغه حد محدود نشته
او دا ځکه مخنيوی د دوی اسان دی
مال ترې واخله او تعزير په دوی عيان دی
مخنيوی د غلا ستونزمن دی ځکه حد دی
د غلا کار دی ډېر په پټه او ډېر بد دی
چې منکر له عاريتنه شي نو غلا ده
په دې کار د غلا سزا هم برملا ده
مخزومي ښځې به اخيستل څيزونه
لوبي موخي څه و کارې او پسرلونه^۱

^۱ وکارې: د ځينو پښتنو په لهجه کې سامان يا لوبو ته ويل کېږي.

بيا به شوله پرې منكره مانيجنه
 روږدې شوې په دې كار وه دا دروغجنه
 لاس يې پرې شو په دې كار د درغلگرې
 دا د غلو او درغلگرو وه ملگرې
 مور او پلار دي يا نياگانې او نيكونه
 يا اولاد وي يا وي بنځې او مړونه
 يو تر بله د غلا حد په دوى كې نشته
 نفقه ده كوم يو بد په دوى كې نشته
 له دې پرته نور پردي او خپلوان يو دي
 نر او بنځې بوډاگان او ځوانان يو دي
 نه د لاس پرې كول شته په ماشومانو
 نه په وږو نه په سروپو لېونيانو
 چې په ونو په پتو مېوې غلې وي
 او اړتياوي او د ولېرې سلسلې وي
 حد پرې نشته او خوړل يې ښه روا دي
 ذخيره ځان سره وړل يې ناروا دي
 مجاهد يې د اړتيا په وخت كې وړى شي
 هم يې دلته هم سنگر كې يې خوړى شي
 چې جېبونه وهي لاس يې بايد پرې شي
 كه دا نه وي يو به دوه او دوه به درې شي

***

د ساحر حد

د کوډگر او د ساحر حد قتلول دي
 په اسلام کې ددې جرم حد وژل دي
 دا ساحر او کوډگر مه پرېږدئ فساد دی
 په اسلام کې هر فساد سره جهاد دی
 ***

لار وهونکي او تښتوونکي

په وسلې او زور چې څوک وي لار وهونکي
 یاد ښځو ماشومانو تښتوونکي
 یا پیسو لپاره خلک تښتوي دوی
 په وسلو باندې وگړي وېروي دوی
 که وژلی یې وي څوک مال یې وي وړی
 وژل کېږي راځېږي نوموړی
 که مال نه وي او وژلی یې انسان وي
 څړول نشته وژل یې ښه عیان وي
 که اخیستی یې وي مال او وژل نه وي
 غوڅولو د لاس پنبې کې به بل نه وي
 دا ښی لاس او کینه پښه به یې غوڅېږي
 ددې بد عمل سزا به وررسيږي
 که یواځې وېرول وي نه وژل وي
 نه د مال وېرل وي او نه څه تښتول وي

بيا شړل دي له وطنه چې اصلاح شي
 چې ملگري د توبې او د فلاح شي
 که ملگري وي او ځينې يې وژل کړي
 او څوک مال واخلي او ځينې تبتول کړي
 نو دا ټول به وژل کېږي په دې حد کې
 هم به دار باندې څرېږي په دې حد کې
 هم به غسل جنازه ورباندې کېږي
 هديرې د مسلمان کې به ښخېږي
 دغه ټول محاربين دي په اسلام کې
 په دې ځمکې مفسدين دي په اسلام کې
 که څوک دوی کې توبه گار او پرهېز گار شي
 له نيولو مخکې دوی په سمه لار شي
 د الله حقوق شړل وژل پرې نشته
 هم د لاس پښې غوڅول څړول نشته
 د بنده حقوق قصاص ورباندې حق دی
 هم ترې مال اخيستل حق او محقق دی
 په بښنې له دې کاره هم خلاصېږي
 په توبې او په بښنې بښل کېږي
 د خپل مال او ځان دفاع درې فرض ده
 په ممکنې او اسانه دغه قرض ده
 که د ځان پټ مال دفاع کې دې څوک مړ کړ
 قصاص نشته ځان دې خلاص هغه دې پر کړ

دې دفاع کې که ته ومړې نو شهید یې
 له عذابو او گونا څخه بید یې
 هم دفاع له مسلمان په تافرض ده
 هم له دین کور او له ځانه په تافرض ده
 که د چاکور ته ورگوري څوک دننه
 په کوم وت سوړې او چاود کې بې له څه نه
 او دا سترگه یې ړنده کړي په ویشتلو
 یا د ډکي یا کوم شي په چوڅولو
 نو دا سترگه یې ده هدر بې قصاصه
 بې دیته هیڅ په هېڅه بې اخلاصه
 جرم نه دی ناڅاپي لیدل خلاص ور کې
 گونا نشته د پاک زړي دې نظر کې

***

تعزیر

چې سزا معلومه نه وي شریعت کې
 د کوم جرم او گونا وي دیانت کې
 د هغه سزا قاضي ته حواله ده
 د قاضي په فیصلې یې فیصله ده
 دا سزا تعزیر نومېږي په اسلام کې
 ټول شرطونه یې ښه ونیسو په پام کې
 د گونا چې نه کوم حد نه کفارو وي
 د هغه سزا تعزیر باندې پوره وي

دا تاديېب دی په رتنه په وهلو
 په خبرو يا په بند يا په شرلو
 لس درو نه زياتې نشته په تعزير کې
 له يوې تر لسو ونيسه تقدير کې
 په تعزير کې نه د پرېرې کلول شته
 نه کوم ټپ او نه د غړي پرې کول شته
 هم روا تعزير بالمال دی په اسلام کې
 خو هر کار کې اعتدال دی په اسلام کې

***

د باغيانو او خارجيانو توپير

که څه خلک د حاکم خلاف پاڅون کړي
 په دليل يې د بدلون او د سمون کړي
 هم خواکمن وي هم ملاتړ کې وي غښتلي
 په سائنغ تاويل وي دوی را پاڅېدلي
 او حاکم وي مسلمان نه منافق وي
 نه مرتد وي نه فاجر وي نه فاسق وي
 دا باغيان دي دوی ته مخکې نصيحت دی
 په جرگو او په خبرو قناعت دی
 که حاکم کې څه تقصير ظلم شبهه وي
 بايد لرې يې کړي سوله به کړه وي
 که دا نه وي قناعت به ورته ورکړي
 په دليل به دا خبرې رابهر کړي

له دې مخکې ناروا ور سره جنگ دی
 جنگ غمونه دي دردونه دي گړنگ دی
 که په سولې دا خبره شوه تمامه
 نویانه بسایي ناوړه او ناږامه
 که کوله یې له حق سرغړونه
 بیا نو جنگ دی نوره مه کوه پوښتنه
 رعیت به بیا حاکم سره ملاتړ کړي
 چې باغیان د حق منلو ته ښه اړ کړي
 په باغیانو نه بمبار کول روا دي
 نه سپېل او نه یې عام وژل روا دي
 د بچو ښځو وژل یې ناروا دي
 تښتېدلي پسې تلل یې ناروا دي
 چې تسلیم شي بیا نیول یې ناروا دي
 د ټپیانو قتلول یې ناروا دي
 نه یې مال چاته روا په غنیمت دی
 نه کافر دی خو دا کار یې فضیحت دی
 خوارچ هغه بې لارې خارجیان دي
 چې وتلي په عادل ښه مسلمان دي
 چې حاکم ښه مسلمان وي او عادل وي
 یو امت یو خلافت وي، معتدل وي
 نه مرتد وي نه ملگری د کافر وي
 نه وضعي قانون لري او نه ساحر وي

اداره يې وي غښتلي پر هېزگار وي
 شريعت يې نافذ کړې په اصرار وي
 نه بې وسه نه معيوب نه لېونی وي
 ښه کره پوره هرڅه کې منځنی وي
 او ددې عادل خلاف کې څه وگړي
 شي راپورته خوارچ دي نوموړي
 بيا د دوی خلاف هم جنگ په مونږه فرض دی
 په خپل دين او امت ننگ په مونږه قرض دی
 اوسني چې حاکمان دي مرتدان دي
 قوانين يې دي وضعي دوی کافران دي
 که فرضاً مسلمانان شي او هم ډېر وي
 دولتونه يې بېل بېل او تېر و بېر وي
 نو د دوی خلاف پاڅون هم فرض عين دی
 دوی وژل په دوی شېخون هم فرض عين دی
 ترڅو يوشې خلافت او يو امت شي
 سل په سلو کې نافذ هم شريعت شي
 دغه تنگ پنگ سياسي بريدونه ړنگ شي
 امنيت شي عدالت غيرت او ننگ شي
 دا بې شمېره اوسني چې حاکمان دي
 دا له څېرمه مرتدان او طاغوتان دي

چې د دوی خلاف جنگېري توريالي دي
 دا پتمن دي مېرني او ننگيالي دي
 نه باغيان نه خوارچ دي غيرتيان دي
 دا په دين ميين نړه مسلمانان دي

***

د مرتدانو احكام

مرتد هغه دی چې ستون شي له اسلامه
 او د کفر مرتکب شي دا بدنامه
 قبول کړی یې اسلام وي بيا کافر شي
 دا بد مرغه کبرجن متنفر شي
 په ملنډو، په خبره که په کره وي
 که په شک په عقيدې وي که په زړه وي
 که څه شرک وکړي الله سره په ذات کې
 په نومونو عبادت يا په صفات کې
 يا انکار وکړي له رب يا يې صفت نه
 چې ثابت وي په اجماع يا عبادت نه
 يا بچۍ يا بښه وگڼي الله ته
 يا کنحل وکړي الله، رسول الله ته
 د الله له کوم کتابه انکار وکړي
 پېغمبر يا له حسابه انکار وکړي

يا منكر شي له تقدير يا له قيامته
 يا منكر شي له دوزخ او له جنته
 پرېستوييا ژوند بعثت څخه منكر شي
 يا له ختم نبوت څخه منكر شي
 پس له ختم الانبياء والمرسلين نه
 محمد نه رحمة للعالمين نه
 څوك دعوه د نبوت وكړي كاواكه
 يا تصديق ددې دروغجن وكړي بې باكه
 د اسلام له څه احكامو نه منكر شي
 له حلالو يا حرامو نه منكر شي
 په كوم حكم د اسلام وهي ملنډې
 په آية د پاك كلام وهي ملنډې
 له اسلامه پرته بل دين ته حق وايي
 باطل دين او قانون ښه گڼي او ستايي
 يا كافر ته جاسوسي كوي جاسوس وي
 يا كافر سره ملگرى وي دووس وي
 يا قانون جوړ كړي خلاف له شريعته
 يا نافذ كړي بل قانون دغه بې پته
 يا پوليس وي د وضعي قانون حامى وي
 د وضعي قانون ملگرى وي پوځي وي

يا شريك وي په نظام د طاغوتانو
 مامورانو نه تر پورته وزيرانو
 د وضعي قانون قاضي وي يا وكيل وي
 يا لاسپوڅی د بنكپلاك وي يا عميل وي
 يا خلاف د مجاهد او د جهاد وي
 مخالف هم د امت د اتحاد وي
 يا وضعي قانون ته غاړه ږدي په خوښه
 فيصله وروړي دا هم ده يوه نښه
 يا څه شك كوي په كفر د كافر كې
 د وضعي قانون طاغوت متكبر كې
 يا كنخل كوي اصحابو د نبي ته
 هم نسبت كوي د كفر صحابي ته
 يا علي گڼي اله مؤلهه وي
 يا علي گڼي نبي مؤننه وي
 يا جبريل گڼي خطا په رسالت كې
 په راوړلو كې د وحې او بعثت كې
 يا كوم حد وگڼي ظلم په اسلام كې
 كفر وگڼي افضل په كوم مقام كې
 يا نقصان او كمۍ وگڼي قرآن كې
 يا تحريف او ترميم وگڼي دې شان كې

يا دا وايي چې قرآن منم بې شکه
 خو حدیثونه منکر وي ښه په کلکه
 يا باطل تاویل گڼي په دې قرآن کې
 چې اعمال ساقطوي د صوفي شان کې
 شریعت او طریقت منځ کې توپیر کړي
 د اسلام احکام ساقط له کوم یو پیر کړي
 دا هر ډول ارتداد دی له اسلامه
 ستنبدل او ابتعاد دی له اسلامه
 د توحید او شرک څېړنه ده ما کښلې
 په کتاب کې د توحید ده مالیکلې
 هلته وگوره تفصیل ددغه دواړو
 چې ښه پوه شي په ډولونو ددې واړو
 مرتد وبله اسلام ته چې راستون شي
 که راستون شي مال او ځان به یې مصئون شي
 که تر درې ورځو توبه وباسي ښه ده
 دا خبره له جنگ درې ورځې گوښه ده
 که راستون نه شي تر درې بیا یې وژل دي
 مرتد مه پرېږده په توره یې وهل دي
 ځینې درې ورځې هم نه ورکوي وروره
 چې مرتد شي وایي هیڅ مه ورته گوره

خو که دوه ځلې مرتد شي توبه نشته
 بيا وژل دي له دې بله رتبه نشته
 د زنديق توبه هم نشته په اسلام کې
 دا نفاق او عناد دواړه لري پام کې
 له مرتد سره نکاح نشته اسلام کې
 له مرتد سره فلاح نشته اسلام کې
 له مرتد سره نه سوله نه تړون شته
 له مرتد سره نه مينه نه ژوندون شته
 له اصلي کافر نه مخکې مرتدان دي
 دوی وژل دي او بيا وروسته کافران دي
 د مرتد مال غنیمت دی مجاهد ته
 د جهاد د عبادت بشکلي عابد ته
 مرتدان چې دا زمونږ د زمانې دي
 او مجهول په خپل ټبر او خپلخانې دي
 دا ملگري د طاغوت او طاغوتانو
 چې پنا وي د خپل کور له انسانانو
 د دوی بشخې او بچي مسلمانان دي
 که خبر نه وي بې شکه معذوران دي
 کافران دي که خبر وي او راضي وي
 د هغوی د خپلولۍ متقاضي وي

***

حلال او حرام خواړه

په خوړو څښو کې حلال او څه حرام دي
 ټول معلوم په شریعت کې د اسلام دي
 حرام بېل دي بیان شوي نور حلال دي
 د حلالو خوړل هم په اعتدال دي
 نه په بخل نه اسراف دي منحلاري ده
 د گټلو لار حلاله او خواړي ده
 خواړه دوه ډوله دي یو یې زرغونې دي
 ددې ځمکې دا غلې مېوې دانې دي
 سابه گان او ترکاري دي په اقسامو
 بل یې غوښې دي د ژویو خاصو عامو
 په دې ټولو کې پیاوړې قاعدې دي
 چې وړلاندې دا ټول لرې او نږدې دي
 قاعده په نباتاتو کې دا زده کړه
 ښه یې یاده کړه او زوټه یې پوره کړه
 چې نجس نه وي مسکر او مفتّر نه وي
 ضرر نه لري انسان ته مضر نه وي
 هغه ټول روا حلال دي بې له شکه
 حلال خوره او له حرامو مه کړه ځکه
 دا نجس مسکر مفتّر واړه حرام دي
 چې ضرر لري مضر واړه حرام دي

نجس هغه چې پليت وي او ناولي
 ناپاکان د شيطانانو پسې تللي
 لکه غول ميتيازې واخلې سوتې پچې
 يا خرېشنه وي يا مردارې لمدې وچې
 يا هم وينه راوتلې له حيوانه
 يا وراسته پليت بدبويه په ماگرانه
 دا نجس عندالصحابه ټول حرام دي
 پاک حلال دي په بريدونو او په پام دي
 مسکر هغه د نشې دي ټول خيزونه
 چې نشه راوړي او ډنگ يې کړل کورونه
 هېروين پوډر او چرس دي که شراب دي
 که اپين چلم نسوار دي ټول خراب دي
 دغه ټول حرام حرام دي ناروا دي
 د ملاکه د امي که د هر چا دي
 چې نشه يې ډېر راوړي لږ يې حرام دي
 وچ لامده په دې کې يو ډول او عام دي
 چې سستي بې هوښي راوړي نو مفتر دي
 ناروا دي لکه عام چې مخدر دي
 جراحي عملياتو کې روا دي
 نور هر ډول تغذيې کې ناروا دي
 مضر هغه چې ضرر وي پکې زيان وي
 يا وژونکي کروونکي د انسان وي

لکه زهر شو قاتل یا شنډوونکي
 د انسان شو یا د عقل نړوونکي
 یا بدن ته ترې کوم بل ضرر رسېږي
 لکه ټپ یا کوم مرض ترې پيدا کېږي
 دویم غوښې دي درې ډوله یو مرغان دي
 بل د وچې حیوانات او بل کبان دي
 قاعده د حیواناتو او مرغانو
 دغه زده کړئ ای ملګرو مؤمنانو
 چې پلیت نه وي ناولي نجس نه وي
 او خوړلي یې ناولي په نس نه وي
 او تحریم یې هم راغلی په نص نه وي
 او له عامو څخه خاص او اخص نه وي
 حیواناتو کې ذوناب داږورنه وي
 خپروونکي او ښکاري ځناور نه وي
 ټول حلال دي چې حلال په بسم الله وي
 او الله اکبر نوم پرې د الله وي
 خر کچر دواړه په نص باندې حرام دي
 داږور، واړه په نص باندې حرام دي
 رباعي پسې څلور داړې انیاب دي
 له دې نورو راوتلي دغه ناب دي
 لکه سپی، خنزیر، لېوه، پیشو، زمری شو
 پړانګ، نولی، کوږ او گیدې او سورلنډی شو

يا شوه پېره يا بگوه يا شيژگي شو
 سيمساره پيل يا بيزو يا نيمچگي شو
 دغه ټول دي ناروا دا ټول حرام دي
 پاک او ساک سوچه کارونه د اسلام دي
 له دې پرته حيوانات نور ټول روا دي
 حشرات او خنډه ټول ناروا دي
 لکه مار، لږم، مچۍ، بامبور غونډل شو
 ټول حرام دي د ضرر که د اجل شو
 چرمخکۍ شوه يا کربوني گونگهان شو
 يا پټ سترگي شو يا مږي موږکان شو
 چرچري مېږي ژورې او يا ورېږې
 يا کټملې شوې منگورې او يا سپرې
 يا شو ماشي يا چينجي او يا مچان شو
 يا شوې زنزې پيشوگۍ يا پتنگان شو
 سلايي پرپرکي نور حشرات شو
 يا غوباري شو يا کوني مضرات شو
 د کاتي ملخان پاک حلال روا دي
 دا واړه ملخان مه خوره ناروا دي
 د انسان غوبسه حرامه ناروا ده
 د حلال حيوان حلاله او روا ده
 قاعده ده په مرغانو کې دا وروره
 چې مخلب لري حرام دی ورته گوره

مخلب پنجې دي چې نيسي پرې خيزونه
 خيروونكي وي او خوري پرې خوراكونه
 نور مرغان خوري يا په پنجو خوري مردارې
 د كپرونكو حرام دي دا به څارې
 لكه واخلي تپوسان يا كجيران شو
 يا بارۍ شوې يا باخي شوې يا بازان شو
 يا چې خوري دغه مردارې لوی كارغان شو
 يا گونگی شو يا شاهين شو يا طوطيان شو
 يا شينكوسى شو پر ك شو يا مارخور شو
 يا بادورې او يا بل كوم مردارخور شو
 دغه ټول دي ناروا او نور حلال دي
 هم دي تاته هم د خپل او انديوال دي
 ناروا له حيواناتو جلاله ده
 گنده خور غول خور همدا دي فيصله ده
 دا غول خور او گنده خور چې كوم حيوان وي
 غول خواره گنده خواره چې كوم چرگان وي
 د هغو غوښې هگۍ دي هم حرامې
 د هغو شېدې سپرلۍ دي هم حرامې
 دا په درې ورځو تړلو حلالېږي
 پاك خوراك په وركولو دا پاكېږي
 اعتبار يې په اكثر خوراك حساب دی
 چې اكثر خوراك يې پاك وي پاك حساب دی

چې اکثر يې وي گنده بيا جلاله ده
 جلاله ټوله ناپاکه سلسله ده
 ځينې ځينې جلاله وي اکثر نه وي
 جلاله چې نه وي بيا څه خطر نه وي
 ټول چرگان گنده گڼل هم ناروا دي
 چې گنده وي بيا خوړل هم ناروا دي
 بنې حلالې دي اوزې دي او که مېرې
 که اوبان دي که غواگانې او که مېسې
 دا اسونه هم بې شکه پاک حلال دي
 شکانه سوې هم حلال او بې جنجال دي
 وحشي خره چې زېبرا بولي هم حلال دي
 هم حلال غرخه، هوسۍ بې له وبال دي
 که گوزه که کوتنۍ که خادمۍ ده
 وحشي غوا که ذرافه وږه ټاغۍ ده
 که بنارو ده که چينچنه که کوتره
 که طاوس دی، گونگيشته که برابره
 که سيسۍ ده او که زرکه که خراپه
 مرغاوۍ که کورکوړۍ حلال دي واړه
 که سيارکې دي که چتي مېرزان دي
 که تيتري دي پيلمرغان دي که چرگان دي
 يا که زانې اوبنۍ مرغان شتر مرغان دي
 ټټپوټ، تنزري، ډينگ يا نور چوگان دي

دغه ټول او داسې نور حلال حلال دي
چې ذوناب ذو مقلب نه وي بې جنجال دي
شمشتی ده هم حلاله پاکه ساکه
چې حلاله دې کره خوره یې بې له باکه
کوني کبر او چنگاښ چې بلل کېږي
او یا هم پمبه چولاو په نوم یادېږي
پاک حلال دی بې له شکه حرام نه دی
خو د ځینو یې خوړلو ته پام نه دی
دویم غوښې د اوبو دي د سیندونو
د ویالو او د ډنډونو او بحرونو
ټول حلال دي په اوبو کې چې اوسېږي
په کبانو او په پاکو حسابېږي
په حدیثو کې چینځه ناروا ده
نوره هره د اوبو غوښه روا ده
د کب ذبحې حلالې ته اړتیا نشته
دې کې بلې فیصلې ته اړتیا نشته
له اوبو نه چې راووځي او مړ شي
پاکوه یې پخوه یې تاته پر شي
چې اوبو کې مړ کب ومومي او پاک وي
بوی یې نه وي کړی وړ بیا د خوراک وي
پاک حلال تل په حلاله لاره وخوره
که دې کرکه څه نه کېږي بیا یې مه خوره

خو حلال ته حرام مه وايه بې ځايه
 که حرام وي بيا حلال ورته مه وايه
 چې يواځې په اوبو کې کوم اوسېږي
 او چې وچې ته راوځي نو مړ کېږي
 هغه ټول حلال روا دي او کبان دي
 تمساح نه دی روا نور پکې عيان دي
 چې په ولږه کې اړتيا وي حلال نه وي
 د اړتيا په کچ مرداره وېال نه وي

***

حلالول

د حلال حیوان پاکي حلالول دي
 په نامه یې د الله ذبحه کول دي
 ته بسم الله و الله اکبر وايه
 حلالې او د ښکار ډز کې همدا ستايه
 په يواځې بسم الله حلال او پاک دی
 که تکبير نه وي بې شکه او بې باک دی
 حلالې کې دغه درې ځايونه بويه
 غوڅوه يې چې دا وينه شي ترې تويه
 دادسا کلکه مری هم پرې کول دي
 د خوراک د سرې مری هم غوڅول دي
 د مری خوا ته د وينې غټ رگونه
 پرې کول دي کوم چې وينه بهوينه

د هډوکي پرې کول په دې کې نشته
 هم د خټ ورماتول په دې کې نشته
 د مړۍ ذبحه کول که وي ناشوني
 بيا د هغو پرې کول دي چې وي شوني
 لکه پرېوځي کوم څاروی لاندې په څا کې
 سريې ښکته وي نښتې په بلا کې
 بيا د هر ځای پرې کول حلالول دي
 په دې ذبحې د الله نوم اخيستل دي
 په تېرې چرې په هر څيري کوونکي
 حلاله ده چې هغه وي پرې کوونکي
 بې له غاښ او له نوکانو نور صحيح دي
 دغه ټول حلالوونکي او مبيح دي
 په ويشتلو د ټوپک هم حلالېږي
 د الله نوم چې پرې واخلي روا کېږي
 که د غشي په تېرو وي لگېدلی
 په گولی يا په چرو دې وي ويشتلی
 په دې ټولو د الله په نوم حلال شي
 بې له ذکره د الله حرام وېال شي
 په دې ټولو وژل شوي روا کېږي
 که څه ذبحه نه وي هم په دې پاکېږي
 که ژوندی دې کړ راگېر بيا يې حلال کړه
 د الله په نوم يې ذبحه په دې حال کړه

که په کاني په کوتک وي لگېدلی
 یا له غره وي کنده شوی ټکېدلی
 یا په ښکر وي وهل شوی یا دارلی
 وي لېوه یا ځناورو وي خیرلی
 نو که مړ و بیا حرام دی ناروا دی
 که دې ذبحه کړ نو پاک حلال روا دی
 زندی شوی بې له ذبحې ناروا دی
 خو هر یو ژوندی په ذبحې بیا روا دی
 هر حیوان په دغې ذبحې حلالېږي
 خود اوښ لپاره نحر ټاکل کېږي
 نحر دا چې په ولاړه به گونده شي
 په دې کار به مطمئن او ښه ډاډه شي
 د غرانگې بېخ کې حای چې کوم ژور دی
 له سینې نه پاس ددغه ځناور دی
 دغه حای په ښې تېرې چرې سوری کړه
 ښی او کین لور ته یې خیرې ورنری کړه
 د الله په نوم چې وشي دغه نحر
 او راتش شي دا د زړه د وینو بحر
 او را پرېوځي سا ترې ووځي او مړ شي
 نو ایستو ته د څرمنې وړ او پر شي
 د اوښ نحر فضیلت ذبحه روا ده
 او د ذبحې والا نحر هم دوا ده

حلاله چې څوک کوي بايد عاقل وي
 او معلوم ورته د ذبحې مسائل وي
 ممیز وي مسلمان یا کتابي وي
 پروا نشته يهودي که نصراني وي
 د الله په نوم چې ذبحه وي روا ده
 د الله په نوم چې نه وي ناروا ده
 پروا نشته نارینه که ښځینه وي
 نا سنت، روند یا جنب یا حائضه وي
 که فاسق وي حلاله یې هم روا ده
 د الله په نوم بې غمه بې سودا ده
 حلاله د لېوني هم ناروا ده
 د مرتد او وثنې هم ناروا ده
 ناروا د کمونست او مجوسي ده
 د نشه، هندو او سک او قادیاني ده
 د زنديق او نصيري هم ناروا ده
 پروېزي، اسماعيلي هم ناروا ده
 په چاکو او په چرې ذبحه روا ده
 په بکرې او درمې ذبحه روا ده
 په تېره لرگي شيشې هم حلالېږي
 په تېره او پرې کوونکي روا کېږي
 د جېوان مخ د قبلې لوري ته بويه
 خملول یې هم په کین اړخ دي زويه

که په خټې د څاروي کې کوم بچی وي
 د الله په نوم حلال دغه څاروی وي
 دا بچی که مړ راووخې حلال دی
 دا د مور په ذبحې ذبحه په هر حال دی
 که راووخې ژوندی باید حلال شي
 د الله په نوم به ذبحه بې جنجال شي
 او که لږ حرکت وکړي او بیا مړ شي
 دا حلال دی دا د مور په ذبحې پر شي
 که کوم سپي تعلیم زده کړی وي ښکاري وي
 او په ښکار دې ورلېږلی دا کاري وي
 د لېږلو وخت کې نوم د الله یاد وي
 په دې کار باندې به پاک د ښکار مراد وي
 دغه سپي چې کله ښکار وکړي حلال دی
 که مړ شوی وي روا په دغه حال دی
 خو که سپي وي لږ خوړلی بیا حرام دی
 دا سپي ځان ته دی نیولی ناتمام دی
 که ژوندی و بیا یې ذبحه کړه چې پاک شي
 او په ذبحې ښه حلال او د خوراک شي
 که کوم بل سپي ستا له سپي سره ولاړ و
 ښکار د دواړو منځ کې پروت مجهول لتار و

بيا يې مه خوره دا شكي او نامعلوم دی
 تا ياد کړی په خپل سپي د الله نوم دی
 ددې بل سپي ښکار ناپاک او ناروا دی
 د الله نوم پرې ياد نه دی لامل دا دی
 د ښکاري باز او باخي حکم هم دا دی
 بسم الله باندې يې ښکار حلال روا دی

***

عقيقه

چې ماشوم وشي په ښي غوږ يې اذان دی
 او په کيڼ غوږ اقامت ښه په اذعان دی
 اضحیه شوه په اختر کې مخکې تېره
 قرباني د لوی اختر دې مه شه هېره
 د ماشوم په زېږېدلو عقیقه ده
 دا په اومې ورځ خيرات او صدقه ده
 د هلک لپاره دوه پسونه حلال کړه
 که دوه نه وي يوروا دی اعتدال کړه
 له جلی نه يو حلال کړه زما وروره
 دا په اومه ورځ سنت ده بې له زوره
 هم په اومه ورځ د نوم يې اېښودل دي
 هم په اومه ورځ د سري يې کلول دي

دا وېښتان يې سپينوزرو سره ټول کړه
 چې هر څومره شو خيرات بيا دغه ټول کړه
 که په اومه نه شوه بيا ده څوارلسمه
 او که نه شوه بيا يې بوله يويشتمه
 که له اومې شوه خطا نو بيا روا ده
 چې په هرې ورځې وشي بې پروا ده
 هم پخپله يې خوړی دا عقيقه شي
 هم خوړی يې په خپلوانو او مېلمه شي
 کلي کور او گاونډيانو خيال يې ساته
 مسکينانو بې وزلانو خيال يې ساته
 دا چې وايي چې هډوکي به يې روغ وي
 هسې وايي څه خبرې هسې دروغ وي
 که پخه په چا خوړې يا ورکوې خامه
 پروا نشته ورکوه يې ښه له پامه

***

جامې

دا جامې هم د انسان يو ضرورت دی
 د الله له لوري مونږ باندې نعمت دی
 په جامو باندې عورت زمونږ پتېږي
 زمونږ پت عزت عفت پرې خوندي کېږي

ساتل کېږو پرې یخنی او له گرمۍ نه
 جوړې شوې وي له تار که له وړۍ نه
 په جامو کې هم ښکلا زېب و زینت دی
 په جامو کې هم صحت او هم حشمت دی
 د عورت پټول فرض دي په اسلام کې
 د جامو شرطونه ونیسې په پام کې
 جامې پاکې او درنې سنگینې ساته
 عورت مه ښکاره کوه هیڅکله چاته
 ښې او ښکلې جامې واغونډه روا دي
 د رېښمو نارینه ته ناروا دي
 هم سره زر په نارینه باندې حرام دي
 د شهرت کبر حرامې په اسلام دي
 دغه دواړه بیا روا دي ښځینه ته
 دا ساده رنگونه بویه نارینه ته
 ښځینه ته ناروا د نارینه دي
 نارینه ته ناروا د ښځینه دي
 د لمانځه بحث کې تېر د عورت برید شو
 ما چې ولیکل نو ستا د سترگو دید شو
 د اسبال بحثونه هلته دي تېر شوي
 دلته بویه څه بحثونه نوي نوي

چې عورت پکې معلوم او يا ښکاره شي
 دا په دواړو ناروا او ناکره شي
 هم اسراف په هر يوشي کې ناروا دی
 اعتدال په هر يوشي ښه د هر چا دی
 که مالدار وې مالداري ځان کې ښکاره کړه
 که غريب وې نو بيا صبر گوزاره کړه
 پيوندې جامې نه شرم او نه عار دی
 د صورت سیرت پاکۍ ته اعتبار دی
 دا گلدارې رنگينې د ښځو بويه
 نارينه ته ساده ښې دي زما زويه
 نارينه زېږ پېر او شخ ښه معلومېږي
 ښويه پيه ښځينه سره جوړېږي
 د سرو سپينو زرو لوبڼي هم حرام دي
 نارينه او ښځينه لپاره عام دي
 که ناروغ وي يا مضطر وي ورته اړ وي
 بيا رېښم او سره زر دواړه ورته وړ وي
 درې څلور گوتې رېښمو کې باک نشته
 نارينه ته خود زياتويې واک نشته
 که رېښمو سره گډ وي نور تارونه
 اوبدل شوي وي دې دواړو نه رختونه

نور تارونه په رېښمو هم غالب وي
 او په رنگ باندې ساده ښکلي جالب وي
 د اکثر حکم دکل دی بیا خبر شه
 نارینه ته هم روا دي معتبر شه
 که د سپینو زرو گوته وي روا ده
 نارینه ته ښه بې خوفه بې سودا ده
 جواهر قیمتي کاني ټول روا دي
 نارینه او ښځینه ته بر ملا دي
 دا نکريزې او سينگار ښځو ته بويه
 پروا نشته چې وړه وي او که لويه
 دا سينگار د نارینه بس نارينتوب دی
 مېړنتوب دی، سړيتوب دی، سړيتوب دی
 نارینه ته ناروا سينگار د ښځو
 نارینه ته ناروا کردار د ښځو
 نور وېښتان لگول ښځو ته حرام دي
 د تور پوي ټپل ښځو ته حرام دي
 وروځو مخ نه يې وېښتان ويستل حرام دي
 هم د ښځو دا د سر خړپيل حرام دي
 شنه خالونه کوچاني لگول نشته
 په غاښو کې فاصلې جوړول نشته

که برېتونه وي د بخو يا وي ږيره
 بيا ايستل ورته روا دي له تدبیره
 دا وسمې او تور رنگونه د وېښتانو
 ناروا دي په نر، بخې مؤمنانو
 او نکريزي په سر ږيري ښې روا دي
 باک يې نشته د ثواب دي د هر چا دي
 دېوالونو ته پردې هم ناروا دي
 خو کړکيو دروازو ته بيا روا دي

***

لوړې (قسمونه)

په صفاتو د الله او په نومونو
 اخيستل کېږي د لوړو قسمونو
 په قرآن باندې قسم کېږي روا دی
 دا کلام دی د الله صفت يې دا دی
 په سورت په يو آيت هم لوړه کېږي
 د الله په نوم صفت هم لوړه کېږي
 په مخلوق لوړه کول کفر او شرک دی
 په مخلوق قسم خوړل کفر او شرک دی
 نه په نوم د پېغمبر قسم روا دی
 نه د چا په نوم او سر قسم روا دی

په درې ډوله دي دا لوړې قسمونه
 منعقد، غموس او لغويي ډولونه
 منعقد هغه قسم دی چې ښه کلک وي
 د راتلونکي وخت لپاره وي بې شک وي
 لکه وايي په والله چې دا به وکړم
 يا دا وايي په والله داسې به نه کړم
 اوله زړه نه دا قسم وي ښه پياوړی
 چې وفا نه کړي حانث دی نوموړی
 غموس دا دی چې په دروغو د ماضي وي
 د چا مخکې يا په مخ کې د قاضي وي
 قسم خور به وردننه دا قسم کړي
 د دوزخ په سرو لمبو کې به يې تم کړي
 بل دی لغوه بایيزه دی بې له نيته
 وي په ژبه نه وي کلک د زړه له چته
 لکه وايي تل والله چې داسې کار دی
 دا له زړه نه دی او زړه ته اعتبار دی
 منعقد چې پوره نه کړې کفاره ده
 په غموس لغو کې نشته ناپوره ده
 د غموس قسم گونا ده ډېره لويه
 کفاره يې حکه نشته زما زويه

او چې لغوله زړه نه وي دا معاف دی
 چې قسم يې نيت کې نه وي زړه يې صاف دي
 خوله په ډېرو قسمونو عادت نه کړې
 قسم خور سره به کله صحبت نه کړې
 نه ويده نه له ماشوم نه قسم کېږي
 نه په زور نه لېوني څخه سمېږي
 د خير کار نه قسم مه کړه مسلمانان
 که قسم دې وکړ بيا شه پرې پېښمانه
 قسم مات کړه كفاره د لوړې ورکړه
 دې ترتيب باندې له ځان لرې خطر کړه
 که چا وويل ان شاء الله قسم کې
 مخکې وروسته له قسمه دغه دم کې
 ترک يا فعل د کوم کار يې معلق کړ
 د الله په مشيئت يې محقق کړ
 حانث نه دی په کولونه کولو
 په دې کار کې د قسم په ماتولو
 په کولو د مکروه که څوک قسم کړي
 يا په ترک د مستحب دغه قدم کړي
 ماتول ددې قسم بيا ښه سنت دي
 كفاره ورکول هم په شريعت دي

په کولو چې قسم د مستحب کړي
 يا په ترکو د مکروهو په ادب کړي
 بيا مکروه دا ماتول ددې قسم دي
 ورکول د کفارې پکې اتم دي
 که قسم وکړي د فرضو په کولو
 يا قسم کړي د حرام په نه کولو
 ماتول ددې قسم يې بيا حرام دي
 هم گونا هم کفاره پکې تمام دي
 که قسم کړي په کولو د حرامو
 پرېښودو د فرائضو او احکامو
 ماتول ددې قسم ورباندې فرض دي
 ورکول د کفارې ورباندې قرض دي
 که حلال په حان حرام کړي دا قسم دی
 د ظهار حکم تېر شوی په قلم دی
 دغه نور حلال په چا نه حرامېږي
 خو ضرور پرې کفاره د قسم کېږي
 که چا وويل دا کار که چېرته وکړم
 يا دا ووايي که دغه کار ونه کړم
 نو کافر به يم اسلام نه به بېزار يم
 يا الله يا به نبی نه په انکار يم

کافر نه دی د قسم پرې کفار ده
 که حانث شي دا پرې ښه کره پوره ده
 خو عادت په دې خبرو دی ناوړه
 ځان دې وساته ناوړه څخه مړه
 که قسم کې نیت بدل ظاهر بدل وي
 په دې کار کې تېر ایستل او څه چل ول وي
 نو قسم دې په ظاهر باندې صحت دی
 چې قسم چاته کوي دهغه نیت دی
 په اسلام کې نه ټکي شته نه چل ول شته
 نه د نورو غولول نه بد عمل شته
 که قسم وکړي چې نه ځم په دې لار زه
 یا قسم واخلي چې نه خورم دا جوار زه
 او دا لاره بیا سرک جوار نینې شي
 شي بدل په څه بدلون یا زمانې شي
 نو حانث په ماتولو د قسم دی
 کفار به ورکوي نو کار یې سم دی
 خو که نیت کې یې ځانگړی کوم صفت وي
 بیا حساب دی همغه چې کوم یې نیت وي
 که ټاکلی کوم صفت په نیت کې نه وي
 یا ټاکنه او سبب دقت کې نه وي

بيا شرعي الفاظ په شرعي محمولېږي
 حقيقت په حقيقت باندې حملېږي
 كه مجاز په حقيقت باندې غالب وي
 بيا به حمل په مجاز باندې جالب وي
 هم عرفي حقيقت عرف باندې حملېږي
 خپل خپل ځاى كې په خپل لفظ حاشېږي
 نيت دليل او قرينوت ته اعتبار دى
 چې ټكي كوي بې شكه گوناگوار دى

***

د قسم كفاره

د قسم په ماتولو كفاره ده
 ستا اختيار دى چې له وسه دې پوره ده
 يا ډوډۍ ده دا د لسو مسكينانو
 منځكوره ده دا د لسو بې وزلانو
 دا دوه وخته ددې لسو مړول دي
 يا د نيم صاع خام طعام څه وركول دي
 يا جامه ده ددې لسو مسكينانو
 منځكوره د نر او بشو محتاجانو
 يا د وينځې يا غلام ازادول دي
 كه دا ټول نه وي د درې روڼو نيول دي

دغه درې پرله پسې نیول په کار دي
 بې له عذره چې دا نه کوي بې لار دي
 قسمونه چې وي گن له یو نه ډېر وي
 کفارې به هم د لوړو په دې شمېر وي
 چې څه لوړه او قسم په ناروا وي
 په درواغو د چا حق باندې همدا وي
 دا گونا ده ناروا دی کییره ده
 کفاره په دې کې نشته ناکره ده
 په کولو پرېښودو چې د کوم کار وي
 او بیا مات شي دې قسم ته اعتبار وي
 کفاره بیا ورکول دي دې قسم کې
 ښه کره او ښه پوره په کیف و کم کې

***

نذر (منښته)

چې منښته د طاعت او عبادت وي
 نو وفا ورباندې فرض په هر صورت وي
 چې منښته د گونا وي وفا نشته
 د گونا پوره کول په هیچا نشته
 دا نذرونه او منښتې عبادت دی
 د الله په نوم طاعت او هدایت دی
 د مخلوق په نوم د نذر منل شرک دی
 د مخلوق په نوم منښتې کول شرک دی

نذر اصل کي ناوره او بيه نه دی
 راوتلی د بخیل له لږمانه دی
 خو وفا پرې بیا طاعت او عبادت دی
 په طاعت باندې وفا مشروعیت دی
 بې له نذره عبادت کول افضل دي
 بې له شرطه د طاعت کول افضل دي
 نذر بویه په پنځه ډوله ای وروره
 او پنځم ډول یې دوه ډوله بیا گوره
 نو په دې ترتیب په شپږ ډوله جوړېږي
 اوس یې گوره چې هر یو یې څرگندېږي
 لومړی نذر دی مطلق چې معلوم نه وي
 کوم ځانگړی شی په دې کې موسوم نه وي
 په مطلق کې کفاره د قسم ورکړه
 کفاري باندې له ځان لرې حذر کړه
 دویم نذر د لجاج او د غضب دی
 دغه نذر د غوسې د بد سبب دی
 دا د نذر د کوم شرط پورې تړل دي
 یا د منعې یا په څه شي تېزول دي
 یا گنلود ریښتیا پورې تړل دي
 یا تعلیق د کوم خبر په دروغ گنل دي

لکه وايي که مې وکړلې خبرې
 له فلاني سره نږدې وي او که لرې
 يا فلانيه که ماته ونه وهلې
 نو په ځان مې دا منښته ده منلې
 نو ناسمه دا منښته د غوسې ده
 کفاره ده د قسم په تلوسې ده
 درېيم نذر د مباح او د روا دی
 لکه ځمکه به بازار ته دا په مادی
 يا به اغوندم جامې يا به سپرېرم
 يا به نه ځمکه په کور به پاتې کېرم
 په دې ټولو کې په نذر هم وفا شته
 کفاره د قسم هم ښه هويدا شته
 په دې دواړو کې اختيار دی چې هر کاندې
 بيا يې خوښه ده چې ژاړي او که خاندې
 که منلې يې په ځان باندې سختي وه
 او په دې کې کراهت او بدبختي وه
 بيا په نذر وفا نشته کفاره ده
 کفاره د قسم دلته بس پوره ده
 څلورم د گونا نذر ناروا دی
 دغه نذر دی حرام او د بلا دی

لکه شرک دی د مخلوق په نامه نذر
 او گوناه ده لکه نذر وي د بذر
 د گونا نذر منل هم ناروا دي
 او وفا پرې بيا کول هم ناروا دي
 نه دې نذر کې وفا پوره کول شته
 نه په دې کې کفاره څه ورکول شته
 پنځم نذر التبرر دی د ثواب دی
 عبادت دی تقرّب دی او صواب دی
 په درې ډوله مقابل کې د نعمت دی
 ياله ځانه التزام په عبادت دی
 يا په دفعې د ضرر کې دی له ځانه
 دا مطلق او معلق دی مسلمانان
 چې بې شرطه وي کوم نذر دا مطلق دی
 چې په شرط وي کوم يو نذر معلق دی
 په دې دوه ډولونو ټول شپږ ډوله جوړېږي
 دا مطلق او معلق دوه حسابېږي
 مطلق دا دی چې بې شرطه داسې وايي
 دغه نذر او منښته داسې ستايي
 په مان نذر دی د پاک الله لپاره
 په ما لمونځ شو يا روژه له خپل اقراره
 يا شو حج يا صدقه او يا عمره شوه
 يا پوښتنه د ناروغ او ښه کړه شوه

يا جهاد ته تلل يا ما باندې اتفاق شو
 د ثواب په نيت په ما دغه ميثاق شو
 معلق يې په دې ډول دی طالبه
 چې دا نذر په کوم شرط وي ای صاحبه
 لکه ووايي که روغ زما بېمار شي
 يا په ښه صورت انجام زما دا کار شي
 نو په ما الله پاره عبادت شو
 صدقه لمونځ، روژه، حج يا عبادت شو
 ددې نذر اندازه کړې هم معلومه
 دا منښته کړې خپل کچ باندې موسومه
 چې کار وشي په دې نذر بيا وفاده
 په تافرض ددې منښتي ښه ادا ده
 خپل ټول مال منل په نذر کې سم نه دي
 ټول منل د شريعت په قدم نه دي
 که څوک نذر په منښتي کې ټول مال کړي
 د ټول مال ورکول نذر کې وبال کړي
 دغه نذر په درېيمه کې سمېږي
 دا دوه برخې ورته کور کې پاتې کېږي
 د درېيمې ورکول پرې ښه پوره شته
 په دې نور کې نه سزا نه كفاره شته
 که منښته د څاروي حلالول وي
 دا به نيت سره سم پوره کول وي

چې څه نیت وي په هغه ترتیب کول دي
 که خوړل دي د پخو که خام وېشل دي
 که په نیت کې یې د غوښو پخول وو
 او پخپله او په نورو هم خوړل وو
 نو دا نذر به همدغسې پوره کړي
 دا منښته به د نیت غوندې کره کړي
 که بل نیت وي بیا هماغسې کول دي
 څه چې نیت وي په هغه لاره تلل دي
 که په نیت کې شمېر د ورځو د روژې وي
 بیا نیول یې په هغه اندازې وي
 که په هر ترتیب وي ورځې به پوره کړي
 پروا نشته که رنگۍ رنگۍ کره کړي
 تابع پرله پسې نیول پرې نشته
 د قیدونو د شرطونو تېرل نشته
 خو که نذر یوه میاشت پوره نیول وي
 بیا به پرله پسې خامخاکول وي
 که په نیت کې تابع وي تابع دی
 او که نیت کې تمتع وي تمتع دی

***

شخړې او لانجې کونجې

اختلاف شخړو لانجو څخه ځان ژغوره
 په چا هسې له دعوو څخه ځان ژغوره

يو تر بله تېرېدلو كې ثواب دى
 اختلاف نه ځان ساتلو كې ثواب دى
 كه دې حق وي په چا حق غوښتل دې حق دى
 د اسلام قاضي حاكم ته تلل دې حق دى
 د اسلام خلاف قانون منل دي كفر
 بل قانون ته فيصله وروړل دي كفر
 مسلمان د مسلمان سگنۍ وروړ دى
 يو تر بله سره مرسته كول پور دى
 يو په بل ظلم كول هم ناروا دي
 مسلمان تسليمول هم ناروا دي
 سپكاوى او سپك گڼل يې هم حرام دي
 بې مدده پرېښودل يې هم حرام دي
 د ظالم مخنيوى فرض په مسلمان دى
 د مظلوم لاسنيوى قرض په مسلمان دى
 الله نه خوښوي څوك چې لاندېه مار وي
 او دعوې كوي او تل يې دغه كار وي
 عفو ښه ده انتقام او غچ روا دى
 خو له خپله بريده زيات بيا ناروا دى
 د يو ظلم باندې بل نيول حرام دي
 د قاتل د وروړ او پلار وژل حرام دي
 د خپل ځان او مال او پټ دفاع دې حق دى
 د خپل دين او د عزت دفاع دې حق دى

که چا مړ کړې په دفاع کې نو شهید یې
 چې دفاع نه کړې دووس، احمق بلید یې
 که دفاع کې دې څوک وواژه مهدور دی
 قصاص نشته دغه کار په تا ضرور دی
 د یوې لوېشتې دعوه مه ګڼه سپکه
 که دې وکړه ناروا دعوه په ځمکه
 نو قیامت کې به دا اوه ځمکې یو طوق شي
 او دا طوق به ستا په غاړې باندې سوق شي
 مدعي باندې دلیل دی په دعوي کې
 غوښتل کېږي ترې د عدل فیصلې کې
 چې دلیل نه وي دعوه ده نامقبوله
 هم په دین کې ناروا هم نامعقوله
 دا دلیل به یقیني او باوري وي
 قبول نه دی د گومان چې سرسري وي

***

صلحه (سوله)

سوله حکم د الله او د رسول دی
 دا په منځ د مؤمنانو کې معمول دی
 مؤمنانومنځ کې سوله کول فرض دي
 دغه فرض مسلمانانو باندې قرض دي
 تېری، ظلم ناروا دی په اسلام کې
 دا وګړي باید تل وي په سلام کې

ناروا د ظلم سوله ناروا ده
 خود عدل ښه روا ده بر ملا ده
 چې حلال حراموي حرام حلال کړي
 دغه سوله ناروا ده دا وبال کړي
 که یو بل ته تېرېدنه وي بښنه
 ډېره ښه ده بیا یې مه کوه پوښتنه
 که له پرېکړې مخکې وکړي سره سوله
 لاندېه مار سره رضا شي بې له توله
 ښه په خوښه او رضا او خوشحالی وي
 په دې سولې کې ثواب دلی دلی وي
 چې د عدل په جرگې وي او په خوښه
 نه پسونه پکې شته نه پکې غوښه
 ملکان جرگه ماران چې خوري پسونه
 ناروا دي خوري په خپټو کې اورونه
 که په خوښه وي شرط نه وي او اکرام وي
 بیا روا هره ډوډۍ په احترام وي
 نه ډالۍ شته په جرگو کې او نه بدې
 نه خبرې د تگۍ به وي ورگډې
 کومه سوله چې د دواړو په رضا وي
 ښه په عدل وي د دواړو په امضا وي
 بیا یې فسخه نشته ختمه دا دعوه شي
 چې پتمن وي نو خبره یې یوه شي

که کوم حق وي د یتیم یا لېوني وي
 یا د کوم واړه کمکي ماشوم کوچني وي
 د هغه له حقه بیا تېرېدل نشته
 بیا د حق یې تبرع او بېل نشته
 سوله کېږي په حقوقو د وگړو
 یا په وینو یا په مال د نوموړو
 د الله په حق کې سولې ناروا دي
 د الله په حق کې پرېکړې برملا دي
 سوله نشته د وگړو هغه حق کې
 چې عوض نه لري هیڅکله مطلق کې
 سوله نشته د شرابو او غلا حد کې
 سوله نشته د زنا لواطت بد کې
 دې کې سوله په مال هسې دووسي ده
 دې کې پرېکړه د اسلام ده حماسي ده
 د درواغو په دعوو کې نشته سوله
 د درواغو دعوې مه کوه بې ټوله
 په باطله د چا حق نه روا کېږي
 که په سولې یې هم ورکړي حرامېږي
 ***

قضاء او پرېکړې

دا نړۍ دا ځمکه ټوله د الله ده
 دا درنده او سپکه ټوله د الله ده

په دې ځمکې به قانون هم د الله وي
 دا نظام به د سمون هم د الله وي
 د اسلام پکې نافذ به شريعت وي
 هر يو کار به ښه په عدل عدالت وي
 بل قانون جوړول کفر دی بې شکه
 بل قانون چلول کفر دی بې شکه
 ټولې پرېکړې فيصلې به د اسلام وي
 د نظام دا سلسلې به د اسلام وي
 د قاضي ټاکل هم فرض دي په اسلام کې
 د قضاء کول هم فرض دي په اسلام کې
 چې شرعي حکم ښکاره کړې دا قضاء ده
 فيصلې چې پرې کره کړې دا قضاء ده
 د امام او خليفه پرېکړه روا ده
 د امام د قاضي هم ښه بر ملا ده
 هرې سيمې ته د يو قاضي ټاکل دي
 که دوه درې په مشوره وي روا تل دي
 په امام او خليفه باندې دا فرض دي
 دا ټاکل د ښه قاضي ورباندې قرض دي
 هر قاضي به هم عالم هم پرېزگار وي
 په احکامو د قضاء به خبردار وي
 هر قاضي به مسلمان بالغ عاقل وي
 نارينه به وي ازاد هم به عادل وي

هم به روغ وي په صحت ژبې غوړونو
 هم په سترگو هم به پوه وي په حکمونو
 بل شرط دا دی چې قاضي به مجتهد وي
 قاضي نه دی چې جامد ړوند مقلد وي

***

د قاضي آداب

قاضي بايد ښه خواکمن متمکن وي
 د افراط او د تفريط منځ کې ساکن وي
 نه ډېر سخت وي چې سختۍ نه ظالم جوړ شي
 نه بې وسه چې سستۍ نه بېخي سوړ شي
 نه کمزوری رېغړۍ مانيجن وي
 نه بې زړه او بداخلاقه او دروغجن وي
 د اقدام او فيصلي جرات پکې وي
 استغنا او تعفف غيرت پکې وي
 هم حليم وي، هم زغمونکی هم ذهين وي
 په وينا او په عمل کې پاک او سپين وي
 هم هوښيار وي هم د خلکو پېژندونکی
 هم عادل وي، هم الله نه وېرېدونکی
 هوښيارانو نه به غواړي مشوره هم
 فقهاء به يې مجلس کې وي کره هم
 مذاهب او مسائل به ور معلوم وي
 شيطانان به له هغه څخه محروم وي

له هېچا به نه وېرېږي فيصلې کې
 بې غوري به نه کوي معاملې کې
 نه به اخلي څه ډالۍ او رشوتونه
 نه مني به ناروا شفاعتونه
 نه به اخلي فيصلې باندې څه مال هم
 نه به فرق کړي د پردې او انډيوال هم
 خرڅ خوراک هم يې تنخوا په خليفه ده
 سرشته يې خامخا په خليفه ده
 که د دوه کسانو منځ کې څه جگړه وي
 او مجهوله نامعلومه پېړه او وېره وي
 فيصلې پورې به دواړه مساوي وي
 عدالت به دغه دواړو ته حاوي وي
 تر هغه به دغه دواړه په يو رنگ وي
 په يوشان به سره ناست او څنگ په څنگ وي
 نه د ناستې ځای کې فرق توپير روا دی
 نه په فرق روغبړ يا بل تدبير روا دی
 نه به يو طرف رابولي په خپل کور کې
 نه به يو سره هم گوري کور يا نور کې
 نه ډالۍ نه مېلمستيا ورته روا ده
 نه يوې خوا ته ملتيا ورته روا ده
 د قضا ځای به هر چا لپاره خلاص وي
 ملاقات به ښه آزاد او په اخلاص وي

نه به څوک ايساروي له ملاقاته
 نه به څوک منع کوي له مساواته
 نه به يوسره څه پټې پټې وايي
 نه به يوددغه بل په مخکې ستايي
 پلټنه به کوي په مسأله کې
 ددې دواړو د جگړې معامله کې
 هم به اوري له دې دواړو نه خبرې
 ټول اړخونه به څېړي نږدې او لرې
 هم خبره به د دواړو پوره اوري
 په يوشان به ددې دواړو کره اوري
 څو وختونو کې ناسمه فيصله ده
 ناروا ده همدا سمه مسأله ده
 يا چې کله وي غوسه يا وي سخت وړې
 يا حاجت ورته ورتينگ وي يا وي تېرى
 يا سست پست وي خوب ورځي او يا وي سترې
 يا خپه سخت اندېښمن وي نوموړى
 يا ناروغ وي يا کوم بل اړين حاجت وي
 يا تحقيق کې نيمگړتيا او جهالت وي
 هم يې پرېکړه ده ناسمه ځان لپاره
 هم يې پلار مور او بچو، ښځې ته ياره
 د دښمن په هکله هم فيصله نشته
 د تېري، ظلم او شک سلسله نشته

دغه پرېکړې فيصلې به بل څوک وکړي
 دا د عدل مسألې به بل څوک وکړي
 د بنديانو له حالاتو به خبر وي
 هر يو کار به يې په عدل برابر وي
 د یتیم او لېوني حقوق به څاري
 د مظلوم او تاواني حقوق به څاري
 هم د کونډې به خواخوږی او غمخور وي
 دا دوه سترگې به يې هر کار ته څلور وي
 که قاضي په کومې پرېکړې کې خطاشي
 مرتکب په فيصلې د ناروا شي
 هغه پرېکړه به ماتېږي ناروا ده
 د اسلام د عدالت دا مقتضا ده
 قضيه معامله به ليکل کېږي
 ټول اړخونه به يې ښه سم جوتېږي
 مدعي دی هغه څوک چې که راستون شي
 له دعوې نه نو خبره په سمون شي
 په چپ والي يې لاندې جگړه شي ختمه
 که وي نوې او که وي زړه شي ختمه
 مدعي^۱ عليه هغه څوک دی وروره
 چې که چپ شي هم مطلوب وي ورته گوره
 چپ کېدل او ستېدل يې لاس کې نه وي
 لاندې اصلاً د هغه احساس کې نه وي

که دعوه ده د لانجې او که انکار دی
 صحیح کېږي له هغه چې حر، هوبیار دی
 تصرف یې دی صحیح او مکلف دی
 ښه خبر له خپل مطلوب او له هدف دی
 د ساده انکار هغه کې صحیح کېږي
 چې انکار په وخت سزا پرې لازميږي
 لکه واخلې کوم طلاق او یا کوم حد وي
 په انکار او په اقرار یې ښه او بد وي

***

د پرېکړې لارې چارې

که قاضي ته څه لانجه څه شخړه راشي
 عريضه ورته په مخکې برملا شي
 مدعي او مدعي عليه دواړه
 به راوغواړي يوځای غاړه په غاړه
 په خپل مخ کې به يې کېنوي يو رنگه
 مساوي او بې توپيره څنگ تر څنگه
 مدعي به په دې دواړو کې معلوم کړي
 مدعي عليه هم پکې موسوم کړي
 مدعي دی چې چا کړې څه دعوه وي
 او دعوه يې ښه ښکاره لکه ډيوه وي
 مستحيله نامعقوله نه قبلېږي
 چې معقوله وي هغه به منل کېږي

قرینو نښو دلیل ته اعتبار دی
 چې دعوه یې ناروا وي نو بې لار دی
 بیننه د مدعي لپاره بویه
 فیصله ورباندې کېږي زما زویه
 مدعي که بیننه نه لري وروره
 بیا قسم دی مقابل لپاره گوره
 بیننه یا شاهدان دي عادلان دي
 یا څه نښې قرینې په دې بیان دي
 دلیلونه دي څرگند ښکاره کوونکي
 د دعوې او ددې حق جوتوونکي
 د شاهد مجبورول هم ناروا دي
 د شاهد دسل رټل هم ناروا دي
 مدعي نه بیننه غوښتل دي مخکې
 بیننه چې وي صحیح منل دي مخکې
 مدعي که د قسم طلب ونه کړي
 او قاضي هم دغه سم طلب ونه کړي
 له دې مخکې دا قسم نه صحیح کېږي
 په طلب او په دې امر راستنېږي
 که قسم نه کړي دا حق د مدعي دی
 دغه حق بیا محقق د مدعي دی
 که قسم وکړي نو حق یې ثابتېږي
 دا دعوه په دې قسم باندې ردېږي

مدعي که دا ويلي وي اول کې
 چې هيڅ نشته بينه زما دې حل کې
 بينه له قسم وروسته نه قبلېږي
 په دې کار د مدعي دروغ جوتېږي
 او که نه يې وو ويلي بيا ده سمه
 بينه ده بيا قبوله ښه بې غمه
 عدالت د شاهدانو که مجهول وي
 پوښتل کېږي به هغوی چې ښه مقبول وي
 که په جرحې او تعديل کې اختلاف شي
 مختلف د ښو او بدو يې اوصاف شي
 څوک يې ښه څوک وايي بد دا شاهدان دي
 يو ناوړه او بل وايي عادلان دي
 معتبره ده دا جرحه چې دليل وي
 مفسره جرحه مخکې په تعديل وي
 شاهدان د مدعي چې کوم عدول دي
 مدعي^۱ عليه هم وايي مقبول دي
 بيا بې شکه دي مقبول او عادلان دي
 گواهي لپاره وړ دا شاهدان دي
 مدعي^۱ عليه بولي که مجروح څوک
 او له نورو سره وي عادل ممدوح څوک
 او دا جرحه بې دليله وي مبهمه
 نو دا جرحه نامقبوله ده ناسمه

د تعديل لپاره دوه گواهان بس دي
 د قاضي پېژندل بس د يو اولس دي
 بينه چې وي قسم ورکول نشته
 په قسم د بينې ردول نشته
 له قاضي که طرفين وي چېرته لرې
 او ستونزمني وې د دوی دغه خبرې
 نو قاضي به هلته وټاکي قاضي څوک
 چې معلوم وي لياقت کې په ماضي څوک
 د هغه په فيصلې به فيصله وي
 په شرطونو به پوره دا سلسله وي
 که قاضي نه وي جرگه پکې کېدی شي
 څه د روغې جوړې لاره به لیدی شي
 خو جرگه به د انصاف او عدالت وي
 موافقه چې د بشکلي شريعت وي
 د سفر له حده کم به حاضرېږي
 بې له عذره به غائب نه گڼل کېږي
 د قاضي ليکل قاضي ته صحيح کېږي
 شاهدان به په ليکلونيو کېږي
 دا ليکل به د انصاف او عدالت وي
 موافق به د اسلام د شريعت وي
 شرط يې دا دی چې کوم چاته لېږل کېږي
 دې مجهولې قضیې کې نه پوهېږي

که قاضي ته ښه معلومه قضیه وي
 بیا په دغو معلوماتو فیصله وي
 چې دلیل نه وي ذوالید ته اعتبار دی
 چې د چا په لاس کې وي هغه حقدار دی
 په خرڅلاو کې چې خلاف او اختلاف وي
 او د اشی منځ کې موجود وي پاک او صاف وي
 نو خبرې د بائع ته اعتبار دی
 اخیستونکی اخیستو کې بیا مختار دی
 په جگړو او اختلاف کې گواهان دي
 مدعي به یې راوړي خو عادلان دي
 چې گواه نه وي په منځ کې بیا قسم دی
 چې دعوه ده په چا شوې ورته سم دی
 ښه په مدعي ده زما وروره
 او قسم په مدعا علیه گوره
 ښه هغه پاڅه دي دلیونډه
 چې خبرې کې هیڅ نه پرېږدي شکونه
 گواهان وي او که نور وي دلائل دي
 چې د حق لور ته کاره او رامائل دي

***

وکالت

ناروا وکالت نشته په اسلام کې
 خوروا وکالت شته په انتظام کې

چې ښه گورې چې ظالم دی په ناحقه
 ناروا لار یې نیولې ده مطلقه
 له هغه څخه دفاع هم ناروا ده
 او له حق نه امتناع هم ناروا ده
 که دعوه وي په چاشوې او غائب وي
 مدعي د څه خبرې کلک طالب وي
 نو غائب وکیل نیولی شي روا دي
 خو ټگي برکي او دروغ یې ناروا دي
 هم غائب وکیل نیولی شي بې شکه
 هم ناروغ وکیل ټاکلی شي بې شکه

***

اقرار

په اقرار باندې حقونه ثابتېږي
 لوی دلیل دی فیصلې ورباندې کېږي
 خو شرط دا دی چې عاقل وي هم بالغ وي
 په رضا وي ښه په خوښه وي فارغ وي
 تصرف یې هم روا وي په ټینګار وي
 او په عقل محال نه وي ښه په لار وي

***

وېش (تقسيم)

چې په وېش کې ضرر نه وي وېشل کېږي
 چې تقسيم کې تاوان نه وي تقسيمېږي
 که ضرر وي بيا به برخه پلورل کېږي
 او قيمت به يې حقدار ته وررسېږي
 لکه واخلې کومه خا، لوبښی يا ژرنده
 يا وړه کوټه يا ونه فرش او کنده
 يا څاروی شويا موټر شويا سايکل شو
 يا جامه شوه يا ماشين شو يا کوم بل شو
 شريکان به شريکان وي استعمال کې
 گټې وټې او قيمت ددغه مال کې
 يا به پلوري کوم يو برخه او يا ټول هم
 برابر به وي په عدل او په تول هم
 يا به جوړ شي يا به واچوي پرې پچه
 په انصاف به وي لمده وي او که وچه
 نه د شي له خرڅولونه انکار شته
 نه له پچې اچولونه انکار شته
 که انکار کوي حاکم به يې مجبور کړي
 دغه پرېکړه به مقبوله پرې ضرور کړي
 په انصاف او بې ضرره به تقسيم وي
 دغه کار به ښه د عدل په تصميم وي

***

گواهې او ګواهان

شهادت له معلوماتو خبرول دي
 د لیدو یا اورېدو کیسه کول دي
 ګواهي به په ریښتیا کره پوره وي
 په انصاف به وي ښه نیت به ورسره وي
 د پوره ریښتیا خبره شهادت دی
 چې هر لفظ وي روا په شریعت دی
 نه ویل د اَشْهَدُ شَهِدْتُ فرض دي
 نه ځانګړي څه الفاظ په دې کې قرض دي
 په ریښتیا او په اخلاص چې ګواهي وي
 په هر چا په عام او خاص چې ګواهي وي
 او خبره ښه کره سمه ښکاره کړي
 نو بې شکه ګواهي په دې پوره کړي
 که د ځان او یا د خپلو په خلاف وي
 ګواهي به په ریښتیا او په انصاف وي
 دروغ ویل او پټول هم ناروا دي
 کمول او زیاتول هم ناروا دي
 ګواهي د حق ده فرض په مؤمنانو
 کفایي فرض ده په ښو مسلمانانو
 چې د حق ګواهي نه کړي ګوناګار دی
 چې حق وایي نوروان په سمه لار دی

گواهي څخه انکار کول حرام دي
 گواهي کول کره پوره په پام دي
 چې نور نه وي نو په خاصو فرض عين ده
 په ځانگړيو دغه وخت کې قرض او دين ده
 اجوره په گواهي اخيستل نشته
 ناروا او د حرامو کول نشته
 که اړتيا د کوم لامل سبب ويل وي
 يا د شرط او د کوم شمېر ښکاره کول وي
 يا ضرور د کوم صفت بيانول وي
 د الفاظو، نوم او حال څرگندول وي
 دغه ټول به سم پوره پوره څرگند کړي
 او ثواب د گواهي به په څو چند کړي
 د قبول د گواهي شرطونه دا دي
 ښه کره او ښه پوره او برملا دي
 لومړی شرط د گواهي اسلام ايمان دی
 گواه هغه دی چې ښکلی مسلمان دی
 نه قبلېږي له کافر او له مشرکه
 ددې دواړو گواهي ده ډېره سپکه
 خو که نه وي مسلمان او ضرورت وي
 بيا روا يې گواهي په دې صورت وي
 بل شرط وگڼه بلوغ په شهادت کې
 گواه وي بايد بالغ په شريعت کې

خوکه وي د ماشومانو په منځو کې
 زيات و کم دوه درې څلورو او پنځو کې
 يا څه اړه او اړیکه د ماشوم وي
 او بالغ په گواهي کې هم معدوم وي
 بيا روا ده گواهي د ماشومانو
 نابالغو عاقلانو هوشيارانو
 درېيم شرط په گواهي کې عقل بويه
 لېونی ساده گواه مه گڼه زويه
 څلورم په گواهي کې دي خبرې
 گونگي نه پوهېږي دې کې په ژورې
 خولیکل چې د گونگي وي منل کېږي
 د ډانده چې اورېدل وي هم قبلېږي
 پنځم شرط په گواهي کې يادېدل دي
 چې پوره خبره ياده وي کول دي
 له هېر زړي رڼې نه قبلېږي
 چې هر وخت ډېر سهو کېږي غلطېږي
 شپږم شرط په گواهي کې عدالت دی
 عدالت ته شريعت کې اهميت دی
 عدالت وايي تقویٰ او ديانست ته
 پياوړتيا، پت او غيرت او مروئت ته
 ديانست کې فرائض ادا کول دي
 او سنت هم بابيزه سپک نه گڼل دي

له حرامو هم په کلکه ځان ژغورل دي
 کبیره گونا هیڅکله نه کول دي
 صغیرې باندې تل نه پاتې کېدل دي
 دغه ټولو ته په پام کره کتل دي
 کبیره گونا هغه ده چې پرې حد وي
 یا عذاب په آخرت کې ورته بد وي
 د دروغجن گواهي نه قبلېږي واوره
 حق نه تېښتې باندې مه اوباسه خاوره
 نه قبلېږي له فاسق او له فاجر
 له لوی ټگ او ټبر ایستونکي او ماکره
 چې کفري او شرکي نه وي په بدعت کې
 گواهي د مبتدع وي بیا صحت کې
 مروئت د پست عزت عفت ساتل دي
 د ناوړه سپکو چارو پرېښودل دي
 ښه اخلاق، سخا او ښه گاونډیتوب دی
 ښه ځواني او سپېڅلتیا او سریتوب دی
 له ډمتوب او بې شرمۍ نه ځان ژغورل دي
 د سرک لارو په غاړو نه خوړل دي
 بې دعوتۍ مېلمستیا ته نه ور تلل دي
 څه نخره او مسخره نه جوړېدل دي
 د بې پتولۍ صحبت ځان ساتل دي
 بې ادبه بې حیا کار نه کول دي

ځان ژغورل دي کومې تمې جوارۍ نه
 بوټپاکۍ او چاپلوسۍ غوره مالۍ نه
 د ناوړه ناستې پاستې پرېښودل دي
 د پتمنو او درنو چارو کول دي
 چې کوم تور او يا تهمت وي گواهي کې
 پلوي عصبيت وي گواهي کې
 د اسلام په شريعت کې نه قبلېږي
 چې د عدل او انصاف وي منل کېږي
 دښمني چې ديني نه وي دنيوي وي
 د دښمن بيا نامقبوله گواهي وي
 ځان لپاره گواهي ده نامقبوله
 هم مردوده گواهي ده نامقبوله
 د قاذف تور لگوونکي نه قبلېږي
 ځان لپاره د چا جرحه نه سمېږي
 گواهان د لواطت زنا څلور دي
 نارينه دي ښه په خوښه بې له زور دي
 يا څلور ځلې اقرار او اعتراف دی
 په خپل ځان باندې په خوښه او انصاف دی
 چې حضور د ښځو ستونزه کړېدل وي
 بيا يواځې نارينه گواه نيول وي
 د دوه ښځو گواهي د يو سړي ده
 دا په ښځو گواهي کې اساني ده

گواهي په حقيقت کې يو لوی بار دی
 دغه بار په ښځو نيم په دغه لار دی
 گواهانو کې که يو وي او دوه نه وي
 مدعي سره کوم بل په دعوه نه وي
 مدعي ته يو گواه او يو قسم دی
 دغه کار په شريعت کې ښه او سم دی
 شهادت به وي لومړی بيا به قسم وي
 په دې ډول به دا حکم ښه محکم وي
 نارينه و نه پنا د ښځو چارې
 چې پرده کې وي د ښځو فطري لارې
 لکه واخلې د جامو لاندې عيونه
 يا د حيض حمل رضاع او نور کارونه
 بکارت او ولادت هم پکې بويه
 يوه ښځه گواه بس ده دې کې زويه
 ټول شرطونه برابر پکې حساب دي
 چې لږ مخکې ما ليکلي په کتاب دي
 گواهي په گواهي ده نامقبوله
 مگر هله چې لومړی شي نامقبوله
 په دليل باندې ثابته شي غلطه
 او دوهمه وي ښه سمه او احوطه

***

جهاد

جهاد وايي استعمال د خپل کوشنې ته
 د خپل وس د ځان او مال د خپل کوشنې ته
 چې دا دين د الله خپور او کفر ږنگ شي
 که دا نه وي بيا خو هسې عبث جنگ شي
 شرک او کفر او د ظلم نړول دي
 د اسلام د شريعت نافذول دي
 د اسلام د دښمنانو ختمول دي
 يا جزيه منل او غاړه ايسودل دي
 د فتنو له منځه وړل او ږنگول دي
 د فساد ظلم تېري مخه نيول دي
 کفر شرک تېري ظلمونه هم فتنې دي
 طاغوتي دا نظامونه هم فتنې دي
 د وضعي قانون منل يې هم فتنه ده
 ترې دفاع، نافذول يې هم فتنه ده
 دا زياتی حق تلفي ټولې فتنې دي
 دا چل ول نا انصافي ټولې فتنې دي
 جهاد دې پاره کېږي مجاهده
 چې فتنې شي ټولې ږنگې اې عابده
 او دا دين قانون طاعت ټول د الله شي
 په دې ځمکه حکومت ټول د الله شي

سل په سلو کې قانون به د الله وي
 ددې ځمکې ټول سمون به د الله وي
 يو په سلو کې وضعي قانون مردود دی
 دا طاعت او عبادت د يو مېرود دی
 سل په سلو کې چې نه وي نو جهاد دی
 او جهاد په اتفاق او اتحاد دی
 چې دا دين طاعت قانون ټول د الله شي
 هسې نه چې څه الله څه عبدالله شي
 شريعت او حکومت ټول د الله شي
 سياست او عبادت ټول د الله شي
 دې نړۍ نه دا کړې وېرې شي ورکې
 عدالت او عدل خپور شي په دې ځمکې
 بنسټ رازي او وداني او سوکالي شي
 محبت مينه الفت او خوشحالي شي
 وېره ورکه شي او امن امنيت شي
 خير بنسټگره ورورولي او اخوت شي
 نه په چا باندې تېری نه ظلم زور وي
 انصاف هر چاته وړيا په وره د کور وي
 جهاد فرض دی تر قيامته به روان وي
 تل به کېږي تر څو ژوند په دې جهان وي
 مسلمان به ښه پياوړی مجاهد وي
 مجاهد به پرهېزگار زاهد عابد وي

دا جهاد به خالص في سبيل الله وي
 برابر به په حکمونو د الله وي
 جهاد ډب دی د ادب جهاد اصلاح ده
 جهاد ظلم ړنگول جهاد فلاح ده
 کفر شرک چې نړوي هغه جهاد دی
 جهاد هر خای ړنگوونکی د فساد دی
 جهاد لار د پست عزت او د غیرت ده
 د عفت او عزیمت او د همت ده
 جهاد لار د حکومت او سیاست ده
 د عصمت او سیادت او قیادت ده
 جهاد لار د امنیت او عدالت ده
 د عظمت او د نخوت او مصلحت ده
 جهاد لار د کرامت او شرافت ده
 د بدلون او د سمون او د حجت ده
 جهاد لار د هدایت او درایت ده
 د دلیل او د بنډنې بصیرت ده
 جهاد لار د محبت او د الفت ده
 د ایثار او د نثار او فضیلت ده
 جهاد لار د انقلاب او خلافت ده
 د تقاض د ښه انصاف او شریعت ده
 جهاد لار د علم پوهې لیاقت ده
 د ریښتیا او سپېڅلتیا او صداقت ده

جهاد لار د نظافت او طهارت ده
 د تقویٰ او د پاکۍ او دیانت ده
 جهاد لار د نارینتوب او شجاعت ده
 د جرأت او قناعت او سخاوت ده
 جهاد لار د آزادۍ او حریت ده
 د ثواب او حقیقت او د جنت ده
 جهاد لاره د ثواب او د صواب ده
 جهاد لاره د کتاب او د نصاب ده
 په جهاد باندې کړې وړې سمېږي
 په جهاد باندې دا ځمکه ودانېږي
 جهاد لار د استغنا او برکت ده
 د انسان د حفاظت او د حرمت ده
 جهاد لاره د احسان او د قرآن ده
 جهاد لاره د ایمان او مسلمان ده
 جهاد لاره د نړۍ د سوکالۍ ده
 د نړۍ د ودانۍ او خوشحالی ده
 چې نه ظلم نه فساد وي خوشحالي وي
 چې انصاف وي عدالت وي سوکالي وي

***

د جهاد ډولونه

چې جهاد کله روا فرض او مشروع شو
 مدینې ته له هجرت وروسته شروع شو

په دوه ډوله یو یې فرض کفایي شو
 بل یې فرض عین په هر چا لازمي شو
 چې نافذ کله احکام د شریعت وي
 یو دولت یو حکومت یو خلافت وي
 او وتلي د جهاد لور ته ځوانان وي
 او کافي ورته همدا مسلمانان وي
 ضرورت یې د ملاتړ د نورو نه وي
 په سنگر کې کلک ولاړ دغه درانه وي
 دغه فرض کفایي دی همدوی بس دي
 ددې نورو غاړه خلاصه په اودس دي
 او که داسې نه وي ټول بیا گوناگون دي
 ملامت مسلمانان په دغه کار دي
 فرض عین لپاره څو دي صورتونه
 او دا ټول د فرض عین بویه ډولونه
 لومړی دا چې نه دولت نه شریعت وي
 او ړنگ شوی د اسلام لوی خلافت وي
 نظامونه قوانین یې طاغوتي وي
 یا یو نه وي که هر څومره اسلامي وي
 جهاد فرض شي فرض عین په ټول امت شي
 ترڅو یو یې حکومت او خلافت شي
 د هر ځای خلک دې پاڅېږي جهاد ته
 د امت یو اتفاق او اتحاد ته

دغه اوه پنځوس چې اوس دي نظامونه
د اسلام په نوم جوړ شوي دولتونه
ټول له مخې ړنگول په مونږه فرض دي
جوړول د يو دولت په مونږه قرض دي
قوانين يې دي وضعي ټول طاغوتان دي
په دې کار باندې له مخې مرتدان دي
که فرضا دا ټول له مخې اسلامي شي
ړنگول يې په مونږ بيا هم لازمي شي
په اسلام کې دوه دولتونه نه ځاييږي
خو چې دوه شي يو کول په مونږ فرضيږي
مسلمان اسلام اباد کې پردی نه دی
په کابل، رياض، بغداد کې پردی نه دی
نه پردی دی په تهران يا اتقري کې
نه عمان او نه خرطوم نه قاهرې کې
شرق او غرب دا ټول عالم يې يو امت دی
تور او سپين عرب عجم يې يو امت دی
نه پاسپورټ شته نه بريدونه سياسي شته
نه ويزه نه بنديزونه قياسي شته
اوس جهاد په ټول امت کې فرض عين دی
په مونږ پور په مونږه قرض په مونږه دين دی
ترڅو يو امت لپاره يو دولت شي
يو امير يو خليفه يو خلافت شي

چې جهاد نه کړي مجرم دی گوناګار دی
 په یو ډول منافق په دغه کار دی
 د جهاد له فرضیه چې منکر شي
 بې له شکه په دلیل باندې کافر شي
 بل چې فرض عین جهاد دی هغه دا دی
 چې حریم باندې تېری له کومې خوا دی
 که لوېشت ځمکه د اسلام کافر کړي لاندې
 جهاد فرض شي فرض عین په امت باندې
 په نږدې خلکو تر لرې ډېر ضرور شي
 چې دښمن په تېښته ووځي ترور شي
 که نه ټول امت تر هغه گوناګار دی
 چې دښمن ترڅو واکدار په دې دیار دی
 بل جهاد په هغه وخت کې فرض عین شي
 چې نفیر عام په ټولو باندې دین شي
 چې اړین وي او امیر په ټولو غږ کړي
 د وتو حکم د هر یو کس تر غوږ کړي
 فرض عین شي بیا وتل په ټولو باندې
 بیا سنگر ته ځه که ژاړې او که خاندې
 فرض عین جهاد په هر چا باندې فرض وي
 د لمانځه او د روژې غوندې پرې قرض وي
 هم په ژبه جهاد فرض دی هم په لاس دی
 هم په ځان او هم په مال هم په احساس دی

په قلم په پلوی په ملگری هم
 په ملاتړ په مشورې په همکاري هم
 په یو ډول غاړه نه خلاصېږي گوره
 دا هر ډول تر خپل وسه کوه وروره
 ***

د جهاد احکام

نه په ښځه جهاد فرض نه په ناروغ دی
 جهاد فرض په نارینه او په رک روغ دی
 نه رانده او نه په گوډ نه په معذور شته
 نه ماشوم او په صغیر نه په مجبور شته
 جگړه نشته دی په ښځو خوشنګر ته
 ښځې تللی شي د جنگ شاته ډګر ته
 له جنگ پرته هره مرسته شي کولی
 د سنگر مجاهدین شي ښه پاللی
 چې پخه ورته ډوډۍ کړي، اوبه راوړي
 که اړتیا وي خس او غنې سابه راوړي
 د تپي پټۍ دارو او درملنه
 شي کولی د تپیانو ښه پالنه
 بې پردې او بې محرمه سفر نشته
 که فتنه وي بیا حضور د سنگر نشته
 چې د کومې ښځې حیض نه وي زړه وي
 هغه ښه ده خو په غرو چې تکره وي

که یواځې کافر بښځې هم راگېر کړي
 نو کولی شي چې تورې نه یې تېر کړي
 له خپل پټ او له عزته دفاع فرض ده
 له حریم ځان او عفته دفاع فرض ده
 له خپل مال هال او له کوره دفاع فرض ده
 له خپل دین، وطن خور وروږه دفاع فرض ده
 په جهاد کې د امیر اطاعت فرض دی
 په جهاد کې د خپل ورور رعایت فرض دی
 خو طاعت په معصیت کې د چا نشته
 په گونا او بد سیرت کې د چا نشته
 نه غوښتل د امارت قوماندانۍ شته
 نه له نورو امتیاز او ځان ځانۍ شته
 د ماشوم بښځې وژل هم ناروا دي
 د معبد باغ ږنگول هم ناروا دي
 چې په سیمه د کافرو شوې دننه
 لومړی ورکړه د اسلام ورته بلنه
 که یې ومنله تاغوندي مسلم شو
 ځان او مال یې په امان شو او سالم شو
 او که نه نو بیا جزیه ورڅخه غواړه
 په جزیي باندې جگړه له منځه لاړه
 که یې ومنله بیا هم په امان شو
 ځان او مال یې حفاظت کې له نقصان شو

د جزيې په مقابل کې يې دا حق دی
 امنيت يې بيا په مونږه محقق دی
 د هغه دفاع په مونږه باندې فرض شوه
 او ساتنه يې په مونږه باندې قرض شوه
 جزيه يو دينار يا دولس دي درهمه
 سړي سر به يې هر کال ورکوي سمه
 نه په بنځه جزيه شته نه په ماشوم شته
 نه بوډا نه په شل گوډ نه په معدوم شته
 بې وزلانو نه جزيه اخيستل نشته
 مسکينان او فقيران خورول نشته
 که لږ ښه يې اقتصاد وي بيا دوه چنده
 جزيه واخله په دې غاړه نه ده بنده
 که ډېر ښه وي بيا درې چنده تر څلورو
 له دې پورته اجازه نشته د نورو
 که اسلام ته يا جزيې ته نه ږدي غاړه
 بيا يې وژنه او الله نه مدد غواړه
 خو صائل او يرغلگر ته دعوت نشته
 بې وژلو دې کافر ته فرصت نشته
 تر څو ووځي له خاورې د اسلامه
 چې ونه غورځوي دا حکم له پامه

***

انساني ډال

که کوم کور کې کافران وي یا کوم ځای کې
 انسانان یې وي ډال کړي په کوم سرای کې
 او ممکن نه و بل ځای کې په دوی برید هم
 او یا نه راتلل بل ځای کې ستا په دید هم
 او وژل یې وو اړین نوبسم الله کړه
 دغه کار یواځې فی سبیل الله کړه
 اراده به دې په دې کې کافران وي
 نیت هدف به دې یواځې مجرمان وي
 بې گونا خلک به ژغورې تر خپل وسه
 ستا اجر و نه به وي زیات له یو په لسه

***

استشهادي بریدونه

استشهاد د شهادت طلب ته وایي
 چې شهید شوې خپلې حورې به دې ستایي
 جهاد ټول استشهادي عمل دی وروره
 ثوابونو او اجر و نه دې گوره
 په جهاد کې نه څه گورې وېشل کېږي
 نه مېوې او پتاسې پکې ورېږي
 چې سر لوړې کلمه د الله غواړې
 په دې لار کې شهادت باندې به ویاړې

فدايي بريدونه وکړه مجاهده
 فضيلت کې يې شک مه کوه زاهده
 چې شهيد شوې د جنت حورې به ستا وي
 درجې به دې ښې لوړې له هر چا وي
 ستا په وينو به سرلوړی مسلمان شي
 خوار ذليل او مات ميراث به کافران شي
 ستا په وياړ به ستا نسلونه افتخار کړي
 ستا سرې وينې به ستا خوږ وطن گلزار کړي
 کافران به ځي دوزخ ته، ته جنت ته
 د الله رضا نعمت هر فضيلت ته
 استقبال ته به دې حورې وي ولاړې
 نه به غم وي نه به درد وي نه به ژاړې
 د طاغوت د غلامانو فتوې ماوړه
 تل د حق او حقيقت خبرې واوړه
 فدايي بريد ښه سرلوړی شهادت دی
 انتحار نه دی دا غوره عزيمت دی
 چې عبث وي ځان وژنه انتحار دی
 په اسلام کې انتحار ناروا کار دی
 خود دين د سرلوړۍ لپاره لاړ شه
 شهادت وغواړه پاڅه راوړ شه
 يا موټر کې د جنت کښه شهيد شه
 يا واسکټ د جنت واغونده رشيد شه

د کافرو منځ کې ځان ټوټې ټوټې کړه
 د کافرو پلمې شنډې او وټې کړه
 د کافرو غوښې وشيinde هوا کې
 ټينک موټر دفتر جهاز او په بېديا کې
 ستا ټوټې ټوټې بدن باندې به وياړو
 تاته جنة الفردوس له الله غواړو
 ستا په وينو د اسلام شمله لوړېږي
 ستا په وينو د طاغوت ماني نړېږي
 واه واه څومره يې سرلوړی ای شهیده
 واه واه څومره يې پياوړی ای شهیده
 د هغوی لپاره شرم او پېغور دی
 چې کافر سره دی مل سر يې نسکور دی
 چې تحريف کوي نصوصو د قرآن کې
 او شک اچوي په زړه د مسلمان کې
 ولا تلقوا بايدیکم ورتنه وايي
 اِلَى التَّهْلُكَةِ په بله معنا ستايي
 په صحيح د بخاري کې روايت دی
 نازل شوی مدينې کې دا آيت دی
 چې اسلام شو کله خپور او فتوحات شول
 خلک ډېر مسلمانان شو او ښه زيات شول
 نو انصارو دا خبره وکړه وروره
 چې جهاد کې مرسته نه کوو مونږ نوره

خلک ډېر مسلمانان شو هغوی بس دي
 اوس ښه ډېر مسلمانان دي یو په لس دي
 مونږ به کېنوله جهاده اوس په کور کې
 نور کارونه به کوو د دین په زور کې
 پېغمبر اوس مونږ ته نه لري حاجت نور
 مونږ به وگټو ثواب په عبادت نور
 په انصارو کې بیا دا آیت نازل شو
 دا د حق او د باطل منځ کې فاصل شو
 له جهاده کېناستل هم هلاکت شو
 په جهاد، مال نه ښندل هم هلاکت شو
 له دې کاره الله منع ټول انصار کړل
 ټول روان یې د جهاد په سمه لار کړل
 چې جهاد او اتفاق نه کړئ هلاکېږئ
 چې په دین اتفاق نه کړئ هلاکېږئ
 فدایي حمله روا ده فضیلت دی
 په نصوصو کې راغلی دلالت دی
 په جهاد کې چې لیکلی مونږ کتاب دی
 هغه وگوره تفصیل یې په دې باب دی

جهاد کې ویاړنې

په جهاد کې ترانې شعر ویاړنې
 ښې دي ښې دي ډېرې مه کوه پوښتنې

حماسې او ولولې پرې راپارېږي
 ننگ، غیرت او سلسلې پرې راپارېږي
 پېغمبر ویل حسان ته په جومات کې
 د کافرو هجوه وایه التفات کې
 داله غشونه هم سخته په هغوی ده
 مونږ ته غوره او کم بخته په هغوی ده
 جبرائیل درسره مل دی ای حسانه
 ای الله مرسته یې وکړې له احسانه
 ترانې وي جهادي او که شعرونه
 که ویاړنې مقالې وي، که نظمونه
 دا جهاد دی په قلم او ثوابونه
 دلیلونو نه یې ډک دي کتابونه

***

جهادي انځورونه

انځورونه تصویرونه ناروا دي
 خو جهاد لپاره ښه دي او روا دي
 جهادي فلمونه ښه او گټور دي
 په جهاد کې چې شریک دي بختور دي
 د ایران په مقابل کې چې جهاد و
 صحابه و چې گټلی په میعاد و
 ایرانیانو ډېر پیلان وو را ایستلي
 او د جنگ لپاره دوی وو ښه روزلي

ترېدل به ترې اسونه په ډگر کې
 د جهاد او د بنسندنې په سنگر کې
 صحابه و تدبير ونيوه دې کار ته
 سوچ يې وکړ يو ښه چل او ابتکار ته
 خاورو خټو نه راجوړ يې يو لوی پيل کړ
 او دا پيل يې د اسونو مخکې ايل کړ
 په تور رنگ يې د پيلانو غوندي رنگ کړ
 غيرتيان وو په خپل دين باندې يې ننگ کړ
 بيا دې پيل سره يې روږدي کړل اسونه
 د دښمن ماتې ته جوړ يې کړل چلونه
 بيا ټول ووتل سنگر د جنگ ميدان ته
 لوی ډگر د امتحان او د ايمان ته
 هر يو پيل ته مقرر يې درې کسان کړل
 يو خلم ته دوه يې سترگو ته عيان کړل
 د پيل سترگې به ږندي خلم به غوڅ کړي
 د دښمن دغه پلمه او چل به پڅ کړي
 چې اسونه روږدي شوي وو له پيله
 نو غورځنگ به يې کاوه پرې بې له ډيله
 ايراني پوځيان اخته په واويلا شول
 گډوډي او غلبه شوه په غوغا شول
 دا ډانده پيلان په خپلو راستانه شول
 خپل يې ووهل په خپلو مېلمانه شول

ايران فتح شو او مات ټول مجوسيان شول
 په اسلام کې رادننه کافران شول
 د پيل بوت دلته روا په دې مقصد شو
 کفر مات او کفر بد او کفر رد شو
 نو په دې دليل روا دي انځورونه
 د جهاد او هم روا يې دي فلمونه
 نور تفصيل يې د جهاد کتاب کې گورئ
 موږ ليکلی د تصوير په باب کې گورئ
 اوسني چې د کېمرو دي تصويرونه
 دا بې سيوري او بې جسمه انځورونه
 ځيني ځيني علماء يې حلال بولي
 او روا يې په هر وخت او هر حال بولي

***

غنيمت

غنيمت د دښمن مال دی چې حاصل شي
 له کافره د جهاد په مقابل شي
 د مرتد او محارب مال غنيمت دی
 غنيمت سوچه حلال او فضيلت دی
 چې دښمن ته په هر ډول نقصان ورکړي
 د ثواب په لار به ځان ور برابر کړي
 په هر ډول چې وهلی شي وهه يې
 د کافر مال غنيمت دی ټولوه يې

خو په نيت کې به دې ماتې د غليم وي
 د اسلام د سرلوړۍ به دې تصميم وي
 که ميدان کې وي د جنگ که په بينکونو
 غنيمت دی د دشمن په دفترونو
 دا موټرې او جازونه غنيمت دي
 وسايل، وسلې، کورونه غنيمت دي
 چې د مټ په زور په جنگ وي غنيمت دی
 چې په زوره په غورځنگ وي غنيمت دی
 غنيمت کې به پنځمه برخه ورکړې
 بيت المال ته به دا سهم برابر کړې
 نور څلور برخې په عدل وېشل کېږي
 برابري په غازيانو تقسيمېږي
 مجاهد او قوماندان يو برابر دي
 اميران او ماموران يو برابر دي
 غنيمت د جنگياليو ثابت حق دی
 دغه حق په دليلونو محقق دی
 چې شريک وي په جهاد او په حملې کې
 ټول شريک دي ددې مال په فيصلې کې
 چې شريک نه وي حملې او په غورځنگ کې
 برخه نه لري په مال ددغه جنگ کې
 دا داس برخې دوه برخې دي حساب کې
 د پيدل ده يوه ونډه په کتاب کې

نور حساب نه دي يا اس دی يا موټر دی
 اس په ټولو کې ا علی اوبختور دی
 ددې دواړو برخه زیاته په مصرف ده
 او سپرلي یې اغېزمنه په هدف ده
 دا پنځمه ده شریکه بیت المال کې
 په ټولنه به لگېږي اعتدال کې
 په کارو اجتماعي به مصرفېږي
 په جهاد او مجاهدو به لگېږي
 که چا وکړه درغلي په غنیمت کې
 د دوزخ اور ته به ځي په دې خیانت کې

***

فی

فی بی جنگه او بی ډزه ډوزه مال دی
 حاصل شوی له دشمنه بی جنجال دی
 نه پرې سترې مجاهد دی نه ستومانه
 نه خوله ده پرې وتلې له هیچا نه
 د فی مال د بیت المال اجتماعي دی
 د جهاد او مجاهد او دفاعي دی
 مجاهد ته په انعام ورکول کېږي
 په اړتیا د مجاهد هم مصرفېږي
 د جهاد ضرورتونو کې لگېږي
 د اسیر او شهید کور ته رسېږي

د پياوړي مجاهد کور ته يې ورکړه
 ښې وسلې او وسائل پرې برابر کړه
 د فئ مال به ښه په عدل تقسيمېږي
 داسې نه چې د امير جېب ترې ډکېږي
 ***

د ښمن اسير نيول

اسيران چې له دښمنه نيول کېږي
 کلک يې وټړه که نه نو بيا تښتېږي
 دا څلور حکمونه ياد لره اسير کې
 چې راغلي ددې حکم په تفسير کې
 يافديه د مال ترې واخله بيا يې پرېږده
 يا يې ووژنه په خټ يې توره کېږده
 يا آزاد کړه پرې بنديان د دوی بدل کې
 يا احسان ورباندې وکړه په عمل کې
 بې فديې او بې بدله يې آزاد کړه
 که څه گټه پکې وه نوزړه يې ښاد کړه
 چې اسلام او مسلمان ته گټور و
 هغه وکړه چې بېخي ښه بختور و

د مسلمانانو بنديان راازادول

که دښمن سره بنديان مسلمانان وي
 زونو او په زندان کې اسيران وي

د هغوی د کور پالنه په مونږ حق دی
 هم دروغ ناروغ پوښتنه په مونږ حق دی
 د هغوی ازادول هم په مونږ فرض دي
 په مونږ پور دی، خامخا په مونږه قرض دي
 تر خپل وسه به کوښښ کړو چې ازاد شي
 د بچو او د خپلوانو زړه يې ښاد شي
 که په زور وي که په برید وي که په مال وي
 په نیولو د دښمن که په جنجال وي
 د اسیر تبادلي باندې که کېږي
 مسلمان به خامخا را ازادېږي

***

د جاسوس وژل

چې دښمن سره ملاتړ کوي جاسوس وي
 بې غېرته او بې پته وي دووس وي
 که په نوم د مسلمان وي هم مرتد دی
 که عرب وي که عجم وي هم مرتد دی
 معلومات ورڅخه واخله بیا يې مړ کړه
 په ثابتو دلیلونو يې ښه پر کړه
 خو په شک باندې نیول يې ناروا دي
 بې دلیل هم وژل يې ناروا دي
 په دلیل او قرائنو يې راگېر کړه
 چې ثابته شوه له تورې نه يې تېر کړه

هسې شک باندې وهل هم ناروا دي
او په شک يې خورول هم ناروا دي

***

جزیه او ذمیان

ذمیان هغه کافران دي په اسلام کې
چې ژوند غواړي امنیت او په سلام کې
د اسلام د حکومت سره تړون کې
ژوندون غواړي د احکامو په سمون کې
د اسلام د قانون لاندې به اوسېږي
د اسلام حدود به ټول پرې نافذېږي
ناروا تصرفات به نه کړي مال کې
د اسلام سپکه به نه غواړي هېڅ حال کې
د اسلام د شعائرو به عزت کړي
نه به سود نه د حرامو تجارت کړي
د اسلام خلاف به نه د چا نصرت کړي
نه به چاته جاسوسي نه خباثت کړي
حفاظت د دوی د ځان دی که د مال دی
د اسلام په حکومت په دغه حال دی
ناروا بلوسه د دوی په مال او ځان ده
او ساتنه یې په هر یو مسلمان ده
خو د دوی د امنیت بدل کې مال دی
چې مقدار یې دی معلوم او کال په کال دی

دا جزيه ده لږ تر لږه يو دينار دی
 په هر کس چې نارينه وي دا مقدار دی
 نه په ښځو جزيه شته نه په ماشوم شته
 نه غلام وينځې او نه د معلول نوم شته
 نه ناروغ باندې دا شته چې لاعلاج وي
 نه هغه چې لېونی د چا مزاج وي
 يو دينار دی او يا دولس دي درهمه
 ورکوي به يې هر کال بې له کړمه
 تر څلورو دينارونو اخيستل شته
 تر څلوېښتو هم درهمه ورکول شته
 که مالي حيثيت کمزوری وي دينار دی
 که لږ ښه وي دوه او درې څلور يې وار دی
 چې اسلام راوړي او ښه سم مسلمان شي
 جزيه نشته مشرف چې په ايمان شي
 ذمه ماته شي چې نه مني احکام هم
 يا جزيه نه ورکوي نه کوي پام هم
 يا څه سپکه د اسلام يا مسلمان کړي
 د الله يا پېغمبر دين او قرآن کړي
 يا وژل د مسلمان او يا زنا کړي
 مسلمانې سره يافتنه رسوا کړي
 يا نکاح له مسلمانې سره کاندې
 يا لواط کړي يا اسلام پورې دی خاندي

يا هم لارې شوکوي يا اختطاف کړي
يا له عقد او تړونه انحراف کړي
يا اسلام او مسلمان خلاف جاسوس شي
يا جاسوس ته پنا ورکړي او دووس شي
ذمه ماته ده دې ټولو صورتو کې
حسابېري له تړونه په وتو کې

***

مستأمن

کوم کافر چې امن غواړي او جنگ نه کړي
او ملاتړ د کافرانو او ننگ نه کړي
مستأمن دی او د امن طلبگار دی
د سلام او د امان په انتظار دی
پنار اوړي د اسلام لاندې اوسېږي
پاتې کېږي نه او بېرته بیا ستنېږي
له هغه سره جنگ نشته په اسلام کې
هغه کور ته ورشپوه کړه په سلام کې
مستأمن سره نه توپ وي نه جازونه
نه ټوپک وي نه وسله وي نه پوځونه
نه بادار وي نه هغه سره قیادت وي
بلکې ټیټ وي او محکوم او په ذلت وي
نه ضرر رسوي کوم یو مسلمان ته
نه یې دین ته نه یې پت عزت مال ځان ته

نه د چا پسې کوم گواښ ته وي راغلی
 هيڅ شر نه غواړي او ناست وي غلی غلی
 ږدي غوږونه د اسلام ښکلي دعوت ته
 په هيڅ ډول زيان يې نه وي دې امت ته
 مستأمن باندې حدود هم نافذېږي
 شريعت به د اسلام پرې جاري کېږي
 نه حرام عقود کولی نه د سود شي
 که کوي سرغړونه بيا مردود شي

***

هجرت

هجرت وايي پرېښودلو د وطن ته
 د خپل پلار نيکه ټاټوبي او مدفن ته
 خو پاره د الله دا پرېښودل وي
 دين ژغورل يې وي هدف هجرت کول وي
 په کوم ځای کې چې څوک دين نه شي ساتلی
 په خپل دين باندې عمل نه شي کولی
 نظامونه طاغوتي قانون وضعي وي
 په هر چا باندې نافذ اجتماعي وي
 له قانونه بچ کېدل ورته محال وي
 په اسلام بشپړ عمل ورته جنجال وي
 بيا هجرت کول دي فرض له دغه ځايه
 وطن پرېږده سلام وايه پرې له ورايه

ټوله ځمکه د الله ده او بیا ستا ده
 ځمکه ټوله ده شریکه د هر چا ده
 د روزی کار پاک الله ته ښه اسان دی
 غم یې مه کوه الله روزي رسان دی
 په هجرت کې دي حلال غنیمتونه
 پاک الله به درته درکړي نعمتونه
 په ښه نیت هجرت کولو کې عزت دی
 په هجرت کې کرامت او سعادت دی
 په هجرت کې مړینه اجر او ثواب دی
 هجرت ښه روزنه، علم او کتاب دی
 هجرت دوه ډوله دی یو دارالامان ته
 دارالکفر ته خو امن او امان ته
 داسې ځای ته چې ستا دین ته خطر نه وي
 ستا عزت او کرامت ته ضرر نه وي
 لکه کړی حبشي ته چې هجرت و
 صحابه و له مکې مجبوریت و
 بل هجرت دارالاسلام ته په عزت دی
 چې نافذ چېرته اسلام او شریعت دی
 هجرت فرض دی هجرت نه کول گونا ده
 په قرآن کې پرې راغلي داوینا ده
 چې هجرت کول د چا په وس کې نه وي
 گونا نشته چې رینستيني او درانه وي

خو چې وس يې وي او نه کوي هجرت بيا
 حسابېږي ظلم کفر دا صفت بيا
 مدينې ته و هجرت دارالاسلام ته
 د اسلام بشکلي دولت او انتظام ته
 بېرته تلل دارالامان څخه روا دي
 ستېدل دارالاسلام نه ناروا دي
 پاکستان کې انگرېزي ټول قوانين دي
 او چار واکي يې له مخې مرتدين دي
 پاکستان اوس دارالحرب دی برملا دی
 له اسلام سره په جنگ کې هویدا دی
 امريکا سره ولاړ دی په دې جنگ کې
 د کافرو دې ټلوالې سره څنگ کې
 ږنگوي اوس مدرسي او جوماتونه
 نړوي د مېړنيو جوړ کورونه
 حافظان او طالبان وژني مرتد دی
 عالمان مسلمانان وژني مرتد دی
 د وطن او دين او پټ عزت دشمن دی
 د قرآن او شريعت عفت دشمن دی
 اسلامي امارت ږنگ کړ مرتدانو
 شريعت او امت ږنگ کړ مرتدانو
 پاکستان څخه هجرت کوه که نريې
 په حکمونو د اسلام که برابر يې

قبائلو ته ورځه چې توريالي دي
 مېړني او پتيالي او ننگيالي دي
 هجرت هسې نه دی لاره د جهاد ده
 د امت د اتفاق او اتحاد ده
 هجرت وکړه بيا ملا وټړه جهاد ته
 آزادۍ د اسلامي امت هېواد ته
 لږ او بر دا هېوادونه سره يو کړه
 دا قومونه او دودونه سره يو کړه
 دا ديو امت ټول غړي سره يو کړه
 ټول پياوړي کړه اومړي سره يو کړه
 دا نړۍ به شي روښانه او ودانه
 دا وړۍ به دې شړۍ شي مسلمانان
 مټې ونغاړه راځه چې سره درومو
 ځان کړو خلاص د بې وسۍ له دغو لومو
 لاس تر زنې به څو ناست يې دې ناوړين ته
 راستون برم کړه امت او دې خپل دين ته
 ستا نسلونه او خېلۍ به په تا وياړي
 تاريخونه پرگنۍ به په تا وياړي
 پټ، عزت او کرامت به واړه ستا وي
 دا دنيا او آخرت به واړه ستا وي
 که دا نه کوي لوړ سر به دې نسکور شي
 خړې سترگې به درپاتې لوی پېغور شي

ټول نسلونه به لعنت درباندي وايي
تاريخونه به لعنت درباندي وايي

***

سياست او حکومت

په اسلام کې سياست ټول عدالت دی
د قرآن او د حديثو حکومت دی
دغه ځمکه کائنات ټول د الله دي
مخلوقات او موجودات ټول د الله دي
د الله تکويني حکم تل جاري دی
په دې ټولو کائناتو تل حاوي دی
تشریعي حکم به هم تل د الله وي
په دې ځمکې به قانون کتاب الله وي
دا وضعي چې قوانین او طاعتان دي
او لاسپوڅي د کافرو گوداگیان دي
چې په دې قانون ژوندون کوي کافر دی
چې نفاذ ددې قانون کوي کافر دی
دوی ته پرېکړې وروړل کفر ارتداد دی
په مونږ فرض عین د دوی خلاف جهاد دی
په اسلام چې حکم نه کړي نو کافر دی
هم ظالم دی هم فاسق او هم فاجر دی

له اسلامه چې خلاف کومه جرگه وي
 د عربو يا عجمو فيصله وي
 دا هم کفر دی کوونکی يې کافر دی
 که مني يې څوک منونکی يې کافر دی
 په اسلام کې نه شاهي ملوکيت شته
 نه بې توله سر شمېرونکی جمهوريت شته
 په اسلام کې چې نظام دی خلافت دی
 دا د عدل امارت او سياست دی

د خليفه شرطونه

خليفه به په شرطونو بـــــــــــــــــرابر وي
 هم عاقل هم مسلمان او هم به نر وي
 هم د دين په ضرورياتو به عالم وي
 نه به بنځه، نه جاهل، نه به ظالم وي
 د بدن روغتيا يې دومره کفايت کړي
 چې کارونه د دولت په ښه صورت کړي
 داسې عيب به پکې نه وي چې دا خنډ شي
 د نظام او بيا د خلکو په سر پنډ شي
 اداره به يې غښتلې وي پياوړې
 نه به سسته وي بې غوره نه او مړې
 غلام نه وي او ازاد وي ارادې کې
 توپير نه لري په لرې او نږدې کې

ټول قانون به يې کره پوره اسلام وي
 عدالت به ټول امت لپاره عام وي
 نه به کوم وضعي قانون باندې عمل وي
 نه به کفر او کافرو سره مل وي
 په غوښتنو به د عدل ښه پوره وي
 ټول نظام به د ښېگړو ښه کره وي
 امنيت به وي قائم په ټول امت کې
 او انصاف به وي دائم په ټول دولت کې
 قرشي که په شرطونو برابر وي
 خلافت به د هغه په ښه مظهر وي
 خو که نه وي قرشي يا ناصالح وي
 لياقت ورسره نه وي اوطالح وي
 نوبيا شرط د قرشي ضروري نه دی
 ځکه کار د خلافت سرسري نه دی
 د عرب او د عجم شرط پکې نشته
 هم تر ټولو د اعلم شرط پکې نشته

***

د خليفه ټاکنه

د جرگې خلک به خپلو کې راټول شي
 چې ټاکل د خليفه د دوی په ټول شي

چې لایق وي د خبرې هوښیاران وي
 مؤمنان وي امینان وي صالحان وي
 خیر غوښتونکي او خواخوږي د امت وي
 او پوره په ټول د عدل او غیرت وي
 هم شرطونه د امیر ورته معلوم وي
 د خبرو ښه تعبیر ورته معلوم وي
 یو امیر به مشورې باندې معلوم کړي
 او نااهله به له دې کاره محروم کړي
 ***

بیعت

د امیر سره به ټول امت بیعت کړي
 دغه کار به په اخلاص او په ښه نیت کړي
 هم په لاس باندې بیعت کول روا دي
 هم خبر لېږل او لیک لېږل روا دي
 ښځینه لپاره لاس ورکول نشته
 بیعت ژمنه ده په دې څه گټل نشته
 ***

د امیر او رعیت حقوق

د امیر حق په امت باندې طاعت دی
 ښو کارونو کې طاعت یو عبادت دی

ناروا کې د امير څه طاعت نشته
 په اسلام کې ناروا امارت نشته
 چې جهاد ته دې وربولي هم به درومي
 چې امداد ته دې وربولي هم به درومي
 ورکوي به خلافت ته زکاتونه
 په اسلام کې په تانسته نور ټکسونه
 زکات بېرته وېشل کېږي په خوارانو
 په غريبو، مسکينانو، بې وزلانو
 رعييت هم په امير لري حقونه
 چې په امن، پت او مال وي هم سرونه
 د هر چا حق به خوندي وي په اسلام کې
 په امت به تل بنادي وي په اسلام کې
 ظالمان به له نړۍ څخه ورکېږي
 د مظلوم حق به ظالم نه راشو کېږي
 د هر چا ورۀ ته به عدل ورسېږي
 او انصاف به وړيا هر چا سره کېږي
 په هر چا به سوکالي او خوشحالي وي
 حکومت به له فساد څخه خالي وي
 د هر چا ونډه به وي په بيت المال کې
 د تقسيم توپير به نه وي په دې مال کې

د امير او د مامور توپير به نه وي
 د بادار او د مزدور توپير به نه وي
 د صحت، کار او تعليم حق په امام دی
 د کره تنظيم تصميم حق په امام دی
 ***

يو دولت

که وگړي د نړۍ مسلمانان شي
 دغه واړه د اسلام په لار روان شي
 گرده ځمکه او نړۍ به يو دولت وي
 ددې يو امت به يو سم خلافت وي
 نه د اگن حکومتونه شته اسلام کې
 نه بې شمېره دولتونه شته اسلام کې
 دوه دولته په اسلام کې نه ځايېږي
 دوه امته په اسلام کې نه ځايېږي
 يو امت او يو دولت دی په اسلام کې
 يو امام يو خلافت دی په اسلام کې
 چې موجود يو خليفه او يو امام وي
 او نافذ دا ټول حکمونه د اسلام وي
 او دويم کوم خليفه چېرته پيدا شي
 په کوم گوټ کې د نړۍ رابرملا شي

دا دويم به په اسلام کې وژل کېږي
 دا امت به تفرق نه ساتل کېږي
 دا نړۍ ټوله شريکه يو وطن دی
 دا د هر انسان يو کور او يو مدفن دی
 په اسلام کې نه پاسپورټ او نه بنديز شته
 نه توپير د کوم ختيز او د لوېديز شته
 هيڅ انسان په دې نړۍ کې پردی نه دی
 مسلمان په دې نړۍ کې پردی نه دی
 رنگ او ژبه ده که نسل قوميت دی
 توپير نه لري يو رنگ انسانيت دی
 په اسلام کې د عزت معيار تقوی ده
 د حرمت او شرافت معيار تقوی ده
 دغه اوه پنځوس چې اوس دي دولتونه
 او په نوم دي د اسلام حکومتونه
 دغه ټول به ړنگوو چې سره يوشي
 دغه ټول به ړوو چې سره يوشي
 دغه زېرمې معدنونه ټول شريک دي
 ټپل او زر کاني لالونه ټول شريک دي

***

خروج علی الامام

چې امام او خليفه کله عادل وي
 په احکامو د اسلام باندې عامل وي

په شرطونو د اسلام بڼه برابر وي
 او د عزل له شرطونو نه بهر وي
 د هغه خلاف وتل هم ناروا دي
 او طاعت يې پرېښودل هم ناروا دي
 د امام خلاف پاڅون هم ناروا دی
 د امير خلاف کوم يون هم ناروا دی
 خو دا اوه پنځوس چې اوس کوم اميران دي
 پاچايان او رئيسان ولسمشران دي
 دغه واړه کافران او مرتدان دي
 دا له څېرمه له اسلام کاږه روان دي
 نه په دوی کې خليفه نه کوم امام شته
 نه په دوی کې څه ايمان او څه اسلام شته
 په دې ټولو راوتل په مونږه فرض دي
 ددې ټولو ړنگول په مونږه قرض دي
 که دا ټول مسلمانان شي هم به نه وي
 که دا ټول بڼه عادلان شي هم به نه وي
 مونږ د دوی خلاف جهاد کوو را اوځو
 اتفاق او اتحاد کوو را اوځو
 ايستانونه دولتونه به ټول ړنگ کړو
 قوانين او دا ازموونه به ټول ړنگ کړو
 تر هغې به مونږ جنگېږو چې يونه شي
 مونږ د دوی خلاف يو کېږو چې يونه شي

دغه ټول دي طاغوتان، امامان نه دي
 دغه ټول دي شيطانان، اميران نه دي
 استعمار چې دا بريدونه دي ټاکلي
 دغه ټول دي طاغوتانو دي منلي
 دا ملل متحد چې کوم يادېږي
 او ملگري ملتونه بلل کېږي
 دا د ظلم او د کفر اداره ده
 د سرکشو طاغوتانو مجموعه ده
 دې ته غاړه اېښودل دي نېره کفر
 دا منل دې ته ورته دي نېره کفر

د امام سقوط او د عزل شرطونه

امامت او خلافت ته نه موده شته
 نه ټاکلي کومه لنډه او اوږده شته
 نه ميراث دی خلافت نه پاچايي ده
 نه خو کاله جمهوريت او رسوايي ده
 خلافت نه امتياز نه فضيلت دی
 دا کره پوره د عدل مسؤليت دی
 که سهار څوک په شرطونو ټاکل کېږي
 مازيگر بيا په شرطونو معزولېږي
 چې د عدل په غوښتنو برابر وي
 په مسند د امامت به مستقر وي

که د عزل شرط شرطونه پکې راشي
 بيا ساقط شي امامت څخه جلا شي
 هم په مړينې امامت څخه غورځېږي
 چې مرتد شي امامت يې ساقطېږي
 ***

امر بالمعروف او نهی عن المنکر

معروف هغه ښه کارونه بلل کېږي
 چې اسلام کې په ښه نوم باندې يادېږي
 او منکر هغه گوناو ناروا دي
 چې اسلام کې ډېر ناوړه ناصفا دي
 په ټېکيو باندې امر کول فرض دي
 دا په مونږ مسلمانانو باندې قرض دي
 يو تر بله په حکمت باندې دعوت دی
 په همدې کې د انسان لوی مصلحت دی
 د غلط کار مخنيوی اول په لاس دی
 که وس نه وي بيا د ژبې التماس دی
 که وس نه وي بيا په زړه باندې انکار دی
 او د زړه د کرکې، مخ باندې اظهار دی
 ستا په مخ به د انکار ښې ښکاره وي
 که دا نه وي بيا به نهې ناکره وي
 که په زړه هم انکار نه کوي کافر دی
 له ايمان څخه دباندې مستقر دی

***

وصیت

وصیت حکم دی د مال یا د اموالو
 د مالک له مړینې وروسته د احوالو
 دا مشروعه طریقه ده کله فرض وي
 لکه وي حق، امانت یا د چا قرض وي
 کله وي دا مستحب کله حرام وي
 یا مکروه وي یا مباح ورته دې پام وي
 محتاجانو ته دا ښه او مستحب دی
 د ثواب او د ښې دا سبب دی
 چې ضرر وي وارثانو ته حرام دی
 چې مال لږ وي بیا مکروه په دې مقام دی
 له دې پرته عام وصیت کول مباح دي
 د روا او د صلاح او د صلاح دي
 په درېیمې برخې مال کې وصیت سم دی
 له درېیمې نه چې زیات وي بیا ناسم دی
 د وارث لپاره نشته وصیتونه
 ناروا دي په وصیت کې خیانتونه
 د وصیت لپاره شرط یو اهلیت دی
 اختیار عقل او بلوغ دی حریت دی

قاتل نه وړي ميراثونه له مقتوله

هم وصيت هغه ته نشته له مدلوله

وصيت هغه مال کې کېږي چې کوم ستا وي

او قابل د ورکولو برملا وي

***

فرائض

فرائض د ميراث علم دی اسلام کې

د هر چا ونډه معلومه ده نظام کې

د ميراث د علم زده کړه ضروري ده

جهالت له سمې لارې بې لارې ده

***

ترکه

مړه نه پاتې مال حقونه ترکه ده

که خوږه ترخه تروه ده که پيکه ده

ترکې پورې اړوند څلور حقوق دي

په دليل او په باور او په وثوق دي

لومړی حق تر ټولو مخکې دا تکفين دی

دا کفن مفن تجهيز او هم تدفين دی

دويم حق پکې د پور لندول بويه

د الله او د بنده ورکوه زويه

لکه واخلې يا زکات يا کفاره ده
حج يا نذري يا د چا د پور چاره ده
درېيم حق پکې وصيت پوره کول دي
له درېيمې برخې مال نه ورکول دي
خلوړم حق دی تقسيم په وارثانو
چې معلوم دی په اسلام د مؤمنانو

***

د ورونو خوښندو ډولونه

ورونه خوښندې چې سکه وي اعياني دي
چې يواځې وي له پلاره علتې دي
اخيافي دي چې يواځې وي له مور
رضاعي ميراث کې نه دي حساب گوره

د ميراث اسباب

د ميراث چې لاملونه او اسباب دي
هغه درې دي چې راغلي په کتاب دي
يونکاح او بل ولاء او بل نسب دی
دا هر يو د ميراث وړلو يو سبب دی

***

د ميراث موانع

موانع د ميراث درې دي هر يو صاف دی
غلامي، وژل او دين کې اختلاف دی

***

د ميراث ارکان

د ميراث ارکان دي درې دا يې مبحث دی

يو وارث دی يو مورث يويې موروث دی

***

د ميراث شرطونه

د ميراث شرطونه درې دي يويې مړينه

د مورث ده يا چې ورک وي له يقينه

دويم شرط ژوند د وارث دی چې ژوندی وي

د مورث له مړينې وروسته گړندی وي

د مور خپتې کې ژوندی وي يا دباندې

دا وارث دی که ته ژاړې او که خاندې

درېيم دا چې د ميراث موانع نه وي

مخکې ياد شو له هغو کوم مانع نه وي

***

د ميراث مستحقين

د ميراث مستحقين يا نارينه وي

گڼل کېږي وارثان يا بنځينه وي

نارينه وارثان لس دي په کتاب کې

چې راغلي شريعت کې په دې باب کې

اول زوی دی د زوی زوی يې دويم بوله

پسې بڼکته لاندې څه له دغه ټوله

درېم پلار دی څلورم نیکه حساب دی
 پسې پورته په همدې ترتیب ځواب دی
 پنځم ورور له پلار او موره ورسره کړه
 یا له پلاره یا له موره هم پوره کړه
 دا شپږم یې دی وراره چې زوی د ورور وي
 او دا ورور دې د پلار زوی وي ستا له کور وي
 اوم یې تره دی اتم تره زوی پکې بویه
 چې نسب یې وي له پلاره زما زویه
 بل څښتن، خاوند مېړه پکې نهم دی
 بل بادار ازادوونکی یې لسم دی
 په شمېر اوه دي دا له ښځو وارثاني
 لومړۍ لور ده د زوی لور دویمه گراني
 او درېیمه دا ستامور ده په تا بوره
 څلورمه دا ستا ښځه ده مجبوره
 په دې شمېر کې بیا نیا وگڼه پنځمه
 بیا د چا ازادوونکې ده شپږمه
 اوومه خور ده چې له پلاره وي له موره
 یا له پلاره یا له موره وي سرتوره
 په درې ډوله په لوی وېش دا وارثان دي
 یو ذوی الفروض د ونډو خاوندان دي
 دا هغه دي چې معلومې یې دي ونډې
 په قرآن کې د هر چا خپلې برغندې

دويم ډول عصبه دي په سبب کې
 چې له پلار او له نیکه وي په نسب کې
 درېيم ډول ددې هم ذوی الارحام دي
 چې کتار کې د خپلوی په انتظام دي
 عصبه ذوی الفروض نه چې دي پرته
 دا خپلوان ذوی الارحام دي له صحته
 ځينې نه گڼي ذوی الارحام په دې کې
 دا لومړي دوه ډوله بولي دې نږدې کې

***

د ميراث ونډې

په قرآن کې چې راغلي کومې ونډې
 هغه شپږ ډوله دي لري وي که لنډې
 نيمه بولـه څلورمه هم اتمه
 بله و بولـه درېيمه او شپږمه
 دوه درېيمې يې شپږم ډول پوره شو
 دا حساب په دې ترتيب باندې کره شو

***

ذوی الفروض

دا ذوی الفروض دي دولس له حسابه
 نارينه پکې څلور گڼه گلابه
 يو يې پلار دی بل نیکه که هر څو لوړ وي
 بل يې ورور له مور له مېړه چې وړ وي

بښځينه پکې اته دي يوه مور ده
 بله بښځه بله لور پکې د کور ده
 بله خور ده هم له مورهم له پلاره
 بله خور له پلاره بيا له مورهم گوره
 بله لور د زوی ده بله نيا حساب ده
 که څه پورته وي هم دا ددغه باب ده

***

د پلار حالات

د پلار درې حالاته بويه يويې فرض دی
 بل تعصیب دی درېيم دواړه سره عرض دی
 نارينه وارث که پلار سره موجود وي
 توپير نشته يو که ډېر د دوی وجود وي
 په دې حال کې يې شپږمه ده په فرض کې
 دا لومړی حالت حساب شو په دې عرض کې
 که له پلاره سره فرع وارث نه وي
 نارينه او بښځينه يې حادث نه وي
 که يواځې وي ټول مال يې په تعصیب دی
 که فروض وي نو باقي يې خپل نصیب دی
 درېيم حال يې هم د فرض هم د تعصیب دی
 دا يې برخې دي مالدار دی که غريب دی
 هغه دا چې دغه پلار سره وارث وي
 دغه فرع بښځينه دلته لاس ته وي

په دې حال کې يې په فرض شپږمه بويه
 پروا نه کوي وړه وي او که لويه
 بيا چې پاتې له فروضو نه کوم مال شي
 په تعصيب ددغه پلار په دغه حال شي
 ***

د نيکه حالات

نيکه دوه ډوله دی يو نيکه صحيح دی
 بنځينه چې منځ کې نه وي دا صريح دی
 دا د پلار پلار دی او يا له هغه لوړ دی
 په صحيح نيکه يادېږي ددې وړ دی
 بل فاسد نيکه چې منځ کې بنځينه وي
 لکه واخلي د مور پلار چې مستانه وي
 د صحيح نيکه شپږمه برخه بويه
 او شپږمه هم ډالۍ ورکوه لويه
 چې پلار وي نو د نيکه ميراث ساقط دی
 که پلار نه وي بيا نيکه دلته رابط دی
 خوتوپير يې څلور ځايه دی راغلی
 د ميراث په کتابونو کې ليکلی
 اول دا چې پلار ژوندی کله موجود وي
 نو د پلار د مور ميراث ساقط له جود وي
 خو که پلار نه وي نيکه وي نو د پلار مور
 بيا ميراث وړي دې نيکه سره په خپل کور

دويم دا چې له مړه پاتې مور او پلار وي
 او مېړه ښځه هم پاتې په دې لار وي
 نو له فرض د مېړه ښځې چې شي پاتې
 دا درېيمه به يې مور لپاره ساتي
 خو که پلار په ځای نیکه وي نو د ټول مال
 بيا درېيمه مور لپاره ده په دې حال
 دا صورت کتاب کې يا د عمريه دی
 او بل نوم ددې صورت غرائيه دی
 مخالف ددې په ځان ابن عباس دی
 هغه وايي چې درېيمه کې هر لاس دی
 درېيم دا چې په پلار حجب واقع کېږي
 له سکه ورونو او خویندو پنا کېږي
 هم له پلاره ورونو خویندو پلار محجب دی
 خو نیکه د دوی محجب نه دی جالب دی
 د ابو حنیفه رایه دې کې دا ده
 چې د دواړو حجب يو ټول سودا ده

***

د مېړه حالات

په میراث کې د مېړه دي دوه حالته
 چې راغلي په قرآن کې بې غلته
 لومړی دا چې که د ښځې اولاد نه وي
 نو میراث نیم د مېړه دی چې باد نه وي

دويم دا چې که اولاد وي ددې ښځې
څلورمه د مېړه وړاندې به نه ځي

***

د ښځې حالات

دا دوه حاله دي د ښځې هم قرآن کې
که اولاد د مېړه نه وي لومړي شان کې
نو د ښځې څلورمه ده دا ونډه
او که وي نوبيا اتمه ده برغنده

***

د مور له پلوه د ورور حالات

چې له مورې وي له پلارې نه وي وروره
درې حالتې يې حساب دي له دې پوره
چې څوک ومري کاله شي او ميراث شي
نه يې پلار وي نه بچي او لاړ يې ذات شي
خوله مورې يې څوک وي له پلارې نه وي
دا لومړی حالت دی نوره لارې نه وي
که يو ورور يا يوه خور وي ځان خبر کړه
نو هر يو ته يې شپږمه برخه ورکړه
دويم دا چې که دا دوه وي او يا زيات وي
ورور او خور يا ورونو خوښدو ته ميراث وي

نو درېمه کې دا ټول شريکان بويه
دغه برخه ده وړه وي او که لويه
درېم دا چې لاندې باندې بچي پلار وي
نو ميراث کې ونډه نه لري دا لار وي
***

د صلي لور حالات

د صلي لور درې حالته دي دا ياد کړه
که يوه وي نيم ميراث ورته مراد کړه
که زامن نه وي او دوه وي او يا ډېرې
دوه درېمې دي د دوی لپاره تېرې
که اولاد ورسره وي نو بيا نصيب دی
د نر دوه د بځې يو دغه نصيب دی
***

د سکه خور حالات

د سکه خور د ميراث پنځه احوال دي
چې راغلي دي لپاره په هر حال دي
که د مړه نه لاندې باندې او نه ورور وي
نو نيم مال به په ميراث کې ددې خور وي
خو که دوه وې دغه خويندې او يا ډېرې
دوه درېمې برخې دوی ته دي ورتېرې

درېيم دا چې که د مړه فقط يو ورور وي
 بيا تعصیب دی يو د ورور او نیم د خور وي
 څلورم که ددې مړه وي څه لورگاني
 يا لورگاني د زامنو ښې پاکاني
 نو هغوی نه دغه پاتې بيا د دوی دی
 په تعصیب باندې يې وړی چې نېک خوی دی
 پنځم دا چې د مړه زوی د زوی زامن وي
 يا يې پلار نيکه درانه او ښه پتمن وي
 نو د خور خویندو ميراث پرې ساقطېږي
 ځينې وايي په نېکه دانه غورځېږي

***

د علای خويندو حالات

علای خويندې چې دي کومې له پلاره
 شپږ حالات لري درشمېره يې له واره
 اول دا چې وي يواځې نه يې خور وي
 له دې پلاره نه سکه خور نه يې ورور وي
 دې حالت کې له ميراثه يې نیم مال دی
 دوه درېيمې دوه يا زياتو ته ارسال دی
 سکه خور سره درېيم حالت شپږمه
 څلورم صورت تعصیب بالغیر منمه
 هغه دا چې علای ورسره ورور وي
 علای وي دغه خويندې يا دا خور وي

نو د ورور له خوره دوه چنده رسېږي
 دا حساب په دې ترتيب باندې سمېږي
 دا پنځم صورت تعصیب مع الغیر گوره
 چې یوه وي او یا زیاتې له دې کوره
 ورسره چې کومه لور یا د زوی لور وي
 د هغو لپاره فرض برخې ضرور وي
 دغه پاتې بیا د دغو علای شي
 په تعصیب مع الغیر دوی ته دا زیاتي شي
 شپږم دا چې دا میراث یې ساقطېږي
 په دې لاندې صورتونو کې غورځېږي
 اول دا چې کومه فرعه ورسره وي
 یا وارث کوم نارینه پوره کره وي
 دویم دا چې ددې مړي سکه ورور وي
 او درېیم عصبه شوې سکه خور وي
 یا د لور یا د زوی لور سره دا کېږي
 په دې وخت کې د ورور ځای باندې ودرېږي
 څلورم په سکه خویندو ساقطېږي
 مگر یو صورت له دې مستثنا کېږي
 هغه دا چې ورسره علای ورور وي
 عصبه بیا دغه خویندې او یا خور وي
 نویا پاتې د ورور دوه چنده له خور دی
 دغه باغ په دې ترتيب باندې سمسور دی

***

د زوی د لوڼو حالات

د زوی لوڼو ته پنځه حالات پوره دي

چې راغلي کتابونو کې کره دي

لومړی دا چې دې یوې لپاره نیم دی

دا هغه وخت چې صليې بچی عدیم دی

دویم دا چې دا لمسی دوه وي یا زیاتې

او صليې بچی هم نه وي دلته پاتې

دوه درېیمو کې دا ټولې دي شریکې

دوستانه برخې به پوره د هر چا لیکې

درېیم دا چې لمسی ډېرې یا یوه وي

او صليې بچی په دې کې ورسره وي

بیا شپږمه ددې ډېرو یا یوې ده

تکمله د ثلثینو د ډیوې ده

خو که دوی سره د زوی زوی وي لمسی وي

نو بیا دوی شي عصبه چې دا سپری وي

بیا د لور له برخې پاتې د دوی مال دی

د زوی یو او د لور نیم په دغه حال دی

خلورم صورت که زوی وي دوی شي پاتې

چې زوی وي نو میراث نه وړي دا میراثې

پنځم دا چې میراث نه وړي دې صورت کې

چې دوه لوڼې وي صليې یا ډېرې پت کې

مگر یو صورت له دې نه مستثنا دی

عصبه شي د زوی زوی چې برملا دی

***

د مور حالات

مور لپاره درې حالتونه دي راغلي

په دلیل کې په همدې ډول دي کښلي

که بچي یا د زوی زوی چې ورسره وي

یا دوه وروڼه او یا خویندې وي کره وي

نو شپږمه دې صورت کې د مور کېږي

ورونه خویندې یې هر ډول حسابېږي

که دا یوه وي درېیمه د ټول مال ده

د دویم صورت دا برخه په دې حال ده

په درېیم صورت کې ثلث د پاتې مال دی

د زوجینو له فرض وروسته دغه حال دی

لومړی دا چې پاتې بڼه مور او پلار وي

دویم دا چې مور او پلار مېړه په لار وي

***

د نیاگانو حالات

د صحیح نیاگانو درې دي صورتونه

په لومړي صورت شپږمه ده مرهونه

د یوې هم ده شپږمه او دا ډېرې

دي شریکې په شپږمه تېر و بېرې

خوکه ډېرې وي بيا شرط يې تساوي دی
 حق د يو ډول نياگانو مساوي دی
 دويم دا چې دا نږدې نيا ده محجبه
 دا دلرې حق رابند کړي ای طالبه
 درېيم دا چې دا نياگانې ساقطېږي
 چې مور وي نو د دوی برخې بيا غورځېږي
 د پلار مور په پلار ساقطه شي هم گوره
 خو د مور مور په پلار مه بندوه وروره
 په نيکه د نيکه مور ده هم ساقطه
 دا چې زده کړې څه سنگر ته مرابطه

***

عصبه

زامن بولي عصبه په قرابت کې
 هم خپلوان د پلار له لوري هر صورت کې
 په قرآن کې چې راغلي دي برغنديږي
 دا فروض دي د ذوی الفروضو ونډې
 چې زياتي ذوی الفروضو نه کوم مال شي
 مستحق يې عصبه په دغه حال شي
 که زيات نه شي عصبه ترې بيا محروم دي
 خو زامن پکې محروم نه دي معلوم دي
 که ذوی الفروض يې نه وي نو ټول مال بيا
 عصبه ته ورکوه په اعتدال بيا

***

د عصبه و ډولونه

په دوه ډوله عصبه یو نسبي دي
 او بل ډول عصبه یې سببي دي
 نسبي عصبه درې ډول یادېږي
 عصبه بنفسه یې یو نومېږي
 عصبه بغیره پکې دا بل دي
 او مع غیره بل عصبه تل دي
 عصبه بنفسه هغه خپلوان دي
 چې د مړه د نسبت منح کې ټول نران دي
 عصبه بنفسه څلور اصناف دي
 اوس یې گوره چې معلوم د دوی اوصاف دي
 زوی ولي ده چې د مړي جزء یادېږي
 پلار ولي د مړي اصل حسابېږي
 ورورولي د مړه د پلار جزء باندې یاده
 تره ولي د نیکه جزء دی بامراده
 هم زامن په زوی ولي کې بلل کېږي
 د زامنو زامن هم پکې گډېږي
 څومره ښکته چې ورځې همدا حساب دی
 زوی ولي ددغو نوم په دغه باب دی
 ناموجود د زوی ولي که وارثان وي
 میراث نقل پلارولي ته په ښه شان وي

پلارولۍ کې نیکه غور نیکه څه پورته
 پلارولۍ باندې ټول یاد دي دغه لور ته
 که نه څوک د زوی ولی نه پلارولۍ وي
 مستحق بیا وارثان د ورورولۍ وي
 ورورولۍ کې سکه ورونه هم حساب دي
 علای ورونه له پلاره ددې باب دي
 د سکه ورونو زامن هم پکې بوله
 هم زامن د علای ورور له دې ټوله
 په هر لور چې ښکته ځي د ورورولۍ دي
 په دې نوم باندې ټول یاد ددې ځپلي دي
 که نه څوک د زوی ولی نه پلارولۍ وي
 نه هم څوک پکې موجود د ورورولۍ وي
 تره ولی ته دامیراث انتقالېږي
 پکې ترونه د پلار ترونه لور یادېږي
 لومړی خپل ترونه او بیا ترونه د پلار دي
 د نیکه ترونه درېیم په دغه لار دي
 د یوې مرتبې ډېر چې وارثان وي
 چې وي مړه ته ډېر نږدې ډېر حقداران وي
 وارثان چې وي ډېر گڼ په کوم صورت کې
 مساوي وي درجې جهت نسبت کې
 خپلولي چې د چا ډېره وي ځواکمنه
 ډېر حقدار دي د میراث زما پتمنه

که جهت او په نسبت کې مساوي وي
 درجې او په قوت کې مساوي وي
 بيا ميراث کې ټول يو رنگه مستحق دي
 په يو ډول په ميراث کې وړ لايق دي
 عصبه بنفسه کې چې اول دی
 نوجت دی درجه دويم عمل دی
 ورپسې بيا خواکمني د خپلولی ده
 مساوي سره په يو رنگه خپلی ده
 عصبه بغيره ده هغه بنه
 چې يواځې وي نيم اخلي وړاندې مه څه
 که يوه يا ډېرې خویندې ورسره وي
 نو بيا دوه درېمي اخلي چې کره وي
 او که ورور د دوی سره شي نو دا ټولې
 عصبه شي په هغه باندې په سولې
 عصبه بغيره دي څلور ډوله
 په دليل د علم مه وځه له قوله
 لور لورگاني يا د زوی لورگاني بويه
 سکه خویندې او له پلاره خویندې زويه
 دغه ټولې بيا په ورور عصبه کېږي
 د نر دوه د بنه هم يوه رسېږي
 عصبه مع الغير هغه بنه بوله
 چې اړتيا يې وي د بلې له دې توله

دا دوه ډوله دي سکه خویندې یا خور ده
 دا د لور یا د زوی لور سره په کور ده
 دویم خویندې او یا خور ده له یو پلاره
 ده د لور یا د زوی لور سره په لاره
 چې کوم پاتې له ذوی الفروضو مال شي
 عصبه مع الغیر وړ یې په دې حال شي
 سببي عصبه هغه با دار بویه
 چې غلام وینځه ازاد کړي زما زویه
 سره یو دي نارینه که ښځینه وي
 چې دوی نه وي عصبه بیا نارینه وي

***

حُجَب (بندیز) او حرمان

حجب منع له میراث هغه بندیز دی
 چې لامل یې کوم خپلوان نږدې عزیز دی
 حرمان دا دی چې مانع پکې پیدا شي
 له میراثه پرې محروم دغه اشنا شي
 لکه قتل شوقاتل هم محرومېږي
 اختلاف د دین مانع پکې جوړېږي
 حجب دوه ډوله دی یو حجب حرمان دی
 او دویم ډول یې حجب د نقصان دی
 حرمان ټول میراث نه منع په لامل شي
 له کبله د وجود د یو بل خپل شي

لکه زوی چې کله وي نو ورور محروم دی
 ټول حساب ددغه علم ښه معلوم دی
 خو شپږ ډوله له حرمانه مستثنا دي
 مور او پلار لونی زامن ښه برملا دي
 بل مېړه او ښځه هم نه محرومېږي
 خو دا ټول حجب نقصان کې ورگډېږي
 ډېر نږدې په لرو لرو مقدم دی
 زوی لمسي باندې اولی او محترم دی
 چې زوی وي نو بیا وراره ترې محرومېږي
 په سکه ورو علاقي بیا پاتې کېږي
 د نقصان په حجب برخې څه کمېږي
 محروم نه شي خو نقصان پکې جوړېږي
 د نقصان حجب دې څو کسو ته جوړ دی
 فرق یې نشته دی چې ځوان دی او که زوړ دی
 چې بچۍ وي د مېړه برخه کمېږي
 نیمایي نه څلورمې ته لږېږي
 په بچي د ښځې برخه شي کر مه
 څلورمې نه اتمې ته شي کمه
 د مور برخه په بچي رابښکته کېږي
 له درېیمې دا شپږمې ته کوزېږي
 د زوی لور او علاقي خور هم حساب دي
 د نقصان حجب کې گډې په دې باب دي

***

عول

عول وايي پورته والي او ميلان ته
 ددې برخو او د تول زيادت نقصان ته
 د ذوی الفروضو برخې چې شي زياتې
 او نقصان پکې د تول کچ شي راپاتې
 د نقصان نسبت په برخو وېشل کېږي
 مسأله د عول دغسې حلېږي
 شپږ يا دولس يا څلرويشت چې وي اصل
 نو ممکن شي پکې عول په دې فصل
 شپږ د اوو اتو نهو لسو زياتېږي
 دولس هم ديارلس، پنځلس، اوولس کېږي
 خو څلرويشت فقط اوه ويشت ته زياتېږي
 حسابونه د عول دغسې جوړېږي
 دوه يا درې څلور اتو کې عول نشته
 دې اصولو کې د عول قول نشته
 په اتلسو او شپږ دېرشو هم نشته
 خو په درې کې اختلاف سره سم نشته

***

ذوی الارحام

چې ذوی الفروض او يا عصبه نه وي
 نور خپلوان ذوی الارحام دي چې درانه وي

د ذوی الارحام میراث کې اختلاف دی
 څوک یې ورکړي څوک یې نه دغه خلاف دی
 دا ذوی الارحام په څو ډولونو شمېر دي
 چا یاد کړي دي او چا څخه دوی هېر دي
 لومړی ډول دي د لوڼو اولادونه
 د زامنو د لوړگانو دي نسلونه
 بل نیکه او نیا یې غیر صحیح هم دي
 څومره پورته چې ورځې په دې کې ضم دي
 بل د ورونو اخیافي بچي پکې دي
 د سکه خویندو بچي هم په همدې دي
 ناسکه وي که له پلار او یا له مور
 دا بچي یې په همدې کتار کې گوره
 دا سکه او ناسکه ورپرې حساب دي
 د سکه ورپرونو لوڼې په دې باب دي
 هم لوړگاني دا د ورونو علایي دي
 ددې ټولو بچي هم پکې زیاتي دي
 ناسکه ترونه د مور له خوا نه گوره
 هم ترورگاني، ماماگان دي زما وروره
 ددې ټولو اولادونه پکې شمېره
 د سکه ترونو لوړگاني کړه سربېره
 ددې ترونو د زامنو دا لوړگاني
 هم ددې ښځو اولاد وي دغه شاني

هم د مور له لوري ترونه يې د پلار دي
 هم ترور گانې، ماماگان يې وار په وار دي
 د مور ترونه ماماگان هم پکې شمار دي
 او ترور گانې د مور شمېر په دې کتار دي
 ددې ټولو اولادونه ورسره کړه
 هم د پلار د ترونو لوني پرې پوره کړه
 هم د دوی ددې زامنو لوني وايه
 اولادونه ددې ټولو ورتنه بڼايه
 هم د مور له خوا د پلار د پلار دي ترونه
 هم د مور د پلار دا ترونه کتارونه
 هم ددې دواړو ترور گانې ماماگان دي
 هم د مور د مور دي ترونه دا خپلوان دي
 هم د مور د پلار دي ترونه ددې دواړو
 دا ترور گانې ماماگان دي له دې واړو
 هم د مور د مور دي ترونه دې جملې نه
 هم د پلار د مور دي ترونه سلسلې نه
 ددې دواړو هم ترور گانې هم دي ترونه
 هم حساب دي ددې ټولو اولادونه
 هم د پلار د پلار دي ترونه دې کتار کې
 د زامنو يې لور گانې دي دې شمار کې
 اولادونه ددې ټولو دې کې عام دي
 په حساب کې دغه ټول ذوی الارحام دي

***

حینې نور احکام

که له موره ماشوم وشي او ژوندی وي
 که بیا ومري او که پاتې گړندی وي
 هم میراث وړي هم میراث ورنه وړل کېږي
 او که مړ وي بیا په نشتو حسابېږي
 حمل خپټې کې میراث نه وړي له چانه
 مسائل د میراث زده کړه په ماگرانه
 له پنځو میاشتو که زیات وي او ژوندی وي
 میراث وړي که د چا زوی وي که کودی وي
 نرېنځی چې هم یې فرج هم یې ذکر وي
 او معلوم نه وي چې ښځه او که نر وي
 یا دا دواړه نه وي هسې څه سوري وي
 پېژندل د دوی په ښو ضروري وي
 چې میتیازې یې په هر غړي کولې
 یا یې مخکې له کوم غړي راوتلې
 اعتبار د هغه غړي حسابېږي
 یا میلان د نر او ښځې شمېرل کېږي
 لکه ږیره یا تیونه احتلام شو
 یا شو حیض او یا د نورو ښو پام شو
 که یې ښې نارینه وي نارینه دی
 که یې ښې ښځینه وي ښځینه دی

چې هر لوري ته رجحان او يا ميلان وي
 د همنه جنس ميراث ورته عيان وي
 او که دواړه لور ته هر رنگ مساوات وي
 د خنثي مشکل همدارنگه صفات وي
 بيا راجح حکم همدا ددغه باب دی
 چې دا دوه ځلې او دوه ډوله حساب دی
 يو ځل نر او يو ځل بنځه گڼل کېږي
 بيا د دواړو برخو منځ يې حسابېږي
 که ورک شوی وي درک يې نامعلوم وي
 او توپير د ژوند او مړينې هم معدوم وي
 نه شاهد او نه دليل د مړ ژوندي وي
 او حيران يې هم خپلوان او هم پردي وي
 تر څلور کلونو صبر ورته کېږي
 که دليل نه وي په مړه به شمېرل کېږي
 له عدت وروسته يې بنځه نکاح کېږي
 له څلورو کلو وروسته حسابېږي
 هم يې مال په وارثانو تقسيمېږي
 که پيدا شي بيا دا بېرته ورستنېږي
 هم په بنځې کې اختيار يې د رجوع دی
 د مفقود په هکله دا حکم مشروع دی
 هم ميراث وړي د څلور کلو جريان کې
 هم دا بېرته وېشل کېږي مذکور شان کې

که معلوم وي چې بندي دى مفقود نه دى
 دا په ورکو کې هېڅکله معدود نه دى
 که زندان يې چېرته پټ وي که ښکاره وي
 چې مړ نه وي هره برخه يې پوره وي
 نه يې ښځه په نکاح چاته روا ده
 نه محروم دى له ميراثه دا رڼاده
 که بچى وي د زنا يا د لعان وي
 پلار حساب نه دى ميراث د مور له شان وي
 ***

رد

رد له ونډو نه د زيات مال بيا وېشل دي
 مستحق ته خپل حقونه ورکول دي
 چې مال زيات شي د ذوى الفروض له ونډو
 نور څوک نه وي مستحق ددې برغښدو
 نو دا مال به بيا دويم ځل تقسيمېږي
 د ذوى الفروضو برخې به جوړېږي
 د هر چا برخه د برخې په نسبت ده
 دې ته رد وايي خبره دا صحت ده
 رد ولاړ په درې بنسټو باندې بويه
 دا خبره له دې نه ده وړاندې لويه
 اول دا چې د ذوى الفروض وجود دى
 توپير نشته چې يو څو که يو موجود دى

دويم دا چې ترکې نه وي څه پاتې
 له لومړي وېش نه دا برخې شي رازياتې
 درېيم دا چې مستحق پکې نور نه وي
 دا ذوی الفروض يواځې وي درانه وي

***

تخارج

تخارج وايي څه سولې مصلحت ته
 د ميراث په برخو جوړې او صحت ته
 يو تر بله جوړ جاري او تېرېدل دي
 په رضا خوشحالي برخه خرڅول دي
 او دا دواړه وي په منځ د وارثانو
 په خوښۍ او عدالت د مؤمنانو
 ياله منځه کوم بدل باندې ايستل دي
 د هغه برخه په نورو ور وېشل دي
 که له منځه وي دا برخه تقسيمېږي
 په نسبت د هرې برخې وېشل کېږي
 خو دا برخه به معلومه او ښکاره وي
 تخارج به هم په عدل ښه کړه وي
 که څوک ومري او هيڅوک ميراث خور نه وي
 نږدې لرې اخيستونکي غمخور نه وي
 دا ميراث د بيت المال د خلافت دی
 شريعت کې د اسلام د حکومت دی

طاغوتي حکومتونه حقدار نه دي
 مرتدان دي دا چارواکي په لار نه دي
 ما احکام د شریعت درته بیان کړل
 په رڼا د دلیلونو مې عیان کړل
 دا منظومه فقهه ورسېده پای ته
 د الله په توفیق راغله دغه حای ته
 په پښتو ژبه مې وڅېړل حکمونه
 په شعرونو مې راوسپړل گلونه
 اوس نو وار د پښتنو دی بویوي دې
 اوبه خور دې ورکوي راټولوي دې
 په پښتو داسې لیکل تراوسه نه وو
 دا سپړل، څېړل، پیل تراوسه نه وو
 نور توفیق له الله غواړمه چې راکړي
 وس د نورو تحقیقونو راعطا کړي
 د دنیا او آخرت مې ذخیره کړي
 او لیکل مې هم کړه او هم پوره کړي
 ته هم ووايه آمین کوه دعاوې
 چې هم ښکلي وي لفظونه هم معناوې
 دا دویمه میاشت تاریخ یوولسم دی
 پنځلسمه پېړۍ کال هم یو دېرشم دی
 بجې دولس دي او شپه د چارشنبې ده
 فضا ښکلي ده شپه هم د توبې ده

ما ددې تاريخ او پيل منځ او جريان كې
 كتابونه نور هم وليكل اتقان كې
 په دې منځ منځ كې فارغ چې وو وختونه
 ماليكل پكې ددې كتاب شعرونه
 كتاب ولوله نور څه مخه دې ښه شه
 دا كتاب دې د عمل ښكلي توبه شه.

پای

۱۴۳۱/۲/۱۱ سپوږميز هجري
 ۱۳۸۸/۱۱/۷ لمريز هجري

لړليک

سرليک	مخ
۱- سريزه.....	۵
۲- ايمان.....	۱۴
۳- اسلام.....	۱۵
۴- احسان.....	۱۵
۵- د ايمان تفصيل.....	۱۶
۶- په الله تعالى ايمان.....	۱۶
۷- په پرښتو ايمان.....	۱۷
۸- په کتابونو ايمان.....	۱۸
۹- په پيغمبرانو ايمان.....	۱۹
۱۰- قيامت او له مرگ وروسته ژوند.....	۲۱
۱۱- په تقدير ايمان.....	۲۲
۱۲- د اسلام تفصيل.....	۲۳
۱۳- د توحيد ډولونه.....	۲۳
۱۴- توحيد الربوبيه.....	۲۴
۱۵- توحيد الالهيه.....	۲۵
۱۶- د عبادت ډولونه.....	۲۵
۱۷- دعاء.....	۲۵
۱۸- نذر (منښته).....	۲۶
۱۹- تحاکم (فيصله وړل).....	۲۸
۲۰- سجده.....	۳۲
۲۱- مطلق وېره.....	۳۲
۲۲- مطلق طاعت.....	۳۳
۲۳- رجاء (هيله).....	۳۴
۲۴- بې کچه محبت.....	۳۵
۲۵- د عبادت ځينې نور ډولونه.....	۳۶

سرليک	مخ
۲۶- توحيد الاسماء الصفات.....	۳۷
۲۷- علم.....	۳۹
۲۸- حاکميت.....	۴۰
۲۹- شفاعت.....	۴۳
۳۰- وسيله.....	۴۶
۳۱- د شرک ځينې صورتونه او.....	۴۸
۳۲- طهارت.....	۴۹
۳۳- د اودس ماتونکي.....	۵۱
۳۴- د اودس ماتې آداب.....	۵۲
۳۵- ناپاک شيان.....	۵۷
۳۶- اودس.....	۵۸
۳۷- غسل.....	۶۲
۳۸- تيمم.....	۶۴
۳۹- فاقد الطهورين.....	۶۵
۴۰- په موزو او جرابو مسح.....	۶۶
۴۱- په پټۍ مسح.....	۶۷
۴۲- حيض.....	۶۷
۴۳- نفاس.....	۶۹
۴۴- استحاض.....	۷۰
۴۵- د لمانځه وختونه.....	۷۲
۴۶- جمع بين الصلاتين.....	۷۳
۴۷- جامه.....	۷۶
۴۸- اذان او اقامت.....	۷۸
۴۹- له اذان وروسته دعاء.....	۸۰
۵۰- په اذان يا لمانځه اجورت.....	۸۳

سرليک	مخ
۵۱- جوماتونه.....	۸۵
۵۲- ستره.....	۸۷
۵۳- په لمانځه کې روا او ناروا.....	۸۸
۵۴- لمونځ.....	۹۰
۵۵- د جمعې لمونځ.....	۹۱
۵۶- قبلې ته مخ کول.....	۹۸
۵۷- لمانځه کې ننوتل.....	۹۸
۵۸- قرائت.....	۱۰۰
۵۹- رکوع.....	۱۰۳
۶۰- سجدي.....	۱۰۶
۶۱- د تلاوت سجدې.....	۱۰۹
۶۲- لومړي کېناستل.....	۱۱۱
۶۳- اشاره.....	۱۱۲
۶۴- تورک او اخري ناسته.....	۱۱۳
۶۵- تشهد.....	۱۱۴
۶۶- درود.....	۱۱۵
۶۷- دعاوې.....	۱۱۶
۶۸- د سلام گرځول.....	۱۱۸
۶۹- دعاوې او اذکار.....	۱۱۹
۷۰- د فرض لمونځونو رکعتونه.....	۱۲۴
۷۱- د سنتو رکعتونه.....	۱۲۴
۷۲- نور مسنون نفلونه.....	۱۲۶
۷۳- وتر، تهجد او تراويح.....	۱۲۷
۷۴- د قنوت دعاء.....	۱۳۰
۷۵- وتر په اخر کې.....	۱۳۳
۷۶- نازلې قنوت.....	۱۳۳
۷۷- د مسبوق احکام.....	۱۳۹

سرليک	مخ
۷۸- سهوه	۱۴۲
۷۹- امام ته فتحه ورکول	۱۴۴
۸۰- د لمانځه قضاء	۱۴۵
۸۱- ممنوع وختونه	۱۴۶
۸۲- ذوات الاسباب	۱۴۶
۸۳- د سفر لمونځ	۱۴۷
۸۴- د سفر فاصله	۱۴۷
۸۵- د سفر ورځې	۱۴۸
۸۶- د جمعې د ورځې احکام	۱۵۰
۸۷- د جمعې لمونځ	۱۵۱
۸۸- د اخترونو احکام	۱۵۴
۸۹- د ذوالحجې د لومړيو لسو	۱۶۰
۹۰- د تکيرونو الفاظ	۱۶۱
۹۱- د وېرې لمونځ	۱۶۲
۹۲- لومړۍ طريقه	۱۶۲
۹۳- دويمه طريقه	۱۶۳
۹۴- درېيمه طريقه	۱۶۴
۹۵- طريقه	۱۶۵
۹۶- پېنځمه طريقه	۱۶۶
۹۷- شپږمه طريقه	۱۶۶
۹۸- د ډېرې سختې وېرې	۱۶۷
۹۹- د باران غوښتلو لمونځ	۱۶۸
۱۰۰- د خسوف او کسوف لمونځ	۱۷۲
۱۰۱- د استخارې لمونځ	۱۷۳
۱۰۲- د حاجت لمونځ	۱۷۶
۱۰۳- د شکر سجده	۱۷۶
۱۰۴- د څانښت لمونځ	۱۷۷

سرليک	مخ
۱۰۵- د تسبيح لمونځ	۱۷۷
۱۰۶- د جنازې احکام	۱۷۸
۱۰۷- ناروغي	۱۷۹
۱۰۸- د ناروغ درملنه	۱۷۹
۱۰۹- د ناروغ پوښتنه	۱۸۰
۱۱۰- ځنګدن	۱۸۲
۱۱۱- ويراو ژړا	۱۸۴
۱۱۲- غسل او کفن	۱۸۴
۱۱۳- د جنازې لمونځ	۱۸۶
۱۱۴- دفن	۱۹۱
۱۱۵- تعزيت	۱۹۳
۱۱۶- مړو پسې خيراتونه	۱۹۴
۱۱۷- د قبرونو زيارتونه	۱۹۵
۱۱۸- په شهيد جنازه	۱۹۷
۱۱۹- د ماشوم جنازه	۱۹۷
۱۲۰- د مړي کور ته ډوډۍ وروپل	۱۹۸
۱۲۱- زکات	۱۹۹
۱۲۲- د زکات نصابونه	۲۰۰
۱۲۳- د نغدو زکات	۲۰۰
۱۲۴- د غلو دانو زکات	۲۰۱
۱۲۵- د څارويو زکات	۲۰۳
۱۲۶- د اوبښانو زکات	۲۰۳
۱۲۷- د پسرلونو (ګاڼو) زکات	۲۰۷
۱۲۸- د مېړو او اوزو زکات	۲۰۷
۱۲۹- د غواګانو زکات	۲۰۸
۱۳۰- د معدن او رکاز زکات	۲۰۹
۱۳۱- مېړې او ترکاري	۲۱۰

سرليک

مخ

- ۱۳۲- د تجارت توکي ۲۱۳
- ۱۳۳- مستفاد مال ۲۱۴
- ۱۳۴- هغه چې زکات پکې نشته ۲۱۴
- ۱۳۵- د زکات د لگښت لارې ۲۱۵
- ۱۳۶- کومو خپلوانو ته زکات ۲۱۶
- ۱۳۷- هغه خلک چې زکات ۲۱۷
- ۱۳۸- هغه څوک چې سوال کول ۲۱۷
- ۱۳۹- د عامل دنده ۲۱۹
- ۱۴۰- سرسايه ۲۲۰
- ۱۴۱- په ډالۍ او خيرات کې رجوع ۲۲۱
- ۱۴۲- روژه ۲۲۲
- ۱۴۳- د مياشت ليدل او اثبات ۲۲۲
- ۱۴۴- پيشنمى ۲۲۵
- ۱۴۵- د روژې بريدونه ۲۲۵
- ۱۴۶- د روژې ماتوونکي ۲۲۶
- ۱۴۷- حائضې او نفاسې لپاره ۲۲۸
- ۱۴۸- چې روژه ورته روا ده ۲۲۸
- ۱۴۹- د مسافر روژه ۲۲۹
- ۱۵۰- د مجاهد روژه ۲۳۰
- ۱۵۱- له مړه روژې ۲۳۱
- ۱۵۲- نفلي روژې ۲۳۱
- ۱۵۳- ټول عمر روژه ۲۳۱
- ۱۵۴- د داود عليه السلام روژه ۲۳۲
- ۱۵۵- د شوال شپږ روژې ۲۳۲
- ۱۵۶- د عرفې روژه ۲۳۳
- ۱۵۷- د عاشورې روژه ۲۳۳
- ۱۵۸- د شعبان د سر روژه ۲۳۴

سرليک مخ

- ۱۵۹- دوشنبه او پنجشنبه ۲۳۴
- ۱۶۰- ايام البيض ۲۳۵
- ۱۶۱- ناروا روژې ۲۳۵
- ۱۶۲- ځينې نورا حکام ۲۳۷
- ۱۶۳- تراويح ۲۳۷
- ۱۶۴- د قدر شپه ۲۳۸
- ۱۶۵- اعتکاف ۲۳۹
- ۱۶۶- حج ۲۴۱
- ۱۶۷- ميقاتونه ۲۴۳
- ۱۶۸- تقلید او اشعار ۲۴۴
- ۱۶۹- احرام ۲۴۵
- ۱۷۰- تلبیه ۲۴۶
- ۱۷۱- د حج ډولونه ۲۴۶
- ۱۷۲- عمره ۲۴۸
- ۱۷۳- په احرام کې بندیزونه ۲۵۳
- ۱۷۴- کفارې او فديې ۲۵۵
- ۱۷۵- د حج پيل ۲۵۸
- ۱۷۶- د ذوالحجې اتم ۲۵۸
- ۱۷۷- عرفات ته تلل ۲۵۹
- ۱۷۸- مزدلفې ته تلل ۲۶۰
- ۱۷۹- منی ته تلل ۲۶۱
- ۱۸۰- د لوی شيطان ویشتل ۲۶۲
- ۱۸۱- لومړی تحليل ۲۶۲
- ۱۸۲- د افاضې طواف ۲۶۳
- ۱۸۳- دویم تحليل ۲۶۴
- ۱۸۴- د مخه ښې طواف ۲۶۵
- ۱۸۵- د حائضې حج ۲۶۵

سرليک	مخ
۱۸۶- مدينې ته تلل او حرمت کې.....	۲۶۵
۱۸۷- احصار.....	۲۶۶
۱۸۸- د مکې مکرمې حرمت.....	۲۶۷
۱۸۹- حاجي صاحب ته سترې مشي.....	۲۶۸
۱۹۰- بيوع.....	۲۶۹
۱۹۱- پلورل او پېرودل.....	۲۶۹
۱۹۲- ناروا گټې او معاملې.....	۲۷۰
۱۹۳- سلم.....	۲۷۸
۱۹۴- گروي او گانه کول.....	۲۷۹
۱۹۵- د حرامو تجارت.....	۲۸۰
۱۹۶- ځينې نور بيوع.....	۲۸۱
۱۹۷- خیار.....	۲۸۵
۱۹۸- احتکار.....	۲۸۷
۱۹۹- ټگي برکي.....	۲۸۸
۲۰۰- افلاس.....	۲۸۹
۲۰۱- حواله.....	۲۹۰
۲۰۲- تحجير.....	۲۹۱
۲۰۳- شرکت او مضاربت.....	۲۹۱
۲۰۴- پور.....	۲۹۳
۲۰۵- سود.....	۲۹۳
۲۰۶- وکالت.....	۲۹۴
۲۰۷- دلالي.....	۲۹۵
۲۰۸- غصب.....	۲۹۶
۲۰۹- لقطه.....	۲۹۷
۲۱۰- جعاله.....	۲۹۸
۲۱۱- عاريت.....	۲۹۹
۲۱۲- ضمانت.....	۳۰۰

سرليک	مخ
۲۱۳- وديعه	۳۰۰
۲۱۴- منحه	۳۰۱
۲۱۵- ډالۍ بېرته اخيستل ناروا دي	۳۰۲
۲۱۶- عمری	۳۰۲
۲۱۷- رقبی	۳۰۳
۲۱۸- وقف	۳۰۳
۲۱۹- شفعه	۳۰۵
۲۲۰- لاري	۳۰۷
۲۲۱- اجاره	۳۰۸
۲۲۲- بزگري او دهقاني	۳۰۹
۲۲۳- اوبه خور	۳۱۱
۲۲۴- د شاپو ودانول	۳۱۲
۲۲۵- نکاح	۳۱۴
۲۲۶- هغه څوک چې نکاح	۳۱۸
۲۲۷- رضاعت	۳۲۰
۲۲۸- د متعي نکاح	۳۲۰
۲۲۹- شغار	۳۲۱
۲۳۰- مهر	۳۲۱
۲۳۱- کفاءة	۳۲۲
۲۳۲- نکاح تهل	۳۲۳
۲۳۳- وکالت او اعلان	۳۲۴
۲۳۴- وليمه	۳۲۵
۲۳۵- نفقه او يو تربله حقونه	۳۲۶
۲۳۶- طلاق	۳۳۰
۲۳۷- د طلاق ډولونه	۳۳۱
۲۳۸- د کونډې عدت	۳۳۴
۲۳۹- خلع	۳۳۵

سرليک	مخ
۲۴۰ - ظاهر	۳۳۶
۲۴۱ - ايلاء	۳۳۸
۲۴۲ - لعان	۳۳۸
۲۴۳ - نفقه	۳۴۲
۲۴۴ - حضانت	۳۴۴
۲۴۵ - فسخه	۳۴۷
۲۴۶ - ولايت	۳۴۸
۲۴۷ - جنايات	۳۴۹
۲۴۸ - ديت	۳۵۸
۲۴۹ - عاقله	۳۶۸
۲۵۰ - كفاره	۳۶۹
۲۵۱ - قسامت	۳۷۰
۲۵۲ - حدود	۳۷۲
۲۵۳ - د زنا حد	۳۷۶
۲۵۴ - د قذف حد	۳۷۶
۲۵۵ - د واده شوي حد	۳۷۸
۲۵۶ - د غلا حد	۳۸۱
۲۵۷ - د ساحر حد	۳۸۵
۲۵۸ - لاروهونكي او تېستوونكي	۳۸۵
۲۵۹ - تعزير	۳۸۷
۲۶۰ - د باغيانو او خارجيانو توپير	۳۸۸
۲۶۱ - د مرتدانو احكام	۳۹۱
۲۶۲ - حلال او حرام خواړه	۳۹۶
۲۶۳ - حلالول	۴۰۳
۲۶۴ - عقيقه	۴۰۸
۲۶۵ - جامې	۴۰۹
۲۶۶ - لوړې (قسمونه)	۴۱۳

سرليک	مخ
۲۶۷ - د قسم كفاره.....	۴۱۸
۲۶۸ - نذر.....	۴۱۹
۲۶۹ - شخړې او لانجې کونجې.....	۴۲۴
۲۷۰ - صلحه.....	۴۲۶
۲۷۱ - قضاء او پريکړې.....	۴۲۸
۲۷۲ - د قاضي ادا ب.....	۴۳۰
۲۷۳ - د پريکړو لارې چارې.....	۴۳۴
۲۷۴ - وکالت.....	۴۳۸
۲۷۵ - اقرار.....	۴۳۹
۲۷۶ - وېش.....	۴۴۰
۲۷۷ - گواهي او گواهان.....	۴۴۱
۲۷۸ - جهاد.....	۴۴۷
۲۷۹ - د جهاد ډولونه.....	۴۵۰
۲۸۰ - د جهاد احکام.....	۴۵۴
۲۸۱ - انساني ډال.....	۴۵۷
۲۸۲ - استشهادي بريدونه.....	۴۵۷
۲۸۳ - جهاد کې وياړنې.....	۴۶۰
۲۸۴ - جهادي انځورونه.....	۴۶۱
۲۸۵ - غنيمت.....	۴۶۳
۲۸۶ - فيء.....	۴۶۵
۲۸۷ - دښمن اسير نيول.....	۴۶۶
۲۸۸ - د مسلمانانو بنديان راازادول.....	۴۶۶
۲۸۹ - د جاسوس وژل.....	۴۶۷
۲۹۰ - جزیه او ذميان.....	۴۶۸
۲۹۱ - مستامن.....	۴۷۰
۲۹۲ - هجرت.....	۴۷۱
۲۹۳ - سياست او حکومت.....	۴۷۵

سرليک	مخ
۲۹۴ - د خليفه شرطونه.....	۴۷۶
۲۹۵ - د خليفه ټاکنه	۴۷۷
۲۹۶ - بيعت	۴۷۸
۲۹۷ - د امير او رعيت حقوق	۴۷۸
۲۹۸ - يو دولت	۴۸۰
۲۹۹ - خروج على الامام	۴۸۱
۳۰۰ - د امام سقوط او د عزل	۴۸۳
۳۰۱ - امر بالمعروف او نهى عن	۴۸۴
۳۰۲ - وصيت	۴۸۵
۳۰۳ - فرايض	۴۸۶
۳۰۴ - ترکه	۴۸۶
۳۰۵ - د ورنو خویندو ډولونه.....	۴۸۷
۳۰۶ - د ميراث اسباب.....	۴۸۷
۳۰۷ - د ميراث موانع.....	۴۸۷
۳۰۸ - د ميراث ارکان	۴۸۸
۳۰۹ - د ميراث شرطونه	۴۸۸
۳۱۰ - د ميراث مستحقين	۴۸۸
۳۱۱ - د ميراث ونډې	۴۹۰
۳۱۲ - ذوي الفروض.....	۴۹۰
۳۱۳ - د پلار حالات.....	۴۹۱
۳۱۴ - د نيکه حالات	۴۹۲
۳۱۵ - د مېړه حالات	۴۹۳
۳۱۶ - د ښځې حالات	۴۹۴
۳۱۷ - د مور له پلوه د ورور حالات	۴۹۴
۳۱۸ - د صليبي لور حالات	۴۹۵
۳۱۹ - د سکه خور حالات.....	۴۹۵
۳۲۰ - د علتي خویندو حالات	۴۹۶

سرليک	مخ
۳۲۱- د زوی د لوڼو حالات	۴۹۸
۳۲۲- د مور حالات	۴۹۹
۳۲۳- د نياگانو حالات	۴۹۹
۳۲۴- عصبه	۵۰۰
۳۲۵- د عصبه وډولونه	۵۰۱
۳۲۶- حجب او حرمان	۵۰۴
۳۲۷- عول	۵۰۶
۳۲۸- ذوی الارحام	۵۰۶
۳۲۹- ځينې نور احکام	۵۰۹
۳۳۰- رد	۵۱۱
۳۳۱- تخارج	۵۱۲
۳۳۲- لړليک	۵۱۵

د ليکوال نور آثار

ددې کتاب ليکوال له پنځوسو زيات آثار په پښتو او عربي ژبو ليکلي دي او ځينې يې فارسي او اردو ته ژباړل شوي دي .
په دې کې څه چاپ شوي دي ، څه چاپ ته تيار دي او د قرآن کریم په تفسير او ځينو نورو کتابونو کار روان دی .

د ليکوال په آثارو کې عقيدوي مسائل ، فقهي احکام ، ادبي مفاهيم ، سياسي او فرهنگي مضامين څېړل شوي دي ، چې څه برخه يې شعر او څه نثر دی ، شعري يې په عربي ، پښتو او فارسي کې ليکلی دی اود (اندونه انځورونه) په نامه دېوان له چاپه راوتلی دی .